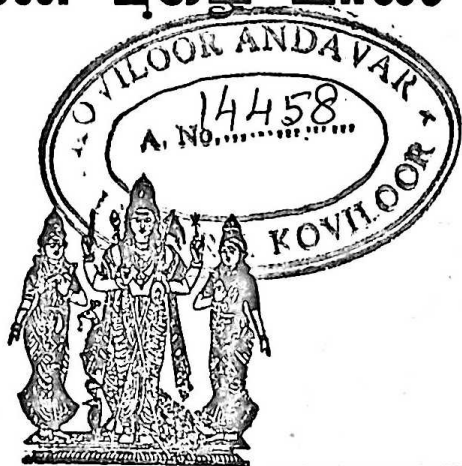

ஓம் முருகா

திருமயிலை சிங்கார வேலன் துணை

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் திருவடிகள் சரணம்

முருகன் புகழ் மாலை

Acc. 14458

திருமயிலை சிங்காரவேலர்
திருப்புகழ் சபை வெளியீடு

மயிலாப்பூர்

முதற் பதிப்பு : ஜூன் 1972

இரண்டாம் பதிப்பு : ஜூலை 1979

மூன்றாம் பதிப்பு : ஜூன் 1985

விலை ரூபாய் :

இப்புத்தகம் கிடைக்குமிடங்கள் :

1. T. K. SUBRAMANYAN
42 - 79th Street,
Ashok Nagar, Madras-600 083.
2. K. RAJAN
6, Royapettah High Road,
Madras-600 014.
3. N. SEETHARAMAN
28, Salai Street,
Mylapore, Madras-600 004.

பதிப்புரை — மூன்றாம் பதிப்பு

“ முருகன் புகழ் மாலை ” இரண்டாம் பதிப்புப் பிரதிகள் செலவாகிவிட்டதால் மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டிருக்கிறோம். இதில் மேலும் 69 திருப்புகழ் பாக்களும், பூத வேதாள வகுப்பும், வேல், மயில், சேவல் விருத்தம் முழுவதும், கந்தர் அலங்காரத்தில் மேலும் 35 பாடல்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலை சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு உதவிய பார்க்கர் அச்சகத்து அதிபர் திரு. N. சாரங்கபாணி அவர்களுக்கும் பிழை திருத்தங்களை அவ்வப்போது பார்த்து உதவிய திரு. K. ராஜன் அவர்களுக்கும், மேல் அட்டையில் அச்சிட முருகன் திருவுருவப் படத்தின் பிளாக் தந்து உதவிய வலையப்பேட்டை திரு. R. கிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் சபையின் சார்பில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்நூலினை அன்பர்கள் வாங்கியும், மற்றவர்களை வாங்கும்படி செய்தும், திருப்புகழையும், பிற நூல்களையும் ஓதி எல்லாம் வல்ல முருகப் பெருமானின் திருவருளைப் பெறுவார்களாக.

P. N. சுந்தரேசன்

தலைவர்

ஜூன், 1985

கஸ்தூரி ரங்க
ஐயங்கார் சாலை,
14, முதல் தெரு,
சென்னை-600 018

திருமயிலை சிங்காரவேலர்
திருப்புகழ் சபை
மயிலை.

பதிப்புரை — இரண்டாம் பதிப்பு

“முருகன் புகழ் மாலை” முதற் பதிப்புப் பிரதிகள் செலவாகிவிட்டதால் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிடும் வண்ணம் பல முருக பக்தர்கள் வேண்டிக்கொண்டார்கள். அதற்கிணங்க மேலும் 30 திருப்புகழ் பாக்கள், வேடிச்சி காவலன், பழநி வகுப்புகள், கந்தர் அநுபூதி ஐம்பத் தொன்று, கந்தர் அலங்காரம் 32 பாடல்கள், திருஎழு கூற்றிருக்கையும் சேர்த்து இரண்டாம் பதிப்பு வெளி வருகிறது. இந்நூலினை அன்பர்கள் வாங்கியும் வாங்கு வித்தும், ஓதியும் ஓதுவித்தும் எல்லா நலமும் பெற்று வாழ்வார்களாக.

இந்த நூலை சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு உரிய காலத்தில் வெளிவர உதவிய பார்க்கர் அச்சகத்தார்க்கு சபை நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

திருமயிலை சிங்காரவேலர்

திருப்புகழ் சபையினர்

ஜூலை 1979

முன்னுரை

தமிழ் நாட்டில் முருகனுடைய பக்தி மிகப் பழங்காலந் தொட்டே இருந்து வருகிறது. சங்க காலம் முதற் கொண்டு முருகனைப் பாடிய புலவர்கள் பலர். முருகனுடைய துதி நூல்களும் பல. ஆயினும் அருணகிரிநாதப் பெருமான் திருவவதாரம் செய்து முருகனுடைய அருளைப் பெற்று அநுபூதி இன்பத்தில் ஆழ்ந்து, இந்த உலகம் உய்ய வேண்டும் என்ற கருணையினால் பல திருப்புகழ்ப் பாக்களையும், அலங்காரம், அநுபூதி முதலிய நூல்களையும் பாடின பிறகு முருக பக்தி இந்த நாட்டில் பெருகிப் பரந்து நிலவ லாயிற்று. “முள் முளைத்த காதைவிடப் பின் முளைத்த கொம்பு வராது” என்றபடி, அருணகிரிநாதப் பெருமான் பிற்காலத்தில் தோன்றியவராயினும் அவருடைய அரும் பாடல்கள் தமிழ் நாட்டினரை உய்வித்து வாழ வைக்கின்றன.

பல அடியார்கள் திருப்புகழில் தோய்ந்து முருகன் அருளைப் பெற்று வருகிறார்கள். திருப்புகழ்ப் பஜனைக் கோஷ்டிகள் பல இடங்களில் இருந்து வருகின்றன. மேலும் மேலும் திருப்புகழ் நாடெங்கும் பரவிவருகிறது.

“திருப்புகழ் படிக்குமவர்

சிந்தை வலு வாலே

ஒருத்தரை மதிப்பதில்லை

உன்றனரு ளாலே”

என்றபடி திருப்புகழில் ஈடுபடுபவர்கள் மனத்திண்மம் பெற்றுக் கவலையை மறந்து வாழத் தலைப்படுகிறார்கள். இதைவிட வேறு என்ன வேண்டும்?

திருமயிலையில் தோன்றியுள்ள, சிங்காரவேலர் திருப் புகழ் சபை வாரந்தோறும் செவ்வாய்க் கிழமைகளிலும், பிற விசேஷ நாட்களிலும் பஜனையை நடத்தி வருகிறது. ஆண்களும் பெண்களும், குழந்தைகளும் முதியவர்களும் பண்டிதரும் பாமரரும், செல்வரும் ஏழைகளும் இந்தப் பஜனையில் ஈடுபட்டு மனம் உருகி மெய்ம்மறந்து நிற்கிறார்கள். இந்தச் சபையினருடைய பஜனையினால் பல இல்லங்களும் உள்ளங்களும் புனிதம் அடைந்து வருகின்றன.

பஜனை செய்பவர்களுக்கு உறுதுணையாக ஒரு பாடல் தொகுதியை இந்தச் சபையினர் இப்பொழுது வெளியிடுகிறார்கள். "முருகன் புகழ்மாலை" என்ற பெயரோடு வெளியாகும் இத்தொகுதியில் திருப்புகழ், அலங்காரம், அநுபூதி, திருவகுப்பு ஆகிய அருணகிரிநாதர் திருவாக்கிலிருந்தும், வேறு முருகனை பற்றிய துதி நூல்களிலிருந்தும் பல அரிய பாடல்களைத் தொகுத்துப் பதிப்பித்திருக்கிறார்கள்; ஆறுபடை வீடுகள், பஞ்ச பூத ஸ்தலங்கள், திருப்புகழ் பெற்ற தலங்கள், பொதுப் பாடல்கள், மானஸிக பூஜை முறை, திருவகுப்பு என்ற பிரிவுகளை உடையது இந்தப் புகழ்மாலை.

இந்த நூலைப் பெற்றுப் பயன்படுத்துகிறவர்களுக்கு முருகனைப் பற்றிய புகழ். நூல்களில் முக்யமானவற்றை அறியும் பேறு கிடைக்கும். மனமுருக்கும் பாடல்கள் அடங்கிய இந்த மாலை பஜனை செய்வதற்கும், படித்து உருகுவதற்கும் உரிய துணையாக இருக்கும்.

முருகன் அடியார்களின் ஹஸ்த பூஷணமாகவும் சிந்தாமணியாகவும், பாராயண திருமறையாகவும், பத்திப் பனுவலாகவும் விளங்குவது இந்நூல்.

இதனை அன்பர்கள் யாவரும் பெற்றுப் படித்துப் பஜனை செய்து இன்பம் பெறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பதிப்புரை

எல்லாம்வல்ல முருகப் பெருமான் மாநிலமேழினும் மேலான நாயகன், தேவாதிதேவ பெருமான், செக்சோதிப் பெருமான். ஆனால் அவன் அன்பர் சகாயன், அடியவர்க் கெளியவன் சந்ததமும் அடியவர்கள் சிந்தையில் குடியிருப் பவன். நம்பும் அடியாரை வாழ்வித்த பெருமாள். அவன் திருப்புகழைத் திருமயிலை சிங்காரவேலர் திருப்புகழ் சபை 1970ல் தோன்றிய நாள் முதல் பிரதி செவ்வாய்க்கிழமை யன்றும் கிருத்திகை, சஷ்டி, விசாகம் முதலிய சிறப்பு நாட் களிலும் பாடியும் அன்பர்களிடையே பரப்பியும் வந்திருக் கின்றது.

இந்த பாராயணத்திற்கு ஏற்ற நூல் அமையவில்லை என்ற குறையை நீக்க சில அன்பர்கள் உற்சாகமும், ஊக்கமும் முயற்சியும் கொண்டனர். அதன் விளைவாகச் சபையின் ஆண்டு விழாவின்போது சிங்காரவேலன் திருவருளால் “முருகன் புகழ் மாலு” என்ற புத்தகம் வெளியிடப்படுகின்றது.

இதில் திருப்புகழ் பாடல்களைத் தவிர, பெரும் பக்தர் கள் பலர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பிள்ளைத்தமிழ், விருத் தங்கள் முதலிய தெய்வீகப் பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக் கின்றன. ஆறுபடை வீடுகளுக்குரிய பாடல்கள், பஞ்ச பூதத் தலங்களில் பாடப்பெற்ற பாடல்கள், ஏனைய கேட்கத் திரங்களில் பாடப்பெற்றவை, பொதுப் பாடல்கள், முறையே தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இறுதியில் மான

ஸிக முறையில் அமைந்த பாடல்கள், வேல்விருத்தம், மயில் விருத்தம், திருவகுப்பு, கந்தரலங்காரம் முதலியவை களிலிருந்து சில பாடல்களும் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூல் வெளிவர உறுதுணையாயிருந்தவர்களுக்கும் இந்தப் பாடல்களை ஓதும் அன்பர்களுக்கும் இகபர சௌபாக்யத்தையும், சகல செல்வ யோகமிக்க பெரு வாழ்வையும் அளித்து காத்தருளுமாறு கருணைக்கடலாகிய கந்தப் பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இந்நூலுக்கு கேட்டவுடனேயே முன்னுரை வழங்கிய வாசிச கலாநிதி ஸ்ரீமான் கி. வா. ஜகந்நாதய்யர் அவர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்நூலை சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு உதவிய வடபழநி அச்சகத்தாருக்கும் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

19-6-72

திருமயிலை சிங்காரவேலர்
திருப்புகழ் சபையினர்

சென்னை--4.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர்
(மூலவர்)

திருமயிலை கபாலச்சரம்

ஓம் முருகா
திருமயிலை சிங்காரவேலர் துணை

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் திருவடிகள் சரணம்

முருகன் புகழ் மாலை

விநாயகர் துதி

வாரணத் தானை யயனைவிண் ணோரை மலர்க்கரத்து
வாரணத் தானை மகத்துவென் றோன்மைந்

தனைத்துவச
வாரணத் தானைத் துணைநயந் தானை வயலருணை
வாரணத் தானைத் திறை கொண்ட யானையை
வாழ்த்துவனே.

அடலருணைத் திருக்கோபுரத்தே அந்த வாயிலுக்கு
வடவருகில் சென்று கண்டுகொண்டேன் வருவார்
தலையில்

தடபடெனப் படுகுட்டுடன் சர்க்கரை
மொக்கிய கைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக் கினைய களிற்றினையே.

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந்(து) உருகத்
தஞ்சத்(து) அருள் சண் முகனுக்(கு) இயல் சேர்
செஞ்சொல் புனை மாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கர ஆனை பதம் பணிவாம்.

ஸ்ரீ கச்சியப்ப சிவாச்சாரியர் அருளிய

முருகன் துதி

அருவமும் உருவமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய்
ஒன்றாய்ப்
பிரம்மமாய்நின்றசோதிப்பிழம்பதோர்மேனியாகிக்
கருணைகூர் முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டுங்
கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்து ஆங்கு உதித்தனன்
உலகமுய்ய.

மூலிரு முகங்கள் போற்றி
முகம் பொழி கருணை போற்றி
ஏவருந் துதிக்கின்ற ஈரூறு தோள் போற்றி
காஞ்சி மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி
அன்னான் சேவலு மயிலும் போற்றி
திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

குரு வணக்கம்

அந்தாதி யில்லா யிறைவனுக் கந்தாதி
யன்று ரைத்தும்
நந்தா வகுப் பலங்காரம் அவர்க்கே நனி புனைந்தும்
முந்தா தரவிலவன் புகழ் பூதியு முற்றுஞ் சொன்ன
எந்தா யருண கிரிநாத என்னை நீ யேன்றருளே.

1. விநாயகர் துதி

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
 முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
 முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
 அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா
 அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
 அப்புன மதனிடை யிபமாகி
 அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
 அக்கண மணமருள் பெருமானே.

2.

விடமடைசு வேலை யமரர்படை சூலம்
 விசையன்விடு பாண மெனவேதான்
 விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்
 வினையின் விளை வேது மறியாதே
 கடியுலவு பாயல் பகவிரவெ னுது
 கலவிதனில் மூழ்கி வறிதாய
 கயவனறி வீன னிவனுமுயர் நீடு
 கழலிணைகள் சேர அருள்வாயே
 இடையர்சிறு பாலை திருடிகொடு போக
 இறைவன்மகள் வாய்மை யறியாதே
 இதயமிக வாடி யுடையபிளை நாத
 கணபதியெ னும முறைகூற
 அடையலவ ராவி வெருவஅடி கூர
 அசலுமறி யாம லவரோட
 அகல்வதென டாசொ லெனவுமுடி சாட
 அறிவருளும் ஆனை முகமேனோ

3.

உம்பர்தருத் தேனுமணிக்	கசிவாகி
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்	துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற்	றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்துகரத் தாணமுகப்	பெருமானே.

4.

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை	கமுநீப்ப
பட்சியெனு முக்ரதூர	பக்குவமலர் த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய
பட்டுருவ விட்டருள்கை	வடிவேலும்
திக்கதும திக்கவரு குக்குடமும் ரகைதரு	னிருதோளும்
சின்றடியு முற்றியப	செய்ப்பதியும்வைத்துயர் திருப்புகழ்விருப்பமொடு
செப்பென எனக்கருள்கை	மறவேனே
இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப ருப்புடனெய்	யிளநீர்வண்
எட்பொரிய வற்றுவரை	தெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
ரிப்பழம் இடிப்பல் வகை	தனிமூலம்
மிக்கஅடி சிற்கடலை பக்ஷணமெ னக்கொளொரு	மருளாழி
விக்கிநச மர்த்தனெனு	வெற்புகுடி லச்சடில விற்பரம ரப்பரருள்
வித்தகம ருப்புடைய	பெருமானே.

5.

நினது திருவடி சத்திம யிற்கொடி
நினைவு கருதிடு புத்திகொடுத்திட
நிறைய அமுதுசெய் முப்பழ மப்பழு
நிகழ்பால்தேன்

நெடிய வளைமுறி யிக்கொடு லட்டுகம்
நிறவி லரிசிப ருப்பவ லெட்பொரி
நிகரி லினிகத லிக்கனி வர்க்கழு மிளநீரும்

மனது மகிழ்வொடு தொட்டக ரத்தொரு
மகர சலநிதி வைத்தது திக்கர
வளரு கரிமுக வொற்றைம ருப்பனை வலமாக

மருவு மலர்புனை தொத்திர சொற்கொடு
வளர்கை குழைபிடி தொப்பண குட்டொடு
வனச பரிபுர பொற்பத அர்ச்சனை மறவேனே

தெனன தெனதென தெத்தெனெ னப்பவ
சிறிய அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்
திரளு முறுசதை பித்தநி ணக்குடல் செறிமுனை

செரும வுதரநி ரப்புசெ ருக்குட
னிரைய வரவநி றைத்த களத்திடை
திமித திமிதிமி மத்தளி டக்கைகள் செகசேசே

எனவெ துகுதுகு துத்தென வொத்துகள்
துடிக ளிடிமிக வொத்துமு ழக்கிட
டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தவி

லெழுமோசை

இகலி யலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட
இரண பயிரவி சுற்று நடித்திட
எதிருநிசிசர ரைப்பெலியிட்டருள் பெருமாளே.

ஆனைமுக வற் கினைய ஐயா அருணகிரி
தேனனைய சொல்லான் திருப்புகழை—யானினைந்து
போற்றிடவு நின்னைப் புகழ்ந்திடவும் பெருங்கமலஞ்
சாற்றிடவு மோதிடவுந் தா.

1.

நூல்

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
 அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
 முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர எனவோதும்
 முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
 முப்பத்துமு வார்க்கத் தமரரு மடிபேணப்
 பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
 ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி லிரவாகப்
 பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
 பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
 பக்ஷத்தொடு ரக்ஷித் தருள்வது மொருநாளே
 தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொட்கந டிக்கக் கமுகொடு கழுதாடத்
 திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
 தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
 சித்ரப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக எனவோதக்
 கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
 குக்குக்கு குக்குக் குகுக்கு
 குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென முதுகுகை
 கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை
 வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
 குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல பெருமாளே.

முதலாவது படைவீடாகிய

2.

திருப்பரங்குன்றம்

உனைத்தி னந்தொழு திலனுன தியல்பினை
உரைத்தி லன்பல மலர்கொடு னடியினை
உறப்ப ணிந்தில னொருதவ மிலனுன தருள்மாறா
உளத்து ளன்பின(ர்) உறைவிட மறிகிலன்
விருப்பொ டுன்சிக ரமும்வலம் வருகிலன்
உவப்பொ டுன்புகழ் துதிசெய விழைகிலன்
மலைபோலே

கனைத்தெ ழும்பக டதுபிடர் மிசைவரு
கறுத்த வெஞ்சின மறலித னுழையினர்
கதித்த டர்ந்தெறி கயிறடு கதைகொடு
பொருபோதே

கலக்கு றுஞ்செய லொழிவற அழிவுறு
கருத்து நைந்தல முறுபொழு தளவைகொள்
கணத்தி லென்பய மறமயில் முதுகினில்
வருவாயே

வினைத்த லந்தனி லலகைகள் குதிகொள
விழுக்கு டைந்துமெ யுகுதசை கழுகுண
விரித்த குஞ்சிய ரெனுமவு ணரையமர்
புரிவேலா

மிகுத்த பண்பயில் குயில்மொழி யழகிய
கொடிச்சி குங்கும முலைமுக டுமுநறை
விரைத்த சந்தன ம்ருகமத புயவரை
யுடையோனே

தினத்தி னஞ்சதுர் மறைமுநி முறைகொடு
புனற்சொ ரிந்தலர் பொதியவி ணவரொடு
சினத்தை நிந்தனை செய்முநி வரர்தொழு
மகிழ்வோடே

தெனத்தெ னந்தன எனவரி யளிநறை
தெவிட்ட அன்பொடு பருகுயர் பொழிந்திகழ்
திருப்ப ரங்கிரி தனிலுறை சரவண
பெருமானே.

3.

கனகந்திரள் கின்றபெ ருங்கிரி
தனில்வந்துத கன்தக னென்றிடு
கதிர்மிஞ்சிய செண்டை யெறிந்திடுகதியோனே
கடமிஞ்சி யநந்த விதம்புணர்
கவளந்தனை யுண்டு வளர்ந்திடு
கரியின்றுணை யென்று பிறந்திடு முருகோனே
பனகந்துயில் கின்ற திறம்புணை
கடல்முன்பு கடைந்த பரம்பரர்
படரும்புய லென்றவ ரன்புகொள் மருகோனே
பலதுன்ப முழன்று கலங்கிய
சிறியன்புலை யன்கொலை யன்புரி
பவமின்று கழிந்திட வந்தருள் புரிவாயே
அனகன்பெயர் நின்றுரு ளுந்திரி
புரமுந்திரி வென்றிட விற்புடன்
அழலுந்தந குந்திறல் கொண்டவர்
புதல்வோனே
அடல்வந்து முழங்கி யிடும்பறை
டுடுடுண்டுடு டுண்டுடு டுண்டென
அதிர்கின்றிட அண்ட நெரிந்திட வருகூரர்
மனமுந்தழல் சென்றிட வன்றவ
ருடலுங்குட லுங்கிழி கொண்டிட
மயில் வென்றனில் வந்தரு ளுங்கன
பெரியோனே

மதியுங்கதி ருந்தட வும்படி
உயர்கின்ற வனங்கள் பொருந்திய
வளமொன்று பரங்கிரி வந்தருள் பெருமானே.

4.

கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள் .
வயிறிருந்து முற்றிப் பயின்று
கடையில் வந்து தித்துக் குழந்தை வடிவாகி
கழுவியங்கெடுத்துச் சுரந்த
முலையருந்து விக்கக் கிடந்து
கதறியங்கை கொட்டித் தவழ்ந்து நடமாடி
அரைவடங்கள் கட்டிச் சதங்கை
யிடுகுதம்பை பொற்சுட்டி தண்டை
யவையணிந்து முற்றிக் கிளர்ந்து வயதேறி
அரிய பெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து
பிணியுழன்று சுற்றித் திரிந்த
தமையுமுன்குரு பைச்சித்த மென்று பெறுவேனோ
இரவி யிந்த்ரன் வெற்றிக் குரங்கி
னரச ரென்று மொப்பற்ற வுந்தி
யிறைவ னெண்கி னக்கர்த்த னென்றும் நெடுநீலன்
எரிய தென்றும் ருத்ரற் சிறந்த
அநும னென்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்
எவரு மிந்த வர்க்கத்தில் வந்து புனமேவ
அரிய தன்ப டைக்கர்த்த ரென்று
அசுரர் தங்கி னைக்கட்டை வென்ற
அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்ற பண்பின் மருகோனே
அயனை யும்பு டைத்துச் சினந்து
உலகமும் படைத்துப் பரிந்து
அருள்பரங்கி ரிக்குட் சிறந்த பெருமாளே

5.

சந்ததம் பந்தத்
 சஞ்சலந் துஞ்சித்
 கந்தனென் றென்றுற்
 கண்டுகொண் டன்புற்
 தந்தியின் கொம்பைப்
 சங்கரன் பங்கிற்
 செந்திலங் கண்டிக்
 தென்பரங் குன்றிற்

தொடராலே
 திரியாதே
 றுனைநாளும்
 றிடுவேனோ
 புணர்வோனே
 சிவைபாலா
 கதிர்வேலா
 பெருமானே.

6.

தடக்கைப் பங்கயங் கொடைக்குக் கொண்டல்தண்
 டமிழ்க்குத் தஞ்சமென் றுலகோரைத்
 தவித்துச் சென்றிரந் துளத்திற் புண்படுந்
 தளர்ச்சிப் பம்பரந் தனையூசந்
 கடத்தைத் துன்பமண் சடத்தைத் துஞ்சிடுங்
 கலத்தைப் பஞ்சஇந் த்ரியவாழ்வைக்
 கணத்திற் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையங்
 கழற்குத் தொண்டுகொண் டருள்வாயே
 படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன்
 புரக்கக் கஞ்சைமன் பணியாகப்
 பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச் சந்ததம்
 ப்ரத்தைக் கொண்டிடுந் தனிவேலா
 குடக்குத் தென்பரம் பொருப்பிற் றங்குமங்
 குலத்திற் கங்கைதன் சிறியோனே
 குறப்போற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங்
 குவித்துக் கும்பிடும் பெருமானே.

7.

மன்றலங் கொந்துமிசை தெந்தனந் தெந்தனென
வண்டினங் கண்டுதொடர் குழல்மாதர்
மண்டிடுந் தொண்டையழு துண்டுகொண்
டன்புமிக
வம்பிடுங் கும்பகன தனமார்பில்
ஒன்ற அம் பொன்றுவிழி கன்றஅங் கங்குழைய
உந்தியென் கின்றமடு விழுவேனை
உன்சிலம் புங்கனக தண்டையுங் கிண்கணியும்
ஒண்கடம் பும்புனையும் அடிசேராய்
பன்றியங் கொம்புகம டம்புயங் கஞ்சரர்கள்
பண்டையென் பங்கமணி பவர்சேயே
பஞ்சரங் கொஞ்சுகிளி வந்துவந் தைந்துகர
பண்டிதன் தம்பியெனும் வயலூரா
சென்றுமுன் குன்றவர்கள் தந்தபெண்
கொண்டுவளர்
செண்பகம் பைம்பொன்மலர் செறிசோலை
திங்களுஞ் செங்கதிரு மங்குலுந் தங்குமுயர்
தென்பரங் குன்றிலுறை பெருமானே.

இரண்டாவது படைவீடாகிய

8.

திருச்செந்தூர்

அந்தகன் வருந்தினம் பிறகிடச்
சந்ததமும் வந்துகண் டரிவையர்க்
கன்புருகு சங்கதந் தவிரமுக் குணமாள்
அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்
திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்
தம்புயப தங்களின் பெருமையைக் கவிபாடிச்

செந்திலையு ணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
 கந்தனை யறிந்தறிந் தறிவினிந்
 சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத் தணியாத
 சிந்தையு மலிழ்ந் தவிழ்ந் துரையொழித்
 தென்செய லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்
 சிந்தைவர என்றுநின் தெரிசனைப் படுவேனோ
 கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்
 கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்
 குஞ்சரி குயம்புயம் பெறஅரக் கருமாளக்
 குன்றிய அம்பொனின் திருவரைக்
 கிண்கிணி கிண்கிணின் கிணினெனக்
 குண்டல மசைந்திளங் குழைகளிர் ப்ரபைவீசத்
 தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
 செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
 தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத் திருவான
 சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
 தந்தர வருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
 சந்ததி சகந்தொழுஞ் சரவணப் பெருமானே.

9.

அருணமணி மேவு பூஷித ம்ருகமத படர லேபன
 அபிநவ விசால பூரண
 அம்பொற் கும்பத் தனமோதி
 அனிகுலவு மாதர் லீலையின் முழுகியபி
 ஷேக மீதென
 அறவுமுற வாடி நீடிய
 அங்கைக் கொங்கைக் கிதமாகி

இருணிறைய மோதி மாலிகை சருவியுற
 வான வேளையி
 லிழைகலைய மாத ரார்வழி
 யின்புற் றன்புற் றழியாநீள்
 இரவுபகல் மோக னாகியெ படியில்மடி யாமல்
 யானுமுன்
 இணையடிகள் பாடி வாழ்வு
 னெஞ்சிற் செஞ்சொற் றருவாயே
 தருணமணி யாட ராவணி குடிசைடி லாதி யோதிய
 சதுர்மறையி னாதி யாகிய
 சங்கத் துங்கக் குழையாளர்
 தருமுருக மேக சாயலர் தமரமக ராழி சூழ்புவி
 தனைமுழுதும் வாரி யேயமு
 துண்டிட் டண்டர்க் கருள்கூரும்
 செருமுதலி மேவு மாவலி யதிமதக போல மாமலை
 தெளிவினுடன் மூல மேயென
 முந்தச் சிந்தித் தருள்மாயன்
 திருமருக சூரன் மார்பொடு சிலையுருவ வேலை
 யேவிய
 ஜெயசரவ னாம னோகர
 செந்திற் கந்தப் பெருமாளே.

10

அறிவழிய மயல்பெருக வுரையுமற விழிசுழல
 அனலவிய மலமொழுக்க அகலாதே
 அனையுமனை யருகிலுற வெருவியழ வுறவுமழ
 அழலினிகர் மறலியெனை யழையாதே

செறியுமிரு வினைகரண மருவுபுல னெழியவுயர்
 திருவடியி லணுகவர மருள்வாயே
 சிவனைநிகர் பொதியவரை முநிவனக மகிழஇரு
 செவிகுளிர இனியதமிழ் பகர்வோனே
 நெறிதவறி யலரிமதி நடுவன்மக பதிமுளரி
 நிருதிநிதி பதிகரிய வனமாலி
 நிலவுமறை யவனிவர்க ளலையஅர சுரிமைபுரி
 நிருதனூர மறஅயிலை விடுவோனே
 மறிபரசு கரமிலகு பரமனுமை யிருவிழியு
 மகிழ்மடி மிசைவளரு மினையோனே
 மதலைதவ முத்தியிடை வருதரள மணிபுளின
 மறையவுயர் கரையிலுறை பெருமானே.

11.

இயலிசையி லுசித வஞ்சிக்	கயர்வாகி
இரவுபகல் மனது சிந்தித்	துழலாதே
உயர்கருணை புரியு மின்பக்	கடல்முழ்கி
உனையெனது ளறியு மன்பைத்	தருவாயே
மயில் தகர்க லிடைய ரந்தத்	தினைகாவல்
வனசகுற மகளை வந்தித்	தனைவோனே
கயிலைமலை யனைய செந்திற்	பதிவாழ்வே
கரிமுகவ னினைய கந்தப்	பெருமானே.

12.

ஏவினை நேர்விழி மாதரை மேவிய	
ஏதனை மூடனை	நெறிபேணு
ஏனனை வீணனை யேடெழு தாமுழு	
ஏழையை மோழையை	அகலாநீள்

மாவினை மூடிய நோய்பிணி யாளனை
 வாய்மை யிலாதனை யிகழாதே
 மாமணி நூபுர சீதள தாள்தனி
 வாழ்வுற ஈவது மொருநாளே
 நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு
 நாரத ஞர்புகல் குறமாதை
 நாடியெ கானிடை கூடிய சேவக
 நாயக மாமயி லுடையோனே
 தேவிம னோமணி ஆயிப ராபரை
 தேன்மொழி யாள் தரு சிறியோனே
 சேனூயர் சோலையி னீழலி லேதிகழ்
 சீரலை வாய்வரு பெருமானே.

13.

கண்டுமொழி கொம்பு கொங்கை வஞ்சியிடை
 அம்பு நஞ்சு
 கண்கள் குழல் கொண்ட லென்று பலகாலும்
 கண்டுளம் வருந்தி நொந்து மங்கையர்வ
 சம்பு ரிந்து
 கங்குல்பக லென்று நின்று விதியாலே
 பண்டைவினை கொண்டு ழன்று வெந்துவிழு
 கின்றல் கண்டு
 பங்கயப தங்கள் தந்து புகழோதும்
 பண்புடைய சிந்தை யன்பர் தங்களினு
 டன்கலந்து
 பண்புபெற அஞ்ச லஞ்ச லெனவாராட்

வண்டுபடுகின்ற தொங்கல் கொண்டறநெருங்கி யிண்டு
வம்பினை யடைந்து சந்தின் மிகமுழுகி
வஞ்சியை முனிந்த கொங்கை மென்குறம டந்தை
செங்கை
வந்தழகு டன்க லந்த மணிமார்பா
திண்டிறல்பு னைந்த அண்டர் தங்களப யங்கள்
கண்டு
செஞ்சமர்பு னைந்து துங்க மயில்மீதே
சென்றசுர ரஞ்ச வென்று குன்றிடை மணம்பு
ணர்ந்து
செந்தில்நகர் வந்த மர்ந்த பெருமானே.

14.

குடர்நிண மென்பு சலமல மண்டு
குருதிந ரம்பு சீயூன் பொதிதோல்
குலவு குரம்பை முருடு சுமந்து
குணகிம கிழ்ந்து நாயேன் தளரா
அடர்மத னம்பை யனையக ருங்க
ணரிவையர் தங்கள் தோடோய்ந் தயரா
அறிவழி கின்ற குணமற வுன்றன்
அடியினை தந்து நீயாண் டருள்வாய்
தடவியல் செந்தி லிறையவ நண்பு
தருகுற மங்கை வாழ்வாம் புயனே
சரவண கந்த முருகக டம்ப
தனிமயில் கொண்டு பார்சூழ்ந் தவனே
சுடர்படர் குன்று தொளைபட அண்டர்
தொழுவொரு செங்கை வேல்வாங் கியவா
• துரிதப தங்க இரதப்ர சண்ட
சொரிகடல் நின்ற சூராந் தகனே.

15.

'கொம்பனை யார்காது மோதிரு கண்களி லாமோத
 சீதள
 குங்கும பாடர பூஷண நகமேவு
 கொங்கையி னீராவி மேல்வளர் செங்கழு
 நீர்மாலை சூடிய
 கொண்டையி லாதார சோபையில் மருளாதே
 உம்பர்கள் ஸ்வாமீ நமோநம எம்பெரு மானே
 நமோநம
 ஒண்டொடி மோகா நமோநம எனநாளும்
 உன்புகழே பாடி நானினி அன்புட னுசார
 பூசைசெய்
 துய்ந்திட வீண்ப டாதருள் புரிவாயே
 பம்பர மேபோல ஆடிய சங்கரி வேதாள நாயகி
 பங்கய சீபாத நூபுரி கரகூலி
 பங்கமி லாநீலி மோடி பயங்கரி மாகாளி
 யோகினி
 பண்டுசு ராபான சூரனெ டெதிர்போர்கண்
 டெம்புதல் வாவாழி வாழியெ னும்படி வீரன
 வேல்தர
 என்றுமு ளானேம னோகர வயலூரா
 இன்சொல்வி சாகாக்கு பாகர செந்திலில்
 வாழ்வாகி யேயடி
 யென்றனை யீடேற வாழ்வருள் பெருமானே.

16.

சேமக் கோமள பாதத் தாமரை
 சேர்தற் கோதும நந்தவேதா
 தீதத் தேயவி ரோதத் தேகுண
 சீலத் தேமிக அன்புருசே

காமக் ரோதவு லோபப் பூதவி
காரத் தேயழி கின்றமாயா
காயத் தேபசு பாசத் தேசிலர்
காமுற் றேயும தென்கொலோதான்
நேமிச் சூரொடு மேருத் தூளெழு
நீளக் காளபு யங்ககால
நீலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு
நீபச் சேவக செந்தில்வாழ்வே
ஓமத் தீவழு வார்கட் கூர்சிவ
லோகத் தேதரு மங்கைபாலா
யோகத் தாறுப தேசத் தேசிக
லுமைத் தேவர்கள் தம்பிரானே.

17.

தந்த பசிதனைய நிந்து முலையமுது
தந்து முதுகுதட வியதாயார்
தம்பி பணிவிடைசெய் தொண்டர் பிரியமுள
தங்கை மருகருயி ரெனவேசார்
மைந்தர் மனைவியர்க டும்பு கடனுதவு
மந்த வரிசைமொழி பகர்கேடா
வந்து தலைநவிர விழ்ந்து தரைபுகம
யங்க வொருமகிட மிசையேறி
அந்த கனுமெனைய டர்ந்து வருகையினி
லஞ்ச லெனவலிய மயில்மேல்நீ
அந்த மறலியொடு கந்த மனிதனம
தன்ப னெனமொழிய வருவாயே
சிந்தை மகிழ்மலை மங்கை நகிலிணைகள்
சிந்து பயமயிலு மயில்வீரா
திங்க ளரவுநதி துன்று சடிவரருள்
செந்தி னகரி லுறை பெருமானே.

18.

துன்பங் கொண் டங்க மெலிந்தற
 நொந்தன்பும் பண்பு மறந்தொளி
 துஞ்சும்பெண் சஞ்சல மென்பதி லணுகாதே
 இன்பந்தந் தும்பர் தொழும்பத
 கஞ்சந்தந் தஞ்ச மெனும்படி
 யென்றென்றுந் தொண்டு செயும்படி

யருள்வாயே

நின்பங்கொன் றுங்குற மின்சர
 ணங்கண்டுந் தஞ்ச மெனும்படி
 நின்றன்பின் றன்படி கும்பிடு மிளையோனே
 பைம்பொன்சிந் தின்றுறை தங்கிய
 குன்றெங்குஞ் சங்கு வலம்புரி
 பம்புந்தென் செந்திலில் வந்தருள் பெருமாளே.

19.

தொந்தி சரிய மயிரே வெளிறநிரை
 தந்த மசைய முதுகே வளையிதழ்
 தொங்க வொருகை தடிமேல் வரமகளிர்

நகையாடி

தொண்டு கிழவ(ன்) இவன ரெனஇருமல்
 கிண்கி ணெனமு னுரையே குழறவிழி
 துஞ்ச குருடு படவே செவிடுபடு செவியாகி
 வந்த பிணியு மதிலே மிடையுமொரு
 பண்டி தனுமெ யுறுவே தனையுமிள
 மைந்த ருடைமை கடனே தெனமுடுக
 துயர்மேவி

மங்கை யழுது விழவே யமபடர்கள்
 நின்று சருவ மலமே யொழுகவுயிர்
 மங்கு பொழுது கடிதே மயிலின் மிசை
 வரவேணும்

எந்தை வருக ரகுநா யகவருக
மைந்த வருக மகனே யினிவருக
என்கண் வருக எனதா ருயிர்வருக அபிராம
இங்கு வருக அரசே வருகமுலை
யுண்க வருக மலர்கு டிடவருக
என்று பரிவி னொடுகோ சலைபுகல வருமாயன்
சிந்தை மகிழு மருகா குறவரிள
வஞ்சி மருவு மழகா அமரர்சிறை
சிந்த அசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய அடுத்திரா
திங்க ளரவு நதிசூ டியபரமர்
தந்த குமர அலையே கரைபொருத
செந்தி னகரி லினிதே மருவிவளர் பெருமானே.

20.

தோலொடு மூடிய கூரையை நம்பிப்
பாவையர் தோதக லீலைநி ரம்பிச்
சூழ்பொருள் தேடிட வோடிவ ருந்திப்
புதிதான
தூதொடு நான்மணி மாலைப்ர பந்தக்
கோவையு லாமடல் கூறிய முந்தித்
தோமுறு கானையர் வாசல்தொ றும்புக்
கலமாருங்
காலனை வீணனை நீதிகெ டும்பொய்க்
கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சக்
காதக லோபவ்ரு தாவனை நிந்தைப்
புலையேனைக்
காரண காரிய லோகப்ர பஞ்சச்
சோகமெ லாமற வாழ்வுற நம்பிற்
காசறு வாரிமெய்ஞ் ஞான தவஞ்சற்
றருளாதோ

பாலன மீதும னுன்முக செம்பொற்
பாலனை மோதப ராதன பண்டப்
பாரிய மாருதி தோள்மிசை கொண்டுந்
றமராடிப்

பாவியி ராவண னுர்தலை சிந்திச்
சீரிய வீடணர் வாழ்வுற மன்றற்
பாவையர் தோள்புணர் மாதுலர் சிந்தைக்
கினியோனே

சீலமு லாவிய நாரதர் வந்துந்
நீதவள் வாழ்புன மாமென முந்தித்
தேமொழி பாளித கோமள இன்பக்
கிரிதோய்வாய்

சேலொடு வாளைவ ரால்கள் கிளம்பித்
தாறுகொள் பூகம ளாவிய இன்பச்
சீரலை வாய்நகர் மேவிய கந்தப் பெருமாளே.

21.

நாலு மைந்து வாசல் கீறு தூறு டம்பு
கால்கை யாகி
நாரி யென்பி லாகு மாக மதனூடே
நாத மொன்ற ஆதி வாயில் நாட கங்க ளான ஆடி
நாட றிந்தி டாம லேக வளராமுன்
நூல நந்த கோடி தேடி மால்மி குந்து பாரு ளோரை
நூறு செஞ்சொல் கூறி மாறி விளைதீமை
நோய்க லந்த வாழ்வு றுமல் நீக லந்து ளாகு ளான
நூல டங்க வோத வாழ்வு தருவாயே
காலன் வந்து பால னாவி காய வென்று பாசம் வீசு
காலம் வந்து வோல மோல மெனுமாதி

காம னேந்து பாண மோடு வேமி னென்று
காணு மோனர்
காள கண்ட ரோடு வேத மொழிவோனே
ஆல மொன்று வேலை யாகி யானை யஞ்சல் தீரு மூல
ஆழி யங்கை ஆயன் மாயன் மருகோனே
ஆர ணங்கள் தானே நாட வார ணங்கை
மேவு மாதி
யான செந்தில் வாழ்வ தான பெருமாளே.

22.

நிதிக்குப் பிங்கலன் பதத்துக் கிந்திரன்
நிறத்திற் கந்தனென் றினைவோரை
நிலத்திற் றன்பெரும் பசிக்குத் தஞ்சமென்
றரற்றித் துன்பநெஞ் சினில்நாளும்
புதுச்சொற் சங்கமொன் றிசைத்துச் சங்கடம்
புகட்டிக் கொண்டுடம் பழிமாயும்
புலத்திற் சஞ்சலங் குலைத்திட் டுன்பதம்
புணர்க்கைக் கன்புதந் தருள்வாயே
மதித்துத் திண்புரஞ் சிரித்துக் கொன்றிடும்
மறத்திற் றந்தைமன் றினிலாடி
மழுக்கைக் கொண்டசங் கரர்க்குச் சென்றுவண்
டமிழ்ச்சொற் சந்தமொன் றருள்வோனே
குதித்துக் குன்றிடந் தலைத்துச் செம்பொனுங்
கொழித்துக் கொண்டசெந் திலின்வாழ்வே
குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங்
குவித்துக் கும்பிடும் பெருமாளே.

23

நிலையாப் பொருளை யுடலாக் கருதி
நெடுநாட் பொழுது மவமேபோய்
நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்
நிறைவாய்ப் பொறிகள் தடுமாறி

மலநீர்ச் சயன மிசையாப் பெருகி
 மடிவேற் குரிய நெறியாக
 மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு
 மலர்தாட் கமல மருள்வாயே
 கொலைகாட் டவுணர் கெடமாச் சலதி
 குளமாய்ச் சுவற முதுசூதம்
 குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு
 கொதிவேற் படையை விடுவோனே
 அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர
 அழியாப் புநித வடிவாகும்
 அரனார்க் கதித பொருள்காட் டதிப
 அடியார்க் கெளிய பெருமானே.

24.

பஞ்ச பாதக முறுபிறை யெயிறெறி
 குஞ்சி கூர்விட மதர்விழி பிலவக
 பங்க வாண்முக முடுகிய நெடுகிய திரிசூலம்
 பந்த பாசமு மருவிய கரதல
 மிஞ்சி நீடிய கருமுகி லுருவொடு
 பணிபி லாதொரு பகடது முதுகினில்
 யமராஜன்
 அஞ்ச வேவரு மவதர மதிலொரு
 தஞ்ச மாகியெ வழிவழி யருள்பெறும்
 அன்பி னாலுன தடிபுக ழடிமையெ னெதிரேநீ
 அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட
 எண்டி சாமுக மடமா நடமிடும்
 அந்த மோகர மயிலினி லியலுடன் வரவேணும்

மஞ்சு போல்வள ரளகமு மிளகிய
 ரஞ்சி தாம்ருத வசனமு நிலவென
 வந்த தூயவெண் முறுவலு மிருகுழை
 யளவோடும்

மன்றல் வாரிச நயனமு மழகிய
 குன்ற வாணர்த மடமகள் தடமுலை
 மந்த ராசல மிசைதுயி லழகிய மணவாளா
 செஞ்சொல் மாதிசை வடதிசை குடதிசை
 விஞ்சு கீழ்திசை சகலமு மிகல்செய்து
 திங்கள் வேணியர் பலதளி தொழுதுயர்
 மகமேரு

செண்டு மோதின ரரசரு ளதிபதி
 தொண்ட ராதியும் வழிவழி நெறிபெறு
 செந்தில் மாநக ரினிதுறை யமரர்கள்
 பெருமானே.

25.

படர்புவியின் மீது மீறி வஞ்சர்கள்
 வியனினுரை பானு வாய்வி யந்துரை
 பழுதில்பெரு சீல நூல்க ஞந்தெரி சங்கபாடல்
 பனுவல்கதை காவ்ய மாமெ ணெண்கலை
 திருவளவ தேவர் வாய்மை யென்கிற
 பழமொழியை யோதி யேயு ணர்ந்துபல்
 சந்தமாலே

மடல்பரணி கோவை யார்க லம்பக
 முதலுளது கோடி கோள்ப்ர பந்தமும்
 வகைவகையி லாசு சேர்பெ ருங்கவி
 சண்டவாயு

மதுரகவி ராஜ னுனென் வெண்குடை
 விருதுகொடி தாள மேள தண்டிகை
 வரிசையொடு லாவு மால கந்தைத
 விரந்திடாதோ

அடல்பொருது பூச லேவி னேந்திட

எதிர்பொரவொ ன்ணும லேக சங்கர

அரஹர சிவாம ஹாதெ வென்றுனி

அன்றுசேவித்

தவனிவெகு கால மாய்வ ணங்கியு

ஞருகிவெகு பாச கோச சம்ப்ரம

அதிபெல கடோர மாச லந்தர னெந்துவீழ

உடல்தடியு மாழி தாவெ னம்புய

மலர்க்ள்தச நூறு தாளி டும்பக

லொருமலரி லாது கோவ ணிந்திடு

செங்கண்மாலுக்

குதவியம கேசர் பால இந்திரன்

மகளைமண மேவி வீறு செந்திலி

லுரியஅடி யேனை யாள வந்தருள் தம்பிரானே.

26.

பரிமள களபசு கந்தச் சந்தத்

தனமாணர்

படையம படையென அந்திக் குங்கட்

கடையாலே

வரியளி நிரைமுரல் கொங்குக் கங்குற் குழலாலே

மறுகிடு மருளனை யின்புற் றன்புற் றருள்வாயே

அரிதிரு மருகக டம்பத் தொங்கற் றிருமார்பா

அலைகுழு குழுவென வெம்பக் கண்டித்

தெறிவேலா

திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற்

குருநாதா

ஜெயஜெய ஹரஹர செந்திற் கந்தப்

பெருமானே.

27.

மாங்கை சிறுவர் தங்கள் கிளைஞர்

வந்து சுதற

உடல்தீயின்

மண்டி யெரிய விண்டு புனலில்

வஞ்ச மொழிய

விழஆவி

வெங்கண் மறலி தன்கை மருவ

வெம்பி யிடறு

மொருபாச

விஞ்சை விளையு மன்று னடிமை

வென்றி யடிகள்

தொழுவாராய்

சிங்க முழுவை தங்கு மடவி

சென்று மறமி

னுடன்வாழ்வாய்

சிந்தை மகிழ அன்பர் புகழு

செந்தி லுறையு

முருகோனே

எங்கு மிலகு திங்கள் கமல

மென்று புகலு

முகமாதர்

இன்பம் விளைய அன்பி னணையு

மென்று மினைய

பெருமானே.

28.

மூப்புற் றுச்செவி கேட்பற் றுப்பெரு

மூச்சுற் றுச்செயல்

தடுமாறி

மூர்க்கச் சொற்குரல் காட்டிக் கக்கிட

மூக்குக் குட்சளி

யினையோடும்

கோப்புக் கட்டியி னாப்பிச் செற்றிடு

கூட்டிற் புக்குயி

ரலையாமுன்

கூற்றத் தத்துவ நீக்கிப் பொற்கழல்

கூட்டிச் சற்றருள்

புரிவாயே

காப்புப் பொற்கிரி கோட்டிப் பற்றலர்
 காப்பைக் கட்டவர் குருநாதா
 காட்டுக் குட்குற வாட்டிக் குப்பல
 காப்புக் குத்திர மொழிவோனே
 வாய்ப்புற் றத்தமிழ் மார்க்கத் திப்பொருள்
 வாய்க்குச் சித்திர முருகோனே
 வார்த்தைச் சிற்பர தீர்த்தச் சுற்றலை
 வாய்க்குட் பொற்பமர் பெருமானே.

29.

மூளும்வினை சேர மேல்கொண்டி டாஐந்து
 பூதவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்
 மூடிநெறி நீதி யேதுஞ்செ யாவஞ்சி யதிபார
 மோகநினை வான போகஞ்செய் வேனண்டர்
 தேடஅரி தாய ஞேயங்க ளாய்நின்ற
 மூலபர யோக மேல்கொண் டிடாநின்ற
 துளதாகி

நாளுமதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட
 வாசியன லாடு போயொன்றி வானின்க
 னாமமதி மீதி லாறுங்க லாஇன்ப அமுதாறல்
 நாடியதன் மீது போய்நின்ற ஆநந்த
 மேலைவெளி யேறி நீயின்றி நானின்றி
 நாடியினும் வேறு தானின்றி வாழ்கின்ற
 தொருநாளே

காளவிட மூணி மாதங்கி வேதஞ்சொல்
 பேதைநெடு நீலி பாதங்க ளால்வந்த
 காலன்விழ மோது சாமுண்டி பாரம்பொ
 டனல்வாயு

காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி
 ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு லாமங்கை
 காளிநட மாடி நாளன்பர் தாம்வந்து
 தொழுமாது

வாளமுழு தாளு மோர்தண்டுழாய்தங்கு
 சோதிமணி மார்ப மாலின்பி னுளின்சொல்
 வாழுமுமை மாத ராள்மைந்த னேயெந்தை
 யினையோனே

மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற ஓர்சென்று
 தேடிவினை யாடி யேயங்ங னேநின்று
 வாழுமயில் வீர னேசெந்தில் வாழ்கின்ற
 பெருமானே.

30.

வஞ்சங்கொண் டுந்திட ராவண
 னும்பந்தென் திண்பரி தேர்கரி
 மஞ்சின்பண் புஞ்சரி யாமென வெகுசேனை

வந்தம்பும் பொங்கிய தாகள
 திர்ந்துந்தன் சம்பிர தாயமும்
 வம்புந்தும் பும்பல பேசியு மெதிரேகை

மிஞ்சென் றுஞ் சண்டைசெய் போதுகு
 ரங்குந்துஞ் சுங்கனல் போலவெ
 குண்டுங்குன் றுங்கர டார்மர மதும்வீசி

மிண்டுந்துங் கங்களி னுலெத
 கர்ந்தங்கங் கங்கர மார்பொடு
 மின்சந்துஞ் சிந்திநி சாசரர் வகைசேர

வுஞ்சண்டன் தென்றிசை நாடிவி
 முந்தங்குஞ் சென்றெம தூதர்க
 னுந்துந்துந் தென்றிட வேதசை நிணமுனை

உண்டுங்கண் டுஞ்சில கூளிகள்
 டிண்டிண்டென் றுங்குதி போடவு
 யர்ந்தம்புங் கொண்டுவெல் மாதவன்
 மருகோனே

தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறி யேன்மதி
கொஞ்சங் கொஞ் சந்துரை யேயருள்
தந்தென்றின் பந்தரு வீடது தருவாயே
சங்கங்கஞ் சங்கயல் சூழ்தட
மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி
தந்தங்குஞ் செந்திலில் வாழ்வுயர் பெருமானே.

31.

வஞ்சத் துடனொரு நெஞ்சிற் பலநினை
வஞ்சிக் கொடியிடை மடவாரும்
வந்திப் புதல்வரும் அந்திக் கிளைஞரு
மண்டிக் கதறிடு வகைகூர
அஞ்சக் கலைபடு பஞ்சிப் புழுவுடல்
அங்கிக் கிரையென வுடன்மேவ
அண்டிப் பயமுற வென்றிச் சமன்வரும்
அன்றைக் கடியினை தரவேணும்
கஞ்சப் பிரமனை அஞ்சத் துயர் செய்து
கன்றச் சிறையிடு மயில்வீரா
கண்டொத் தனமொழி அண்டத் திருமயில்
கண்டத் தழகிய திருமார்பா
செஞ்சொற் புலவர்கள் சங்கத் தமிழ்தெரி
செந்திற் பதிநக ருறைவோனே
செம்பொற் குலவட குன்றைக் கடலிடை
சிந்தப் பொரவல பெருமானே.

32.

வந்து வந்து முன்த வழந்து
வெஞ்சு கந்த யங்க நின்று
மொஞ்சி மொஞ்சி யென்ற முங்கு
முந்தையோடு
மண்ட லங்கு லுங்க அண்டர்
விண்ட லம்பி ளந்தெ முந்த
செம்பொன் மண்ட பங்க ளும்ப யின்றவீடு

கொந்த னொந்த குந்த ளந்த
 னைந்து குங்கு மந்த யங்கு
 கொங்கை வஞ்சி தஞ்ச மென்று மங்குகாலம்

கொங்க டம்பு கொங்கு பொங்கு
 பைங்க டம்பு தண்டை கொஞ்ச
 செஞ்ச தங்கை தங்கு பங்க யங்கள்தாராய்

சந்த டர்ந்தெ முந்த ரும்பு
 மந்த ரஞ்செ முங்க ரும்பு
 கந்த ரம்பை செண்ப தங்கொள் செந்தில்
 வாழ்வே

தண்க டங்க டந்து சென்று
 பண்க டங்க டர்ந்த இன்சொல்
 திண்பு னம்பு குந்து கண்டி றைஞ்சகோவே

அந்த கன்க லங்க வந்து
 கந்த ரங்க லந்த சிந்து
 ரஞ்சி றந்து வந்த லம்பு ரிந்தமார்பா

அம்பு னம்பு குந்த நண்பர்
 சம்பு நன்பு ரந்த ரந்த
 ரம்ப லும்பர் கும்பர் நம்பு தம்பிரானே.

33.

வரியார் கருங்கண் மடமாதர்-மகவாசை தொந்த
 மதுவாகி

இருபோது நைந்து மெலியாதே-இருதாளி னன்பு
 தருவாயே

பரிபால னஞ்செய் தருள்வோனே-பரமேசு ரன்ற
 னருள்பாலா

அரிகேச வன்றன் மருகோனே-அலைவா யமர்ந்த
 பெருமானே.

34.

விந்ததி னூறி வந்தது காயம்

வெந்தது கோடி

யினிமேலோ

விண்டுவி டாம லுன்பத மேவு

விஞ்சையர் போல

அடியேனும்

வந்துவி நாச முன்கலி தீர

வண்சிவ ஞான

வடிவாகி

வன்பத மேறி யென்களை யாற

வந்தருள் பாத

மலர்தாராய்

எந்தனு ளேக செஞ்சுட ராகி

யென்கணி லாடு

தழல்வேணி

எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காய

ரெங்கள்சு வாமி

யருள்பாலா

சுந்தர ஞான மென்குற மாது

தன்றிரு மார்பி

லணைவோனே

சுந்தர மான செந்திலில் மேவு

கந்தசு ரேசர்

பெருமானே.

35.

புகரப் புங்கப் பகரக் குன்றிற்

புயலிற் றங்கிப்

பொலிவோனும்

பொருவிற் றஞ்சச் சுருதிச் சங்கப்

பொருளைப் பண்பிற்

புகல்வோனும்

திகிரிச் செங்கட் செவியிற் றுஞ்சத்

திகிரிச் செங்கைத்

திருமாலும்

திரியப் பொங்கித் திரையற் றுண்டுட்

டெளிதற் கொன்றைத்

தரவேணும்

தகரத் தந்தச் சிகரத் தொன்றித்
 தடநற் கஞ்சத் துறைவோனே
 தருணக் கொங்கைக் குறவிக் கின்பத்
 தையளித் தன்புற் றருள்வோனே
 பகரப் பைம்பொற் சிகரக் குன்றைப்
 படியிற் சிந்தத் தொடும்வேலா
 பவளத் துங்கப் புரிசைச் செந்திற்
 பதியிற் கந்தப் பெருமானே.

36.

கமல மாதுட னிந்திரை யஞ்சரி
 சொலவொ ணுதம டந்தையர் சந்தன
 களப சீதள கொங்கையி லங்கையி
 லிருபோதேய்
 களவு நூல்தெரி வஞ்சனை யஞ்சன
 விழியின் மோகித கந்த சுகந்தரு
 கரிய வோதியி லிந்து முகந்தனின்
 மருளாதே
 அமல மாகிய சிந்தைய டைந்தகல்
 தொலைவி லாதஅ றம்பொரு ளின்பமு
 மடையவோதியு ணர்ந்து தணந்தபின்
 அருள்தானே
 அறியு மாறுபெ றும்படி யன்பினி
 னினிய நாதசி லம்புபு லம்பிடு
 மருண ஆடக கிண்கிணி தங்கிய அடிதாராய்
 குமரி காளிப யங்கரி சங்கிரி
 கவுரி நீலிப ரம்பரை யம்பிகை
 குழலை யோகினி சண்டினி குண்டலி யெமதாயி
 குறைவி லாளுமை மந்தரி யந்தரி
 வெகுவி தாகம சுந்தரி தந்தருள்
 குமர மூஷிக முந்திய ஐங்கர கணராயன்

மமலி நாயக னஞ்சுமிழ் கஞ்சுகி
அணிக ஜானன விம்பனொ ரம்புலி
மவுலி யானுறு சிந்தையு கந்தருள் இனையோனே
வளரும் வாழையு மஞ்சளு மிஞ்சியும்
இடைவி டாது நெருங்கிய மங்கல
மகிமை மாநகர் செந்திலில் வந்துறை
பெருமானே.

37.

மனத்தின்பங் கெனத்தங்கைம்
புலத்தென்றன் குணத்தஞ்சிந்
தீரியத் தம்பந் தனைச்சிந்தும் படிசாலன்
மலர்ச் செங்கண் கனற் பொங்குந்
திறத் தின்தண் டெடுத்தண்டங்
கிழித்தின் றிங்கு றத்தங்கும் பலவோரும்
எனக் கென்றிங் குணக்கென்றங்
சினத்தின் கண் கணக்கென்றென்
றினேத்தன்பங் கெடுத்தங்கங் கழிவாழுன்
இசைக்குஞ்செந் தமிழ்க் கொண்டங்
கிரக்கும்புன் றொழிற்பங்கங்
கெடத்துன்பங் கழித்தின்பந் தருவாயே
கனைக்குந்தண் கடற்சங்கங்
கரத்தின்கண் தரித்தெங்குங்
கலக்கஞ்சிந் திடக்கண் துஞ் சிடுமாலும்
கதித்தொண்பங் கயத்தன்பண்
பனைத்துங்கன் றிடச்சந்தங்
களிக்குஞ்சம் புவுக்குஞ்செம் பொருளீவாய்

தினைக்குன்றந் தனிற்றங்குஞ்
 சிறுப்பெண் குங் குமக்கும்பந்
 திருச்செம்பொன் புயத்தென்றும்

புனைவோனே

செழிக்குங்குண் டகழ்ச்சங்கங்
 கொழிக்குஞ்சந் தனத்தின்பைம்
 பொழிற்றண்செந் திலிற்றங்கும் பெருமானே.

38.

காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடென்
 காலினார் தந்துடன் கொடுபோகக்

காதலார் மைந்தருந் தாயரா ருஞ்சுடுங்
 கானமே பின்தொடர்ந் தலறுமுன்

சூலம் வாள் தண்டுசெஞ் சேவல்கோ தண்டமுஞ்
 சூடுதோ னுந்தடந் திருமார்புந்

தூயதாள் தண்டையுங் காணஆர் வஞ்செயுந்
 தோகைமேல் கொண்டுமுன் வரவேணும்

ஆலகா லம்பரன் பாலதா கஞ்சிடுந்
 தேவர்வா ழுன்றுகந் தமுதியும்

ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமேல் கண்வளர்ந்
 தாதிமா யன்றனன் மருகோனே

சாலிசேர் சங்கினம் வாவிசூழ் பங்கயஞ்
 சாரலார் செந்திலம் பதிவாழ்வே

தாவுசூ ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்
 தாரைவே லுந்திடும் பெருமானே.

39.

சங்கைதா னென்றுதா னின்றியே நெஞ்சிலே
 சஞ்சலா ரம்பமாயன்

சந்தொடே குங்குமா லங்க்ருதா டம்பரா
 சம்ப்ரமா நந்தமாயன்

மங்கைமார் கொங்கைசே ரங்கமோ கங்களால்
வம்பிலே துன்புறுமே
வண்குகா நின்சொரு பம்ப்ரகா சங்கொடே
வந்துநீ யன்பிலாள்வாய்
கங்கைகு டும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே
கந்தனே விஞ்சையூரா
கம்பியா திந்த்ரலோ கங்கள்கா வென்றவா
கண்டலே சன்சொல்வீரா
செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டுசூர்
பொன்றவே
சென்றுமோ தும்ப்ரதாபா
செங்கண்மால் பங்கஜா னன்தொழா நந்தவேள்
செந்தில்வாழ் தம்பிரானே.

*0.

முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி
சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி
முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி யுழலாதே
முந்தைவினை யேவ ராமற் போக
மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக
முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு முனைமீதே
திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி
தந்ததன தானதானத் தான
செஞ்செணகு சேகு தாளத் தோடு நடமாடுஞ்
செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
துங்கஅநு கூல பார்வைத் தீர
செம்பொன்மயில் மீதி லேயெப் போது
வருவாயே.

அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார
 செந்தமிழ்சொல் பாவின் மாலைக் கார
 அண்டருப கார சேவற் கார முடிமேலே
 அஞ்சலிசெய் வோர்கள் நேயக் கார
 குன்றுருவ ஏவும் வேலைக் கார
 அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார எழிலான
 சிந்திரமின் மேவு போகக் கார
 விந்தைகுற மாது வேளைக் கார
 செஞ்சொலடி யார்கள் வாரக் கார எதிரான
 செஞ்சமரை மாயு மாயக் கார
 துங்கரண சூர சூறைக் கார
 செந்தினகர் வாழு மாண்மைக் கார
 பெருமானே

41.

தண்டே னுண்டே வண்டார் வஞ்சேர்
 தண்டார் மஞ்சக் குழல்மாநூர்
 தம்பா லன்பார் நெஞ்சே கொண்டே
 சம்பா வஞ்சொற் றடிநாயேன்
 மண்டோ யந்தீ மென்கால் விண்டோய்
 வண்கா யம்பொய்க் குழல்வேறாய்
 வன்கா னம்போ யண்டா முன்பே
 வந்தே நிற்பொற் கழல்தாராய்
 கொண்டா டும்பேர் கொண்டா டுஞ்சூர்
 கொன்றாய் வென்றிக் குமரேசா
 கொங்கார் வண்டார் பண்பா டுஞ்சீர்
 குன்ற மன்றற் கிரியோனே

கண்டா கும்பா லுண்டா யண்டார்
கண்டா கந்தப் புயவேளே
கந்தா மைந்தா ரந்தோள் மைந்தா
கந்தா செந்திற் பெருமானே.

42.

விதிபோலு முந்த விழியாலு மிந்து
நுதலாலு மொன்றி யிளைஞோர்தம்
விரிவான சிந்தை யுருவாகி நொந்து
விறல்வேறு சிந்தை வினையாலே
இதமாகி யின்ப மதுபோத ஷுண்டு
இனிதாளு மென்று மொழிமாதர்
இருளாய துன்ப மருள்மாயை வந்து
எனையீர்வ தென்றும் ஒழியாதோ
மதிசூடி யண்டர் பதிவாழ மண்டி
வருமால முண்டு விடையேறி
மறவாத சிந்தை யடியார்கள் பங்கில்
வருதேவ சம்பு தருபாலா
அதிமாய மொன்றி வருசூரர் பொன்ற
அயில்வேல்கொ டன்று பொரும்வீரா
அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து
அலைவா யுகந்த பெருமானே.

43.

விறல்மார னேந்து மலர்வாளி சிந்த
மிகவானி லிந்து வெயில்காய
மிதவாடை வந்து தழல்போல வொன்ற
வினைமாதர் தந்தம் வசைசூற.

குறவாணர் குன்றி லுறைபேதை கொண்ட
கொடிதான துன்ப மயல்தீர
குளிர்மாலை யின்க ணணிமாலை தந்து
குறைதீர வந்து குறுகாயோ
மறிமா னுகந்த இறையோன் மகிழ்ந்து
வழிபாடு தந்த மதியாளா
மலைமாவு சிந்த அலைவேலை யஞ்ச
வடிவே லெறிந்த அதிதீரா
அறிவா லறிந்து னிருதா னிறைஞ்ச
மடியா ரிடைஞ்சல் களைவோனே
அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து
அலைவா யுகந்த பெருமானே.

44.

தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந்
தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேநின்
தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவுரி கொண்டுநன்
சந்தொடம ணைந்துநின் றன்புபோலக்
கண்டுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்
கஞ்சமலர் செங்கையுஞ் சிந்துவேலும்
கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திர நிறங்களுங்
கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ
புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமும்
பொங்கியெழ வெங்களங் கொண்டபோது
பொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கினும்
வளர்ந்துமுன்
புண்டரிகர் தந்தையுஞ் சிந்தைகூரக்

கொண்டநட னம்பதஞ் செந்திலிலு மென்றன்முன்
கொஞ்சிநட னங்கொளுங் கந்தவேளே
கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங்
கும்பமுநி கும்பிடுந் தம்பிரானே.

முன்னுவது படைவீடாகிய

திருவாவினன்குடி (பழநி)

45.

மூலமந்திர மோத லிங்கிலை
யீவதிங்கிலை நேய மிங்கிலை
மோன மிங்கிலை ஞான மிங்கிலை மடவார்கள்
மோக முண்டதி தாக முண்டப
சார முண்டப ராத முண்டிடு
முக னென்றொரு பேரு முண்டருள் பயிலாத
கோல முங்குண வீன துன்பர்கள்
வார்மை யும்பல வாகி வெந்தெழு
கோர கும்பியி லேவி முந்திட நினைவாகிக்
கூடு கொண்டுழல் வேளை யன்பொடு
ஞான நெஞ்சினர் பாலி ணங்கிடு
கூர்மை தந்தினி யாள வந்தருள் புரிவாயே
பீலி வெந்துய ராவி வெந்தவ
சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை
பீதி கொண்டிட வாது கொண்டரு ளெழுதேடு
பேணி யங்கெதி ராறு சென்றிட
மாற னும்பிணி தீர வஞ்சகர்
பீறு வெங்கழு வேற வென்றிடு முருகோனே

ஆல முண்டவர் சோதி யங்கணர்
பாக மொன்றிய வாலை யந்திரி
ஆதி யந்தமு மான சங்கரி குமரேசா

ஆர ணம்பயில் ஞான புங்கவ
சேவ லங்கொடி யான பைங்கர
ஆவி னன்குடி வாழ்வு கொண்டருள் பெருமானே.

46.

அபகார நிந்தைபட் டுழலாதே அறியாத வஞ்சரைக்
குறியாதே

உபதேச மந்திரப் பொருளாலே உனைநானி
னைந்தருட் பெறுவேனோ

இபமாமு கன்தனக் கிளையோனே இமவான்
மடந்தையுத் தமிழாலா

ஜெபமலை தந்தசற் குருநாதா திருவாவி னன்குடிப்
பெருமானே.

47.

சிவனார் மனங்குளிர உபதேச மந்த்ரமிரு
செவிமீதி லும்பகர்செய் குருநாத

சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால சுந்தநின்
செயலேவி ரும்பியுளம் நினையாமல்.

அவமாயை கொண்டுலகில் விருதாவ லேந்துழலு
மடியேனை அஞ்சலென வரவேணும்

அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய
அருள்ஞான இன்பமது புரிவாயே

நவந்த முந்திருடி உரலோடெ யொன்றுமரி
 ரகுராமர் சிந்தைமகிழ் மருகோனே
 நவலோக முங்கைதொழு நிசதேவ லங்கிருத
 நலமான விஞ்சைகரு வினேகோவே
 தெவயானை யங்குறமின் மணவாள சம்ப்ரமுறு
 திறல்வீர மிஞ்சுகதிர் வடிவேலா
 திருவாலி னன்குடியில் வருவேன்ச ஷந்திரிக
 செகமேல்மெய் கண்டவிறல் பெருமானே.

48.

பகர் தற்கரி தான செந்தமி ழிசைபிற்சில
 பாட லன்பொடு
 பயிலப்பல காவி யங்களை யுணராதே
 பவளத்தினை வீழி யின்கனி யதனைப் பொரு
 வாய்ம டந்தையர்
 பசலைத்தன மேபெ றும்படி விரகாலே
 சகரக்கடல் சூழு மம்புவி மிசையிப்படி யேதி
 ரிந்துழல்
 சருகொத்துள மேய யர்ந்துடல் மெலியாமுன்
 தகதித்திமி தாகி ணங்கிண எனவுற்றெழு
 தோகை யம்பரி
 தனிலற்புத மாக வந்தருள் புரிவாயே
 நுகர்வித்தக மாகு மென்றுமை மொழியிற் பொழி
 பாலை யுண்டிடு
 நுவல்மெய்ப்புள பால னென்றிடு மினையோனே
 நுதிவைத்தக ராம லைந்திடு களிறுக்கரு
 ளேபு ரிந்திடு
 நொடி யிற்பரி வாக வந்தவன் மருகோனே

அகரப்பொரு ளாதி யொன்றிடு முதலக்கர மான
தின்பொருள்
அரனுக்கினி தாமொ ழிந்திடு குருநாதா
அமரர்க்கிறை யேவ ணங்கிய பழனித்திரு
வாவினன்குடி
அதனிற்குடி யார்யி ருந்தருள் பெருமானே.

49.

அணிபட் டணுகித் திணிபட் டமனத்
தவர்விட் டவிழிக் கணையாலும்
அரிசுற் றுகழைத் தவர்பெற் றவளத்
தவன்விட் டமலர்க் கணையாலும்
பிணிபட் டுணர்வற் றவமுற் றியமற்
பெறுமக் குணமுற் றுயிர்மாளும்
பிறவிக் கடல்விட் டுயர்நற் கதியைப்
பெறுதற் கருளைத் தரவேணும்
கணிநற் சொருபத் தையெடுத் துமலைக்
கனியைக் கணியுற் றிடுவோனே
கமலத் தயனைப் ப்ரணவத் துரையைக்
கருதிச் சிறைவைத் திடுவோனே
பணியப் பணியப் பரமர்ப் பரவப்
பரிவுற் றொருசொற் பகர்வோனே
பவளத் தவளக் கனகப் புரிசைப்
பழநிக் குமரப் பெருமானே

50.

கரிய பெரிய எருமை கடவு கடிய கொடிய திரிகுலன்
கறுவி யிறுகு கயிறொ டுயிர்கள் கழிய முடிகி
யெழுகாலந்
திரியு நரியு மெரியு முரிமை தெரிய விரவி யணுகாதே
செறிவு மறிவு முறவு மனைய திகழு மடிகள்
தரவேணும்
பரியவரையி னரிவை மருவு பரம ரருளு முருகோனே
பழன முழவர் கொழுவி லெழுது பழைய
பழநி யமர்வோனே
அரிய மயனும் வெருவ வருவ அரிய கிரியை
யெறிவோனே
அயிலு மயிலு மறமு நிறமு மழகு முடைய
பெருமானே.

51.

தமரு மமரு மனையு மினிய தனமு மரசும் அயலாகத்
தறுகண் மறவி முறுகு கயிறு தலையை வளைய
எறியாதே
கமல விமல மரக தமணி கனக மருவு மிருபாதங்
கருத அருளி யெனது தனிமை கழிய அறிவு
தரவேணும்
குமர சமர முருக பரம குலவு பழநி மலையோனே
கொடிய பகடு முடிய முடுகு குறவர் சிறுமி
மணவாளா
அமர ரிடரு மவுண ருடலு மழிய அமர்செய்
தருள்வோனே
அறமு நிறமு மயிலு மயிலு மழகு முடைய
பெருமானே.

52

திமிர் வுத்தி யணைய நரக	
செனன மதனில்	விடுவாயேல்
செவிடு குருடு வடிவு குறைவு	
சிறிது மிடியு	மணுகாதே
அமரர் வடிவு மதிக குலமு	
மறிவு நிறையும்	வரவேநின்
அருள தருளி யெணையு மனதொ	
டடிமை கொளவும்	வரவேணும்
சமர முகவெ லசுரர் தமது	
தலைக ளுருள	மிகவேநீள்
சலதி யலற நெடிய பதலை	
தகர அயிலே	விடுவோனே
வெமர வணையி லினிது துயிலும்	
விழிகள் நளினன்	மருகோனே
மிடறு கரியர் குமர பழநி	
விரவு மமரர்	பெருமானே.

53.

தகர நறுமலர் பொதுளிய குழலியர்
கலக கெருவித விழிவலை படவிதி
தலையி லெழுதியு மனைவயி னுறவிடு வதனாலே
தனயர் அனைதமர் மனைவியர் சினெகிதர்
சுரபி விரலிய வகையென நினைவுறு
தவன சலதியின் முழுகியெ யிடர்படு துயர்தீர

அகர முதலுள பொருளினை யருளிட
இருகை குவிசெய்து ளுருகிட வருகியெ
அரக ரெனவல னிடமுற எழிலுன திருபாதம்

அருள அருளுடன் மருளற இருளற
கிரண அயில்கொடு குருகணி கொடியொடு
அழகு பெறமர கதமயில் மிசைவர இசைவாயே

சிகர குடையினி னிரைவர இசைதெரி
 சதுரன் விதுரனில் வருபவ னனையது
 திருடி யடிபடு சிறியவ னெடியவன் மதுகுதன்
 திகிரி வளைகதை வசிதநு ளுடையவ
 னெழிலி வடிவின னரவுபொன் முடிமிசை
 திமித திமிதிமி யெனநட மிடுமரி மருகோனே
 பகர புகர்முக மதகரி யுழைதரு
 வனிதை வெருவமுன் வரஅருள் புரிசுக
 பரம குருபர இமகிரி தருமயில் புதல்வோனே
 பலவின் முதுபழம் விழைவுசெய் தொழுகிய
 நறவு நிறைவயல் கமுகடர் பொழில் திகழ்
 பழநி மலைவரு புரவல அமரர்கள் பெருமானே.

54.

அவனிதனி லேபி றந்து மதலையென வேத வழந்து
 அழகுபெற வேந டந்து இளைஞோனாய்
 அருமழலை யேமி குந்து குதலைமொழி யேபு கன்று
 அதிவிதம தாய்வ ளர்ந்து பதினொய்
 சிவகலைக ளாக மங்கள் மிகவுமறை யோது மன்பர்
 திருவடிக ளேநி னைந்து துதியாமல்
 தெரிவையார்கள் ஆசை மிஞ்சி வெகுசுவலை
 திரியுமடி யேனை யுன்ற யாயு ழுன்று
 மவுனவுப தேச சம்பு மதியறுகு வேணி தும்பை
 மணிமுடியின் மீத ணிந்த மகதேவர்
 மனமகிழ வேய ணைந்து ஒருபுறம தாக வந்த
 மலைமகள் குமார துங்க வடிவேலா
 பவனிவர வேயு கந்து மயிலின்மிசை யேதி கழ்ந்து
 படியதிர வேந டந்த கழல்வீரா
 பரமபத மேசெ றிந்த முருகனென வேயு கந்து
 பழநிமலை மேல மர்ந்த பெருமானே.

55

உலகபசு பாச தொந்த	மதுவான
உறவுகிளை தாயர் தந்தை	மனைபாலர்
மலசலசு வாச சஞ்ச	லமதாலென்
மதிநிலைகெ டாம லுன்ற	னருள் தாராய்
சலமறுகு பூனை தும்பை	யணிசேயே
சரவணப வாழு குந்தன்	மருகோனே
பலகலைசி வாக மங்கள்	பயில்வோனே
பழநிமலை வாழ வந்த	பெருமானே.

56.

கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளர்ந்து	
கலைகள் பல வேதெ ரிந்து	மதனாலே
கரியகுழல் மாதர் தங்க ளடிசுவடு மார்பு தைந்து	
கவலைபெரி தாகி நொந்து	மிகவாடி
அரகரசி வாய வென்று தினமுநினை யாமல் நின்று	
அறுசமய நீதி யொன்று	மறியாமல்
அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை	
	வாசல் நின்று
அநுதினமு நாண மின்றி	யழிவேனோ
உரகபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாள ரங்க	
ருலகளவு மால்ம கிழந்த	மருகோனே
உபயகுல தீப துங்க விருதுகவி ராஜ சிங்க	
உறைபுகலி யூரி லன்று	வருவோனே
பரவைமனை மீதி லன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற	
பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த	குமரேசா
பகையசுரர் சேனை கொன்று அமரர்	
	சிறை மீள வென்று
பழநிமலை மீதில் நின்ற	பெருமானே.

57.

சுருளளக பார கொங்கை மகளிர்வச மாயி சைந்து
சுரதக்ரியை யால்வி ளங்கு மதனூலே

சுருதியென வேநி னேந்து அறிவிலிக ளோடி

ணங்கு

தொழிலுடைய யானு மிங்கு னடியார்போல்
அருமறைக ளேநி னேந்து மநுநெறியி லேந டந்து

அறிவையறி வால றிந்து நிறைவாகி

அகிலபுவ னுதி யெங்கும் வெளியுறமெய்ஞ் ஞான
இன்ப

அமுதையொழி யாத ருந்த

அருள்வாயே

பருதிமகன் வாசல் மந்த்ரி அநுமனெடு நேர்ப ணிந்து

பரிதகழை யாமுன் வந்து

பரிவாலே

பரவியவி பீஷணன்பொன் மகுடமுடி சூட நின்ற
படைஞரொடி ராவ ணன்ற னுறவோடே

எரிபுகுத மாறி லண்டர் குடிபுகுத மாறு கொண்ட
ரகுபதியி ராம சந்த்ரன் மருகோனே

இளையகுற மாது பங்க பழநிமலை நாத சுந்த

இமயவள்த னுல்ம கிழந்த

பெருமானே.

58.

இரவியென வடவையென ஆலால விடமதென

உருவுகொடு ககனமிசை மீதேகி மதியும்வர

இரதிபதி கணைகளோரு நாலேவ விருதுகுயி

லதுகுவ

எமுகடலின் முரசினிசை வேயோசை விடையின்

மணி

யிசைகுறுகி யிருசெவியி னாராச முறுவதென

இகல்புரிய மதனகுரு வோராத அனையர்கொடு

வசைபேச

அரண்னரென வநிதைபடு பாடோத அரிதரிது
 அமுதமயி லதுகருதி யாரோடு மிகல்புரிவள்
 அவசமுற அவசமுற ஆரோமல் தரவுமிக
 மெலிவானாள்

அகுதியிவள் தலையில்விதி யானாலும் விலகரிது
 அடிமைகொள வுனதுபரம் ஆருத வெரு
 தனிமை
 யவனையனை தரஇனிதி னோகார பரியின்மிசை
 வருவாயே

நிரைபரவி வரவரையு னோர்சீத மருதினொடு
 பொருசுகடு வுதையதுசெய் தாமாய மழை
 சொரிதல்
 நிலைகுலைய மலைகுடைய தாவேகொள்
 கரகமலன் மருகோனே

நிருமலிய திரிநயனி வாள்வீச வருகுமரி
 கவுரிபயி ரவியரவ பூணரி திரிபுவனி
 நிபுடமலை யரசனருள் வாழ்வான புரணவுமை
 அருள்பாலா

பரவைகிரி யசுரர்திரள் மாசேனை தவிடுபொடி
 படஅமரர் துயரகல வேலேவி யமர்பொருத
 பதுமகர தலமுருக நால்வேத கரரணிக
 மயில்வீரா

பளிதம்ருக மதகளப சேரூர வளருமுலை
 வநிதைகுற மகள்மகிழும் லீலாவி தரமதுர
 பநுவல்தரு பழநிவரு கோலாக லவவமரர்
 பெருமானே.

!59.

சிறுபறையு முரசுதுடி சத்தக் கணப்பறையு
மொகுமொகென அதிரவுட னெட்டிப்
பிடித்துமுடி
சிறுகயிறு நெடிதுகொடு கட்டிட் டிழுக்கஇனி
யனுகாதே

சிலதமர்க னுறவுகிளை கத்திப் பிதற்றியெடு
சுடலைதனி லிடுகனலை யிட்டுக் கொளுத்துபுனல்
திரைகடலில் முழுகெனவு ரைக்கப் படிக்குடிலை
யொழியாதே

மறைமுறையி னிறுதிநிலை முத்திக் கிசைத்தபடி
உடலுயிர்கள் கரணவெளி பட்டுக் குணத்
திரயம்
வழிபடவும் நினதடிமை யிச்சைப் படுத்துவது
மொருநாளே

வருதுரக மயில்மணிகள் சத்திக்க நிர்த்தமிட
ஒருபதுட னிருபுயமு மட்டுத்தொடைக் கிசைய
மனமகிழ இனியமொழி செப்பிச் சிவத்தபத
மருள்வாயே

நறையிதழி யறுகுபல புட்பத் திரட்களொடு
சிறுபிறையு மரவுமெழி லப்புத் திருத்தலையி
னளினமுற அணிசடையர் மெச்சிப்
ப்ரியப்படவு மயிலேறி

நவநதிகள் குமுகுமென வெற்புத் திரட்சுழல
அகிலமுத லெழுபுவன மெத்தத் திடுக்கிடவும்
நவமணிகள் உரகனுடல் கக்கத் துரத்திவரு
முருகோலே

குறவர்முனை கெடமனது வெட்கப் படக்குடிலில்
மலையிலெழு திணையிதணில் வைத்துச்

சிறுக்கியிரு

குவிமுலையு மணியிடையு மெச்சிப்

புணர்ச்சிசெயு மணவாளா

குறுமுநிவ னிருபொழுதும் அர்ச்சித்து முத்திபெற
அறிவுநெறி தவநிலைகள் செப்புத் தமிழ்க்கினிய
குருகுமர பழநிவளர் வெற்புத் தனிற்றிகழு
பெருமாளே.

60.

சுருதிமுடி மோனஞ்சொல் சிற்பரம ஞானசிவ
சமயவடி வாய்வந்த அத்துவித மானபர
சுடரொளிய தாய்நின்ற நிட்களசொ ரூபமுத
லொருவாழ்வே

துரியநிலை யேகண்ட முத்தரித யாகமல
மதனில்வினை யாநின்ற அற்புதசு போதசுக
சுயபடிக மாவின்ப பத்மபத மேஅடைய
உணராதே

சுருவிலுரு வேதங்கு சுக்கிலநி தானவளி
பொருமஅதி லேகொண்ட முக்குணவி பாகநிலை
சுருதவரி யாவஞ்ச கக்கபட மூடியுடல்
வினைதானே

சுலகமிட வேபொங்கு குப்பைமல வாழ்வுநிஜ
மெனவுழலு மாயஞ்செ னித்தகுகை யேஉறுதி
சுருதசுழ மாமிந்த மட்டைதனை யாளஉன
தருள்தாராய்

ஒருநியம மேவிண்ட சட்சமய வேதஅடி
முடிநடுவு மாயண்ட முட்டைவெளி யாகியுயி
ருடலுணர்வ தாயெங்கு முற்பனம தாகஅம
ருளவோனே

உததரிச மாமின்ப புத்தமிர்த போகசுக
முதவுமம லாநந்த சத்திகர மேவுணர
வுருபிரண வாமந்த்ர கர்த்தவிய மாக்வரு
குருநாதா

பருதிகதி ரேகொஞ்ச நற்சரண நூபுரம
தசையநிறை பேரண்ட மொக்கநட மாடுகன
பதகெருவி தாதுங்க வெற்றிமயி லேறுமொரு
திறலோனே

பணியுமடி யார்சிந்தை மெய்ப்பொருள
தாகநவில்
சரவணப வாவொன்று வற்கரமு மாகிவளர்
பழநிமலை மேனின்ற சுப்ரமணி யாவமரர்
பெருமானே.

61.

தலைவலி மருத்தீடு காமாலை சோகைசுரம்
விழிவலி வறட்சுலை காயாசு வாசம்வெகு
சலமிகு விஷப்பாக மாயாவி காரபிணி
யணுகாதே

தலமிசை யதற்கான பேரோடு கூறியிது
பரிகரி யெனக்காது கேளாது போலுமவர்
சரியும்வய துக்கேது தாரீர்சொ லீரெனவும்.
விதியாசே

52 கீதம்

முருகன் புகழ் மாலை

சுந்தரம்

உலைவற விருப்பாக நீள்காவின் வாசமலர்
வகைவகை யெடுத்தேதொ டாமாலி காபரண
முனதடி யினிற்கூட வேநாடு மாதவர்க

புகழ் மலர் ளிருபாதம்

உளமது தரித்தேவி னுவோடு பாடியருள்
வழிபட எனக்கேத யாவோடு தாளுதவ
உரகம தெடுத்தாடு மேகார மீதின்மிசை

அகம் வரவேணும்

அலைகட லடைத்தேம காகோர ராவணனை
மணிமுடி துணித்தாவி யேயான சாநகியை
அடலுட னழைத்தேகொள் மாயோனை
மாமனெனு மருகோனே

அறுகினை முடித்தோனை யாதார மானவனை
அருங்கிழை முழவுழை பிடித்தோனை மாகாளி நாணமுனம்
அவைதனில் நடித்தோனை மாதாதை
பெருந்

பலகலை படித்தோது பாவாணர் நாவிலுறை
யிருசரண வித்தார வேலாயு தாவுயர்செய்
பரண்மிசை குறப்பாவை தோள்மேவ

புறமுனை மோகமுறு மணவாளா
பதுமவய லிற்பூக மீதேவ ரால்கள் துயில்
வருபுனல் பெருக்காறு காவேரி சூழவளர்
பழநிவரு சுற்பூர கோலாக லாவமரர்
பெருமானே

62.

மனக் கவலை யேது மின்றி உனக்கடிமையே புரிந்து
வகைக்குமநு நூல்வி தங்கள் தவருதே
வகைப்படி மனோர தங்கள் தொகைப்படியி
மயக்கமற வேத முங்கொள் னாலி லங்கி
பொருள்நாடி

வினைக்குரிய பாதகங்கள் துடைத்துவகை யால்
 நினைந்து
 மிகுத்தபொரு ளாக மங்கள் முறையாலே
 வெகுட்சிதனை யேது ரந்து களிப்பினுடனே
 நடந்து
 மிகுக்குமுனை யேவ ணங்க வரவேணும்
 மனத்தில்வரு வோமின என்று னடைக்கலம
 தாக வந்து
 மலர்ப்பதம தேப ணிந்த முநிவோர்கள்
 வரர்க்கு மிமை யோர்க ளென்பர் தமக்கு
 மன மேயி ரங்கி
 மருட்டிவரு சூரை வென்ற முனைவேலா
 தினைப்புன முனேந ட்ந்து குறக்கொடியை
 யேம ணந்து
 செகத்தைமுழு தாள வந்த பெரியோனே
 செழித்த வளமேசி றந்த மலர்ப்பொழில்களே
 நிறைந்த
 திருப்பழநி வாழ வந்த பெருமாளே.

63.

கலக வாள்விழி வேலோ சேலோ
 மதுர வாய்மொழி தேனோ பாலோ
 கரிய வார்குழல் காரோ கானோ துவரோவாய்
 களமு நீள்கழு கோதோள் வேயோ
 உதர மானது மாலேர் பாயோ
 களப வார்முலை மேரோ கோடோ

இடைதாது

இழைய தோமலர் வேதா வாடோ
 னெழுதி னுனிலை யோவாய் பேசீ
 ரிதென மோனமி னாரே பாரீ ரெனமாதர்

இருகண் மாயையி லேழுழ் காதே
 யுனது காவிய நூலா ராய்வே
 னிடர்ப டாதருள் வாழ்வே நீயே தரவேணும்

அலைவி லாதுயர் வாடோ ராடோர்
 நிலைமை யேகுறி வேலா சீலா
 அடியர் பாலரு ளீவாய் நீபார் மணிமார்பா

அழகு லாவுவி சாகா வாகா
 ரிபமி னுள்மகிழ் கேள்வா தாழ்வா
 ரயலு லாவிய சீலா கோலா கலவீரா

வலபை கேள்வர்பி னுனாய் கானார்
 குறவர் மாதும னுளா நாளார்
 வனச மேல்வரு தேவா மூவா மயில்வாழ்வே

மதுர ஞானவி நோதா நாதா
 பழநி மேவுகு மாரா தீரா
 மயுர வாகன தேவா வாடோர் பெருமானே.

64.

அதல விதலமுத லந்தத்த லங்களென
 அவனி யென அமரர் அண்டத்த கண்டமென
 அகில சலதியென எண்டிக்குள் விண்டுவென
 அங்கிபாநு

அமுத கதிர்களென அந்தித்த மந்த்ரமென
 அறையு மறையென அருந்தத்து வங்களென
 அணுவி லணுவென நி றைந்திட்டு நின்றதொரு
 சம்ப்ரதாயம்

உதய மெழஇருள்வி டிந்தக்க ணந்தனிலி
ருதய கமலமுகி ழங்கட்ட விழ்ந்துணர்வி
லுணரு மநுபவம னம்பெற்றி டும்படியை
வந்துநீமுன்

உதய இயலினியல் செஞ்சொற்ப்ர பந்தமென
மதுர கவிகளில்ம னம்பெற்றி ருந்துபுகழ்
உரிய அடிமையுனை யன்றிப்ப்ர பஞ்சமதை
நம்புவேனோ

ததத ததததத தந்தத்த தந்ததத
திதிதி திதிதிதிதி திந்தித்தி திந்திதிதி
தகு குதகுதகு தந்தத்த தந்தகு திந்திதோதி

சகச சகசெணக தந்தத்த குங்கெணக
டிடிடி டிடிடிடிடி டிண்டிட்டி டிண்டிடிடி
தகக தகதகக தந்தத்த தந்தகக என்றுதாளம்

பதலை திமிலைதுடி தம்பட்ட மும்பெருக
அகில நிசிசரர்ந டுங்கக்கொ டுங்கமுகு
பரிய குடர்பமுலெ லும்பைப்பி டுங்கரண
துங்ககாளி

பவுரி யிடநரிபு லம்பப்ப ருந்திறகு
கவுரி யிடஇகலை வென்றுச்சி கண்டிதனில்
பழநி மலையின்மிசை வந்துற்ற இந்திரர்கள்
தம்பிரானே.

65.

அருத்தி வாழ்வொடு தனகிய மனைவியு முறவோரும்
அடுத்த பேர்களு மிதமுறு மகவொடு
வளநாடும்

தரித்த லுருமெ யெனமன நினைவது நினையாது
தனைப்ப ராவியும் வழிபடு தொழிலது
தருவாயே

எருத்தி லேறிய இறையவர் செவிபுக வுபதேசம்
இசைத்த நாவின இதணுறு குறமக ளிருபாதம்
பரித்த சேகர மகபதி தரவரு தெய்வயானை
பதிக்கொ ளாறிரு புயபழ நியிலுறை
பெருமானே.

66.

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்றுபூதி
ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமடி
யார்கள்பத மேதுணைய தென்றுநாளும்
ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ ணுஎனது
ஈசனான மானமுன தென்றுமோதும்
ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னுவினுனை
யேவர்புகழ் வார்மறையு மென்சொலாதோ
நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ வேலஅணி
நீலமயில் வாகவுமை தந்தவேளே
நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய
நீடுதனி வேல்விடும் டங்கல்வேலா
சீறிவரு மாறவுண னுவினுனு மானைமுக
தேவர்துணை வாசிகரி அண்டகூடஞ்
சேருமழ கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம
தேவர்வர தாமுருக தம்பிரானே.

67.

இத்தா ரணிக்குள்மநு வித்தாய் முளைத்தமுது
கேவிக் கிடந்துமடி மீதிற் றவழந்தடிகள்
தத்தா தனத்ததன இட்டே தெருத்தலையில்
ஒடித் திரிந்துநவ கோடிப் ப்ரபந்தகலை
யிச்சீர் பயிற்றவய தெட்டோடு மெட்டுவர
வாலக் குணங்கள் பயில்
கோலப் பெதும்பையர்க ளுடனுறவாகி

இக்கார் சரத்துமத னுக்கே இளைத்துவெகு
 வாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல
 திக்கோடு திக்குவரை மட்டோடி மிக்கபொருள்
 தேடிச் சுகந்தஅணை மீதிற் றுயின்றுசுக
 மிட்டா தரத்துருகி வட்டார் முலைக்குளிடை
 மூழ்கிக் கிடந்துமய லாகித் தொளைந்துசில
 பிணியதுமூடிச்

சத்தான புத்தியது கெட்டே கிடக்கநம
 னோடித் தொடர்ந்துகயி ருடிக் கொளும்
 பொழுது
 பெற்றார்கள் சுற்றியழ வுற்றார்கள் மெத்தஅழ
 னுருக் கடங்கலிலர் காலற் கடங்கவுயிர்
 தக்கா திவர்க்குமய னிட்டான் விதிப்படியி
 னோலைப் பழம்படியி னூலிற் றிறந்ததென
 எடுமெனவோடிச்

சட்டா நவப்பறைகள் கொட்டா வரிச்சுடலை
 யேகிச் சடம்பெரிது வேகப் புடஞ்சமைய
 இட்டே யனற்குளெரி பட்டா ரெனத்தழுவி
 நீரிற் படிந்துவிடு பாசத் தகன்றுனது
 சற்போ தகப்பதும முற்றே தமிழ்க்கவிதை
 பேசிப் பணிந்துருகு நேசத்தை யின்றுதர
 இனிவரவேணும்

தித்தா திரித்திகுட தத்தா தனத்தகுத
 தாதத் தனந்ததன தானத் தனந்ததன
 செச்சே செகுச்செகு தித்தா திமித்ததிசு
 தாதத்த செந்திகுத தீதத்த செந்தரிக
 தித்தா கிடக்கணக டக்கா குகுக்குகு
 தோதக் கணங்கணக கூகுக் கிணங்கிணென
 ஒருமயிலேறி :-

திட்டே ரதத்தசுரர் பட்டே விழப்பொருது
வேலைத் தொளைந்துவரை யேழைப் பிளந்துவரு
சித்தா பரத்தமரர் சுத்தா குறத்திமுலை
மீதிற் புணர்ந்துசுக லீலைக் கதம்பமணி
சுத்தா லுமைக்குமொரு முத்தாய் முளைத்தகுரு
நாதக் குழந்தையென வோடிக் கடம்பமலர்
அணிதிருமார்பா

மத்தா மதக்களிறு பிற்றா னுதித்தகுசு
னேதத் திலங்கையினி லாதிக்க முண்டதொரு
முட்டா ளரக்கர்தலை யிற்றே விழக்கணைசு
ளேதொட்ட கொண்டலுரு வாகிச் சுமந்ததிக
மட்டார் மலர்க்கமல முற்றா சனத்திருவை
மார்பிற் புணர்ந்தரகு ராமற்கு மன்புடைய
மருமகனாகி

வற்றா மதுக்கருணை யுற்றே மறைக்கலைசு
ளோதித் தெரிந்துதமிழ் சோதித் தலங்கலணி
யத்தா பரத்தையறி வித்தாவி சுற்றுமொளி
யாகிப் ப்ரபந்தமணி வேல்தொட்ட மைந்தபுய
வர்க்கா மருப்புமுகு முட்டா திருப்பழநி
வாழ்வுக் குகந்தடிய ராவிக்குள் நின்றுலவி
வருபெருமானே.

68.

ஒருபொழுது மிருசரண நேசத் தேவைத்
துணரேனே
உனதுபழ நிமலையெனு மூரைச் சேவித்
தறியேனே
பெருபுவியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே
பிறவியற நினைகுவனெ னுசைப்பாடைத்
தவிரேனே

துரிதமிடு நிருதர்புர சூறைக் காரப் பெருமானே
 தொழுதுவழி படுமடியர் காவற் காரப் பெருமானே
 விருதுகவி விதரணவி நோதக் காரப் பெருமானே
 விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக்காரப் பெருமானே.

69.

ஒருவரை யொருவர் தேறி யறிகிலர் மதவி சாரர்
 ஒருகுண வழியு ருத பொறியாளர்
 உடலது சதமெ னாடி களவுபொய் கொலைக ளாடி
 உறநம னரகில் வீழ்வ ரதுபோய்பின்
 வருமொரு வடிவ மேவி யிருவினை கடலு ளாடி
 மறைவரி னனைய கோல மதுவாக
 மருவிய பரம ஞான சிவகதி பெறுக நீறு
 வடிவுற அருளி பாத மருள்வாயே
 திரிபுர மெரிய வேழ சிலைமத னெரிய மூரல்
 திருவிழி யருள்மெய்ஞ் ஞான குருநாதன்
 திருசரஸ் வதிம யேசு வரியிவர் தலைவ ரோத
 திருநட மருளு நாத னருள்பாலா
 சுரர்பதி யயனு மாலு முறையிட அசுரர் கோடி
 துகளெழ விடுமெய்ஞ் ஞான அயிலோனே
 சுககுற மகள்ம னுள னெனமறை பலவு மோதி
 தொழமுது பழநி மேவு பெருமானே.

70.

கடலை பொரியவரை பலகனி கழைநுகர்
 கடின குடவுதர விபரீத
 கரட தடமுமத நளின சிறுநயன
 கரிணி முகவரது துணைவோனே

வடவ ரையின் முகடு அதிர வொருநொடியில்
 வலம்வரு மரசுத மயில்வீரா
 மகபதி தருசுதை குறமினொ டிருவரு
 மருவு சரசுவித மணவாளா
 அடல சுரர்க்குல முழுது மடியவுய
 ரமரர் சிறையைவிட எழில்மீறும்
 அருண கிரணவொளி யொளிரு மயிலைவிடு
 மரசுர சரவண பவலோலா
 படல வுடுபதியை யிதழி யணிசடில
 பசுபதி வரநதி அழகான
 பழநி மலையருள்செய் மழலை மொழிமதலை
 பழநி மலையில்வரு பெருமானே.

71.

கதியை விலக்கு மாதர்கள் புதிய இரத்தன பூஷண
 கனதன வெற்பு மேல்மிகு மயலான
 கவலை மனத்த னுகிலும் உனது ப்ரசித்த மாகிய
 கனதன மொத்த மேனியு முகமாளும்
 அதிபல வஜ்ர வாகுவும் அயில்நுனை வெற்றி வேலதும்
 அரவு பிடித்த தோகையு முலகேழும்
 அதிர வரற்று கோழியும் அடியர் வழுத்தி
 வாழ்வுறும்
 அபிநவ பத்ம பாதமு மறவேனே
 இரவி குலத்தி ராசுத மருவி யெதிர்த்து வீழ்கடு
 ரணமுக சுத்த வீரிய குணமான
 இனையவ னுக்கு நீண்முடி அரசது பெற்று
 வாழ்வுற
 இதமொ டளித்த ராகவன் மருகோனே
 பதினொரு ருத்தி ராதிகள் தபனம் விளக்கு மாளிகை
 பரிவொடு நிற்கு மீசுர சுரலோக
 பரிமள சுற்ப காடளி அரியளி சுற்று பூவுதிர்
 பழநி மலைக்குள் மேவிய பெருமானே.

72.

கருப்புவிளில் மருப்பகழி

தொடுத்துமதன் விடுத்தனைய

கடைக்கண்ணுடு சிரித்தணுகு

கருத்தினால் விரகுசெய்

மடமாதர்

கதக்களிற்று திடுக்கமுற

மதர்த்துமிக வெதிர்த்துமலை

கனத்தவிரு தனத்தின்மிசை

கலக்குமோ கனமதில்

மருளாமே

ஒருப்படுதல் விருப்புடைமை

மனத்தில்வர நினைத்தருளி

யுனைப்புகழு மெனைப்புவியில்

ஒருத்தனும் வகைதிரு

அருளாலே

உருத்திரனும் விருத்திபெற

அநுக்கிரகி யெனக்குறுகி

யுரைக்கமறை யடுத்துபொருள்

உணர்த்துநா ளடிமையு

முடையேனோ

பருப்பதமு முருப்பெரிய

அரக்கர்களு மிரைக்குமெழு

படிக்கடலு மலைக்கவல

பருத்ததோ கையில்வரு

முருகோனே

பதித்தமர கதத்தினுட

னிரத்னமணி நிரைத்தபல

பணிப்பணிநு புயச்சயில

பரக்கவே இயல்தெரி

வயலூரா

திருப்புகழை யுரைப்பவர்கள்
 படிப்பவர்கள் மிடிப்பகைமை
 செயித்தருளு மிசைப்பிரிய
 திருத்தமா தவர்புகழ் குருநாதா
 சிலைக்குறவ ரிலைக்குடிலில்
 புகைக்களக முகிற்புடைசெல்
 திருப்பழநி மலைக்குளுறை
 திருக்கைவே லழகிய பெருமானே.

73.

கலைகொடு பவுத்தர் காம கருமிகள் துருக்கர் மாய
 கபிலர்பக ரக்க னாதர் உலகாயர்
 கலகமிடு தர்க்கர் வாம பயிரவர் விருத்த ரோடு
 கலகலென மிக்க நூல்க ளதனானே
 சிலுகி யெதிர் குத்தி வாது செயவுமொரு வர்க்கு நீதி
 தெரிவரிய சித்தி யான வுபதேசந்
 தெரிதர விளக்கி ஞான தரிசன மளித்து வீறு
 திருவடி யெனக்கு நேர்வ தொருநாளே
 கொலையுற எதிர்த்த கோர இபமுக அரக்க னோடு
 குரகத முகத்தர் சீய முகவீரர்
 குறையுட லெடுத்து வீசி யலகையொடு
 பத்ர காளி
 குலவியிட வெற்றி வேலை விடுவோனே
 பலமிகு புனத்து லாவு குறவநிதை சித்ர பார
 பரிமள தனத்தில் மேவு மணிமார்பா
 படைபொருது மிக்க யுக மழைமுகிலை
 யொட்டி யேறு
 பழநிமலை யுற்ற தேவர் பெருமானே.

74.

சூருதி மலசல மொழுகு நரகுட
 லரிய புழுவது நெளியு முடல்மத
 குருபி நிணசதை விளையு முளைசளி யுடலூடே
 குடிக ளெனபல குடிகை வலிகொடு
 குமர வலிதலை வயிறு வலியென
 கொடுமை யெனபிணி கலக மிடுமிதை
 யடல்பேணி

மருவி மதனனுள் கரிய புளகித
 மணிய சலபல கவடி மலர்புனை
 மதன கலைகொடு குவடு மலைதனில் மயலாகா
 மனது துயரற வினைகள் சிதறிட
 மதன பிணியொடு கலைகள் சிதறிட
 மனது பதமுற வெனது தலைபத மருள்வாயே
 நிருதர் பொடிபட அமரர் பதிபெற
 நிசித அரவளை முடிகள் சிதறிட
 நெரிய கிரிகட லெரிய வருவிய கதிர்வேலா
 நிறைய மலர்பொழி யமரர் முதிவரும்
 நிருப குருபர குமர சரணென
 நெடிய முகிலுடல் கிழிய வருபரி மயிலோனே
 பருதி மதிகனல் விழிய சிவனிட
 மருவு மொருமலை யரையர் திருமகள்
 படிவ முகிலென அரியி னிளையவ ளருள்பாலா
 பரம கணபதி யயலின் மதகரி
 வடிவு கொடுவர விரவு குறமக
 ளபய மெனவனை பழநி மருவிய பெருமானே.

75.

ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து

நாடண்டி நமசி வாய

கதிரி லாத
வரையேறி

நாவின்ப ரசம தான ஆநந்த அருவி பாய

நாதங்க ளொடுகு லாவி

வினையாடி

ஊனங்க ஞாயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவி லாம

லோமங்கி யுருவ மாகி

யிருவோரும்

ஓரந்த மருவி ஞான மாவிஞ்சை முதுகி னேறி

லோகங்கள் வலம தாட

அருள் தாராய்

தேனங்கொ ளிதழி தாகி தாரிந்து சலில வேணி

சீரங்க னெனது தாதை

ஒருமாத்

சேர்பஞ்ச வடிவி மோகி யோகங்கொள்

சேர்பங்கி னமல நாத

மவுனஜோதி
னருள்பாலா

கானங்கள் வரைகள் தீவு ஓதங்கள் பொடிய நீல

காடந்த மயிலி லேறு

முருகோனே

காமன்கை மலர்கள் நாண வேடம்பெ ணமளி

சேர்வை

காணெங்கள் பழநி மேவு

பெருமானே.

76.

திடமிலிசற் குணமிலிநற் றிறமிலியற் புதமான

செயலிலிமெய்த் தவமிலிநற் செபமில்

சொர்க் கமும்தே

இடமிலிகைக் கொடையிலிசொற் கியல்பிலி

நற்றமிழ்பாட

இருபதமுற் றிருவினையற் றியல்கதியைப்

பெறவேணும்

கெடுமதியுற் றிடுமசுரக் கிளைமடியப்
பொரும்வேலா
கிரணகுறைப் பிறையறுகக் கிதழ்மலர்கொக்
கிறகோடே
படர்சடையிற் புனைநடனப் பரமர்தமக்
கொருபாலா
பலவயலிற் றரளநிறைப் பழநிமலைப்
பெருமானே.

77.

பஞ்ச பாதகன் பாவிமுழு மூடன்வெகு
வஞ்ச லோபியன் சூதுகொலை காரன்மதி
பண்கொ ளாதவன் பாவகட லூடுநுழை
பவுஷாசை
பங்கன் மோதியம் பாழ்நரகில் வீணின்விழ
பெண்டிர் வீடுபொன் தேடிநொடி மீதில்மறை
பஞ்ச மாமலம் பாசமொடு கூடிவெகு சதிகாரர்
அஞ்ச பூதமுண் டாகடிய காரரிவர்
தங்கள் வாணிபங் காரியம லாமலரு
ளன்பர் பாலுடன் கூடியறி யாதபுக முடியேனை
அண்டர் மாலயன் தேடியறி யாதவொளி
சந்த்ர சேகரன் பாவைவினை யாடுபடி
கந்த நாடுடன் கூடிவினை யாடஅருள்
புரிவாயே

வஞ்ச மாசுரன் சேனைகட லோடுகுவ
டுங்க வேயினன் போலவொளிர் வேலைவிடு
வண்கை யாகடம் பேடுதொடை யாடுமுடி
முருகோனே
மங்கை மோகசிங் காரரகு ராமரிட
தங்கை சூலியங் காளியெமை யீணபுகழ்
மங்க ளாயிசந் தானசிவ காமியுமை
யருள்பாலா

கொஞ்சு மாசுகம் போலமொழி நீலகடை
 பெண்கள் நாயகந் தோகைமயில் போலிரச
 கொங்கை மால்குறம் பாவையவல் தீரவர
 அணைவோனே
 கொண்டல் சூழமஞ் சோலைமலர் வாவிசயல்
 கந்து பாயநின் றுடுதுவர் பாகையுதிர்
 கந்தி யோடகஞ் சேர்பழநி வாழ்குமர
 பெருமானே.

78.

மூலங்கிள ரோருரு வாய்நடு
 நாலங்குல மேனடு வேரிடை
 மூள்பிங்கலை நாடியொ டாடிய முதல்வேர்கள்
 மூணும்பிர காசம தாயொரு
 சூலம்பெற வோடிய வாயுவை
 மூலந்திகழ் தூண்வழி யேயள விடவோடிப்

பாலங்கிள ராறுசி காரமொ
 டாருஞ்சுட ராடுப ராபர
 பாதம்பெற ஞானச தாசிவ மதின்மேவிப்
 பாடுந்தொனி நாதமு நூபுர
 மாடுங்கழ லோசையி லேபரி
 வாகும்படி யேயடி யேனையும் அருள்வாயே

சூலங்கலை மான்மழு வோர்துடி
 வேதன்தலை யோடும ராவிரி
 தோடுங்குழை சேர்பர னூர்தரு முருகோனே
 சூரன்கர மார்சிலை வாள்ளி
 தோளுந்தலை தூள்பட வேஅவர்
 சூளுங்கெட வேல்விடு சேவக மயில்வீரர

காலின்கழ லோசையு நூபுர
வார்வெண்டைய லோசையு மேயுக
காலங்களி லோசைய தாநட மிடுவோனே
கானங்கலை மான்மக ளார்தமை
நாணங்கெட வேயனை வேள்பிர
காசம்பழ னுபுரி மேவிய பெருமானே.

79.

வசனமிக வேற்றி மறவாதே—மனதுதுய ராற்றி
லுழலாதே
இசைபயில் சடாசு ரமதாலே—இகபரசௌ பாக்ய
மருள்வாயே
பசுபதிசி வாக்ய முணர்வோனே—பழநிமலை வீற்ற
ருளும்வேலா
அசுரர்கிளை வாட்டி மிகவாழ—அமரர்சிறை மீட்ட
பெருமானே.

80.

வரதா மணிநீ	யெனவோரில்
வருகா தெதுதா	னதில்வாரா
திரதா திகளால்	நவலோக
மிடவே கரியா	மிதிலேது
சரதா மறையோ	தயன்மாலும்
சகலா கமநூ	லறியாத
பரதே வதையாள்	தருசேயே
பழனா புரிவாழ்	பெருமாளே.

81.

குரம்பை மலசலம் வழுவளு நிணமொடு
 எலும்பு அணிசரி தசையிரல் குடல்நெதி
 குலைந்த செயிர்மயிர் குருதியொ டிவைபல
 கசுமாலக்

குடின்பு குதுமவ ரவர்கடு கொடுமைய
 ரிடும்ப ரொருவழி யிணையிலர் கசடர்கள்
 குரங்க ரறிவிலர் நெறியிலர் மிருகனை விறலான

சரம்ப ருறவனை நரகனை துரகனை
 யிரங்கு கலியனை பரிவுறு சடலனை
 சவுந்த ரிகமுக சரவண பதமொடு மயிலேறித்
 தழைந்த கிவசுடர் தனையென மனதினி
 லழுந்த வுரைசெய வருமுக நகையொளி
 தழைந்த நயனமு மிருமலர் சரணமு மறவேனே

இரும்பை வகுளமொ டியைபல முகில்பொழி
 லுறைந்த குயிலளி யொலிபர விடமயி
 லிசைந்து நடமிடு மிணையிலி புலிநகர்
 வளநாடா

இருண்ட குவடிடி பொடிபட வெகுமுக
 டெரிந்து மகரமொ டிசைகரி குமுறுக
 இரைந்த வசுரரொ டிபபரி யம்புரம்
 விடும்வேளே

சிரம்பொ னயனொடு முநிவர்க ளமரர்க
 ளரம்பை மகளிரொ டரகர சிவசிவ
 செயம்பு வெனநட மிடுபத மழகியர்
 குருநாதா

செழும்ப வளவொளி நகைமுக மதிநகு
 சிறந்த குறமக ளிணைமுலை புதைபட
 செயங் கொடனைகுக சிவமலை மருவிய
 பெருமானே.

82

புடவிக் கணிதுகி லெனவள ரந்தக்
கடலெட் டையுமற குடிமுநி யெண்கட்
புநிதச் சததள நிலைகொள்ச யம்புச்
சதுர்வேதன்
புரமட் டெரியெழ விழிகனல் சிந்திக்
கடினத் தொடுசில சிறுநகை கொண்டற்
புதகர்த் தரகர பரசிவ னிந்தத் தனிமுவ
ரிடசித் தமுநிறை தெளிவுற வும்பொற்
செவியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற்
றிடவுற் பனமொழி யுரைசெய் குழந்தைக்
குருநாதா
எதிருற் றசுரர்கள் படைகொடு சண்டைக்
கிடம்வைத் திடஅவர் குலமுழு தும்பட்
டிடவுக் கிரமொடு வெகுளிகள் பொங்கக்
கிரியாவும்
பொடிபட் டுதிரவும் விரிவுறு மண்டச்
சுவர்விட் டதிரவு முகடுகி ழிந்தப்
புறமப் பரவெளி கிடுகிடு னுஞ்சத் தமுமாகப்
பொருதுக் கையிலுள அயில்நிண முண்கக்
குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப்
புரவிக் கனமயில் நடவிடும் விந்தைக் குமரேசா
படியிற் பெருமித தகவுயர் செம்பொற்
கிரியைத் தனிவலம் வரஅர னந்தப்
பலனைக் கரிமுகன் வசமரு ளும்பொற் பதனாலே
பரன்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டக்
கனியைத் தரவிலை யென அருள் செந்திற்
பழநிச் சிவகிரி தனிலுறை சுந்தப் பெருமாளே.

83.

சீற லசடன்வினை காரன் முறைமையில்
 தீமை புரிகபடி பவநோயே
 தேடு பரிசிகன நீதி நெறிமுறைமை
 சீர்மை சிறிதுமில் எவரோடுங்
 கூறு மொழியதுபொய் யான கொடுமையுள
 கோள னறிவிலியு னடிபேணுக்
 கூள னெனினுமெனை நீயு னடியரொடு
 கூடும் வகைமையருள் புரிவாயே
 மாறு படுமவுணர் மாள அமர்பொருது
 வாகை யுளமவுல் புனைவோனே
 மாக முகடதிர வீச சிறைமயிலை
 வாசி யெனவுடைய முருகோனே
 வீறு கலிசைவரு சேவ கனதிதய
 மேவு மொருபெருமை யுடையோனே
 வீரை யுறைகுமர தீர தரபழநி
 வேல இமையவர்கள் பெருமானே.

84.

பாரி யானகொடைக் கொண்ட லேதிரு
 வாழ்வி சாலதொடைத் திண்பு யாளமு
 பாரு மேறுபுகழ்க் கொண்ட நாயக
 அபிராம
 பாவ லோர்களுக்கினைக் கென்றும் வாழ்வருள்
 சீல ஞாலவிளக் கின்ப சீவக
 பாக சாதனவுத் துங்க மானத எனவோதிச்

சீர தாகளடுத் தொன்று மாகவி
பாடி னாலுமிரக் கஞ்செ யாதுரை
சீறு வார்கடையிற் சென்று தாமயர்
வுறவீணே

சேய பாவகையைக் கொண்டு போயறி
யாம லேகமரிற் சிந்து வார்சிலர்
சேய னார்மனதிற் சிந்தி யாரரு குறலாமோ

ஆரு நீர்மைமடுக் கண்க ராநெடு
வாயி னேர்படவுற் றன்று மூலமெ
னூர வாரமதத் தந்தி தானுய அருள்மாயன்

ஆதி நாரணனற் சங்க பாணிய
னூது வார்களுளத் தன்பன் மாதவ
னான நான்முகனற் றந்தை சீதரன்
மருகோனே

வீர சேவகவுத் தண்ட தேவகு
மார ஆறிருபொற் செங்கை நாயக
வீசு தோகைமயிற் றுங்க வாகன
முடையோனே

வீறு காவிரியுட் கொண்ட சேகர
னான சேவகனற் சிந்தை மேவிய
வீரை வாழ்பழநித் துங்க வானவர்
பெருமாளே.

நான்காவது படைவீடாகிய

திருவேரகம்

(சுவாமிமலை)

85.

அவாமரு வினாவசு தைகாணும டவாரெனு
மவார்கனலில் வாழ்வென் றுணராதே
அராநுக ரவாதையு றுதேரைக திநாடும்
றிவாகியுள மால்கொண் டதனாலே

சிவாயமெ னுநாமமொ ருகாலுநி னையாததி
மிராகரனை வாவென் றருள்வாயே
திரோதம லமா றும் டியார்கன ருமாதவர்
தியானமுறு பாதந் தருவாயே

உவாலினி யகாணுவி னிலாவும யில்வாகன
முலாசமுட னேறுங் கழலோனே
உலாவுத யபாநுச தகோடியு ருவானவொ
ளிவாகுமயில் வேலங் கையிலோனே

துவாதச புயாசல ஷ்டாநந வராசிவ
சுதாளயினர் மானன் புடையோனே
சுராதிப திமாலய னுமாலொடு சலாமிடு
சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே.

86.

ஆளுத பிருதிவிப் பாச நிகளமும்
 மாமாய விருளுமற் றேகி பவமென
 வாகாச பரமசிற் சோதி பரையைய
 டைந்துளாமே
 ஆறறி னதிகமக் க்ராய மநுதினம்
 யோகீச ரெவருமெட் டாத பரதுரி
 யாதீத மகளமெப் போது முதயம நந்தமோகம்
 வாளுதி சகலவிஸ்த் தார விபவரம்
 லோகாதி முடிவுமெய்ப் போத மலரயன்
 மால்ச ரெனுமவற் கேது விபுலம
 சங்கையால்நீள்
 மாளாத தனிசமுற் றுய தரியநி
 ராதார முலைவில்சற் சோதி நிருபமு
 மாறாத சுகவெளத் தாணு வுடனினி
 தென்றுசேர்வேன்
 நாளுவி தகருவிச் சேனை வகைவகை
 சூழ்போது பிரபலச் சூரர் கொடுநெடு
 நாவாய்செல் கடலடைத் தேறி நிலைமையி
 லங்கைசாய
 நாலாறு மணிமுடிப் பாவி தனையடு
 சீராமன் மருகமைக் காவில் பரிமள
 நாவிச வயலியக் கீசர் குமரக டம்பவேலா
 காளுளு மெயினர்தற் சாதி வளர்குற
 மாளுடு மகிழ்கருத் தாகி மருடரு
 காதாடு முனதுகட் பாண மெனதுடை
 நெஞ்சுபாய்தல்
 காணுது மமதைவிட் டாவி யுயவருள்
 பாராயெ னுரைவெகுப் ப்ரீதி யினையவ
 காவேரி வடகரைச் சாமி மலையுறை
 தம்பிரானே.

87.

எந்தத் திகையினு மலையினு முவரியி
னெந்தப் படியினு முகடினு முளபல
எந்தச் சடலமு முயிரியை பிறவியி னுழலாதே
இந்தச் சடமுட னுயிர்நிலை பெறநளி
னம்பொற் கழலினை கனில்மரு மலர்கொடு
என்சித் தமுமன முருகிநல் சுருதியின்
முறையோடே

சந்தித் தரஹர சிவசிவ சரணென
கும்பிட் டிணையடி யவையென தலைமிசை
தங்கப் புளகித மெழஇரு விழிபுனல் குதிபாயச்
சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி னழகுமு
எந்தத் திருநட மிடுசர ணழகுற
சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும்
வருவாயே

தொந்தத் திகுகுட தகுகுட டிமிடிமி
தந்தத் தனதன டுடுடு டமடம
துங்கத் திசைமலை யுவரியு மறுகச லரிபேரி
துன்றச் சிலைமணி கலகல கலினென
சிந்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர
துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடு
மயில்வேலா

கந்தச் சடைமுடி கனல்வடி வடலணி
யெந்தைக் குயிரெனு மலைமகள் மரகத
கந்தப் பரிமள தனகிரி யுமையரு ளினையோனே
கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்
அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்
கந்தப் பொழில்திகழ் குருமலை மருவிய
பெருமானே.

88.

ஒருவரையு மொருவரறி யாம லுந்திரிந்
 திருவினையி னிடர்கலியொ டாடி
 நொந்துநொந்
 துலையிலிடு மெழுகதென வாடி முன்செய்வஞ்
 சனையாலே
 ஒளிபெறவெ யெழுபுமர பாவை துன்றிடுங்
 கயிறுவித மெனமருவி யாடி விண்பறிந்
 தொளிருமின லுருவதென வோடி யங்கம்வெந்
 திடுவேளைக்
 கருதியொரு பரமபொரு ளீது என்றுஎன்
 செவியிணையி னருளியுரு வாகி வந்தஎன்
 கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டுதண்
 டருமாமென்
 கருணைபொழி கமலமுக மாறு மிந்துளந்
 தொடைமகுட முடியுமொளிர் நூபு ரஞ்சரண்
 கலகலென மயிலின்மிசை யேறி வந்துகந்
 தெனையாள்வாய்
 திரிபுரமு மதனுடலு நீறு கண்டவன்
 தருணமழ விடையனட ராஜ னெங்கணுந்
 தீகழருண கிரிசொருப னுதி யந்தமங் கறியாத
 சிவயநம நமசிவய காரணன் சுரந்
 தமுதமதை யருளியெமை யாளு மெந்தைதன்
 திருவுருவின் மகிழ்னது தாய்ப யந்திடும்
 புதல்வோனே
 குருகுசொடி யுடன்மயிலி லேறி மந்தரம்
 புவனகிரி சுழலமறை யாயி ரங்களுங்
 குமரகுரு வெனவலிய சேடனஞ்சவந்
 திடுவோனே
 குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலம்
 பொலியவொரு சசிமகளொ டேக லந்துதிண்
 குருமலையின் மருவுகுரு நாத வும்பர்தம்
 பெருமானே.

89.

- கறைபடுமு டம்பி ராதெனக்
கருதுதலொ ழிந்து வாயுவைக்
கருமவச னங்க ளால்மறிந் தனலூ திக்
- கவலைபடு கின்ற யோககற்
பனைமருவு சிந்தை போய்விடக்
கலகமிடு மஞ்சம் வேரற்ச் செயல்மா ளக்
- குறைவறநி றைந்த மோனநிர்க்
குணமதுபொ ருந்தி வீடுறக்
குருமலைவி ளங்கு ஞானசற் குருநாதா
- குமரசர ணென்று கூதளப்
புதுமலர்சொ ரிந்து கோமளப்
பதயுகள புண்ட ரீகமுற் றுணர்வேலோ
- சிறைதனைவி ளங்கு பேர் முடிப்
புயலுடன டங்க வேபிழைத்
திமையவர்கள் தங்க ஞாற்புகச் சமராடித்
- திமிரமிகு சிந்து வாய்விடச்
சிகரிகளும் வெந்து நீறெழத்
திகிரிகொள நந்த சூடிகைத் திருமாலும்
- பிறைமவுலி மைந்த கோவெனப்
பிரமணைமு னிந்து காவலிட்
டொருநொடியில் மண்டு சூரனைப் பொருதேறிப்
- பெருகுமத கும்ப லாளிதக்
கரியெனப்ர சண்ட வாரணப்
பிடிதனைம ணந்த சேவகப் பெருமானே.

90.

காமியத் தழுந்தி யினையாதே—காலர்கைப் படிந்து
 மடியாதே
 ஓமெழுத்தி லன்பு மிகவூறி—ஓவியத்தி லந்த
 மருள்வாயே
 தூமமெய்க் கணிந்த சுகலீலா—சூரனைக் கடிந்த
 கதிர்வேலா
 ஏமவெற் புயர்ந்த மயில்வீரா—ஏரகத் தமர்ந்த
 பெருமானே.

91.

சரணகம லால யத்தை அரைநிமிஷ நேர மட்டில்
 தவமுறைதி யானம் வைக்க அறியாத
 சடகசட மூட மட்டி பவவினையி லேச னித்த
 தமிழன்மிடி யால்ம யக்க முறுவேனோ
 கருணைபுரி யாதி ருப்ப தெனகுறையி வேளை செப்பு
 கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
 கடகபுய மீதி ரத்த மணியணிபொன் மாலை
 செச்சை
 கமழுமண மார்க டப்ப மணிவோனே
 தருணமிதை யாமி குத்த கனமதுறு நீள்ச வுக்க
 சகலசெல்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வு
 தகைமைசிவ ஞான முத்தி பரகதியு நீகொ டுத்து
 தவிபுரிய வேணு நெய்த்த வடிவேலா
 அருணதள பாத பத்ம மதுநிதமு மேது திக்க
 அரியதமிழ் தான ளித்த மயில்வீரா
 அதிசயம நேக முற்ற பழநிமலை மீது தித்த
 அழகதிரு வேர கத்தின் முருகோனே.

92.

கெருவினில் நடவா மடவார் திரண்டொ றுக்கும்
வசையாலே
தினகர னெனவே லையிலே சிவந்து திக்கும்
மதியாலே
பொருசிலை வளையா இளையா மதன்தொ டுக்குங்
கணையாலே
புளகித முலையா ளலையா மனஞ்ச லித்தும்
விடலாமோ
ஒருமலை யிருக நெழவே யுரம்பு குத்தும் வடிவேலா
ஒளிவளர் திருவே ரகமே யுகந்து நிற்கும்
முருகோனே
அருமறை தமிழ்நா லடைவே தெரிந்து ரைக்கும்
புலவோனே
அரியரி பிரமா தியர்கால் விலங்க விழ்க்கும்
பெருமானே.

93.

நாசர்தங் கடையதனில் விரவிநான் மெத்த நொந்து
தடுமாறி
ஞானமுங் கெடஅடைய வழுவினா ழத்த முந்தி
மெலியாதே
மாசகந் தொழுமுனது புகழினோர் சொற்ப கர்ந்து
சுகமேவி
மாமணங் கமழுமிரு கமலபா தத்தை நின்று
பணிவேனோ
வாசகம் புகலவொரு பரமர்தா மெச்ச கின்ற
குருநாதா
வாசவன் தருதிருவை யொருதெய்வா
ணக்கிரங்கு மணவாளா
கீசகஞ் சுரர்தருவு மகிழுமா வத்தி சந்து புடைசூழங்
கேசவன் பரவுகரு மலையில்யோ கத்த மர்ந்த
பெருமானே.

94.

நாவேறு பாம ணத்த பாதார மேநி னைத்து
 நாலாறு நாலு பற்று வகையான
 நாலாரு மாக மத்தி னூலாய ஞான முத்தி
 நாடோறு நானு ரைத்த நெறியாக
 நீவேறெ னுதி ருக்க நான்வேறெ னுதி ருக்க
 .நேராக வாழ்வ தற்கு னருள்கூர
 நீடார் சடாத ரத்தின் மீதேப ராப ரத்தை
 நீகாணெ னுவ னைச்சொ லருள்வாயே
 சேவேறு மீசர் சுற்ற மாஞான போத புத்தி
 சீராக வேயு ரைத்த குருநாதா
 தேரார்கள் நாடு சுட்ட சூரார்கள் மாள வெட்டு
 தீராகு காகு றத்தி மணவாளா
 காவேரி நேர்வ டக்கி லேவாவி பூம ணத்த
 காவார்சு வாமி வெற்பின் முருகோனே
 கார்போலு மேனி பெற்ற மாகாளி வாலை சத்தி
 காமாரி வாமி பெற்ற பெருமானே.

95.

நிறைமதி முகமெனு	மொளியாலே
நெறிவிழி கணையெனு	நிகராலே
உறவுகொள் மடவர்க	ஞறவாமோ
உனதிரு வடியினி	யருள்வாயே
மறைபயி லரிதிரு	மருகோனே
மருவல ரசுரர்கள்	குலகாலா
குறமகள் தனைமண	மருள்வோனே
குருமலை மருவிய	பெருமானே.

96.

பாதி மதிநதி போது மணிசடை. நாத ரருளிய
 குமரேசா
 பாகு கனிமொழி மாது குறமகள் பாதம் வருடிய
 மணவாளா
 காது மொருவிழி காக முற அருள் மாய னரிதிரு
 மருகோனே
 கால னெனையணு காம லுனதிரு காலில் வழிபட
 அருள்வாயே
 ஆதி யயனொடு தேவர் சுரருல காளும் வகையுறு
 சிறைமீளா
 ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள் சூழ வரவரு
 மிளையோனே
 சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு வாமி மலைதனி
 லுறைவோனே
 சூர னுடலற வாரி சுவறிட வேலை விடவல
 பெருமானே.

97

வாதமொடு சூலை கண்ட மாலைசூலை நோவு சந்து
 மாவலிவி யாதி குன்ம மொடுகாசம்
 வாயுவுட னேப ரந்த தாமரைகள் பீன சம்பின்
 மாதர்தரு பூஷ ணங்க ளெனவாகும்
 பாதகவி யாதி புண்க ளானதுட னேதொ டர்ந்து
 பாயலைவி டாது மங்க இவையால்நின்
 பாதமல ரான தின்க ணையமற வேம றந்து
 பாவமது பானமுண்டு வெறிமூடி
 ஏதமுறு பாச பந்த மானவலை யோடு ழன்று
 ஈனமிகு சாதி யின்க ணதிலேயான்
 ஈடழித லான தின்பின் மூடனென வோது
 முன்புன்
 ஈர அருள் கூர வந்து எனையாள்வாய்

சூதமகிழ் பாலை கொன்றை தாதுவளர்
 சோலை துன்றி
 சூழுமதில் தாவி மஞ்சி
 னளவாகத்
 தோரணநன் மாடமெங்கு நீடுகொடி யேத
 னைந்த
 ஸ்வாமிமலை வாழ வந்த
 பெருமானே.

98.

குமரகுரு பரமுருக குகனே குறச்சிறுமி
 கணவசர வணநிருதர் கலகா பிறைச்சடையர்
 குருவெனந லுரையுதவு மயிலாள னத்தினமு
 முருகாதே

குயில்மொழிநன் மடவியர்கள் விழியா
 லுருக்குபவர்
 தெருவிலந வரதமன மெனவே நடப்பர்நகை
 கொளுமவர்க ளுடைமைமன முடனே
 பறிப்பவர்க ளனைவோரும்

தமதுவச முறவசிய முகமே மினுக்கியர்கள்
 முலையிலுறு துகில்சரிய நடுவீதி நிற்பவர்கள்
 தனமிலியர் மனமுறிய நழுவா வழப்பியர்கண்
 வலையாலே

சதிசெய்தவ ரவர்மகிழ அணைமீ துருக்கியர்கள்
 வசமொழுகி யவரடிமை யெனமாத
 ரிட்டதொழில்
 தனிலுழலு மசடனையு னடியே வழுத்த அருள்
 தருவாயே

திமிர எழுகட லுலக முறிபட
 திசைகள் பொடிபட வஞ்சுரர்
 சிகர முடியுடல் புவியில் விழவுயிர்
 திறைகொ டமர்பொரு மயில்வீரா
 நமனை யுயிர்கொளு மழலி னிணைகழல்
 நதிகொள் சடையினர் குருநாதா
 நளின குருமலை மருவி யமர்தரு
 நவிலு மறைபுகழ் பெருமானே.

100.

செகமாயை யுற்றெ னகவாழ்வில் வைத்த
 திருமாது கெர்ப்ப முடலூறித்
 தெசமாத முற்றி ஷ்டிவாய் நிலத்தில
 திரமாய ளித்த பொருளாகி
 மகவாவி னுச்சி விழியான னத்தில்
 மலைநேர்பு யத்தி லுறவாடி
 மடிமீத டுத்து வினையாடி நித்த
 மணிவாயின் முத்தி தரவேணும்
 முகமாய மிட்ட குறமாதி னுக்கு
 முலைமேல ணைக்க வருந்தா
 முதுமாம றைக்கு ளொருமாபொ ருட்குள்
 மொழியேயு ரைத்த குருநாதா
 தகையாதெ னக்கு னடிகாண வைத்த
 தனியேர கத்தின் முருகோனே
 தருகாவி ரிக்கு வடபாரி சத்தில்
 சமர்வேலெ டுத்த பெருமானே.

101.

மருவே செறித்த குழலார் மயக்கி மதனா கமத்தின்	விரகாலே
மயலே யெழுப்பி யிதழே யருத்த மலைபோல் முலைக்கு	ஞறவாகிப்
பெருகாத லுற்ற தமிழேனை நித்தல் பிரியாது பட்ச	மறவாதே
பிழையே பொறுத்து னிருதாளி லுற்ற பெருவாழ்வு பற்ற	அருள்வாயே
குருவா யரற்கு முபதேசம் வைத்த குசனே குறத்தி	மணவாளா
குளர்கா மிகுத்த வளர்பூக மெத்து குடகா விரிக்கு	வடபாலார்
திருவே ரகத்தி லுறைவா யுமைக்கொர் சிறுவா கரிக்கு	மினையோனே
திருமால் தனக்கு மருகா அரக்கர் சிரமே துணித்த	பெருமானே.

102.

கடாவினிடை வீரங் கெடாமலினி தேறுங் கடாவினிக ராகுஞ்	சமனாருங்
கடாவிவிடு தூதன் கெடாதவழி போலுங் கனாவில்வினை யாடுங்	கதைபோலும்
இடாதுபல தேடுங் கிராதர்பொருள் போலிங் கிராமலுயிர் கோலிங்	கிதமாகும்
. இதாமெனிரு போதுஞ் சதாவின்மொழி யாலின் றியானுமுனை யோதும்	படிபாராய்

விடாதுநட நாளும் பிடாரியுட னோடும்
 வியாகரண ஈசன் பெருவாழ்வே
 விகாரமுறு சூரன் பகாரமுயிர் வாழ்வும்
 விநாசமுற வேலங் கெறிவோனே
 தொடாதுநெடு தூரந் தடாதுமிக வோடுஞ்
 சுவாச மதுதானம் புலனோடுஞ்
 சுபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருஞ்
 சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே.

103.

கடிமா மலர்க்கு ளின்ப முளவேரி கக்கு நண்பு
 தருமா கடப்பமைந்த தொடைமாலை
 கனமேரு வொத்தி டும்ப னிருமாபு யத்த ணிந்த
 கருணாக ரப்ர சண்ட கதிர்வேலா
 வடிவார் குறத்தி தன்பொ னடிமீது நித்த முந்தண்
 முடியான துற்ற கந்து பணிவோனே
 வளவாய்மை சொற்ப்ர பந்த முளகீர னுக்கு
 கந்து
 மலர்வாயி லக்க ணங்க ளியல்போதி
 அடிமோனே சொற்கி ணங்க வுலகாழு வப்ப என்று
 னருளால ளிக்கு கந்த பெரியோனே
 அடியேனு ரைத்த புன்சொ லதுமீது நித்த முந்த
 ணருளேத ழைத்து கந்து வரவேணும்
 செடிநேரு டற்கு டம்பை தனின்மேவி யுற்றி டிந்த
 படிதான லக்க ணிங்க னுறலாமோ
 திறமாத வர்க்க ணிந்து னிருபாத பத்ம முய்ந்த
 திருவேர கத்த மர்ந்த பெருமானே.

104.

இருவினை புனைந்து ஞான விழிமுனை திறந்து நோயி
 னிருவினை யிடைந்து போக மலமுட

இருளற விளங்கி யாறு முகமொடு கலந்து பேத
 மிலையென இரண்டு பேரு மழகான

பரிமள சுகந்த வீத மயமென மகிழ்ந்து தேவர்
 பணியவிண் மடந்தை பாத மலர் தூவப்

பரிவுகொ டநந்த கோடி முநிவர்கள் புகழ்ந்து
 பாட

பருமயி லுடன்கு லாவி வரவேணும்

அரியய னறிந்தி டாத அடியினை சிவந்த பாதம்
 அடியென விளங்கி யாடு நடராஜன்

அழலுறு மிரும்பின் மேனி மகிழ்மர கதம்பெ
 ணாகம்

அயலணி சிவன்பு ராரி யருள்சேயே

மருவலர்கள் திண்ப னூர முடியுடல் நடுங்க ஆவி
 மறலியுண வென்ற வேலை யுடையோனே

வளைகுல மலங்கு காவி ரியின்வட புறஞ்சு வாமி
 மலைமிசை விளங்கு தேவர் பெருமானே.

ஐந்தாவது படைவீடாகிய
குன்றுதோருடல்
கயிலைமலை

105.

திருநில மருவிக் காலி னிருவழி யடைபட் டோடி
சிவவழி யுடனுற் றேக பரம்தே
சிவசுட ரதனைப் பாவை மனமென மருவிக் கோல
திரிபுர மெரியத் தீயி னகைமேவி
இருவினை பொரியக் கோல திருவரு ஞருவத் தேகி
யிருள்கதி ரிலிபொற் பூமி தவசூடே
இருவரு முருகிக் காய நிலையென மருவித் தேவ
ரிளையவ னெனவித் தார மருள்வாயே
பரிபுர சுழலெட் டாசை செவிடுகள் படமுத் தேவர்
பழமறை பணியச் சூல மழுமானும்
பரிவொடு சுழலச் சேடன் முடிநெறு நெறெனக்
கோவு
பரியினை மலர்விட் டாடி அடியோர்கள்
அரஹர வருகிச் சேசெ யெனதிரு நடனக் கோல
மருள்செயு முமையிற் பாக ரருள்பாலா
அலரணி குழல்பொற் பாவை திருமக ளமளிப்
போரொ
டடியவர் கயிலைக் கான பெருமானே.

106.

தேனுந்து முக்கனிகள் பால்செங் கருப்பினநிர்
சீரும்ப ழித்தசிவ மருளுறத்
தீதும்பி டித்தவினை யேதும்பொ டித்துவிழ
சீவன்சி வச்சொருப மெனதேறி
நானென்ப தற்றுயிரொ டுனென்ப தற்றுவெளி
நாதம்ப ரப்பிரம வொளிம்தே
ஞானஞ்சு ரப்பமகி ழாநந்த சித்தியொடெ
நாளுங்க ளிக்கபத மருள்வாயே

வானந்தழைக்கஅடி யேனுஞ்செழிக்கஅயன்
 மாலும்பிழைக்கஅலை விடமாள
 வாருங்கரத்தனெமை யானுந்தகப்பன்மழு
 மானின்கரத்தனருள் முருகோனே
 தானந்தனத்தனனாவண்டு சுற்றிமது
 தானுண்கடப்பமல ரணிமார்பா
 தானங்குறித்துஎமை யானுந்தி ருக்கயிலை
 சாலுங்குறத்திமகிழ் பெருமானே.

107.

நகைத்து வருக்கி விழித்து மிரட்டி
 நடித்து விதத்தி லதிமோகம்
 நடத்து சமத்தி முகத்தை மினுக்கி
 நலத்தி லணைத்து மொழியாலுந்
 திகைத்த வரத்தி லடுத்த பொருட்கை
 திரட்டி யெடுத்து வரவேசெய்
 திருட்டு முலைப்பெண் மருட்டு வலைக்குள்
 தெவிட்டு கலைக்குள் விழுவேனோ
 பகைத்த அரக்கர் சிரத்தை யறுத்து
 படர்ச்சி கறுத்த மயிலேறிப்
 பணைத்த கரத்த குணத்த மணத்த
 பதத்த கனத்த தனமாதை
 மிகைத்த புனத்தி லிருத்தி யணைத்து
 வெளுத்த பொருப்பி லுறைநாதா
 விரித்த சடைக்கு ளொருத்தி யிருக்க
 ம்ருகத்தை யெடுத்தொர் பெருமானே.

108.

புமியதனிற் ப்ரபுவான—புகலியில்வித் தகர்போல
அமிர்தகவித் தொடைபாட—அடிமைதனக்
கருள்வாயே
சமரிலெதிர்த் தகர்மாளத்—தனியயில்விட்
டெறிவோனே
நமசிவயப் பொருளானே—ரசதகிரிப் பெருமானே.

109.

ஸ்ரீ சைலம்

ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறு
முணர்வுற இருபத முளநாடி
உருகிட முழுமதி தழலென வொளிதிகழ்
வெளியொடு வொளிபெற விரவாதே
தெருவினில் மரமென எவரொடு முரைசெய்து
திரிதொழி லவமது புரியாதே
திருமகள் மருவிய திரள்புய அறுமுக
தெரிசனை பெறஅருள் புரிவாயே
பரிவுட னழகிய பழமொடு கடலைகள்
பயறொடு சிலவகை பணியாரம்
பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி
எழுதிய கணபதி யினையோனே
பெருமலை யுருவிட அடியவ ருருகிட
பிணிகெட அருள்தரு குமரேசா
பிடியொடு களிறுகள் நடையிட கலைதிரள்
பிணையமர் திருமலை பெருமானே.

திருவேங்கடம்

110.

கறுத்ததலை வெளிநு மிகுந்து

மதார்த்தஇணை விழிகள் குழிந்து

கதுப்பிலுறு தசைகள் வறண்டு

செவிதோலாய்க்

கழுத்தடியு மடைய வளைந்து

கனத்தநெடு முதுகு குனிந்து

கதுப்புறுப லடைய விழுந்து

தடுநீர்சோ

ருறக்கம்வரு மளவி லெலும்பு

குலுக்கிவிடு மிருமல் தொடங்கி

உரத்தகன குரலு நெரிந்து

தடிகாலாய்

உரத்தநடை தளரு முடம்பு

பழுத்திடுமுன் மிகவும் விரும்பி

உனக்கடிமை படுமவர் தொண்டு

புரிவேலோ

சிறுத்தசெலு வதனு ளிருந்து

பெருத்ததிரை யுததி கரந்து

செறித்தமறை கொணர நிவந்த

ஜெயமாலே

செறித்தவளை கடலில் வரம்பு

புதுக்கியினை யவலோ டறிந்து

செயிர்த்தஅநு மனையு முகந்து

படையோடி

மறப்புரிசை வளையு மிலங்கை

யரக்கனொரு பதுமுடி சிந்த

வளைத்தசிலை விஜய முகுந்தன்

மருகோனே

மலர்க்கமல வடிவுள செங்கை

அயிற்குமர குகைவழி வந்த

மலைச்சிகர வடமலை நின்ற

பெருமானே.

111.

சாந்தமில் மோகவெரி காந்திய வாவனில
 மூண்டவி யாதசம யவிரோத
 சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ னுதுலகர்
 தாந்துணை யாவரென மடவார்மேல்
 ஏந்தின வார்முளரி சாந்தணி மார்பினொடு
 தோய்ந்துரு காஅறிவு தடுமாறி
 ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காலன்வசம்
 யான்தனி போய்விடுவ தியல்போதான்
 காந்தனி னானகர மான்தரு கானமயில்
 காந்தவி சாகசர வணவேளே
 காண்டகு தேவர்பதி யாண்டவ னேசுருதி
 யாண்டகை யேயிபமின் மணவாளா
 வேந்தகு மாரகுக சேந்தம யூரவட
 வேங்கட மாமலையி லுறைவோனே
 வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
 வேண்டவெ ருதுதவு பெருமானே.

112.

வரிசேர்ந்திடு சேல்கய லோவெனு
 முழைவார்ந்திடு வேலையு நீலமும்
 வடுவாங்கிடு வாள்விழி மாதர்கள் வலையாலே
 வளர்கோங்கிள மாமுகை யாகிய
 தனவாஞ்சையி லேமுக மாயையில்
 வளமாந்தளிர் போல்நிற மாகிய வடிவாலே
 இருள்போன்றிடு வார்குழல் நீழலில்
 மயல்சேர்ந்திடு பாயலின் மீதுற
 இனிதாங்கனி வாயமு தூறல்கள் பருகாமே
 எனதாந்தன தானவை போயற
 மலமாங்கடு மோக விகாரமு
 மிவைநீங்கிட வேயிரு தாளினை யருள்வாயே

கரிவாம்பரி தேர்திரள் சேனையு
முடனாந்துரி யோதன னாதிகள்
களமாண்டிட வேயொரு பாரத மதிலேகிக்
கனபாண்டவர் தேர்தனி லேயெழு
பரிசுரண்டிய சாரதி யாகிய
கதிரோங்கிய நேமிய னாமரி ரகுராமன்
திரைநீண்டிரை வாரியும் வாலியும்
நெடிதோங்கும ராமர மேழொடு
தெசமாஞ்சிர ராவண னார்முடி பொடியாகச்
சிலைவாங்கிய நாரண னார்மரு
மகனாங்குக னேபொழில் சூழ்தரு
திருவேங்கட மாமலை மேவிய பெருமானே.

திருத்தணிகை

113.
அரகர சிவனரி அயனிவர் பரவிமு
னறுமுக சரவண புவனேயென்
றநுதின மொழிதர அசுரர்கள் கெடஅயி
லனலென எழவிடு மதிவீரா
பரிபுர கமலம தடியினை யடியவ
ருளமதி லுறவருள் முருகேசா
பகவதி வரைமக னுமைதர வருகுக
பரமன திருசெவி களிகூர
உரைசெயு மொருமொழி பிரணவ முடிவதை
உரைதரு குருபர வுயர்வாய
உலகம னலகில வுயிர்களு மிமையவ
ரவர்களு முறுவர முநிவோரும்
பரவிமு னநுதின மனமகிழ் வுறவணி
பணிதிகழ் தணிகையி லுறைவோனே
பகர்தரு குறமகள் தருவமை வந்தையு
மிருபுடை யுறவரு பெருமானே.

114.

இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்பொடு படிப்பவ
ரிடுக்கினை யறுத்திடு மெனவோதும்
இசைத்தமிழ் நடத்தமி மெனத்துறை விருப்புட
னிலக்கண இலக்கிய கவிநாலுந்
தரிப்பவ ருரைப்பவர் நினைப்பவர் மிகச்சக
தலத்தினில் நவிற்றுத லறியாதே
தனத்தினில் முகத்தினில் மனத்தினி லுருக்கிடு
சமர்த்திகள் மயக்கினில் விழலாமோ
கருப்புலில் வளைத்தணி மலர்க்கணை தொடுத்தியல்
களிப்புட னொளித்தெய்த மதவேளைக்
கருத்தினில் நினைத்தவ னெருப்பெழ நுதற்படு
கனற்கணி லெரித்தவர் கயிலாயப்
பொருப்பினி லிருப்பவர் பருப்பத வுமைக்கொரு
புறத்தினை யளித்தவர் தருசேயே
புயற்பொழில் வயற்பதி நயப்படு திருத்தணி
பொருப்பினில் விருப்புறு பெருமானே.

115.

உடலி னூடு போய்மீளு முயிரி னூடு மாயாத
உணர்வி னூடு வானூடு முதுதீயு
டுலவை யூடு நீருடு புவியி னூடு வாதாடு
மொருவ ரோடு மேவாத தனிஞானச்
சுடரி னூடு நால்வேத முடியி னூடு மூடாடு
தூரிய வாகு லாதீத சிவருபம்
தொலைவி லாத பேராசை துரிச ருத
வோர்பேதை
தொடுமு பாய மேதோசொ லருள்வாயே

மடல றுத வாரீச அடவி சாடி மாறான
வரிவ ரால்கு வால்சாய அமராடி
மதகு தாவி மீதோடி யுழவ ரால டாதோடி
மடையை மோதி யாறுாடு தடமாகக்
கடல்பு காம காமீனை முடுகி வாளை தான்மேவு
கமல வாவி மேல்வீழு மல்ர்வாவிக்
கடவுள் நீல மாறுத தணிகை காவ லாவீர
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே.

116.

உடையவர்க ளேவ ரெவர்களென நாடி
யுளமகிழ ஆச கவிபாடி
உமதுபுகழ் மேரு கிரியளவு மான
தெனவுரமு மான மொழிபேசி
நடைபழகி மீள வறியவர்கள் நாளை
நடவுமென வாடி முகம்வேரூய்
நலியுமுன மேயு னருணவொளி வீசு
நளினஇரு பாத மருள்வாயே
விடைகொளுவு பாகர் விமலர்திரி சூலர்
விகிர் தர்பர யோகர் நிலவோடே
விளவுசிறு பூளை நகுதலையொ டாறு
விடவரவு சூடு மதிபாரச்
சடையிறைவர் காண உமைமகிழ ஞான
தளர் நடையி டாமுன் வருவோனே
தவமலரு நீல மலர்சுனைய நாதி
தணிமலையு லாவு பெருமானே.

117.

எத்தனைக லாதி சித்தங் கெத்தனைவி யாதி பித்தங்
கெத்தனைச ராச ரத்தின் செடமான
எத்தனை விடாவெருட்டங் கெத்தனைவ
லாண்மை பற்றங்
கெத்தனைகொ லாணை நித்தம் பசியாறல்
பித்தனைய னான கட்டுண் டிப்படிசெ டாமல் முத்தம்
பெற்றிடநி னாச னத்தின் செயலான
பெற்றியுமொ ராது நிற்குந் தத்தகுரு தார
நிற்கும்
பெத்தமுமொ ராது நிற்குங் கழல்தாராய்
தத்தனத னாத னத்தந் தத்தனத னாத னத்தந்
தத்தனத னாத னத்தந் தகுதீதோ
தக்குகு குட்டு டுட்டுண் டிக்குகு குடகு தத்தந்
தத்தனத னான னூர்த்துஞ் சதபேரி
சித்தர்கள்நி டாதர் வெற்பின் கொற்றவர்க ளவாமி
பத்தர்
திக்குகளொர் நாலி ரட்டின் கிரிசூழ்ச்
செக்கணரி மாகனைக்குஞ் சித்தணிகை வாழ்சி
வப்பின்
செக்கர்நிற மாயி ருக்கும் பெருமானே.

118.

எனைய டைந்த குட்டம் வினைமி குந்த பித்த
மெரிவ ழங்கு வெப்பு வலிபேசா
இகலி நின்ற லைக்கு முயல கன்கு லைப்பொ
டிரும லென்று ரைக்கு மிவையோடே
மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமைநி னைந்து சுத்த
மதிம யங்கி விட்டு மடியாதே
மருவி யின்றெ னக்கு மரக தஞ்சி றக்கு
மயிலில் வந்து முத்தி தரவேணும்

நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்தழைக்க
 நெறியில் நின்ற வெற்றி முனைவேலா
 நிலைபெறுந்தி ருத்த ணியில்வி ளங்கு சித்ர
 நெடிய குன்றில் நிற்கு முருகோனே
 தினைவி ளங்க லுற்ற புனஇ ளங்கு றத்தி
 செயல றிந்த ணைக்கு மணிமார்பா
 திசைமு கன்தி கைக்க அசுர ரன்ற டைத்த
 சிறைதி றந்து விட்ட பெருமாளே.

119.

ஏது புத்திஐ யாஎ னக்கினி
 யாரை நத்திடு வேன வத்தினி
 லேயி றத்தல்கொ லோஎ னக்குநி
 தந்தைதாயென்
 றேயி ருக்கவு நானு மிப்படி
 யேத வித்திட வோச கத்தவ
 ரேச லிற்பட வோந கைத்தவர்
 கண்கள்காணப்

பாதம் வைத்திடை யாத ரித்தெனை
 தாளில் வைக்கநி யேம றுத்திடில்
 பார்ந கைக்குமை யாத கப்பன்முன்
 மைந்தனோடிப்

பால்மொழிக்குர லோல மிட்டிடில்
 யாரெ டுப்பதெ னாவெ றுத்தழ
 பார்வி டுப்பர்க ளோஎ னக்கிது சிந்தியாதோ

ஓத முற்றெழு பால்கொ தித்தது
 போல எட்டிகை நீச முட்டரை
 யோட வெட்டிய பாநு சத்திகை
 எங்கள்கோவே

ஓத மொய்ச்சடை யாட வுற்றமர்
 மான்ம முக்கர மாட பொற்கழ
 லோசை பெற்றிட வேந டித்தவர்
 தந்தவாழ்வே

மாதி னைப்புன மீதி ருக்குமை
 வாள்வி ழிக்குற மாதி னைத்திரு
 மார்ப னைத்தம யூர அற்புத கந்தவேளே
 மாரன் வெற்றிகொள் பூமு டிக்குழ
 லார்வி யப்புற நீடு மெய்த்தவர்
 வாழ்தி ருத்தணி மாம லைப்பதி தம்பிரானே.

120.

குருவி யெனப்பல கமுகு நரித்திர
 ளரிய வனத்திடை மிருக மெனப்புழு
 குறவை யெனக்கரி மரமு மெனத்திரி யுறவாகா
 குமரி கலித்துறை முழுகி மனத்துயர்
 கொடுமை யெனப்பிணி கலக மிடத்திரி
 குலைய னெனப்புலை கலிய னெனப்பலர்
 நகையாமல்

மருவு புயத்திடை பணிக ளணப்பல
 கரிபரி சுற்றிட கலைகள் தரித்தொரு
 மதன சரக்கென கனக பலக்குட னதுதேடேன்
 வரிய பதத்தினி னருவி யிருப்பிட
 மமையு மெனக்கிட முனது பதச்சரண்
 மருவு திருப்புக முருள எனக்கினி யருள்வாயே

விருது தனத்தன தனன தனத்தன
 விதுமி திமித்திமி திமித திமித்திமி
 விகிர் த டுட்டுடு ரிரிரி யெனக்குகு
 வெகுதாளம்

வெருவ முகிழ்த்திசை யுரசன் முடித்தலை
 நெறுநெ நெனத்திசை யதிர அடைத்திட
 மிகுதி கெடப்பொரு அசுரர் தெறித்திட
 விடும்வேலா

அரிய திரிப்புர மெரிய விழித்தவ
 னயனை முடித்தலை யரியு மழுக்கைய
 னகில மனைத்தையு முயிரு மளித்தவ
 னருள்சேயே

அமண ருடற்கெட வசியி லழுத்திவி
 ணமரர் கொடுத்திடு மரிவை குறத்தியொ
 டழகு திருத்தணி மலையில் நடித்தருள்
 பெருமானே.

121.

கொந்து வார்குர வடியினு மடியவர்
 சிந்தை வாரிஜ நடுவினு நெறிபல
 கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய
 குருநாதா

கொங்கி லேர்தரு பழநியி லறுமுக
 செந்தில் காவல தணிகையி லிணையிலி
 கொந்து காவென மொழிதர வருசம
 யவிரோத

தந்தர் வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்
 சந்தி யாதது தனதென வருமொரு
 சம்பர் தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து
 விரைநீபச்

சஞ்ச ரீகரி கரமுரல் தமனிய
 கிண்கி ணீமுக விதபத யுகமலர்
 தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே

சிந்து வாரமு மிதழியு மிளநவ
சந்த்ர ரேகையு மரவமு மணிதரு
செஞ்ச டாதரர் திருமக வெனவரு முருகோனே
செண்ப காடவி யினுமித ணினுமுயர்
சந்த னாடவி யினுமுறை குறமகள்
செம்பொ னூபுர கமலமும் வளையணி
புதுவேயும்

இந்து வாண்முக வனசமு ம்ருகமத
குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித
இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலு மபிராம
இந்த்ர கோபமு மரகத வடிவமு
மிந்த்ர சாபமு மிருகுழை யொடுபொரு
மிந்த்ர நீலமு மடலிடை யெழுதிய
பெருமானே.

122.

தாக்கம ருக்கொரு சாரையை வேறொரு
சாக்ஷிய றப்பசி யாறியை நீறிடு
சாஸ்த்ர வழிக்கதி தூரணே வேர்விழு
தவமுழ்குந்

தாற்பர்ய மற்றுழல் பாவியை நாவலர்
போற்பரி வுற்றுணே யேகரு தாதிகல்
சாற்றுத மிழக்குரை ஞானியை நாள்வரை
தடுமாறிப்

போக்கிட மற்றவ்ரு தாவணை ஞானிகள்
போற்றுத லற்றது ரோகியை மாமருள்
பூத்தம லத்ரய பூரியை நேரிய புலையேனைப்

போக்கிவி டக்கட னோநர கோகதி
போய்ப்பெறு கைக்கிலை யோகதி யானது
போர்ச்சுடர் வஜ்ரவை வேல்மயி லாவருள்
புரிவாயே

மூக்கறை மட்டைம காபல காரணி
 சூர்ப்பந கைப்படு மூளியு தாசனி
 மூர்க்க குலத்திவி பீஷணர் சோதரி முழுமோடி
 மூத்தவ ரக்கனி ராவண னோடியல்
 பேற்றிவி டக்கம லாலய சீதையை
 மோட்டன் வளைத்தொரு தேர்மிசை யேகொடு
 முகிலேபோய்

மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்படை
 வீட்டிலி ருத்திய நாளவன் வேரற
 மார்க்கமு டித்தவி லாளிகள் நாயகன்
 மருகோனே

வாச்சிய மத்தள பேரிகை போல்மறை
 வாழ்த்தம லர்க்கமு நீர்தரு நீள்களை
 வாய்த்ததி ருத்தணி மாமலை மேவிய
 பெருமானே.

123.

துப்பா ரப்பா டற்றி மொய்க்கால்
 சொற்பா வெளிமுகு குணமோகம்
 துற்றா யப்பீ றற்றோ லிட்டே
 சற்றா மதனப் பிணிதோயும்
 இப்பா வக்கா யத்தா சைப்பா
 டெற்றே யுலகிற் பிறவாதே
 எத்தார் வித்தா ரத்தே கிட்டா
 எட்டா அருளைத் தரவேணும்
 தப்பா மற்றா டிச்சே விப்பார்
 தந்தாம் வினையைக் களைவோனே
 தற்கா ழிச்சூர் செற்றாய் மெய்ப்போ
 தத்தாய் தணிகைத் தனிவேலா
 அப்பா கைப்பா லைப்போல் சொற்கா
 வற்பா வைதனத் தணைவோனே
 அத்தா நித்தா முத்தா சித்தா
 அப்பா குமரப் பெருமானே.

124.

நிலையாத சமுத்திர மான

சமுசார துறைக்கணின் மூழ்கி

நிசமான தெனப்பல பேசி

யதனூடே

நெடுநாளு முழைப்புள தாகி

பெரியோர்க ளிடைக்கர வாகி

நினைவால்நி னடித்தொழில் பேணி துதியாமல்

தலையான வுடற்பிணி யூறி

பவநோயி னலைப்பல வேகி

சலமான பயித்திய மாகி

தடுமாறித்

தலியாமல் பிறப்பையு நாடி

யதுவேரை யறுத்துணை யோதி

தலமீதில் பிழைத்திட வேநி

னருள் தாராய்

கலியாண சுபுத்திர னாக

குறமாது தனக்குவி நோத

கவினாரு புயத்திலு லாவி

வினையாடிக்

களிகூரு முனைத்துணை தேடு

மடியேனை சுகப்பட வேவை

கடனாகு மிதுக்கன மாகு

முருகோனே

பலகாலு முனைத்தொழு வோர்கள்

மறவாமல் திருப்புகழ் கூறி

படிமீது துதித்துடன் வாழ

அருள்வேனே

பதியான திருத்தணி மேவு

சிவலோக மெனப்பரி வேறு

பவரோக வயித்திய நாத

பெருமானே.

125.

நினைத்த தெத்தனையிற்	றவருமல்
நிலைத்த புத்திதனைப்	பிரியாமற்
கனத்த தத்துவமுற்	றழியாமற்
கதித்த நித்தியசித்	தருள்வாயே
மனித்தர் பத்தர் தமக்	கெளியோனே
மதித்த முத்தமிழிற்	பெரியோனே
செனித்த புத்திரரிற்	சிறியோனே
திருத்த ணிப்பதியிற்	பெருமானே.

126.

பகலி ராவினுங் கருவி யாலனம்	
பருகி யாலிகொண்	டுடல்பேணிப்
பழைய வேதமும் புதிய நூல்களும்	
பலபு ராணமுஞ்	சிலவோதி
அகல நீளமென் றளவு கூறும்	
பொருளி லேயமைந்	தடைவோரை
அசடர் மூகரென் றவல மேமொழிந்	
தறிவி லேனழிந்	திடலாமோ
சகல லோகமும் புகல நாடொறுஞ்	
சறுகி லாதசெங்	கழுநீருந்
தளவு நீபமும் புனையு மார்பதென்	
தணிகை மேவுசெங்	கதிர்வேலா
சிகர பூதரந் தகர நான்முகன்	
சிறுகு வாசவன்	சிறைமீளத்
திமிர சாகரங் கதற மாமரஞ்	
சிதற வேல்விடும்	பெருமானே.

127.

பொற்ப தத்தி னேத்து தித்து நற்ப தத்தி லுற்ற
பத்தர்
பொற்பு ரைத்து நெக்கு ருக்க அறியாதே
டத்த கப்பி தற்றைவிட்டு வித்த கத்து னேத்துதிக்க
புத்தி யிற்க லக்க மற்று நினையாதே
முற்ப டத்த லத்து தித்து பிற்ப டைத்த கிர்த்யமுற்றி
முற்க டைத்த வித்து நித்த முழல்வேனே
முட்ட விக்க டைப்பி றப்பி னுட்கி டப்ப தைத்த
விர்த்து
முத்தி சற்றெ னக்க னிப்ப தொருநாளே
வேற் பளித்த தற்ப ரைக்கி டப்பு றத்தை
யுற்ற னித்த
வித்த கத்தர் பெற்ற கொற்ற மயில்வீரா
வித்தை தத்வ முத்த மிழ்ச்சொலத்த சத்தம்
வித்தரிக்கு
மெய்த்தி ருத்த ணிப்பொ ருப்பி லுறைவோனே
கற்ப கப்பு னக்கு றத்தி கச்ச டர்த்த சித்ர முற்ற
கற்பு ரத்தி ருத்த னத்தி லணைவோனே
கைத்த ரக்கர் கொத்து கச்சி னத்து வஜ்ர னுக்க
மைத்த
கைத்தொ முத்த நித்து விட்ட பெருமாளே.

128.

முத்துத்தெ றிக்கவள ரிக்குச்சி லைக்கைமதன்
முட்டத்தொ டுத்த மலராலே
முத்தத்தி ருச்சலதி முற்றத்து தித்தியென
முற்பட்டெ றிக்கு நிலவாலே
தேத்தத்தை யர்க்குமித மிக்குப்பெ ருக்கமணி
இப்பொற்கொ டிச்சி தளராதே
எத்திக்கு முற்றபுகழ் வெற்றித்தி ருத்தணியி
லிற்றைத்தி னத்தில் வரவேணும்

மெத்தச்சி னத்துவட திக்குக்கு லச்சிகர
 வெற்பைத்தொ னோத்த கதிர்வேலா
 மெச்சிக்கு றத்திதன மிச்சித்த னைத்துருகி
 மிக்குப்ப னைத்த மணிமார்பா
 மத்தப்ர மத்தரணி மத்தச்ச டைப்பரமர்
 சித்தத்தில் வைத்த கழலோனே
 வட்டத்தி ரைக்கடலில் மட்டித்தெ திர்த்தவரை
 வெட்டித்து ணித்த பெருமானே.

129.

வரிக்கலையி னிகரான விழிக்கடையி லிளைஞோரை
 மயக்கியிடு மடவார்கள் மயலாலே
 மதிக்குளறி யுளகாச மவர்க்குதவி மிடியா'கி
 வயிற்றிலெரி மிகமுள அதனாலே
 ஒருத்தருட னுறவாகி ஒருத்தரொடு பகையாகி
 ஒருத்தர் தமை மிகநாடி யவரோடே
 உணக்கையிடு படுபாவி எனக்குனது கழல்பாட
 உயர்ச்சிபெறு குணசீல மருள்வாயே
 விரித்தருண கிரிநாத னுரைத்ததமி மெனுமாலை
 மிகுத்தபல முடனோத மகிழ்வோனே
 வெடித்தமணர் கழுவேற ஒருத்திகண வனுமீள
 விளைத்ததொரு தமிழ்பாடு புலவோனே
 செருக்கியிடு பொருசூரர் குலத்தையடி யறமோது
 திருக்கையினில் வடிவேலை யுடையோனே
 திருக்குலவு மொருநீல மலர்ச்சுனையி லழகான
 திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமானே.

130.

வெற்றிசெய வுற்றகழை விற்குதைவ னேத்துமதன்
 விட்டகணை பட்ட விசையாலே
 வெட்டவெளி யிற்றெருவில் வட்டபணை
 யிற்கனல்வி
 ரித்தொளிப ரப்பு மதியாலே
 பற்றிவசை சுற்றபல தத்தையர்த மக்குமிசை
 பட்டதிகி ரிக்கு மழியாதே
 பத்தியையெ னக்கருளி முத்தியைய னித்துவளர்
 பச்சைமயி லுற்று வரவேணும்
 நெற்றிவிழி பட்டெரிய நட்மிடு முத்தமர்நி
 னைக்குமன மொத்த கழல்வீரா
 நெய்க்கமல மொக்குமுலை மெய்க்குறவி
 யிச்சையுற
 நித்தமிறு சுத்த முவுமார்பா
 எற்றியதி ருச்சலதி சுற்றியதி ருத்தணியி
 லெப்பொழுது நிற்கு முருகோனே
 எட்டசல மெட்டநில முட்டமுடி நெட்டசுர
 ரிட்டசிறை விட்ட பெருமானே.

131.

எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளும்
 இளைப்பொடு காலந் தனிலோயா
 எடுத்திடு காயந் தனைக்கொடு மாயும்
 இலச்சையி லாதென் பவமாற
 உனைப்பல நாளந் திருப்புக ழாலும்
 உரைத்திடு வார்தங் குளிமேவி
 உணர்த்திய போதந் தனைப்பிரி யாதொண்
 பொலச்சர னுணர் தொழுவேனோ

வினைத்திற மோடன் நெதிர்த்திடும் வீரன்
விழக்கொடு வேள்கொன் றவனியே
விளப்பென மேலென் றிடக்கய னாரும்
விருப்புற வேதம் புகல்வோனே
சினத்தொடு சூரன் தனைக்கொடு வேலின்
சிரத்தினை மாறும் முருகோனே
தினைப்புன மேவுங் குறக்கொடி யோடுந்
திருத்தணி மேவும் பெருமானே.

132.

இருமலு ரோக முயலகன் வாத
மெரிகுண நாசி விடமேநீ
ரிழிவுவி டாத தலைவலி சோகை
யெழுதள மாலை யிவையோடே
பெருவயி றீனை யெரிகுலை சூலை
பெருவலி வேறு முளநோய்கள்
பிறவிக டோறு மெனைநலி யாத
படியுன தாள்க ளருள்வாயே
வருமொரு கோடி யசுரர்ப் தாதி
மடியஅ நேக இசைபாடி
வருமொரு கால வயிரவ ராட
வடிசுடர் வேலை விடுவோனே
தருநிழல் மீதி லுறைமுகி லூர்தி
தருதிரு மாதின் மணவாளா
சலமிடை பூவி னடுவினில் வீறு
தணிமலை மேவு பெருமானே.

133.

கலைமட வார்தஞ் சிலையத னாலுங்	
கனவனோ யாலுங்	கரைமேலே
கருகிய காளம் பெருகிய தோயங்	
கருதலை யாலுஞ்	சிலையாலுங்
கொலைதரு காமன் பலகணை யாலுங்	
கொடியிடை யாள்நின்	றழியாதே
குரவணி நீடும் புயமணி நீபங்	
குளிர்தொடை நீதந்	தருள்வாயே
சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்	
திருமகள் நாயன்	தொழும்வேலா
தினைவன மானுங் கனவன மானுஞ்	
செறிவுடன் மேவுந்	திருமார்பா
தலமகள் மீதெண் புலவரு லாவுந்	
தணிகையில் வாழ்செங்	கதிர்வேலா
தனியவர் கூருந் தனிகெட நாளுந்	
தனிமயி லேறும்	பெருமானே.

134.

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்குஞ்	
செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ்	சினமாகச்
சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்	
திருப்புகழ் நெருப்பென்	றறிவோம்யாம்
நினைத்தது மளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்	
நிசிக்கரு வறுக்கும்	பிறவாமல்
நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்	
நிறைப்புக முரைக்குஞ்	செயல்தாராய்
தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்	
தகுத்தகு தகுத்தந்	தனபேரி
தடுட்டுடு டுட்டுண் டெனத்துடி முழக்குந்	
தளத்துட னடக்குங்	கொடுகுரர்

சினத்தையு முடற்சங் கரித்த மலைமுற்றுஞ்
சிரித்தெரி கொளுத்துங் கதிர்வேலா
தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் சுகித்தெண்
திருத்தணி யிருக்கும் பெருமானே.

135.

சினத்தி லத்தினை சிறுமண லளவுடல்
செறித்த தெத்தனை சிலைகட லினிலுயிர்
செனித்த தெத்தனை திரள்கய லெனபல
வதுபோதா

செமித்த தெத்தனை மலைசுனை யுலகிடை
செழித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு
செடத்தி லெத்தனை நமனுயிர் பறிகொள்வ
தளவேதோ

மனத்தி லெத்தனை நினைகவ டுகள்குடி
கெடுத்த தெத்தனை மிருகம தெனவுயிர்
வதைத்த தெத்தனை யளவிலை விதிகர
மொழியாமல்

வகுத்த தெத்தனை மசகனை முருடனை
மடைக்கு லத்தனை மதியழி விரகனை
மலர்ப்ப தத்தினி லுருகவு மினியருள்
புரிவாயே

தனத்த னத்தன தனதன தனதன
திமித்தி மித்திமி திமிதிமி திமிதிமி
தகுத்த குத்தகு தகுதகு தகுதகு தகுதீதோ

தரித்த ரித்தரி தரிநிரி ரிரிரி
தடுட்டு டுட்டு டுட்டு டுட்டு
தமித்த மத்தள தமருக விருதொலி
கடல்போலச்

சினத்த மர்க்கள செருதிகழ் குருதிய
திமிழ்த்தி டக்கரி யசுரர்கள் பரிசிலை
தெறித்திடக்கழு நரிதின நிணமிசை
பொருமவேலா
செழிக்கு முத்தம சிவசர ணர்கள் தவ
முறிக்க ணத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி
திருத்த ணிப்பதி மருவிய குறமகள்
பெருமானே.

136.

எலுப்பு நாடிக ளப்பொ டிரத்தமொ
டழுக்கு மூளைகள் மச்சொடு கொட்புழு
விருக்கும் வீடதி லெத்தனை தத்துவ சதிகாரர்
இறப்பர் சூதக வர்ச்சுத ரப்பதி
யுழப்பர் பூமித ரிப்பர்பி றப்புட
னிருப்பர் வீடுகள் கட்டிய லட்டுறு சமுசாரம்
கெலிப்பர் மால்வலை பட்டுறு துட்டர்க
ளழிப்பர் மாதவ முற்று நினைக்கிலர்
கெடுப்பர் யாரையு மித்திர குத்திரர்
கொட்காரர்
கிருத்தர் கோளகர் பெற்றுதி ரிக்கள
வரிபபர் சூடக ரெத்தனை வெப்பிணி
கெலிக்கும் வீடதை நத்தியெ டுத்திவ
ணுழல்வேளே
ஓலிப்பல் பேரிகை யுக்ரவ மர்க்கள
மெதிர்த்த சூரரை வெட்டியி ருட்கிரி
யுடைத்து வானவர் சித்தர்து தித்திட
விடும்வேலா
உலுத்த ராவண னைச்சிர மிற்றிட
வதைத்து மாபலி யைச்சிறை வைத்தவ
னுலக்கை ராவிந டுக்கடல் விட்டவன்
மருகோனே

வலிக்க வேதனை குட்டிந டித்தொரு
 செகத்தை யீனவள் பச்சைநி றத்தியை
 மணத்த தாதைப ரப்ரம ருக்கருள் குருநாதா
 வனத்தில் வாழும யிற்குல மொத்திடு
 குறத்தி யாரைம யக்கிய ணைத்துள
 மகிழ்ச்சி யோடுதி ருத்தணி பற்றிய
 பெருமானே.

வள்ளிமலை

137.

அல்லிவிழி யாலு முல்லைநகை யாலு
 மல்லல்பட ஆசைக் கடலீயும்
 அள்ளவினி தாகி நள்ளிரவு போலு
 முள்ளவினை யாரத் தனமாகும்
 இல்லுமினை யோரு மெல்லஅய லாக
 வல்லெருமை மாயச் சமனாகும்
 எள்ளியென தாவி கொள்ளைகொளு நாளி
 லுய்யவொரு நீபொற் கழல்தாராய்
 தொல்லைமறை தேடி யில்லையெனு நாதர்
 சொல்லுமுப தேசக் குருநாதா
 துள்ளிவினை யாடு புள்ளியுழை நாண
 வெள்ளிவன மீதுற் றுறைவோனே
 வல்லகரர் மாள நல்லகரர் வாழ
 வல்லைவடி வேலைத் தொடுவோனே
 வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
 வள்ளிமண வாள்ப் பெருமானே.

138.

ஐயுமுறு நோயு மையலும வாவி
 னைவருமு பாயப் பலநூலின்
 அள்ளல்கட வாது துள்ளியதில் மாயு
 முள்ளமுமில் வாழ்வைக் கருதாசைப்
 பொய்யுமக லாத மெய்யைவள ராவி
 உய்யும்வகை யோகத் தணுகாதே
 புல்லறிவு பேசியல்லல்படு வேளை
 நல்லஇரு தாளிற் புணர்வாயே
 மெய்யபொழில் நீடு தையலைமு நாலு
 செய்யபுய மீதுற் றணைவோனே
 வெள்ளையிப மேறு வள்ளல்கிளை வாழ
 வெள்ளமுது மாவைப் பொருதோனே
 வையமுழு தாளு மையமயில் வீர
 வல்லமுரு காமுத் தமிழ்வேளே
 வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
 வள்ளிமண வாளப் பெருமானே.

139.

கையொத்து வாழு மிந்த மெய்யொத்த வாழ்வி
 கந்து
 பொய்யொத்த வாழ்வு கண்டு மயலாகிக்
 கல்லுக்கு நேரும் வஞ்ச உள்ளத்தர் மேல்விழுந்து
 கள்ளப்ப யோத ரங்க ளுடன்மேவி
 உய்யப்படாமல் நின்று கையர்க்கு பாய மொன்று
 பொய்யர்க்கு மேய யர்ந்து ளுடைநாயேன்
 உள்ளப்பெருகநின்று தொய்யப் ப டாமலொன்று
 முள்ளத்தின் மாய்வ தொன்றை
 மொழியாயோ

ஐயப்ப டாத ஐந்து பொய்யற்ற சோலை தங்கு
 தெய்வத்தெய்வ வாணை கொங்கை புணர்வோனே
 அல்லைப்பொ ருமு ழங்கு சொல்லுக்ர சேவ
 லொன்று
 வெல்லப்ப தாகை கொண்ட திறல்வேலா
 வையத்தை யோடி யைந்து கையற்கு வீசு தந்தை
 மெய்யொத்த நீதி கண்ட பெரியோனே
 வள்ளிக்கு ழாம டர்ந்த வள்ளிக்கல் மீது சென்று
 வள்ளிக்கு வேடை கொண்ட பெருமாளே.

140.

ககனமு மநிலமு மனல்புனல் நிலமமை
 கள்ளப் புலாற்கி ருமிவீடு
 கனலெழ மொழிதரு சினமென மதமிகு
 கள்வைத்த தோற்பை சுமவாதே
 யுகஇறு திகளிலு மிறுதியி லொருபொருள்
 உள்ளக்க ணைக்கு மறிவூறி
 ஒளிதிக ழருவுரு வெனுமறை யிறுதியி
 லுள்ளத்தை நோக்க அருள்வாயே
 ம்ருகமத பரிமள விகசித நளினநள்
 வெள்ளைப் பிராட்டி இறைகாண
 விடதர குடிலச டிலமிசை வெகுமுக
 வெள்ளத்தை யேற்ற பதிவாழ்வே
 வகுளமு முகுளித வழைகளு மலிபுன
 வள்ளிக் குலாத்தி கிரிவாமும்
 வனசரர் மரபினில் வருமொரு மரகத
 வள்ளிக்கு வாய்த்த பெருமாளே.

141.

குடிவாழ்க்கை யன்னை மனையாட்டி பிள்ளை
குயில்போற்ப்ர சன்ன மொழியார்கள்
குலம்வாய்த்த நல்ல தனம்வாய்த்த தென்ன
குருவார்த்தை தன்னை யுணராதே
இடநாட்கள் வெய்ய நமனீட்டி தொய்ய
இடர்கூட்ட இன்னல் கொடுபோகி
இடுகாட்டி லென்னை எரியூட்டு முன்னு
னிருதாட்கள் தம்மை யுணர்வேனோ
வடநாட்டில் வெள்ளி மலைகாத்து புள்ளி
மயில்மேற்றி கழ்ந்த குமரேசா
வடிவாட்டி வள்ளி அடிபோற்றி வள்ளி
மலைகாத்த நல்ல மணவாளா
அடிநாட்கள் செய்த பிழைநீக்கி யென்னை
யருள்போற்றும் வண்மை தரும்வாழ்வே
அடிபோற்றி யல்லி முடிசூட்ட வல்ல
அடியார்க்கு நல்ல பெருமானே.

திருக்கழுக்குன்றம்

142.

எழுகுநிறை நாபி அரிபிரமர் சோதி
யிலகுமரன் மூவர் முதலானோர்
இறைவியெனு மாதி பரைமுலையி னூறி
யெழுமமிர்த நாறு கனிவாயா
புழுகொழுகு காழி கவுணியரில் ஞான
புதிதெனென ஏடு தமிழாலே
புனலிலெதி ரேற சமணர்கழு வேற
பொருதகவி வீர குருநாதா

மழுவுழைக பால டமரகத்ரி சூல

மணிகரவி நோத

ரருள்பாலா

மலரயனை நீடு சிறைசெய்தவன் வேலை

வளமைபெற வேசெய்

முருகோனே

கழுகுதொழு வேத கிரிசிகரி வீறு

கதிருலவு வாசல்

நிறைவானோர்

கடலொலிய தான மறைதமிழ்க ளோது

கதலிவன மேவு

பெருமானே.

143.

ஓல மிட்ட சுரும்பு தனா தனாவென

வேசி ரத்தில் விழுங்கை பளீர் பளீரென

வோசை பெற்ற சிலம்பு கலீர் கலீரென

விரகலீலை

ஓர்மி டற்றி லெழும்புள் குக குகுவென

வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென

ரோம குச்சு நிறைந்து சிலீர் சிலீரென

அமுதமாரன்

ஆல யத்து ளிருந்து குபீர் குபீரென

வேகு திக்க வுடம்பு விரீர் விரீரென

ஆர முத்த மணிந்து அளா வளாவென

மருவுமாதர்

ஆசை யிற்கை கலந்து சுமா சுமாபவ

சாக ரத்தி லழுந்தி எழா எழாதுளம்

ஆறெ முத்தை நினைந்து குகா குகாவென

வகைவராத்தோ.

மாலை யிட்ட சிரங்கள் செவேல் செவேலென
வேலெ முச்சி தரும்பல் வெளேல் வெளேலென
வாகை பெற்ற புயங்கள் கறேல் கறேலென
எதிர்கொள்குரன்

மார்பு மொக்க நெரிந்து கரீல் கரீலென
பேய்கு திக்க நிணங்கள் குழு குழுவென
வாய்பு தைத்து விழுந்து ஐயோ ஐயோவென
உதிரமாறாய்

வேலை வற்றி வறண்டு சுநீல் சுநீலென
மாலை வெற்பு மிடிந்து திடல் திடலென
மேன்மை பெற்ற ஜனங்கள் ஐயா ஐயாவென
விசைகள்கூற

வேலெ டுத்து நடந்த திவா கராசல
வேடு வப்பெண் மணந்த புயா சலாதமிழ்
வேத வெற்பி லமர்ந்த க்ருபா கராசிவ
குமரவேளே.

144.
வேத வெற்பி லேபு னத்தில் மேவி நிற்கு மபிராம
வேடு வச்சி பாத பத்ம மீது செச்சை முடிதோய
ஆத ரித்து வேளை புக்க ஆறி ரட்டி புயநேய
ஆத ரத்தொ டாத ரிக்க ஆன புத்தி புகல்வாயே
காது முக்ர வீர பத்ர காளி வெட்க மகுடாமா
காச முட்ட வீசி விட்ட காலர் பத்தி
யிமையோரை

ஓது வித்த நாதர் கற்க வோது வித்த முனிநாண
ஓரெ முத்தி லாறெ முத்தை யோதுவித்த
பெருமாளே.

மயிலம்

145.

கொலைகொண்ட போர்விழி கோலோ வானோ
விடமிஞ்சு பாதக வேலோ சேலோ
குழைகொண்டு லாவிய மீனோ மானோ
எனுமானார்

குயில்தங்கு மாமொழி யாலே நேரே
யிழைதங்கு நூலிடை யாலே மீதூர்
குளிர்கொங்கை மேருவி னாலே நானா விதமாகி

உலைகொண்ட மாமெழு காயே மோகா
யலையம்பு ராசியி னூடே மூழ்கா
வுடல்பஞ்சு பாதக மாயா நோயா லழிவேனோ

உறுதண்ட பாசமொ டாரா வாரா
எனையண்டி யேநம னூர் தூ தானோர்
உயிர்கொண்டு போய்விடு நாள்நீ மீதா
ளருள்வாயே

அலைகொண்ட வாரிதி கோகோ கோகோ
எனநின்று வாய்விட வேநீள் மாகு
ரணியஞ்ச ராசனம் வேறாய் நீரு யிடவேதான்
அவிர்கின்ற சோதிய வாரார் நீள்சீ
ரனலங்கை வேல்விடும் வீரா தீரா
அருமந்த ரூபக ஏகா வேறோர் வடிவாகி

மலைகொண்ட வேடுவர் கானூ டேபோய்
குறமங்கை யானூட னேமா லாயே
மயல்கொண்டு லாயவள் தாள்மீ தேவீழ்
குமரேசா

மதிமிஞ்சு போதக வேலா ஆளா
மகிழ்சம்பு வேதொழு பாதா நாதா
மயிலந்தண் மாமலை வாழ்வே வானோர்
பெருமானே.

திருசிராப்பள்ளி

146.

அந்தோமன மேநம தாக்கையை
நம்பாதெயி தாகித சூத்திர
மம்போருக ஞடிய பூட்டிது இனிமேல்நாம்

அஞ்சாதமை யாகிரி யாக்கையை
பஞ்சாடிய வேலவ னார்க்கிய
லங்காகுவம் வாஇனி தாக்கையை ஒழியாமல்

வந்தோமிது வேகதி யாட்சியு
மிந்தாமயில் வாகனர் சீட்டிது
வந்தாளுவம் நாமென வீக்கிய சிவநீறும்

வந்தேவெகு வாநமை யாட்கொளு
வந்தார்மத மேதினி மேற்கொள
மைந்தாகும ராவெனு மார்ப்புய மறவாதே

திந்தோதிமி தீதத மாத்துடி
தந்தாதன னாதன தாத்தன
செம்பூரிகை பேரிகை யார்த்தெழ
மறையோதச்

செங்காடென வேவரு மூர்க்கரை
சங்காரசி காமணி வேற்கொடு
திண்டாடிம காமயில் மேற்கொளு
முருகோனே

இந்தோடிதழ் நாகம காக்கடல்
கங்காளமி னார்சடை சூட்டிய
என்தாதைச தாசிவ கோத்திர னருள்பாலா

எண்கூடரு ளால்நெளவி நோக்கியை
நன்பூமண மேவிசி ராப்பளி
யென்பார்மன மேதினி நோக்கிய பெருமானே.

147.

குவளை பூசல்வி னேத்திடு மங்கயல்
கடுவ தாமெனு மைக்கண் மடந்தையர்
குமுத வாயமு தத்தை நுகர்ந்திசை
பொருகாடை

குயில்பு றுமயில் குக்கில் சுரும்பினம்
வனப தாயுத மொக்கு மெனும்படி
குரல்வி டாஇரு பொற்குட மும்புள கிதமாகப்

பவள ரேகைப டைத்தத ரங்குறி
யுறவி யாளப டத்தை யணைந்துகை
பரிச தாடன மெய்க்கர ணங்களின் மதனூலின்

படியி லேசெய்து ருக்கிழு யங்கியெ
அவச மாய்வட பத்ர நெடுஞ்சுழி
படியு மோகச முத்ர மழுந்துத லொழிவேனோ

தவள ரூபச ரச்சுதி யிந்திரை
ரதிபு லோமசை க்ருத்திகை ரம்பையர்
சமுக சேவித துர்க்கை பயங்கரி புவனேசை

சகல காரணி சத்தி பரம்பரி
யிமய பார்வதி ருத்ரி நிரஞ்சனி
சமய நாயகி நிஷ்களி குண்டலி யெமதாயி

சிவைம னோமணி சிற்சுக சுந்தரி
கவுரி வேதவி தக்ஷணி யம்பிகை
த்ரிபுரை யாமனை யற்பொடு தந்தருள்
முருகோனே

சிகர கோபுர சித்திர மண்டப
மகர தோரண ரத்ன அலங்க்ருத
திரிசி ராமலை அப்பர் வணங்கிய பெருமாளே

148.

சத்தி பாணீ நமோநம முத்தி ஞானீ நமோநம
தத்வ வாதீ நமோநம விந்துநாத
சத்து ரூபா நமோநம ரத்ன தீபா நமோநம
தற்ப்ர தாபா நமோநம என்றுபாடும்
பத்தி பூண மலேயுல கத்தின் மானார் சவாதகில்
பச்சை பாடர பூஷித கொங்கைமேல்வீழ்
பட்டி மாடான நானுனை விட்டிராமே யுலோகித
பத்ம சீர்பாத நீயினி வந்துதாராய்
அத்ர தேவா யுதாசுர ருக்ர சேனா பதீசுசி
யர்க்ய சோமாசி யாகுரு சம்ப்ரதாயா
அர்ச்ச னவாக ன்வய லிக்குள் வாழ்நாய காபுய
அக்ஷ மாலா தராகுரு மங்கைகோவே
சித்ர கோலா கலாவிர லக்ஷ்மி சாதார தாபல
திக்கு பாலா சிவாகம தந்த்ரபோதா
சிட்ட நாதா சிராமலை யப்பர் ஸ்வாமீ மகாவ்ருத
தெர்ப்பை யாசார வேதியர் தம்பிரானே.

149.

புவனத் தொருபொற் றெடிசிற் றுதரக்
கருவிற் பலமுற் றுவிதிப் படியிற்
புணர்துக் கசுகப் பயில்வுற் றுமரித் திடிலாவி
புரியட் டகமிட் டதுகட் டியிறுக்
கடிகுத் தெனஅச் சம்விளைத் தலறப்
புரள்வித் துவருத் திமணற் சொரிவித்
தனலூடே

தவனப் படவிட் டுயிர்செக் கிலரைத்
தணிபற் களுதிர்த் தெரிசெப் புருவைத்
தழுவப் பணிமுட் களில்கட் டியசித்
திடவாய்கண்

சலனப் படஎற் றியிறைச் சியறுத்
தயில்வித் துமுரித் துநெரித் துளையத்
தளையிட் டுவருத் தும்யமப் ரகரத் துயர்தீராய்

பவனத் தையொடுக் குமனக் கவலைப்
ப்ரமையற் றைவகைப் புலனிற் கடிதிற்
படரிச் சையொழித் ததவச் சரியைக்
க்ரியையோகர்

பரிபக் குவர்நிட் டைநிவிர்த் தியினிற்
பரிசுத் தர்விரத் தர்கருத் ததனிற்
பரவப் படுசெய்ப் பதியிற் பரமக் குருநாதா

சிவனுத் தமனித் தவுருத் திரன்முக்
கணனக் கன்மமுக் கரனுக் ரரணத்
த்ரிபுரத் தையெரித் தருள்சிற் குணனிற்
குணனாதி

செகவித் தனிசப் பொருள்சிற் பரனற்
புதனொப் பிலியுற் பவபத் மதடத்
த்ரிசிரப் புரவெற் புறைசற் குமரப்
பெருமாளே.

150.

வாசித்துக் காணெ னாதது
பூசித்துக் கூடொ னாதது
வாய்விட்டுப் பேசொ னாதது நெஞ்சினிலே
மாசர்க்குத் தோணெ னாதது
நேசர்க்குப் பேரொ னாதது
மாயைக்குச் சூழொ னாதது விந்துநாத

ஓசைக்குத் தூர மானது மொகத்துக் கீற தானது லொகத்துக் காதி யானது	கண்டுநாயேன்
யோகத்தைச் சேரு மாறுமெய்ஞ் ஞானத்தைப் போதி யாயினி யூனத்தைப் போடி டாதும	யங்கலாமோ
ஆசைப்பட்ட டேனல் காவல்செய் வேடிச்சிக் காக மாமய லாகிப்பொற் பாத மேபணி	கந்தவேளே
ஆலித்துச் சேல்கள் பாய்வய லூரத்திற் காள மோட்ட ராரத்தைப் பூண்ம யூரது	ரங்கவீரா
நாசிக்குட் ப்ராண வாயுவை ரேசித்தெட் டாத யோகிகள் நாடிற்றுக் காணொ ணாதென	நின்றநாதா
நாகத்துச் சாகை போயுயர் மேகத்தைச் சேர்சி ராமலை நாதர்க்குச் சாமி யேசுரர்	தம்பிரானே.

ரத்னகிரி

151.

கயலைச் சருவிப் பிணையொத் தலர்பொற் கமலத் தியல்மைக்	கணிஞலே
கடிமொய்ப் புயலைக் கருதிக் கறுவிக் கதிர்விட் டெழுமைக்	குழலாலே
நயபொற் கலசத் தினைவெற் பினைமிக் குளநற் பெருசெப்	பிணையாலே
நலமற் றறிவற் றுணர்வற் றனனற் கதியெப் படிபெற்	றிடுவேளே

புயலுற் றியல்மைக் கடலிற் புகுகொக்
 சுறமுற் சரமுய்த் தமிழ்வோடும்
 பொருதிட் டமரர்க் குறுதுக் கமும்விட்
 டொழியப் புகழ்பெற் றிடுவோனே
 செயசித் திரமுத் தமிழுற் பவநற்
 செபமுற் பொருளுற் றருள்வாழ்வே
 சிவதைப் பதிரத் தினவெற் பதனிற்
 றிகழ்மெய்க் குமரப் பெருமானே.

152.

சுற்றகப் டோடுபல சூதுவினை யானபல
 சுற்றகன வோடுபழி காரர்கொலை காரர்சலி
 சுற்றவிழ லானபலி ஷோடுகடல் மூழ்கிவரு
 துயர்மேவித்
 துக்கசமு சாரவலை மீனதென கூழில்விழு
 செத்தையென மூளுமொரு தீயில்மெழு
 கானவுடல்
 சுத்தமறி யாதபறி காயமதில் மேவிவரு
 பொறியாலே
 சற்றுமதி யாதகலி காலன்வரு நேரமதில்
 தத்துஅறி யாமலொடி யாடிவரு சூதரைவர்
 சத்தபரி சானமண ரூபரச மானபொய்மை
 வினையாடித்
 தக்கமட வார்மனையை நாடியவ ரோடுபல
 சித்துவினை யாடுவினை சீசியிது நாறவுடல்
 தத்திமுடி வாகிவிடு வேனொழுடி யாதபத
 மருள்வாயே

தித்திமித தீதிமித தீதிமித தீமிதத

தத்ததன தானதன தானனன தானனன
திக்குடுடு டீடமட டாடமட டீடுடுடு

எனதாளம்

திக்குமுகி லாடஅரி யாடஅய னாடசிவ

னொத்துவினை யாடபரை யாடவர ராடபல

திக்கசுரர் வாடசுரர் பாடமறை பாடஎதிர்

களமீதே

எத்திசையு நாடியம னார்நிணமொ டாடபெல

மிக்கநரி யாடகழு தாட கொடி யாடசமர்

எற்றிவரு பூதகண மாடவொளி யாடவிடு

வடிவேலா

எத்தியொரு மாணைதினை காவல்வல பூவைதனை

சித்தமலை காமுககு காநமசி வாயனொடு

ரத்னகிரி வாழ்முருக னேயினைய வாவமரர்

பெருமானே.

153.

பத்தியால் யானுனைப்

பலகாலும்

பற்றியே மாதிருப்

புகழ்பாடி

முத்தனா மாறெனைப்

பெருவாழ்வின்

முத்தியே சேர்வதற்

கருள்வாயே

உத்தமா தானசற்

குணர்நேயா

ஒப்பிலா மாமணிக்

கிரிவாசா

வித்தகா ஞானசத்

திநிபாதா

வெற்றிவே லாயுதப்

பெருமானே.

சிரகிரி (சென்னிமலை)

154.

பகலீரவனிற் றடுமாறா; பதிசுருவெனத்
தெளிபோத
ரகசியமுரைத் தநுபூதி; ரதநிலைதனைத் தருவாயே
இகபரமதற் கிறையோனே; இயலிசையின்முத்
தமிழோனே
சகசிரகிரிப் பதிவேனே; சரவணபவப் பெருமானே.

விராலிமலை

155.

சீரான கோல கால நவமணி
மாலாபி ஷேக பார வெகுவித
தேவாதி தேவர் சேவை செய்முக மலராறும்
சீராடு வீர மாது மருவிய
ஈராறு தோளு நீளும் வரியளி
சீராக மோது நீப பரிமள இருதாளும்
ஆராத காதல் வேடர் மடமகள்
ஜீமூத மூர்வ லாரி மடமகள்
ஆதார பூத மாக வலமிட முறைவாழ்வும்
ஆராயு நீதி வேலு மயிலுமெய்ஞ்
ஞானாபி ராம தாப வடிவமும்
ஆபாத னேனு நாளு நினைவது பெறவேணும்
ஏராரு மாட கூட மதுரையில்
மீதேறி மாறி யாடு மிறையவர்
ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு ளதிகாரம்

ஈடாய லும்ர் போல வணிகரி
 லாடாடி யால வாயில் விதிசெய்த
 லீலாவி சார தீர வரதர குருநாதா
 கூராழி யால்முன் வீய நினைபவ
 னீடேறு மாறு பாநு மறைவுசெய்
 கோபால ராய னேய முளதிரு மருகோனே
 கோடாம லார வார அலையெறி
 காவேரி யாறு பாயும் வயலியில்
 கோனாடு சூழ்வி ராலி மலையுறை பெருமானே.

156.

நிரர்மய புராதன பராபர வராம்ருத
 நிராகுல சிராதிகப் ப்ரபையாகி
 நிராச்சி வராஜத வராஜர்கள் பராவிய
 நிராயுத புராரியச் சுதன்வேதா
 சுராலய தராதல சராசர பிராணிகள்
 சொருபமி வராதியைக் குறியாமே
 துரால்புகழ் பராதின கராவுள பராமுக
 துரோகரை தராசையுற் றடைவேனோ
 இராகவ இராமன்முன் இராவண இராவண
 இராவண இராஜனுட் குடன்மாய்வென்
 றிராகன்ம லராணிஜ புராணர்கு மராகலை
 யிராஜசொ லவாரணர்க் கிளையோனே
 விராகவ சுராதிப பொராதுத விராதடு
 விராயண பராயணச் செருவூரா
 விராவிய குராவகில் பராரைமு திராவளர்
 விராவிம லைராஜதப் பெருமானே.

157.

உருவேற வேஜ பித்து வொருகோடி யோம சித்தி
யுடனாக ஆக மத்து கந்துபேணி

உணர்வாசை யாரி டத்து மருவாது வொரெ
முத்தை
யொழியாது லுதை விட்டி ருந்துநாளும்

தரியாத போத கத்தர் குருவாவ ரோரொ ருத்தர்
தருவார்கள் ஞான வித்தை தஞ்சமாமோ

தழலாடி வீதி வட்ட மொளிபோத ஞான சித்தி
தருமாகி லாகு மத்தை கண்டிலேனே

குருநாடி ராச ரிக்கர் துரியோத னுதி வர்க்க
குடிமான மாய மிட்டு குந்திபாலர்

குலையாமல் நீதி சுட்டி யெழுபாரை யாள விட்ட
குறளாக னூறில் நெட்டை கொண்டஆதி

மருகா புராரி சித்தன் மகனே விராலி சித்ர
மலைமே லுலாவு சித்த அங்கைவேலா

மதுரா புரேசர் மெய்க்க அரசாளு மாறன் வெப்பு
வளைகூனை யேநி மிர்த்த தம்பிரானே.

158.

ஐந்து பூதமு மாறு சமயமு
மந்தர் வேதபு ராண கலைகளும்
ஐம்ப தோர்வித மான லிபிகளும் வெகுருப

அண்ட ராதிச ராச ரமுமுயர்
புண்ட ரீகனு மேக நிறவனும்
அந்தி போ லுரு வானு நிலவொடு
வெயில்கா லும்

சந்த்ர சூரியர் தாழு மசபையும்
 விந்து நாதமு மேக வடிவம்
 தன்சொ ரூபம தாக வுறைவது சிவயோகம்
 தங்க ளாணவ மாயை கருமம்
 லங்கள் போயுப தேச குருபர
 சம்ப்ர தாயமொ டேயு நெறியது பெறுவேனோ
 வந்த தானவர் சேனை கெடிபுக
 இந்த்ர லோகம்வி பூதர் குடிபுக
 மண்டு பூதப சாச பசிகெட மயிடாரி
 வன்கண் வீரிபி டாரி ஹரஹர
 சங்க ராளன மேரு கிரிதலை
 மண்டு தூளெழ வேலை யுருவிய வ்யலூரா
 வெந்து நீறணி வேணி யிருடிகள்
 பந்த பாசவி கார பரவச
 வென்றி யானச மாதி முறுகுகல் முழைக்கும்
 விண்டு மேல்மயி லாட இனியக
 ஞுண்டு காரளி பாட இதழிபொன்
 விஞ்ச வீசுவி ராலி மலையுறை பெருமாளே.

159.

கரிபு ராரி காமாரி திரிபு ராரி தீயாடி
 கயிலை யாளி காபாலி கழையோனி
 கரவு தாச ஞசாரி பரசு பாணி பாஞ்ளி
 கணமொ டாடி காயோகி சிவயோகி
 பரம யோகி மாயோகி பரிய ராஜ டாகுடி
 பகரொ ணாத மாஞ்ளானி பசுவேறி
 பரத மாடி காஞ்ளி பரவ யோதி காதீத
 பரம ஞான ஜூர்பூத அருளாயோ

சுருதி யாடி தாதாவி வெருவி யோட மூதேவி
 துரக கோப மீதோடி வடமேரு
 சுழல வேலை தீமுள அழுத ளாவி வாய்ப்பாறி
 சுரதி னோடு சூர்மாள் வுலகேழும்
 திகிரி மாதி ராவார திகிரி சாய வேதாள
 திரளி னோடு பாறோடு கழுகாடச்
 செருவி னோடு வானீப கருணை மேரு வேபார
 திருவி ராலி யூர்மேவு பெருமானே.

160.

கொடாதவனை யேபு கழ்ந்து குபேரனென வேமொ
 ழிந்து புவிமீதே
 குலாவியவ மேதி ரிந்து புவிமீதே
 எடாதசுமை யேசு மந்து எணாதகவி யால்மெ லிந்து
 எலாவறுமை தீர அன்று னருள்பேணென்
 சுடாததன மான கொங்கை களாலிதய மேம யங்கி
 சுகாதரம தாயொ முங்கி லொழுகாமல்
 கெடாததவ மேம றைந்து கிலேசமது வேமிகுந்து
 கிலாதவுட லாவி நொந்து மடியாமுன்
 தொடாய்மறலி யேநி யென்ற சொலாகியது
 னாவ ருங்கொல்
 சொலேமூலக மீனு மம்பை யருள்பாலா
 நடாதசுழி மூல விந்து நளாலிவினை ஞான நம்ப
 நபோமணி சமான துங்க வடிவேலா
 படாதகுளிர் சோலை யண்ட மளாவியுயர் வாய்வ
 ளர்ந்து
 பசேலெனவு மேதழைந்து தினமேதான்
 விடாதுமழை மாரி சிந்த அநேகமலர் வாவி
 பொங்கு
 விராலிமலை மீது கந்த பெருமானே.

161.

மாலாசை கோப மோயதெ நாளு

மாயா விகார

வழியேசெல்

மாபாவி காளி தானேனு நாத

மாதா பிதாவு

மினிநீயே

நாலான வேத நூலாக மாதி

நானேதி னேனு

மிலைவீணே

நான்போய் விடாம லாருறு மீதில்

ஞானோப தேச

மருள்வாயே

பாலா கலார ஆமோத லேப

பாடர வாக

அணிமீதே

பாதாள பூமி யாதார மீன

பானீய மேலை

வயலூரா

வேலா விராலி வாழ்வே சமூக

வேதாள பூத

பதிசேயே

வீரா கடோர சூராரி யேசெ

வேளே சுரேசர்

பெருமானே.

குன்றக்குடி

162.

தவள மதிய மெறிக்குந்

சரச மதனன் விடுக்குங்

தணலாலே

கணையாலே

கவன மிகவு முரைக்குங்

கருதி மிகவு மயக்கம்

குயிலாலே

படவோநான்

பவள நிகரு மிதழ்ப்பைங்

பரிய வரையை நிகர்க்குந்

குறமானின்

தனமேவும்

திவளு மணிகள் கிடக்குந்

திகழு மயிலின் மலைக்கண்

திருமார்பா

பெருமானே.

163.

நாமேவு குயிலாலு மாமார னயிலாலு
 நாடோறு மதிகாயும் வெயிலாலும்
 நரர்மாதர் வசையாலும் வேயுது மிசையாலு
 நாடாசை தருமோக வலையுடே.
 ஏமாறி முழுநாளு மாலாகி விருதாவி
 லேவாரும் விழிமாதர் துயருடே
 ஏகாம லழியாத மேலான பதம்தி
 லேகீயு னுடன்மேவ அருள் தாராய்
 தாமோக முடனாறு பால்தேடி யுரலாடு
 தானேறி விளையாடு மொருபேர்தில்
 தாயாக வருசோதை காணாது களவாடு
 தாமோத ரன்முராரி மருகோனே
 மாமாது வனமாது கார்மேவு சிலைமாது
 மாலாகி விளையாடு புயவீரா
 வானாடு புகழ்நாடு தேனாறு புடைகுழு
 மாயூர கிரிமேவு பெருமானே.

திருச்செங்கோடு

164.

அன்பாக வந்து உன்றாள் பணிந்து
 ஐம்பூத மொன்ற நினையாமல்
 அன்பால் மிகுந்து நஞ்சாரு கண்க
 ளம்போரு கங்கள் முலைதானும்
 கொந்தே மிகுந்து வண்டாடி நின்று
 கொண்டாடு கின்ற குழலாரைக்
 கொண்டே நினைந்து மன்பேது மண்டி
 குன்றாம லைந்து அலைவேனோ

மன்றாடி தந்த மைந்தர் மிகுந்த
வம்பார் கடம்பை யணிவோனே
வந்தே பணிந்து நின்றார் பவங்கள்
வம்பே தொலைந்த வடிவேலா
சென்றே யிடங்கள் கந்தா எனும்பொ
செஞ்சேவல் கொண்டு வரவேணும்
செஞ்சாலி கஞ்ச மொன்றாய் வளர்ந்த
செங்கோட மர்ந்த பெருமானே.

165.

கரையற வருகுதல் தருகயல் விழியினர்
கண்டான செஞ்சொல் மடமாதர்
கலவியில் முழுகிய நெறியினி லறிவுக
லங்காம யங்கும் வினையேனும்
உரையையு மறிவையும் உயிரையு முணர்வையும்
உன்பாத கஞ்ச மலர்மீதே
உரவொடு புனைதர நினைதரு மடியரொ'
டொன்றாக என்று பெறுவேனோ
வரையிரு துணிபட வளைபடு சுரர்குடி
வந்தேற இந்தர் புரிவாழ
மதவித கஜரத துரகத பத்தியின் ,
வன்சேனை மங்க முதுமீன
திரைமலி சலநிதி முறையிட நிசிசரர்
திண்டாட வென்ற கதிர்வேலா
ஜெகதல மிடிக்கெட விளைவன வயலணி
செங்கோட மர்ந்த பெருமானே.

166.

காலனிடத் தணுகாதே; காசினியிற்	பிறவாதே
சீல அகத் தியனான; தேனமுதைத்	தருவாயே
மாலயனுக் கரியானே; மாதவரைப்	பிரியானே
நாலுமறைப் பொருளானே; நாககிரிப்	
	பெருமானே.

167.

பத்தர்க ணப்ரிய நிர்த்தந டித்திடு	
பக்ஷிந டத்திய	குசபூர்வ
பச்சிம தக்ஷிண வுத்தர திக்குள	
பத்தர்க ளற்புத	மெனவோதுஞ்
சித்ரக வித்துவ சத்தமி குத்ததி	
ருப்புக ழைச்சிறி	தடியேனுஞ்
செப்பென வைத்துல கிற்பர வத்தெரி	
சித்தவ நுக்ரக	மறவேனே
கத்திய தத்தைக ளேத்துவி ழத்திரி	
கற்கவ ணிட்டெறி	தினேகாவல்
கற்றகு றத்திநி றத்தக முத்தடி	
கட்டிய ணைத்தப	னிருதோளா
சத்தியை யொக்கஇ டத்தினில் வைத்தத	
கப்பனு மெச்சிட	மறைநூலின்
தத்துவ தற்பர முற்றுமு ணர்த்திய	
சர்ப்ப கிரிச்சுரர்	பெருமானே.

168.

புற்புதமெ னும அற்பநிலை யாத
பொய்க்குடில்கு லாவு மனையாளும்
புத்திரரும் வீடு மித்திரரு மான
புத்திசலி யாத பெருவாழ்வு
நிற்பதொரு கோடி கற்பமென மாய
நிட்டையுடன் வாழு மடியேன்யான்
நித்தநின தாளில் வைத்ததொரு காதல்
நிற்கும்வகை யோத நினைவாயே
சற்பகிரி நாத முத்தமிழ்வி நோத
சக்ரகதை பாணி மருகோனே
தர்க்கசமண் மூகர் மிக்ககழு வேற
வைத்தவொரு காழி மறையோனே
கற்புவழு வாது வெற்படியின் மேவு
கற்றைமற வாணர் கொடிகோவே
கைத்தஅசு ரேசர் மொய்த்தகுல கால
கற்பதரு நாடர் பெருமானே.

169.

கொடிய மறலியு மவனது கடகழு
மடிய வொருதின மிருபதம் வழிபடு
குதலை யடியவ னினதருள் கொடுபொரு
மமர்காண
குறவர் மகள்புணர் புயகிரி சமுகழு
மறுமு கழும்வெகு நயனமும் ரவியுமிழ்
கொடியு மகிலமும் வெளிபட இருதிசை
இருநாலும்

படிய நெடியன எழுபுண ரியுமுது
 திகிரி திகிரியும் வருகென வருதகு
 பவுரி வருமொரு மரகத துரகத மிசையேறிப்
 பழைய அடியவ ருடனிமை யவர்கண்
 மிருபு டையுமிகு தமிழ்கொடு மறைகொடு
 பரவ வருமதி வருணையி லொருவிசை
 வரவேணும்

சடில தரவிட தரபணி தரதர
 பரசு தரசசி தரசசி தரவித
 தமரு கமிருக தரவனி தரசிர தரபாரத்
 தரணி தரதனு தரவெகு முககுல
 தடினி தரசிவ சுதகுண தரபணி
 சயில விதரண தருபுர சசிதரு மயில்வாழ்வே
 நெடிய வுடலுரு இருளெழ நிலவெழ
 எயிறு சுழல்விழி தழலெழ எழுகிரி
 நெரிய அதிர்குரல் புகையெழ இடியெழ
 நெடுவானும்
 நிலனும் வெருவர வருநிசி சரர்தள
 நிகில சகலமு மடியவொர் படைதொடு
 நிருப குருபர சுரபதி பரவிய பெருமானே.

ஞானமலை

170.

மனையவள் நகைக்க லுரி னனைவரு நகைக்க லோக
 மகளிரு நகைக்க தாதை தமரோடும்
 மனமது சலிப்ப நாய னுளமது சலிப்ப யாரும்
 வசைமொழி பிதற்றி நாளு மடியேனை
 அனைவரு மிழிப்ப நாடு மனவிருள் மிகுத்து நாடி
 னகமதை யெடுத்த சேம மிதுவோவென்
 றடியனு நினைத்து நாளு முடலுயிர் விடுத்த
 போது
 மணுகிமு னளித்த பாதம் அருள்வாயே

தனதன தனத்த தான எனமுர சொலிப்ப வீணை
 தமருக மறைக்குழாழு மலைமோதத்
 தடிநிக ரயிற்க டாவி யசுரர்க ளிறக்கு மாறு
 சமரிடை விடுத்த சோதி முருகோனே
 எனைமன முருக்கி யோக அநுபுதி யளித்த பாத
 எழுதரிய பச்சை மேனி யுமைபாலா
 இமையவர் துதிப்ப ஞான மலையுறை குறத்தி
 பாக
 இலகிய சசிப்பெண் மேவு பெருமானே.

ஊதிமலை

171.

ஆதிமக மாயி யம்பை தேவிசிவ னார்ம கிழ்ந்த
 ஆவுடைய மாது தந்த குமரேசா
 ஆதரவ தாய்வ ருந்தி யாதியரு ணேச ரென்று
 ஆளுமுனை யேவ ணங்க அருள்வாயே
 பூதமது வான வைந்து பேதமிட வேய லைந்து
 பூரணசி வாக மங்க ளறியாதே
 பூணுமுலை மாதர் தங்கள் ஆசைவகை
 யேநினைந்து
 போகமுற வேவி ரும்பு மடியேனை
 நீதயவ தாயி ரங்கி நேசவரு ளேபு ரிந்து
 நீதிநெறி யேவி ளங்க வுபதேச
 நேர்மைசிவ னார்தி கழ்ந்த காதிலுரை வேதமந்தர்
 நீலமயி லேறி வந்த வடிவேலா
 ஓதுமறை யாக மஞ்சொல் யோகமது வேபுரிந்து
 ஊழியுணர் வார்கள் தங்கள் வினைதீர
 ஊனுமுயி ராய்வ ளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு
 தந்த
 ஊதிமலை மீது கந்த பெருமானே.

கொங்கணகிரி

172.

ஐங்கரணை யொத்தமன மைம்புலம கற்றிவள
 ரந்திபக லற்றநினை வருள்வாயே
 அம்புலித னக்குள்வளர் செந்தமிழ்வ முத்தியுனை
 அன்பொடுது திக்கமன மருள்வாயே
 தங்கியத வத்துணர்வு தந்தடிமை முத்திபெற
 சந்திரவெ ளிக்குவழி யருள்வாயே
 தண்டிகைக னப்பவுசு எண்டிசை மதிக்கவளர்
 சம்ப்ரமவி தத்துடனெ யருள்வாயே!
 மங்கையர்சு கத்தைவெகு இங்கிதமெ னுற்றமன
 முன்றனைநி னைத்தமைய அருள்வாயே
 மண்டலிக ரப்பகலும் வந்தசுப ரகைப்புரி
 வந்தணைய புத்தியினை யருள்வாயே
 கொங்கிலுயிர் பெற்றுவளர் தென்கரையி
 லப்பரருள்
 கொண்டுஉட லுற்றபொரு ளருள்வாயே
 குஞ்சரமு கற்கினைய கந்தனென வெற்றிபெறு
 கொங்கணகி ரிக்குள்வளர் பெருமானே.

தீர்த்தமலை

173.

பாட்டி லுருகிலை கேட்டு முருகிலை
 கூற்று வருவழி பார்த்து முருகிலை
 பாட்டை யநுதின மேற்று மறிகிலை
 தினமானம்
 பாப்ப ணியனருள் வீட்டை விழைகிலை
 நாக்கி னுனிகொடு ஏத்த அறிகிலை
 பாழ்த்த பிறவியி லேற்ற மனதுநல் வழிபோக

மாட்ட மெனுகிறை கூட்டை விடுகிலை
 யேட்டின் விதிவழி யோட்ட மறிகிலை
 பார்த்து மினியொரு வார்த்தை அறைகுவ
 னிதுகேளாய்

வாக்கு முனதுள நோக்கு மருளுவ
 னேத்த புகழடி யார்க்கு மெளியனை
 வாழ்த்த இருவினை நீக்கு முருகனை மருவாயோ
 ஆட்டி வடவரை வாட்டி யரவொடு
 பூட்டி திரிபுர மூட்டி மறலியி
 னூட்ட மறசர ணீட்டி மதனுடல் திருநீரூய்
 ஆக்கி மகமதை வீட்டி யொருவனை
 ஆட்டின் முகமதை நாட்டி மறைமக
 ளார்க்கும் வடுவுற வாட்டு முமையவ
 னருள் பாலா

சீட்டை யெழுதிவை யாற்றி லெதிருற
 ஓட்டி யழல்பசை காட்டி சமணரை
 சீற்ற மொடுகழு வேற்ற அருளிய குருநாதா
 தீர்த்த எனதக மேட்டை யுடனினை
 ஏத்த அருளுட னோக்கி அருளுதி
 தீர்த்த மலைநகர் காத்த சசிமகள் பெருமானே.

கனகமலை

174.

அரிவையர்கள் தொடரு மின்பத்
 துலகுநெறி மிகம ருண்டிட்
 டசடனென மனது நொந்திட் டயராமல்
 அநுதினமு முவகை மிஞ்சிச்
 சுகநெறியை விழைவு தொண்டிட்
 டவநெறியின் விழையு மொன்றைத்
 தவிர்வேனோ

பரிதிமதி நிறைய நின்றஃ தெனவொளிநு முனது துங்கப் படிவமுக மவைகள் கண்டுற்	றகமேவும்
படர்கள் முழு வதும கன்றுட் பரிவினொடு துதிபு கன்றெற் பதயுகள மிசைவ ணங்கற்	கருள்வாயே
செருவிலகு மசுரர் மங்கக் குலகிரிகள் நடுந டுங்கச் சிலுசிலென வளைகு லுங்கத்	திடமான
செயமுதவு மலர்பொ ருங்கைத் தலமிலகு மயில்கொ ளுஞ்சத் தியைவிடுதல் புரியு முன்பிற்	குழகோனே
கருணைபொழி கிருபை முந்தப் பரிவினொடு கவுரி கொஞ்சக் கலகலென வருக டம்பத்	திருமார்பா
கரிமுகவர் தமைய னென்றுற் றிடுமினைய குமர பண்பிற் கனககிரி யிலகு கந்தப்	பெருமானே.

வள்ளியூர்

175.

அல்லில் நேருமி அல்ல தாகிய	னதுதானும் உடல்மாயை
கல்லி னேரஅ கையு நானுமு	வழிதோறுங் லையலாமோ
சொல்லி நேர்படு தொய்ய லூர்கெட	முதுசூரர் விடும்வேலா
வல்லி மாரிரு வள்ளி யூருறை	புறமாக பெருமானே

கதிர்காமம்

176.

திருமக னுலாவு மிருபுய முராரி
 திருமருக நாமப் பெருமாள்காண்
 ஜெகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்
 தெரிதரு குமாரப் பெருமாள்காண்
 மருவுமடி யார்கள் மனதில்வினை யாடு
 மரகத மயூரப் பெருமாள்காண்
 மணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ
 மருவுகதிர் காமப் பெருமாள்காண்
 அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள்
 அமர்பொருத வீரப் பெருமாள்காண்
 அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
 அமலர்குரு நாதப் பெருமாள்காண்
 இருவினையி லாத தருவினைவி டாத
 இமையவர்கு லேசப் பெருமாள்காண்
 இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார
 இருதனவி னேதப் பெருமானே.

177.

உடுக்கத் துகில்வேணு நீள்பசி
 யவிக்கக் கனபானம் வேணுநல்
 ஒளிக்குப் புனலாடை வேணுமெய்
 யுறுநோயை
 ஒழிக்கப் பரிகாரம் வேணுமுள்
 இருக்கச் சிறுநாரி வேணுமொர்
 படுக்கத் தனிவீடு வேணுமில்
 வகையாவுங்

கிடைத்துக் க்ருஹவாசி யாகிய
 மயக்கக் கடலாடி நீடிய
 கிளைக்குப் பரிபால னாயுயி ரவமேபோம்

க்ருபைச்சித் தமுனான போதமு
 மழைத்துத் தரவேணு மூழ்பவ
 கிரிக்குட் சுழல்வேனை யானுவ தொருநாளே

குடக்குச் சிலதூதர் தேடுக
 வடக்குச் சிலதூதர் நாடுக
 குணக்குச் சிலதூதர் தேடுக வெனமேவிக்

குறிப்பிற் குறிகாணு மாருதி
 யினித்தெற் கொருதூது போவது
 குறிப்பிற் குறிபோன போதிலும் வரலாமோ

அடிக்குத் திரகார ராகிய
 வரக்கர்க் கிளையாத தீரனு
 மலைக்கப் புறமேவி மாதுறு வனமேசென்

றருட்பொற் றிருவாழி மோதிர
 மளித்துற் றவர்மேல் மனோகர
 மளித்துக் கதிர்காம மேவிய பெருமானே.

178.

எதிரி லாத பத்தி தனைமேவி
 இனிய தாணி னைப்பை யிருபோதும்

இதய வாரி திக்கு ன்றவாகி
 எனது னேசி றக்க அருள்வாயே

கதிர காம வெற்பி லுறைவோனே
 கனக மேரு வெர்த்த புயவீரா

மதுர வாணி யுற்ற கழலோனே
 வழுதி கூனி மிர்த்த பெருமானே.

179.

சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே
சமர்த்தா யெதிர்த்தே வருசுரைச்
சரிப்போன மட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
தகர்த்தா யுடற்றா னிருகூருச்
சிரத்தோ டுரத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்
செகுத்தாய் பலத்தார். விருதாகச்
சிறைச்சே வல்பெற்றாய் வலக்கார முற்றாய்
திருத்தா மரைத்தா ளருள்வாயே
புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்
பொரத்தா னெதிர்த்தே வருபோது
பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெரித்தார்
பொரித்தார் நுதற்பார் வையிலேபின்
கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் மருத்தார் மதனாரைக்
கரிக்கோ லமிட்டார் கணுக்கான முத்தே
கதிர்க்கா மமுற்றார் முருகோனே.

180.

சமரமுக வேலொத்த விழிபுரள வாரிட்ட
தனமசைய வீதிக்குள் மயில்போலுலாவியே
சரியைக்ரியை யோகத்தின் வழிவருக்கு பாசுத்தர்
தமையுணர ராகத்தின் வசமாக மேவியே
உமதமுடியு னுருக்கு மனுமரண மாயைக்கு
முரியவர் மகாதத்தை யெனுமாய மாதரார்
ஒளிரமளி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு
முனதருள்கரு பாசித்த மருள்கூர வேணுமே

இமகிரிகு மாரத்தி யனுபவைப ராசத்தி
 யெழுதரிய காயத்ரி யுமையாள்கு மாரனே
 எயினர்மட மானுக்கு மடலெழுதி மோகித்து
 இதணருகு சேவிக்கு முருகாவி சாகனே
 அமரர்சிறை மீள்விக்க அமர்செய்துப்ர தாபிக்கு
 மதிகவித சாமர்த்ய கவிராஜ ராஜனே
 அழுதுலகை வாழ்வித்த கவுணியகு லாதித்த
 அரியகதிர் காமத்தி லுரியாபி ராமனே.

181.

சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்க்குநற்
 சகலயோ கர்க்குமெட் டரிதாய
 சமயபே தத்தினுக் கணுகொணு'மெய்ப்பொருட்
 டருபரா சத்தியிற் பரமான
 துரியமே லற்புதப் பரமஞா னத்தனிச்
 சுடர்வியா பித்தநற் பதி நீடு
 துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்
 சுகசொரு பத்தையுற் றடைவேனோ
 புரிசைசூழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்
 புருஷவீ ரத்துவிக் ரமசூரன்
 புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்
 புகழையோ தற்கெனக் கருள்வோனே
 கரியயூ கத்திரட் பலவின்மீ திற்சுளைக்
 கனிகள்பீ றிப்புசித் தமராடிக்
 கதலிசூ தத்தினிற் பயிலுமீ ழத்தினிற்
 கதிரகா மக்கிரிப் பெருமானே.

182.

மருவறு வெற்றி மலர்தொடா விற்கை	
வலிசெயா நிற்கு	மதனாலும்
மதில்கள்தா வுற்ற கலைபடா வட்ட	
மதிசுடா நிற்கு	மதனாலும்
இருகணல் முத்த முதிரயா மத்தி	
னிரவினல் நித்த	மெலியாதே
இடருருமெத்த மயல்கொளா நிற்கு	
மிவளைவாழ் விக்க	வரவேணும்
கரிகள்சேர் வெற்பி லரியவே டிச்சி	
கலவிகூர் சித்ர	மணிமார்பா
கனகமா ணிக்க வடிவனே மிக்க	
கதிரகா மத்தி	லுறைவோனே
முருகனே பத்த ரருகனே முத்தி	
முதல்வனே பச்சை	மயில்வீரா
முடுகிமே லிட்ட கொடியசூர் கெட்டு	
முறியவேல் தொடட்	பெருமானே.

183.

மாதர்வச மாயுற்	றுழல்வாரும்
மாதவமெ னாமற்	நிரிவாரும்
தீதகல வோதிப்	பணியாரும்
தீநரக மீதிற்	றிகழ்வார்ரே
நாதவொளி யேநற்	குணசீலா
நாரியிரு வோரைப்	புணர்வேலா
சோதிசிவ ஞானக்	குமரேசா
தோமில்கதிர் காமப்	பெருமானே.

184.

வருபவர்க ளோலை கொண்டு நமனுடைய
 தூத ரென்று
 மடிபிடிய தாக நின்று தொடர்போது
 மயலதுபொ லாத வம்பன் விரகுடைய
 னாகு மென்று
 வசைகளுட னேதொ டர்ந்து அடைவார்கள்
 கருவியத னாலெ றிந்து சதைகள் தனை யேய ரிந்து
 கரியபுன லேசொ ரிந்து விடவேதான்
 கழுமுனையி லேயி ரென்று விடுமெனும்
 வேளை கண்டு
 கடுகிவர வேணு மெந்தன் முனமேதான்
 பரகிரியு லாவு செந்தி மலையினுட னேயி டும்பன்
 பழநிதனி லேயி ருந்த குமரேசா
 பதிகள் பல வாயி ரங்கள் மலைகள் வெகு
 கோடி நின்ற
 பதமடியர் காணவந்த கதிர்காமா
 அரவுபிரை பூளை தும்பை விலுவமொடு தூர்வை
 கொன்றை
 யணிவர்சடை யாளர் தந்த முருகோனே
 அரகரசி வாய சம்பு குருபரகு மார நம்பு
 மடியர் தமையாள வந்த பெருமானே.

185.

வடமலை

சரவண பவநிதி யறுமுக குருபர
 சரவண பவநிதி யறுமுக குருபர
 சரவண பவநிதி யறுமுக குருபர எனவோது
 தமிழினி லுருகிய வடியவ ரிடமுறு
 சனன மரணமதை யொழிவற சிவமுற
 தருபிணி துளவர மெமதுயிர் சுகமுற
 வருள்வாயே

கருணைய விழிபொழி யொருதனி முதலென
வருகரி திருமுகர் துணைகொளு மினையவ
கவிதை யமுதமொழி தருபவ ருயிர் பெற
வருள்நேயா

கடலுல கினில்வரு முயிர்படு மதிகன
கலகமி னையதுள கழியவும் நிலைபெற
கதியு முனதுதிரு வடிநிழல் தருவது
மொருநாளே

திரிபுர மெரிசெயு மிறையவ ரருளிய
குமரச மரபுரி தணிகையு மிகுமுயர்
சிவகிரி யிலும்வட மலையிலு முலவிய வடிவேலா
தினமு முனதுதுதி பரவிய அடியவர்
மனது குடியுமிரு பொருளிலு மிலகுவ
திமிர மலமொழிய தினகர னெனவரு
பெருவாழ்வே

அரவணை மிசை துயில் நரகரி நெடியவர்
மருக னெனவெவரு மதிசய முடையவ
அமலி விமலிபரை உமையவ ளருளிய
முருகோனே

அதல விதல முதல் கிடுகிடு கிடுவென
வருமயி லினிதொளிர் ஷடுமையில் நடுவுற
அழகி னுடனமரு மரகர சிவசிவ பெருமானே.

186. குன்றுதோருடல்

அதிருங் கழல்ப ணிந்து	னடியேனுன்
அபயம் புகுவ தென்று	நிலைகாண
இதயந் தனிலி ருந்து	க்ருபையாகி
இடர்சங் கைகள்க லங்க	அருள்வாயே
எதிரங் கொருவ ரின்றி	நடமாடும்
இறைவன் தனது பங்கி	லுமைபாலா
பதியெங் கிலுமி ருந்து	வினையாடிப்
பலகுன் றிலும மர்ந்த	பெருமானே.

187.

தறையின் மாணுட ராசையி னுல்மட

லெழுது மாலருள் மாதர்கள் தோதக

சரசர் மாமல ரோதியி னுலிரு

கொங்கையா லுந்

தளர்மி னேரிடை யாலுடை யால்நடை

யழகி னுல்மொழி யால்விழி யால்மருள்

சவலை நாயடி யேன்மிக வாடிம யங்கலாமோ

பறவை யானமெய்ஞ் ஞானிகள் மோனிக

ளணுகொ ணுவகை நீடுமி ராசிய

பவன பூரக வேகிக மாகிய

விந்துநாதம்

பகரொ ணுதது சேரவொ ணுதது

நினையொ ணுதது வானத யாபர

பதிய தானச மாதிம னேலயம் வந்துதாராய்

சிறைவி டாதநி சாசரர் சேனைகள்

மடிய நீலக லாபம தேறிய

திறல்வி நோதச மேளத யாபர

அம்புராசித்

திரைகள் போலலை மோதிய சீதள

குடக காவிரி நீளலை சூடிய

திரிசி ராமலை மேலுறை வீரகு றிஞ்சிவாமும்

மறவர் நாயக ஆதிவி நாயக

ரிளைய நாயக காவிரி நாயக

வடிவி னாயக ஆனைத னாயக

எங்கள்மானின்

மகிழு நாயக தேவர்கள் நாயக

கவுரி நாயக னார்குரு நாயக

வடிவ தாமலை யாவையு மேவிய தம்பிரானே.

188.

வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு னூர்கள் தேடி
மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்
வண்புகழ் பாரி காரி யென்றிசை வாது கூறி
வந்தியர் போல வீணி வழியாதே

செஞ்சர னுத கீத கிண்கிணி நீப மாலை
திண்டிறல் வேல்ம யூர முகமாலும்
செந்தமிழ் நாளு மோதி உய்ந்திட ஞான மூறு
செங்கனி வாயி லோர்சொ லருள்வாயே

பஞ்சவ னீடு கூனு மொன்றிடு தாப மோடு
பஞ்சற வாது கூறு சமண்முகர்
பண்பறு பீலி யோடு வெங்கழு வேற வோது
பண்டித ஞான நீறு தருவோனே

குஞ்சரம் யாளி மேவு பைம்புன மீது லாவு
குன்றவர் சாதி கூடி வெறியாடிக்
கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு வீறு
குன்றுதொ றுடல் மேவு பெருமானே.

ஆருவது:படைவீடாகிய

பழமுதிர்சோலை

189.

வாதினே யடர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்
மாயம தொழிந்து தெளியேனே
மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து
மாபத மணிந்து பணியேனே

ஆதியொடு மந்த மாகிய நலங்கள்
ஆறுமுக மென்று தெரியேனே
ஆனதனி மந்தர் ரூபநிலை கொண்ட
தாடுமயி லென்ப தறியேனே

நாதமொடு விந்து வானவுடல் கொண்டு
 நானில மலைந்து திரிவேனே
 நாகமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு
 நாடியதில் நின்று தொழுகேனே
 சோதியுணர் கின்ற வாழ்வுசிவ மென்ற
 சோகமது தந்து எனையாள்வாய்
 சூரர்குலம் வென்று வாகையொடு சென்று
 சோலைமலை நின்ற பெருமானே.

190.

அகரமு மாகி யதிபனு மாகி யதிகமு மாகி அகமாகி
 அயனென வாகி அரியென வாகி அரனென
 வாகி அவர்மேலா
 இகரமு மாகி யெவைகளு மாகி யினிமையு மாகி
 வருவோனே
 இருநில மீதி லெளியனும் வாழ எனதுமு
 னோடி வரவேணும்
 மகபதி யாகிம ருவும்வ லாரி மகிழ்களி கூறும்
 வடிவோனே
 வனமுறை வேட னருளிய பூஜை மகிழ்கதிர்
 காம முடையோனே
 செககண சேகு தகுதிமி தோதி திமியென ஆடு
 மயிலோனே
 திருமலி வான பழமுதிர் சோலை மலைமிசை
 மேவு பெருமானே

191.

காரணம தாக வந்து	புலிமீதே
காலனனு காதி சைந்து	கதிகாண
நாரணனும் வேதன் முன்பு	தெரியாத
ஞானநட மேபு ரிந்து	வருவாயே
ஆரமுத மான தந்தி	மணவாளா
ஆறுமுக மாறி ரண்டு	விழியோனே
சூரர்கிளை மாள வென்ற	கதிர்வேலா
சோலைமலை மேவி நின்ற	பெருமானே.

192.

சீலமுள தாயர் தந்தை மாதுமனை யான மைந்தர்	
சேருபொரு ளாசை நெஞ்சு	தடுமாறித்
திமையுறு மாயை கொண்டு வாழ்வுசத மாமி	தென்று
தேடினது போக என்று	தெருவூடே
வாலவய தான கொங்கை மேருநுத லான திங்கள்	
மாதர்மய லோடு சிந்தை	மெலியாமல்
வாழுமயில் மீது வந்து தாளிணைகள் தாழு	மென்றன்
மாயவினை தீர அன்பு	புரிவாயே
சேலவள நாட னங்கள் ஆரவயல் சூழு மிஞ்சி	
சேணிலவு தாவ செம்பொன்	மணிமேடை
சேருமம ரேசர் தங்க னூரிதென வாழ்வு கந்த	
தீரமிகு சூரை வென்ற	திறல்வீரா
ஆலவிட மேவு கண்டர் கோலமுட னீடு மன்று	
ளாடல்புரி யீசர் தந்தை	களிகூர
ஆனமொழி யேப கர்ந்து சோலைமலை மேவு கந்த	
ஆதிமுத லா கவந்த	பெருமானே.

193.

ஆசை நாலுசது ரக்கமல முற்றினொளி
 வீசி யோடியிரு பக்கமொடு றச்செல்வளி
 ஆவல் கூரமண்மு தற்சலச பொற்சபையு
 மிந்துவாகை

ஆர முணுபதி யிற்கொளநி றுத்திவெளி
 யாரு சோதிநுறு பத்தினுட னெட்டுஇத
 ழாகி யேழுமள விட்டருண விற்பதியின்
 விந்துநாத

ஓசை சாலுமொரு சத்தமதி கப்படிக
 மோடு கூடியொரு மித்தமுத சித்தியொடு
 மோது வேதசர சத்தியடி யுற்றதிரு நந்தியூடே
 ஊமை யேனையொளிர் வித்துனது முத்திபெற
 மூல வாசல்வெளி விட்டுனது ரத்திலொளிர்
 யோக பேதவகை யெட்டுமிதி லொட்டும்வகை
 யின்றுதாராய்

வாசி வாணிகனெ னக்குதிரை விற்றுமகிழ்
 வாத லூரனடி மைக்கொளுக்ரு டைக்கடவுள்
 மாழை ரூபன்முக மத்திகை விதத்தருண
 செங்கையாளி

வாகு பாதியுறை சத்திகவு ரிக்குதலை
 வாயின் மாதுதுகிர் பச்சைவடி விச்சிலையென்
 மாசு சேரெழுபி றப்பையும் றுத்தவுமை
 தந்தவாழ்வே

காசி ராமெசுரம் ரத்னகிரி சர்ப்பகிரி
 ஆரூர் வேலுர்தெவுர் கச்சிமது ரைப்பறியல்
 காலை முதுரரு ணக்கிரிதி ருத்தணியல்
 செந்தில்நாகை

காழி வேளூர்பழ நிக்கிரிகு றுக்கைதிரு
 நாவ லூர்திருவெ ணைய்ப்பதியின் மிக்கதிகழ்
 காதல் சோலைவளர் வெற்பிலுறை
 முத்தர்புகழ் தம்பிரானே.

194.

கருவாகியெ தாயுத ரத்தினி

லுருவாகவெ கால்கையு றுப்பொடு

கனிவாய்விழி நாசியு டற்செவி நரைமாதர்

கையிலேவிழ வேகிய ணைத்துயி

லெனவேமிக மீதுது யிற்றிய

கருதாய்முலை யாரமு தத்தினி

லினிதாகித்

தருதாரமு மாகிய சுற்றமு

நலவாழ்வுநி லாதபொ ருட்பதி

சதமாமிது தானென வுற்றுணை

நினையாத

சதுராயுன தாளிணை யைத்தொழ

அறியாதிநிர் மூடனை நிற்புகழ்

தனையோதிமெய்ஞ் ஞானமு றச்செய்வ

தொருநாளே

செருவாயெதி ராமசு ரத்திரள்

தலைமூளைக ளோடுநி ணத்தசை

திமிர்தாதுள பூதக ணத்தொடு

வருபேய்கள்

திருதாவுண வாயுதி ரத்தினை

பலவாய்நரி யோடுகு டித்திட

சிலகூகைகள் தாமுந டித்திட

அடுத்திரா

அருமாமறை யோர்கள்து தித்திடு

புகர்வாரண மாதுத னைத்திக

ழனிசேர்குழல் மேவுகு றத்தியை

அணைவோனே

அழகானபொன் மேடையு யர்த்திடு

முகில் தாவிய சோலைவி யப்புறு

அலையாமலை மேவிய பக்தர்கள்

பெருமாளே.

195.

சீர்சி றக்கு மேனி பசேல் பசேலென
 நாபு ரத்தி னோசை கலீர் கலீரென
 சேர விட்ட தாள்கள் சிலேவல் சிலேலென
 வருமானார்
 சேக ரத்தின் வாலை சிலோர் சிலோர்களு
 நாறு லக்ஷ கோடி மயால் மயால்கொடு
 தேடி யொக்க வாடி யையோ வையோலென
 மடமாதர்
 மார்ப டைத்த கோடு பளீர் பளீரென
 ஏம லித்தெ னாவி பகீர் பகீரென
 மாம சக்கி லாசை யுளோ முளோமென
 நினைவோடி
 வாடை பற்று வேளை அடா அடாவென
 நீம யக்க மேது சொலாய் சொலாயென
 வாரம் வைத்த பாத மிதோ இதோவென
 அருள்வாயே
 பார தத்தை மேரு வெளீ வெளீ திகழ்
 கோடொ டித்த நாளில் வரைஇ வரைஇபவர்
 பானி றக்க ணேசர் குவா குவாகனார்
 இளையோனே
 பாடன் முக்ய மாது தமீழ் தமீழிறை
 மாமு னிக்கு காதி லுணர் வுணர்விடு
 பாச மற்ற வேத குரு குருபர குமரேசா
 போர்மி குத்த சூரன் விடோம் விடோமென
 நேரெ திர்க்க வேலை படர் படரென
 போய றுத்த போது குபீர் குபீரென
 வெகுசோரி
 பூமி யுக்க வீசு குகா குகா திகழ்
 சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வானை
 தொள்
 பூணி யிச்சை யாறு புயா புயாறுள
 பெருமானே.

196.

துடிகொ ணேய்க ளோடு வற்றி
தருண மேனி கோழை துற்ற
இரும லீன வாத பித்த

மணுகாமல்

துறைக ளோடு வாழ்வு விட்டு
உலக நூல்கள் வாதை யற்று
சுகமு ளாநு பூதி பெற்று

மகிழாமே

உடல்செய் கோர பாழ்வ யிற்றை
நிதமு மூணி னுலு யர்த்தி
யுயிரி னீடு யோக சித்தி

பெறலாமே

உருவி லாத பாழில் வெட்ட
வெளியி லாடு நாத நிர்ந்த
உனது ஞான பாத பத்ம

முறுவேனோ

கடிது லாவு வாயு பெற்ற
மகனும் வாலி சேயு மிக்க
மலைகள் போட ஆழி கட்டி

யிகலுர்போய்க்

களமு றுனை தேர்நு றுக்கி
தலைக ளாறு நாலு பெற்ற
அவனை வாளி யால டத்தன்

மருகோனே

முடுகு வீர சூர பத்மர்
தலையின் மூளை நீறு பட்டு
முடிவ தாக ஆடு நிர்ந்த

மயில்வீரா

முனிவர் தேவர் ஞான முற்ற
புனித சோலை மாம லைக்குள்
முருக வேல த்யாகர் பெற்ற

பெருமானே.

197.

தலைமயிர் கொக்குக் கொக்கந ரைத்துக்
கலகலெ னப்பற் கட்டது விட்டுத்
தளர்நடை பட்டுத் தத்தடி யிட்டுத் தடுமாறித்
தடிகொடு தத்திக் கக்கல்பெ ருத்திட்
டசனமும் விக்கிச் சத்தியெ டுத்துச்
சனியுமி குத்துப் பித்தமு முற்றிப் பலகாலும்

திலதயி லத்திட் டொக்கலெ ரிக்கத்
திரிபலை சுக்குத் திப்பிலி யிட்டுத்
தெளியவ டித்துற் றுய்த்துடல் செத்திட்
டுயிர்போமுன்

திகழ்புகழ் சுற்றுச் சொற்கள்ப யிற்றித்
திருவடி யைப்பற் றித்தொழு துற்றுச்
செனனம றுக்கைக் குப்பர முத்திக்
கருள்தாராய்

கலணைவி சித்துப் பக்கரை யிட்டுப்
புரவிசெ லுத்திக் கைக்கொடு வெற்பைக்
கடுகந டத்தித் திட்டென எட்டிப் பொருகூரன்
கனபடை கெட்டுத் தட்டற விட்டுத்
திரைகட லுக்குட் புக்கிட எற்றிக்
கனிமயி லைச்சித் ரத்தில் நடத்திப்
பொருகோவே

குலிசன்ம கட்டுத் தப்பியு மற்றக்
குறவர்ம கட்டுச் சித்தமும் வைத்துக்
குளிர்தினை மெத்தத் தத்துபு னத்திற்
றிரிவோனே

கொடியபொ ருப்பைக் குத்திமு றித்துச்
சமரம்வி னைத்துத் தற்பர முற்றுக்
குலகிரி யிற்புக் குற்றுறை யுகரப் பெருமானே.

ஆறுதிருப்பதி

198.

அலைகடல் நிகராகிய விழிகொடு வலைவீசிகள்
 அபகட மகபாவிகள் விரகாலே
 அதிவித மதராயத நிதமொழி பலகூறிகள்
 அசடரொ டுறவாழிகள் அநியாயக்
 கலைபகர் விலைமாதர்கள் இளைஞர்கள் குடிகேடிகள்
 கருதிடு கொடியாருட னினிதாகக்
 கனதன முலைமேல்விழு கபடனை நிருமுடனை
 கழலினை பெறவேயினி யருள்வாயே
 அலைபுனல் தலைசூடிய பசுபதி மகனாகிய
 அறுமுக வடிவே அருள் குருநாதா
 அசுரர்கள் குடியேகெட அமரர்கள் பதியேபெற
 அதிரிடும் வடிவேல்விடு மதிசூரா
 தலையய னறியாவொரு சிவகுரு பரனையென
 தரணியி லடியார்கண நினைவாகா
 சகலமு முதலாகிய அறுபதி நிலைமேவிய
 தடமயில் தனிலேறிய பெருமானே.

199.

ஈனமிகுத் துளபிறவி யணுகாதே
 யானுமுனக் கடிமையென வகையாக
 ஞான அருட் டனையருளி வினைதீர்
 நாணமகற் றியகருணை புரிவாயே
 தானதவத் தினின்மிகுதி பெறுவோனே
 சாரதியுத் தமிழுணைவ முருகோனே
 ஆனதிருப் பதிகமரு ளினையோனே
 ஆறுதிருப் பதியில்வளர் பெருமானே.

பஞ்சபூதத் தலங்கள்

1. காஞ்சீபுரம் (பீருதிவி)

200.

கனிதருங் கொக்குக் கட்செவி வெற்பும்
 பழநியுந் தெற்குச் சற்குரு வெற்புங்
 கதிரையுஞ் சொற்குட்பட்ட திருச்செந்
 திலும்வேலும்

கனவிலுஞ் செப்பத் தப்பு மெனைச்சங்
 கடவுடம் புக்குத் தக்கவ னைத்துங்
 களவுகொண் டிட்டுக் கற்பனை யிற்கண்
 சுழல்வேனைப்

புனிதனம் பைக்குக் கைத்தல ரத்னம்
 பழையகங் கைக்குற் றப்புது முத்தம்
 புவியிலன் றைக்கற் றெய்ப்பவர் வைப்பென்
 றுருகாளப்

பொழுதும்வந் திக்கைக் கற்ற எனைப்பின்
 பிழையுடன் பட்டுப் பத்தருள் வைக்கும்
 பொறையை யென் செப்பிச் செப்புவ
 தொப்பொன் றுளதோதான்

அன்னியம் பெற்றற் றற்றொரு பற்றுந்
 தெளிதருஞ் சித்தர்க் குத்தெளி சிற்கொந்
 தமலைதென் கச்சிப் பிச்சிம லர்க்கொந்
 தளபாரை

அறவிநுண் பச்சைப் பொற்கொடி கற்கண்
 டமுதினுந் தித்திக் கப்படு சொற்கொம்
 பகிலஅண் டத்துற் பத்திசெய் முத்தின்
 பொலமேருத்

தனிவடம் பொற்புப் பெற்றமு லைக்குன்
றிணைசுமந் தெய்க்கப் பட்ட நுசுப்பின்
தருணிசங் குற்றுத் தத்துதி ரைக்கம்
பையினூடே

தவமுயன் றப்பொற் றப்படி கைக்கொண்
டறமிரண் டெட்டெட் டெட்டும் வளர்க்கும்
தலைவிபங் கார்க்குச் சத்ய முரைக்கும்
பெருமானே.

201.

சலமலம் விட்டத் தடம்பெ ருங்குடில்
சகலவி னைக்கொத் திருந்தி டும்படி
சதிரவு றுப்புச் சமைந்து வந்தொரு
தந்தைதாயும்

தரவரு பொய்க்குட் கிடந்த கந்தலி
லுறையு முயிர்ப்பைச் சமன்து ரந்தொரு
தனியி லிழுக்கப் படுந்த ரங்கமும்
வந்திடாமுன்

பலவுரு வத்தைப் பொருந்தி யன்றுயர்
படியு நெளிக்கப் படர்ந்த வன்கண்
படமயில் புக்குத் துரந்து கொண்டிகல்
வென்றிவேலா

பரிமள மிக்கச் சிவந்த நின்கழல்
பழுதற நற்சொற் றெரிந்து அன்பொடு
பகர்வதி னிச்சற் றுகந்து தந்திட
வந்திடாயோ

சிலையு மெனப்பொற் சிலம்பை முன்கொடு
சிவமய மற்றுத் திடங்கு லேந்தவர்
திரிபுர மத்தைச் சுடுந்தி னந்தரி திண்கையாளி
திருமகள் கச்சப் பொருந்தி டுந்தன
தெரிவை யிரக்கத் துடன்பி றந்தவள்
திசைகளிலொக்கப் படர்ந்திடம்பொரு
கின்றஞானக்

கலைகள ணைக்கொத் தடர்ந்து வம்பலர்
நதிகொள கத்திற் பயந்து கம்பர்மெய்
கருக இடத்திற் கலந்தி ருந்தவள் கஞ்சபாதங்
கருணை மிகுத்துக் கசிந்து ளங்கொடு
கருது மவர்க்குப் பதங்கள் தந்தருள்
கவுரி திருக்கொட் டமர்ந்த இந்திரர்
தம்பிரானே.

202.

தலைவலை யத்துத் தரம்பெ றும்பல
புலவர் மதிக்கச் சிகண்டி குன்றெறி
தருமயில் செச்சைப் புயங்க யங்குற
வஞ்சியோடு

தமனிய முத்துச் சதங்கை கிண்கிணி
தழுவிய செக்கச் சிவந்த பங்கய
சரணமும் வைத்துப் பெரும்பர பந்தம்வி
ளம்புகாளப்

புலவ னெனத்தத் துவந்த ரந்தெரி
தலைவ னெனத்தக் கறஞ்செ யங்குண
புருஷ னெனப்பொற் பதந்த ருஞ்சன
னம்பெறுதோ

பொறைய னெனப் பொய்ப் ப்ரபஞ்ச மஞ்சிய
துறவ னெனத்திக் கியம்பு கின்றது
புதுமை யலச்சிற் பரம்பொ ருந்துகை
தந்திடாதோ

குலசியி லத்துப் பிறந்த பெண்கொடி
யுலகடை யப்பெற் றவுந்தி யந்தணி
குறைவற முப்பத் திரண்ட றம்புரி
கின்றபேதை

குணதரி சக்ரப் ப்ரசண்ட சங்கரி
கணபண ரத்னப் புயங்க கங்கணி
குவடு குனித்துப் புரஞ்ச டுஞ்சின வஞ்சிநீலி

கலபவி சித்ரச் சிகண்டி சுந்தரி
கடியவி டத்தைப் பொதிந்த சுந்தரி
கருணைவி ழிக்கற் பகந்தி கம்பரி யெங்களாயி
கருதிய பத்தர்க் கிரங்கு மம்பிகை
சுருதி துதிக்கப் படுந்த்ரி யம்பகி
கவுரி திருக்கொட் டமர்ந்த இந்திரர்
தம்பிரானே.

203.

அற்றைக் கிரைதேடி — அத்தத் திலுமாசை
பற்றித் தவியாத — பற்றைப் பெறுவேனோ
வெற்றிக் கதிர்வேலா — வெற்பைத் தொளைசீலா
கற்றுற் றுணர்போதா — கச்சிப் பெருமானே.

204.

முட்டுப் பட்டுக்
முற்றச் சுற்றிப்
தட்டுப் பட்டுச்
சற்றுப் பற்றக்
வட்டப் புட்பத்
வைக்கத் தக்கத்
கட்டத் தற்றத்
கச்சிச் சொக்கப்

கதிதோறும்
பலநாளும்
சுழல்வேனைச்
கருதாதோ
தலமீதே
திருபாதா
தருள்வோனே
பெருமானே.

205.

கரும மானபி றப்பற வொருகதி
காணு தெய்த்துத்
கலக காரண துற்குண சமயிகள்
நாணு வர்க்கக்

தடுமாறுங்
கலைநூலின்

வரும நேகவி கற்பவி பரிதம
னோபா வத்துக்
மவுன பூரித சத்திய வடிவினே
மாயா மற்குப்

கரிதாய
புகல்வாயே

தரும வீம அருச்சுன நகுலச
காதே வர்க்குப்
சமர பூமியில் விக்ரம வளைகொடு
நாளோர் பத்தெட்

புகலாகிச்
டினிலாளுங்

குரும கீதல முட்பட வுளமது
கோடா மற்குத்
குலவு தேர்கட வச்சுதன் மருககு
மாரா கச்சிப்

ரியர்மாளக்
பெருமானே.

206.

சீசி முப்புரக் காடு நீறெழச்
 சாடி நித்திரைக் கோசம் வேரறச்
 சீவன் முத்தியிற் கூட வேகளித் தநுபூதி
 சேர அற்புதக் கோல மாமெனச்
 சூரி யப்புலிக் கேறி யாடுகச்
 சீலம் வைத்தருட் டேறி யேயிருக் கறியாமற்
 பாசம் விட்டுவிட் டோடி போனதுப்
 போது மிப்படிக் காகி லேனினிப்
 பாழ்வ ழிக்கடைக் காம லேபிடித் தடியேனைப்
 பார டைக்கலக் கோல மாமெனத்
 தாப ரித்துநித் தார மீதெனப்
 பாத பத்மநற் போதை யேதரித் தருள்வாயே
 தேசில் துட்டநிற் றோ கோதுடைச்
 சூரை வெட்டியெட் டாசை யேழ்புலித்
 தேவர் முத்தர்கட் கேத மேதவிர்த்
 தருள்வோனே
 சீர்ப டைத்தழற் சூல மான்மழுப்
 பாணி வித்துருப் பாத னோர்புறச்
 சீர்தி கழ்ப்புகழ்ப் பாவை யீனபொற்
 குருநாதா
 காகி முத்தமிழ்க் கூட லேழ்மலைக்
 கோவ லத்தியிற் கான நான்மறைக்
 காடு பொற்கிரிக் காழி யாருர் பொற்
 புலிவேளூர்
 காள அத்தியப் பால்சி ராமலைத்
 தேச முற்றுமூப் பூசை மேவிநற்
 காம கச்சியிற் சால மேவுபொற் பெருமானே.

207.

நச்சரவ மென்று நச்சரவ மென்று
 நச்சுமிழ் களங்க மதியாலும்
 நத்தொடு முழங்க னத்தொடு முழங்கு
 நத்திரை வழங்கு கடலாலும்
 இச்சையுணர் வின்றி யிச்சையென வந்த
 இச்சிறுமி நொந்து மெலியாதே
 எத்தனையு நெஞ்சில் எத்தன முயங்கி
 இத்தனையி லஞ்ச லெனவேணும்
 பச்சைமயில் கொண்டு பச்சைமற மங்கை
 பச்சைமலை யெங்கு முறைவோனே
 பத்தியுட னின்று பத்திசெயு மன்பர்
 பத்திரம ணிந்த கழலோனே
 கச்சிவர் குரும்பை கச்சவர் விரும்பு
 கச்சியில மர்ந்த கதிர்வேலா
 கற்பக வனங்கொள் கற்பக விசம்பர்
 கைத்தனை களைந்த பெருமானே.

208.

அறிவிலாப் பித்த ருன்ற னடிதொழாக் கெட்ட
 வஞ்சர்
 அசுடர்பேய்க் கத்தர் நன்றி யறியாத
 அவலர்மேற் சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக்
 கிப்பு கழ்ந்து
 அவரைவாழ்த் தித்தி ரிந்து பொருள்தேடிச்
 சிறிதுகூட் டிக்கொ ணர்ந்து தெருவுலாத் தித்தி
 ரிந்து
 தெரிவைமார்க் குச்சொ ரிந்து அவமேயான்
 திரியுமார்க் கத்து நிந்தை யதனைமாற் றிப்பரிந்து
 தெளியமோ கூத்தை யென்று அருள்வாயே

இறைவர்மாற் றற்ற செம்பொன் வடிவம்வேற்
றுப்பி ரிந்து
இடபமேற் கச்சி வந்த உமையாள்தன்
இருளைநீக் கத்த வஞ்செய் தருளநோக் கிக்கு
ழைந்த
இறைவர்கேட் கத்த குஞ்சொ லுடையோனே
குறவர்கூட் டத்தில் வந்து கிழவனாய்ப் புக்கு நின்று
குருவியோட் டித்தி ரிந்த தவமானைக்
குணமதாக் கிச்சி றந்த வடிவுகாட் டிப்பு ணர்ந்த
குமரகோட் டத்த மர்ந்த பெருமானே.

2. திருவாணைக்கா (அப்பு)

209.

நாடித் தேடித்	தொழுவார்பால்
நானத் தாகத்	திரிவேனோ
மாடக் கூடற்	பதிஞான
வாழ்வைச் சேரத்	தருவாயே
பாடற் காதற்	புரிவோனே
பாலைத் தேனோத்	தருள்வோனே
ஆடற் றோகைக்	கினியோனே
ஆனைக் காவிற்	பெருமானே.

210.

பரிமள மிகவுள சாந்து மாமத
முருகவிழ் வகைமலர் சேர்ந்து கூடிய
பலவரி யளிதுயில் கூர்ந்து வானுறு
முகில்போலே

பரவிய இருள்செறி கூந்தல் மாதர்கள்
பரிபுர மலரடி வேண்டி யேவிய
பணிவிடை களிலிறு மாந்த கூளனை நெறிபேணு

விரகனை யசடனை வீம்பு பேசிய
விழலனை யுறுகலை யாய்ந்தி டாமுழு
வெகுளியை யறிவது போங்க பாடனை
மலமாறு

வினையனை யுரைமொழி சோர்ந்த பாவியை
விளிவுறு நரகிடை வீழ்ந்த மோடனை
வினவிமு னருள்செய்து பாங்கி னுள்வது
மொருநாளே

கருதலர் திரிபுர மாண்டு நீறெழ
மலைசிலை யொருகையில் வாங்கு நாரணி
கழலணி மலைமகள் காஞ்சி மாநக ருறைபேதை
களிமயில் சிவனுடன் வாழ்ந்த மோகினி
கடலுடை யுலகினை யீன்ற தாயுமை
கரிவன முறையகி லாண்ட நாயகி யருள்பாலா

முரணிய சமரினில் மூண்ட ராவண
னிடியென அலறிமு னேங்கி வாய்விட
முடிபல திருகிய நீண்ட மாயவன் மருகோனே
முதலொரு குறமகள் நேர்ந்த நூலிடை
யிருதன கிரிமிசை தோய்ந்த காமுக
முதுபழ மறைமொழி யாய்ந்த தேவர்கள்
பெருமானே.

211.

அம்புலி நீரைச் சூடிய செஞ்சடை மீதிற்றுவிய
ஐந்தலை நாகப் பூஷண ரருள்பாலா
அன்புட னுவிற் பாவது சந்தத மோதிப் பாதமு
மங்கையி னுனிற் பூசையு மணியாமல்
வம்பணி பாரப் பூண்முலை வஞ்சியர் மாயச்
சாயலில்
வண்டுழ லோதித் தாழலி லிருகாதில்
மண்டிய நீலப் பார்வையில் வெண்கு லாடைச்
சேர்வையில்
மங்கியெ யேழைப் பாலியெ னழிவேனோ
கொம்பனை நீலக் கோமனை அம்புய மாலைப் பூஷணி
குண்டலி யாலப் போசனி யடிராமி
கொஞ்சிய வானச் சானவி சங்கரி வேதப்
பார்வதி
குன்றது வார்பொற் காரிகை யருள்பாலா
செம்பவ ளாயக் கூரிதழ் மின்குற மானைப்
பூண்முலை
திண்புய மாரப் பூரண மருள்வோனே
செந்தமிழ் பாணப் பாவலர் சங்கித யாழைப்
பாடிய
தென்திரு வானைக் காவுறை பெருமானே.

212.

அனித்த மான லுஞ்ஞ மிருப்ப தாக வேநாகி
யடைத்து வாயு வோடாத வகைசாதித்
தவத்தி லேகு வால்முலி புசித்து வாடு மாயாச
அசட்டு யோகி யாகாமல் மலமாயை
செனித்த காரி யோபாதி யொழித்து ஞான ஆசார
சிரத்தை யாகி யான்வேறெ னுடல்வேறு
செகத்தி யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சி யாம னோதீத
சிவச்சொ ரூப மாயோகி யெனஆள்வாய்

தொனித்த நாத வேயுது சகஸ்ர நாம கோபால
சுதற்கு நேச மாறாத மருகோனே
சுவர்க்க லோக மீகாம சமஸ்த லோக பூபால
தொடுத்த நீப வேல்வீர வயலூரா
மனித்த ராதி சோணாடு தழைக்க மேவு காவேரி
மகப்ர வாக பானீய மலைமோதும்
மணத்த சோலை சூழ்காவை அனைத்து லோக
மாள்வாரு
மதித்த சாமி யேதேவர் பெருமானே.

213.

ஓல மறைக ளறைகின்ற வொன்றது
மேலை வெளியி லொளிரும் பரஞ்சுடர்
ஓது சரியை க்ரியையும் புணர்ந்தவ ரெவராலும்
ஓத வரிய துரியங் கடந்தது
போத அருவ சுருபம் ப்ரபஞ்சமும்
ஊனு முயிரு முழுதுங் கலந்தது சிவஞானம்
சால வுடைய தவர்கண்டு கொண்டது
மூல நிறைவு குறைவின்றி நின்றது
சாதி குலமு மிலதன்றி யன்பர்சொ னவியோமஞ்
சாரு மனுப வரமைந்த மைந்தமெய்
வீடு பரம சுகசிந்து இந்த்ரிய
தாப சபல மறவந்து நின்கழல் பெறுவேனே

வால குமர குககந்த குன்றெறி
வேல மயில எனவந்து கும்பிடு
வான விபுதர் பதியிந்த்ரன் வெந்துயர்
களைவோனே

வாச களப வர துங்க மங்கல
வீர கடக புயசிங்க சுந்தர
வாகை புனையும் ரணரங்க புங்கவ வயலூரா

ஞால முதல்வி யிமயம் பயந்தமின்
நீலி கவுரி பரைமங்கை குண்டலி
நாளு மினிய கனியெங்க ளம்பிகை த்ரிபுராயி

நாத வடிவி யகிலம் பரந்தவ
ளாலி னுதர முளபைங் கரும்புவெ
ணுவ லரசு மனைவஞ்சி தந்தருள் பெருமாளே.

214.

குருதிபு லாலென்பு தோன ரம்புகள்
கிருமிகள் மாலம்பி சீத மண்டிய
குடர்நிணம் ரோமங்கள் மூளை யென்பன
பொதிகாயக்

குடிலிடை யோரைந்து வேட ரைம்புல
அடவியி லோடுந்து ராசை வஞ்சகர்
கொடியவர் மாபஞ்ச பாத கஞ்செய அதனாலே

சுருதிபு ராணங்க ளாக மம்பகர்
சரியைக்ரி யாவண்டர் பூசை வந்தனை
துதியொடு நாடுந்தி யான மொன்றையு
முயலாதே

சுமடம தாய்வம்பு மால்கொ ளுந்திய
திமிரரொ டேபந்த மாய்வ ருந்திய
துரிசற ஆநந்த வீடு கண்டிட அருள்வாயே

ஒருதனி வேல்கொண்டு நீள்க்ர வஞ்சமும்
 நிருதரு மாவுங்க லோல சிந்துவும்
 உடைபட மோதுங்கு மார பங்கய கரவீரா
 உயர்தவர் மாவும்ப ரான அண்டர்கள்
 அடிதொழு தேமன்ப ராவு தொண்டர்கள்
 உளமதில் நாளுங்கு லாவி யின்புற
 வுறையோனே

கருதிய ஆறங்க வேள்வி யந்தணர்
 அரிகரி கோவிந்த கேச வென்றிரு
 கழல்தொழு சீரங்க ராச னண்புறு மருகோனே
 கமலனு மாகண்ட லாதி யண்டரு
 மெமது பிரானென்று தாள்வ ணங்கிய
 கரிவனம் வாழ்சம்பு நாதர் தந்தருள்
 பெருமானே.

3. திருவருணை (தேயு)

215

இரவுபுகற் பலகாலும்—இயலிசைமுத் தமிழ்கூறித்
 திரமதனைத் தெளிவாகத்—திருவருளைத் தருவாயே
 பரகருணைப் பெருவாழ்வே—பரசிவதத் துவஞான
 அரனருள்சற் புதல்வோனே—அருணகிரிப்
 பெருமானே.

216.

இருவர் மயலோ அமளி விதமோ
 என்னென செயலோ அணுகாத
 இருடி அயன்மா லமர ரடியா
 ரிரையு மொலிதா னிவைகளா
 தொருவ னடியே னலறு மொழிதா
 னொருவர் பரிவாய் மொழிவாரோ
 உனது பததூள் புவன கிரிதா
 னுனது கிருபா கரமேதோ

பரம குருவா யணுவி லசைவாய்

பவன முதலா

கியபூதப்

படையு முடையாய் சகல வடிவாய்

பழைய வடிவா

கியவேலா

அரியு மயளே டபய மெனவே

அயிலை யிருள்மேல்

விடுவோனே

அடிமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே

அருண கிரிவாழ்

பெருமானே.

217.

இருவினை யஞ்ச மலவகை மங்க

இருள்பிணி மங்க

மயிலேறி

இனவரு ளன்பு மொழிய கடம்பு

வினதக முங்கொ

டளிபாடக்

கரிமுக னெம்பி முருகனெ னண்டர்

களிமலர் சிந்த

அடியேன்முன்

கருணை பொழிந்து முகமு மலர்ந்து

கடுகி நடங்கொ

டருள்வாயே

திரிபுர மங்க மதனுடல் மங்க

திகழ்நகை கொண்ட

விடையேறிச்

சிவம்வெளி யங்க ணருள்குடி கொண்டு

திகழ நடஞ்செய்

தெமையீண

அரசி யிடங்கொள் மழுவுடை யெந்தை

அமலன் மகிழ்ந்த

குருநாதா

அருணை விலங்கல் மகிழ்குற மங்கை

அமளி நலங்கொள்

பெருமானே.

218.

கடல்பரவு தரங்க மீதெழு	திங்களாலே
கருதிமிக மடந்தை மார்சொல்வ	தந்தியாலே
வடவனலை முனிந்து வீசிய	தென்றலாலே
வயலருணையில் வஞ்சி போதந	லங்கலாமோ
இடமுமையை மணந்த நாதரி	றைஞ்சும்வீரா
எழுகிரிகள் பிளந்து வீழள	றிந்தவேலா
அடலசுரர் கலங்கி யோடமு	னிந்தகோவே
அரிபிரம புரந்த ராதியர்	தம்பிரானே.

219.

கரிமுகக் கடகளிற் றதிககற் பகமதக்	கடியா'ன
கஜமுகத் தவுணனைக்	
கடலையெட் பயறுநற் கதலியிற் கனிபலக்	
கனிவயிற் றினிலடக்	கியவேழம்
அரிமுகத் தினனெதிர்த் திடுகளத் தினின்மிகுத்	
தமர்புரிக் கணபதிக்	கிளையோனே
அயிலெடுத் தசுரர்வெற் பலைவுறப் பொருதுவெற்	
றியைமிகுத் தறுமுகக்	குமரேசா
நரிமிகுக் கிளைகளைப் பரியெனக் கடிவளக்	
கையில்பிடித் தெதிர்நடத்	திடுமீசன்
நடனமிப் படியிடத் தினுமிசைத் தரையினிற்	
கரியுரித் தணிபவற்	கொருசேயே
துரிபெறச் சரிபொழிற் கனவயற் கழுகுளத்	
துரியமெய்த் தரளமொய்த்	திடவீறிச்
சுரர்துதித் திடமிகுத் தியல்தழைத் தருணையிற்	
சுடரயிற் சரவணப்	பெருமானே.

220.

காணாத தூர நீணாத வாரி	
காதார வாரம	தன்பினாலே
காலாடும் வேளும் ஆலால நாதர்	
காலால் நிலாவுமு	னிந்துபூமேல்
நாணன தோகை நூலாடை சோர	
நாடோர்க ளேசஅ	ழிந்துதானே
நாளுப வாத மேலாக ஆக	
நாடோறும் வாடிம	யங்கலாமோ
சோணச லேச பூணர நீடு	
தோளாறு மாறும்வி	ளங்குநாதா
தோலாத வீர வேலால டாத	
சூராளன் மாளவெ	குண்டகோவே
சேணடர் லோகம் வாழ்மாதி யானே	
தீராத காதல்சி	றந்தமார்பா
தேவாதி கூடு மூவாதி மூவர்	
தேவாதி தேவர்கள்	தம்பிரானே.

221.

கீத விநோத மெச்சு	குரலாலே
கீறு மையார் முடித்த	குழலாலே
நீதி யிலாத ழித்து	முழலாதே
நீமயி லேறி யுற்று	வரவேணும்
சூதமர் சூர ருட்க	பொருசூரா
சோண கிரீயி லுற்ற	குமரேசா
ஆதியர் காதொ ருச்சொ	லருள்வோனே
ஆணை முகார்க னிட்ட	பெருமானே.

222.

கேதகைய பூமுடித்த மாதர்தம யாலிலுற்று
கேவலம தான அற்ப நினைவாலே
கேள்வியதி லாதிருக்கு மூழ்வினையி னுல்மிகுத்த
கேடுறுக வேநினைக்கும் வினையாலே
வேதனையி லேமிகுத்த பாதகனு மாயவத்தில்
மேதினியெ லாமுழற்று மடியேனை
வீடுதவி யாளவெற்றி வேல்கரம தேயெடுத்து
வீறுமயில் மீதிலுற்று வருவாயே
நீதிநெறி யேயழித்த தாருகனை வேரறுத்து
நீடுபுகழ் தேவரிந்கள் குடியேற
நீடருளி னுல்விடுத்த பாலகம ராசெழித்த
நீலநிற மால்தனக்கு மருகோனே
சோதியன லாவுதித்த சோணகிரி மாமலைக்குள்
சோபைவட கோபுரத்தி லுறைவோனே
சோனைமழை போலெதிர்த்த தானவர்கள்
மாளவெற்றி
தோளின்மிசை வாளெடுத்த பெருமானே.

223.

சிவமா துடனே அநுபோ கமதாய்
சிவஞா னமுதே பசியாறித்
திகழ்வோ டிருவோ ரொருரு பமதாய்
திகைலோ கமெலா மநுபோகி
இவனே யெனமா லயனோ டமரோ
ரினையோ னெனவே மறையோத
இறையோ னிடமாய் வினையா டுகவே
யியல்வே லுடன்மா அருள்வாயே

தவலோ கமெலா முறையோ வெனவே
தழல்வேல் கொடுபோ யசுராரைத்
தலைதூள் படஏழ் கடல்தூள் படமா
தவம்வாழ் புறவே விடுவோனே

கவர்பூ வடிவாள் குறமா துடன்மால்
கடனா மெனவே அணைமார்பா
கடையேன் மிடிதூள் படநோய் விடவே
கனல்மால் வரைசேர் பெருமானே.

224.

தமர குரங்களுங் காரி ருட்பி ழம்பு
மெழுகிய அங்கமும் பார்வை யிற்கொ ள்ந்து
தழலுமிழ் கண்களுங் காள மொத்த கொம்பு
முளகதக் கடமாமேல்

தனிவரு மந்தகன் பாசம் விட்டெ றிந்து
அடவரு மென்றுசிந் தாகு லத்தி ருந்து
தமரழ மைந்தருஞ் சோக முற்றி ரங்க
மரணபக் குவமாநாள்

கமலமு கங்களுங் கோம ளத்தி லங்கு
நகையு நெடுங்கணுங் காதி னிற்று லங்கு
கனக குதம்பையுந் தோடும் வஜ்ர அங்க
தமுமடற் சுடர்வேலுங்

கடிதுல கெங்கணுந் தாடி யிட்டு வந்த
மயிலுமி லங்கலங் கார பொற்ச தங்கை
கழலொலி தண்டையங் காலு மொக்க வந்து
வரமெனக் கருள்கூர்வாய்

இமகிரி வந்தபொன் பாலை பச்சை வஞ்சி
அகில தலம்பெறும் பூவை சத்தி யம்மை
யிளமுலை யின்செழும் பால்கு டித்தி லங்கு
மியல்நிமிர்த் திடுவோனே

இறைவ ரிறைஞ்சநின் றுக மப்ர சங்க
முரைசெய் திடும்ப்ரசண் டாவி சித்து நின்ற
ரணமுக துங்கவெஞ் சூரு டற்பி ளந்த
அயிலுடைக் கதிர்வேலா

அமண ரடங்கலுங் கூட லிற்றி ரண்டு
கழுவி லுதைந்துதைந் தேற விட்டு நின்ற
அபிநவ துங்ககங் காந திக்கு மைந்த
அடியவர்க் கெளியோனே

அமரர் வணங்குகந் தாகு றத்தி கொங்கை
தனில்முழு குங்கடம் பாமி குத்த செஞ்சொ
லருணை நெடுந்தடங் கோபு ரத்த மர்ந்த
அறுமுகப் பெருமானே.

225.

பாண மலரது தைக்கும்	படியாலே
பாவி யிளமதி கக்குங்	கனலாலே
நாண மழிய வுரைக்குங்	குயிலாலே
நானு மயலி லிளைக்குந்	தரமோதான்
சேணி லரிவை யணைக்குந்	திருமார்பா
தேவர் மகுட மணக்குங்	கழல்வீரா
காண அருணையில் நிற்குங்	கதிர்வேலா
காலன் முதுகை விரிக்கும்	பெருமானே.

226.

பாலாய் நூலாய் தேனாய் நீளாய்	
பாகாய் வாய்சொற்	கொடியார்தாம்
பாடா வாடா வேடா வாலே	
பாடா யீடற்	றிடைபீறுந்
தோலா லேகா லாலே யூனா	
லேகூழ் பாசக்	குடில்மாசு
தோயா மாயா வோயா நோயால்	
சோர்வாய் மாளக்	கடவேனோ
ஞாலா மேலா வேதா போதா	
நாதா சோதிக்	கிரியோனே
ஞானா சாரா வாணுள் கோனே	
நானா வேதப்	பொருளோனே
வேலா பாலா சீலா காரா	
வேளே வேடக்	கொடிகோவே
வீரா தாரா ஆறு தாரா	
வீரா வீரப்	பெருமாளே.

227.

புலைய னான மாவீனன் வினையி லேகு மாபாதன்	
பொன்றையி லாத கோபீகன்	முழுமுடன்
புகழி லாத தாமீகன் அறிவி லாத காபோதி	
பொறிக னோடு போய்வீழு	மதிசூதன்
நிலையி லாத கோமாளி கொடையி லாத ஊதாரி	
நெறியி லாத வேமாளி	குலபாதன்
நினது தானே நாடோறு மனதி லாசை வீடாமல்	
நினையு மாறு நீமேவி	யருள்வாயே

சிலையில் வானி தானேவி யெதிரி ராவ

ஊர்தோள்கள்
யொருசீதை

சிதையு மாறு போராடி
சிறையி லாம லேகூடி புவனி மீதி லேவீறு
திறமி யான மாமாயன் மருகோனே

அலைய மேரு மாகூரர் பொடிய தாக வேலேவி
அமர தாடி யேதோகை மயிலேறி
அதிக தேவ ரேசுழ உலக மீதி லேகூறும்
அருணை மீதி லேமேவு பெருமானே.

228.

வலிவாத பித்தமொடு களமலை விப்புருதி
வறள்கூலை குட்டமொடு குளிர் தாகம்
மலிநீ ரிழிச்சல்பெரு வயிற்றீனே கக்குகளை
வருநீ ரடைப்பினுடன் வெகுகோடி
சிலைநோ யடைத்தவுடல் புவிமீ தெடுத்துழல்கை
தெளியா வெனக்குமினி முடியாதே
கிவமார் திருப்புகழை எனுநா வினிற்புகழ்
கிவஞான சித்திதனை யருள்வாயே
தொலையாத பத்தியுள திருமால் களிக்கவொரு
சுடர்வீசு சக்ரமதை யருள்ஞான
துவர்வேணி யப்பன்மிகு சிவகாமி கர்த்தன்மிகு
சுகவாரி சித்தனருள் முருகோனே
அலைசூரன் வெற்புமரி முகனானை வத்திரனோ
டசுரா ரிறக்கவிடு மழல்வேலா
அமுதா சனத்திகுற மடவாள் கரிப்பெனோடும்
அருணை சலத்திலுறை பெருமானே.

229.

விதிய தாகவெ பருவ மாதரார்	
விரகி லேமனந்	தடுமாறி
விவர மானதொ ரறிவு மாறியே	
வினையி லேஅலைந்	திடுமுடன்
முதிய மாதமி ழிசைய தாகவே	
மொழிசெய் தேநினைந்	திடுமாறு
முறைமை யாகநி னடிகள் மேவவே	
முனிவு தீரவந்	தருள்வாயே
சதிய தாகிய அசுரர் மாமுட	
தரணி மீதுகுஞ்	சமராடிச்
சகல லோகமும் வலம தாகியே	
தழைய வேவருங்	குமரேசா
அதிக வானவர் கவரி வீசவே,	
அரிய கோபுரந்	தனில்மேவி
அருணை மீதிலெ மயிலி லேறியே	
அழக தாய்வரும்	பெருமாளே.

230

குமர குருபர குணதர நிசிசர	
திமிர தினகர சரவண பவகிரி	
குமரி சுதபகி ரதிசுத சுரபதி	குலமானுங்
குறவர் சிறுமியு மருவிய திரள்புய	
முருக சரணென வருகுதல் சிறிதுமில்	
கொடிய வினையனை யவலனை யசடனை	யதிமோகக்
கமரில் விழவிடு மழகுடை யரிவையர்	
களவி னொடுபொரு ளளவள வருளிய	
கலவி யளறிடை- துவளுறும் வெளிற்றனை	யினிதாளக்
கருணை யடியரொ டருணையி லொருவிசை	
சுருதி புடை-தர வருமிரு பரிபுர	
கமல மலரடி கனவிலு நனவிலு	மறவேனே

தமர மிகுதிரை யெறிவனை கடல்குடல்
 மறுகி யலைபட விடநதி யுமிழ்வன
 சமுக முககண பண்பணி பதிநெடு வடமாகச்
 சகல வுலகமு நிலைபெற நிறுவிய
 கனக கிரிதிரி தரவெகு கரமலர்
 தளர வினியதொ ரமுதினை யொருதனி
 கடையாநின்

றமரர் பசிகெட வுதவிய க்ருபைமுகில்
 அகில புவனமு மளவிடு குறியவன்
 அளவு நெடியவ னளவிட அரியவன்
 மருகோனே
 அரவு புனைதரு புனிதரும் வழிபட
 மழலை மொழிகொடு தெளிதர வொளிதிகழ்
 அறிவை யறிவது பொருளென அருளிய
 பெருமானே.

231.

கருணை சிறிதுமில் பறிதலை நிசிரர்
 பிசித அசனம றவரிவர் முதலிய
 கலக விபரித வெகுபர சமயிகள் பலர்கூடிக்
 கலக லெனநெறி கெடமுறை முறைமுறை
 கதறி வதறிய குதறிய கலைகொடு
 கருத அரியதை விழிபுனல் வரமொழி
 குழறாவன்

பருகி யுனதருள் பரவுகை வரில்விர
 கொழியி லுலகியல் பிணைவிடி லுரைசெய
 லுணர்வு கெடிலுயிர் புணரிரு வினையள
 றதுபோக
 உதறி லெனதெனு மலமறி லறிவினி
 லெளிது பெறலென மறைபறை யறைவதொ
 ருதய மரணமில் பொருளினே யருளுவ
 தொருநாளே

தருண சததள பரிமள பரிபுர
சரணி தமனிய தநுதரி திரிபுர
தகனி கவுரிப வதிபக வதிபயி

ரவிகுலி

சடில தரியநு பவையுமை திரிபுரை
சகல புவனமு முதவிய பதிவ்ருதை
சமய முதல்வித னயபகி ரதிசுத

சதகோடி

அருண ரவியினு மழகிய ப்ரபைவிடு
கருணை வருணித தனுபர குருபர
அருணை நகருறை சரவண குரவணி புயவேளே

அடவி சரர்குல மரகத வனிதையு
மமரர் குமரியு மனவர தமுமரு
கழகு பெறநிலை பெறவர மருளிய பெருமானே.

232.

அமுத மூறுசொ லாகிய தோகையர்
பொருளு ளாரையெ னுணையு னுணையெ
னருகு வீடி-து தானதில் வாருமெ

னுரைகூறும்

அசடு மாதர்கு வாதுசொல் கேடிகள்
தெருவின் மீதுகு லாவியு லாவிகள்
அவர்கள் மாயைப டாமல் கெடாமல்நி

னருள் தாராய்

குமரி காளிவ ராகிம கேச்வரி
கவுரி மோடிசு ராரிநி ராபரி
கொடிய சூலிசு டாரணி யாமளி

மகமாயி

குறளு ரூபமு ராரி சகோதரி
யுலக தாரி உதாரி பராபரி
குருப ராரிவி காரி நமோகரி

அபிராமி

சமர நீலிபு ராரித ஞயகி
மலைகு மாரிக பாலிந னூரணி
சலில மாரிசி வாயம னோகரி பரையோகி

சவுரி வீரிமு நீர்விட போஜனி
திகிரி மேவுகை யாளிசெ யாளொரு
சகல வேதமு மாயின தாயுமை யருள்பாலா

திமித மாடுசு ராரிநி சாசரர்
முடிசு டோறுசு டாவியி டேயொரு
சிலப சாககு ணுலிநி ணுமுண விடும்வேலா

திருவு லாவுசொ ணேசர ணுமலை
முகிலு லாவுவி மாநந வோநிலை
சிகர மீதுகு லாவியு லாவிய பெருமானே.

233.

இமராஜனி லாவதெ றிக்குங் கனலாலே
இளவாடையு மூருமொ றுக்கும் படியாலே

சமராகிய மாரனெ டுக்குங் கணையாலே
தனிமானுயிர் சோரும தற்கொன் றருள்வாயே

குமரா'முரு காசடி லத்தன் குருநாதா
குறமாமக ளாசைத ணிக்குந் திருமார்பா

அமராவதி வாழ்வம ரர்க்கன் றருள்வோனே
அருணாபுரி வீதியி னிற்கும் பெருமானே.

234.

செயசெய அருணாத் திரிசிவ யநமச்
செயசெய அருணாத் திரிமசி வயநச்
செயசெய அருணாத் திரிநம சிவயத் திருமுலா
செயசெய அருணாத் திரியந மசிவச்
செயசெய அருணாத் திரிவய நமசிச்
செயசெய அருணாத் திரிசிவ யநமஸ்த்
தெனமாறி

செயசெய அருணாத் திரிதனில் விழிவைத்
தரகர சரணாத் திரியென உருகிச்
செயசெய குருபாக் கியமென மருவிச்
சுடர்தானைச்

சிவசிவ சரணாத் திரிசெய செயெனச்
சரண்மிசை தொழுதேத் தியசுவை பெருகத்
திருவடி சிவவாக் கியகடல் லமுதைக் குடியேனோ
செயசெய சரணாத் திரியென முநிவர்க்
கணமிது வினைகாத் திடுமென மருவச்
செடமுடி மலைபோற் றவுணர்க ளவியச்
சுடும்வேலா

திருமுடி யடிபார்த் திடுமென இருவர்க்
கடிதலை தெரியாப் படிநினை அருணச்
சிவசுடர் சிகிநாட் டவனிநு செவியிற்
புகல்வோனே

செயசெய சரணாத் திரியெனு மடியெற்
கிருவினை பொடியாக் கியசுடர் வெளியிற்
றிருநட மிதுபார்த் திடுமென மகிழ்பொற்
குருநாதா

திகழ்கிளி மொழிபாற் சுவையித முழுதக்
குறமகள் முலைமேற் புதுமண மருவிச்
சிவகிரி யருணாத் திரிதல மகிழ்பொற்
பெருமானே.

4. திருக்காளத்தி (வாயு)

235.

சிரத்தா னத்திற்	பணியாதே
செகத்தோர் பற்றைக்	குறியாதே
வருத்தா மற்றொப்	பிலதான
மலர்த்தாள் வைத்தெத்	தெனையாள்வாய்
நிருத்தா கர்த்தத்	துவநேசா
நினைத்தார் சித்தத்	துறைவோனே
திருத்தாள் முத்தர்க்	கருள்வோனே
திருக்கா ளத்திப்	பெருமானே.

236.

பங்கய னூர்பெற் றிடுஞ்ச ராசர
 அண்டம தாயுற் றிருந்த பார்மிசை
 பஞ்சவர் கூடித் திரண்ட தோர்நர உருவாயே
 பந்தம தாகப் பிணிந்த ஆசையில்
 இங்கித மாகத் திரிந்து மாதர்கள்
 பண்பொழி சூதைக் கடந்தி டாதுழல்
 படிருயே

சங்கட னாகித் தளர்ந்து நோய்வினை
 வந்துடல் மூடக் கலங்கி டாமதி
 தந்தடி யேனைப் புரந்தி டாயுன தருளாலே
 சங்கரர் வாமத் திருந்த நூபுர
 சுந்தரி யாதித் தருஞ்ச தாபத
 தண்டைய னேகுக் குடம்ப தாகையின்
 முருகோனே

திங்களு லாவப் பணிந்த வேணியர்
பொங்கர வாடப் புனைந்த மார்பினர்
திண்சிலை சூலத் தழுந்து பாணியர்
நெடிதாழ்வார்

சிந்துவி லேயுற் றெழுந்த காளவி
டங்கள் மீதிற் சிறந்த சோதியர்
திண்புய மீதிற் றவழ்ந்து வீறிய குருநாதா

சிங்கம தாகத் திரிந்த மால்கெரு
வம்பொடி யாகப் பறந்து சீறிய
சிம்புள தாகச் சிறந்த காவென வருகோமுன்
செங்கதி ரோனைக் கடிந்த தீவினை
துஞ்சிட வேநற் றவஞ்செய் தேறிய
தென்கயி லாயத்தமர்ந்து வாழ்வருள்
பெருமானே.

5. சிதம்பரம் (ஆகாயம்)

237.

எழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக .
மெனதிடர் பிறவி அவதாரம்
இனியுன தபய மெனதுயி ருடலு
மினியுடல் விடுக முடியாது
கமுகொடு நரியு மெரிபுவி மறலி
கமலனு மிகவு மயர்வானார்
கடனுன தபய மடிமையு னடிமை
கடுகியு னடிகள் தருவாயே

விழுதிக முழுகி மரசுத வடிவி	
விமலிமு னருளு	முருகோனே
விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய	
விசைபெறு மயிலில்	வருவோனே
எழுகடல் குமுற அவுணர்க ளுயிரை	
யிரைகொளும் அயிலை	யுடையோனே
இமையவர் முநிவர் பரவிய புலியு	
ரினில்நட மருவு	பெருமானே.

238.

தறுகணன் மறலி முறுகிய கயிறு	
தலைகொடு விசிறீக்	கொடுபோகுஞ்
சளமது தவிர அளவிடு சுருதி	
தலைகொடு பலசாத்	திரமோதி
அறுவகை சமய முறைமுறை சருவி	
யலைபடு தலைமூச்	சினையாகும்
அருவரு வொழிய வடிவுள பொருளை	
அலம்வர அடியேற்	கருள்வாயே
நறுமல ரிறைவி யரிதிரு மருக	
நகமுத வியபார்ப்	பதிவாழ்வே
நதிமதி யிதழி பணியணி கடவுள்	
நடமிடு புலியூர்க்	குமரேசா
கறுவிய நிருதர் எறிதிரை பரவு	
கடலிடை பொடியாப்	பொருதோனே
கழலிணை பணியு மவருடன் முனிவு	
கனவிலு மறியாப்	பெருமானே.

239.

இருளு மோர்கதி ரணுகொ ணாதபொ	
னிடம தேறியெ	னிருநோயும்
எரிய வேமல மொழிய வேசுட	
ரிலகு மூலக	வொளிமேவி
அருவி பாயஇ னமுத முறவுன்	
அருளெ லாமென	தளவாக
அருளி யேசிவ மகிழ வேபெற	
அருளி யேயிணை	யடிதாராய்
பரம தேசிகர் குருவி லாதவர்	
பரவை வான்மதி	தவழ்வேணிப்
பவள மேனியர் எனது தாதையர்	
பரம ராசியுர்	அருள்பாலா
மருவி நாயெனை யடிமை யாமென	
மகிழ்மெய் ஞானமு	மருள்வோனே
மறைகு லாவிய புலியுர் வாழ்குற	
மகள்மெ லாசைகொள்	பெருமானே.

240.

காவி யுடுத்துந் தாழ்சடை வைத்துங்	
காடுகள் புக்குந்	தடுமாறிக்
காய்கனி துய்த்துங் காயமொ றுத்துங்	
காசினி முற்றுந்	திரியாதே
சீவ னெடுக்கம் பூத வொடுக்கம்	
தேற வுதிக்கும்	பரஞான
தீப விளக்கங் காண எனக்குன்	
சீதள பத்மந்	தருவாயே

பாவ நிறத்தின் தாருக வர்க்கம்

பாழ்பட வுக்ரந்

தருவீரா

பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள் பிதற்றும்

பாடலை மெச்சுங்

கதிர்வேலா

தூவிகள் நிற்குஞ் சாலி வளைக்குஞ்

சோலை சிறக்கும்

புலியூரா

குரர் மிகக்கொண் டாட. நடிக்குந்

தோகை நடத்தும்

பெருமானே.

241.

சுடரணைய திருமேனி யுடையழகு முதுஞான

சொருபகிரி யிடமேவு

முகமாறும்

சுரர்தெரிய லளிபாட மழலைகதி நறைபாய

துகிரிதழின் மொழிவேத

மணம்வீச

அடர்பவள வொளிபாய அரியபரி புரமாட

அயில்கரமொ டெழில்தோகை

மயிலேறி

அடியனிரு வினைநீறு படஅமர ரிதுபூரை

அதிசயமெ னருள்பாட

வரவேணும்

விடைபரவி அயன்மாலொ டமரர்முனி கணமோட

மிடறடைய விடம்வாரி

யருள்நாதன்

மினலணைய இடைமாது இடமருவு குருநாதன்

மிகமகிழ அநுபூதி

யருள்வோனே

இடர்கலிகள் பிணியோட ள்ணையுமருள் குறமாதி

னிணையிளநிர் முலைமார்பி

னணைமார்பா

இனியமுது புலிபாத னுடனரவு சதகோடி

யிருடியர்சுள் புகழ்ஞான

பெருமானே.

242.

நாடா பிறப்புமுடி யாதோ வெனக்கருதி
 நாயே னரற்றுமொழி வினையாயின்
 நாதா திருச்சபையி னேருது சித்தமென
 நாலா வகைக்குமுன தருள்பேசி
 வாடா மலர்ப்பதவி தாதா எனக்குழறி
 வாய்பாறி நிற்குமெனை யருள்கூர
 வாராய் மனக்கவலை தீராய் எனத்தொழுது
 வாரே னெனக்கெதிர்முன் வரவேணும்
 சூடா மணிப்பிரபை ரூபா கனத்தவரி
 தோலா சனத்தியுமை யருள்பாலா
 தூயா துதித்தவர்கள் நேயா வெமக்கமிர்த
 தோழா கடப்பமல ரணிவோனே
 டாடார் குழற்சுருபி ஞான தனத்திமிகு
 மேராள் குறத்திதிரு மணவாளா
 ஈசா தனிப்புலிசை வாழ்வே சுரர்த்திரனை
 ஈடேற வைத்தபுகழ் பெருமானே.

243.

நாலுசது ரத்த பஞ்சறை மூலகம லத்தி லங்கியை
 நாடியின டத்தி மந்திர பந்தியாலே
 நாரண புரத்தி லிந்துவி னூடுற இணக்கி
 நன்குடர்
 நாறிசை நடத்தி மண்டல சந்தியாறிற்
 கோலமு முதிப்ப கண்டுள நாலினை மறித்தி
 தம்பெறு
 கோவென முழக்கு சங்கொலி விந்துநாதங்
 கூடிய முகப்பி லிந்திர வானவமு தத்தை
 யுண்டொரு
 கோடிநட னப்ப தஞ்சபை யென்றுசேர்வேன்

ஆலமல ருற்ற சம்பவி வேரிலி குலக்கொ முந்திலி
 ஆரணர் தலைக்க லங்கொளி செம்பொன்வாசி
 ஆணவ மயக்க முங்கலி காமிய மகற்றி
 யென்றனை
 ஆளுமை பரத்தி சுந்தரி தந்தசேயே
 வேலதை யெடுத்து மிந்திரர் மால்விதி பிழைக்க
 வஞ்சகர்
 வீடெரி கொளுத்தி யெண்கட லுண்டவேலா
 வேதசது ரத்தர் தென்புலி யூருறை யொருத்தி
 பங்கினர்
 வீறுநட னர்க்கி சைந்தருள் தம்பிரானே.

244.

கனகசபை மேவு மெனதுகுரு நாத
 கருணைமுரு கேசப் பெருமாள்காண்
 கனகநிற வேத னபயமிட மோது
 கரகமல சோதிப் பெருமாள்காண்
 வினவுமடி யாரை மருவிவினை யாடு
 விரகுரசு மோகப் பெருமாள்காண்
 விதிமுநிவர் தேவ ரருணகிரி நாதர்
 விமலசர சோதிப் பெருமாள்காண்
 சனகிமண வாளன் மருகனென வேத
 சதமகிழ்கு மாரப் பெருமாள்காண்
 சரணசிவ காமி யிரணகுல காரி
 தருமுருக நாமப் பெருமாள்காண்
 இனிதுவன மேவு மமிர்தகுற மாதொ
 டியல்பரவு காதற் பெருமாள்காண்
 இணையிலிப தோகை மதியின்மக னோடு
 மியல்புலியுர் வாழ்பொற் பெருமானே.

245.

பரமகுரு நாத கருணை யுபதேச

பதவிதரு ஞானப்

பெருமாள்காண்

பகலிரவி லாத ஒளிவெளியில் மேன்மை

பகருமதி காரப்

பெருமாள்காண்

திருவளரு நீதி தின மனெக ராதி

செகபதியை யாளப்

பெருமாள்காண்

செகதலமும் வானு மருவை யவைபூத

தெரிசனை சிவாயப்

பெருமாள்காண்

ஒருபொருள தாகி அரு விடையை யூரு

முமைதன் மண வாளப்

பெருமாள்காண்

உகமுடிவு கால மிறுதிகளி லாத

உறுதியநு பூதிப்

பெருமாள்காண்

கருஷுதனி லூறு மறுவினைகள் மாய

கலவிபுகு தாமெய்ப்

பெருமாள்காண்

கனகசபை மேவி அனவரத மாடு

கடவுள் செக சோதிப்

பெருமாளே.

246.

கைத்தருண சோதி யத்திமுக வேத

கற்பகச கோத்ரப்

பெருமாள்காண்

கற்புசிவ காமி நித்யகலி யாணி

கத்தர்குரு நாதப்

பெருமாள்காண்

வித்துருப ராம ருக்குமரு கான

வெற்றியயில் பாணிப்

பெருமாள்காண்

வெற்புளக டாக முட்குதிர வீசு

வெற்றிமயில் வாகப்

பெருமாள்காண்

சித்ரமுக மாறு முத்துமணி மார்பு
 திக்கினினி லாதப் பெருமாள்காண்
 தித்திமிதி தீதெ னெத்திவினே யாடு
 சித்திரகு மாரப் பெருமாள்காண்
 சுத்தவிர சூரர் பட்டுவிழ வேலை
 தொட்டகவி ராஜப் பெருமாள்காண்
 துப்புவளி யோடு மப்புலியுர் மேவு
 சுத்தசிவ ஞானப் பெருமானே.

247.

இருவினையின் மதிம யங்கித் திரியாதே
 எழுநரகி லுழலு நெஞ்சற் றலையாதே
 பரமகுரு அருள்நி னேந்திட் டுணர்வானே
 பரவுதரி சனையை யென்றெற் கருள்வாயே
 தெரிதமிழை யுதவு சங்கப் புலவோனே
 சிவனருளு முருக செம்பொற் கழலோனே
 கருணைநெறி புரியு மன்பர்க் கெளியோனே
 கனகசபை மருவு கந்தப் பெருமானே.

248.

குகனெ குருபர னேயென நெஞ்சிற்
 புகழ் அருள்கொடு நாவினி லின்பக்
 குமுளி சிவவழு தூறுக வுந்திப் பசியாறிக்
 கொடிய இருவினே மூலமும் வஞ்சக்
 கலிகள் பிணியிவை வேரொடு சிந்திக்
 குலைய நமசிவ யோமென கொஞ்சிக் களிகூரப்

பகலு மிரவுமி லாவெளி யின்புக்
 குறுகி யிணையிலி நாடக செம்பொற்
 பரம கதியிது வாமென சிந்தித் தழகாகப்
 பவள மனதிரு மேனியு டன்பொற்
 சரண அடியவ ரார்மன வம்பொற்
 றருண சரண்மயி லேறியு னம்பொற்
 கழல்தாராய்

தகு!- தகுதகு தாதக தந்தத்
 திகுட திகுதிசு தீதக தொந்தத்
 தடுடு டுடுடு டாடக டிங்குட் டியல்தாளம்
 தபலை திமிலைகள் பூரிகை பம்பைக்
 கரடி தமருகம் வீணைகள் பொங்கத்
 தடிய முனவுக மாருத சண்டச் சமரேறிக்

ககன மறைபட ஆடிய செம்புட்
 பசிகள் தணிவுற சூரர்கள் மங்கக்
 கடல்க ளெறிபட நாகமு மஞ்சத்
 தொடும்வேலா

கயிலை மலைதனி லாடிய தந்தைக்
 குருக மனமுன நாடியெ கொஞ்சிக்
 கனக சபைதனில் மேவிய கந்தப் பெருமாளே.

249.

காய மாய வீடு மீறிய கூடு நந்து
 புற்பு தந்த னிற்கு ரம்பை கொண்டுநா ளுங்
 காசி லாசை தேடி வாழ்வினை நாடி யிந்த்ரி
 யப்ர மந்த டித்த லைந்து சிந்தைவேரூய்

வேயி லாய தோள மாமட வார்கள் பங்க
 யத்து கொங்கை யுற்றி ணங்கி நொந்திடாதே
 வேத கீத போத மோனமெய் ஞான நந்த
 முற்றி டின்ப முத்தி யொன்று தந்திடாயோ

மாய வீர தீர சூரர்கள் பாற நின்ற
 விக்ர மங்கொள் வெற்பி டந்த செங்கைவேலா
 வாகை வேடர் பேதை காதல வேழ மங்கை
 யைப்பு ணர்ந்த வெற்ப கந்த செந்தில்வேளே
 ஆயும் வேத கீத மேழிசை பாட வஞ்செ
 முத்த முங்க முட்ட நின்று துன்றுசோதி
 ஆதி நாத ராடு நாடக சாலை யம்ப
 லச்சி தம்ப ரத்த மர்ந்த தம்பிரானே.

250.

அவகுண விரகனை வேதாள ரூபனை
 அசடனை மசடனை ஆசார ஈனனை
 அகதியை மறவனை ஆதாளி வாயனை
 அஞ்சபூதம்
 அடைசிய சவடனை மோடாதி மோடனை
 அழிகரு வழிவரு வீணாதி வீணனை
 அழுகலை யவிசலை ஆறான லுணனை அன்பிலாத
 கவடனை விகடனை நா'ன விகாரனை
 வெகுளியை வெகுவித மூதேவி மூடிய
 கலியனை அலியனை ஆதேச வாழ்வனை
 வெம்பிவீழுங்
 களியனை யறிவுரை பேணாத மாநுட
 கசனியை யசனியை மாபாத னாகிய
 கதியிலி தனையடி நாயேனை யாளுவ
 தெந்தநாளோ

மவுலியி லழகிய பாதாள லோகனு
 மரசுத முழுகிய காகோத ராஜனு
 மநுநெறி யுடன் வளர் சோனாடர் கோனாட
 னும்பர்சேரும்

மகபதி புகழ்புலி யூர்வாழ நாயகர்
 மடமயில் மகிழ்வுற வானாடர் கோவென
 மலைமக ஞமைதரு வாழ்வே மனோகர
 மன்றுளாடும்

சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோநம
 தெரிசன பரகதி யானாய் நமோநம
 திசையினு மிசையினும் வாழ்வே நமோநம
 செஞ்சொல்சேருந்

திருதரு கலவி மனாளா நமோநம
 திரிபுர மெரிசெய்த கோவே நமோநம
 ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா சுரரதிபர்
 தம்பிரானே.

251.

கட்டி முண்டகர பாலி யங்கிதனை
 முட்டி யண்டமொடு தாவி விந்து வொலி
 சுத்த மந்திரவ தான வெண்புரவி மிசையேறிக்
 கற்ப கந்தெருவில் வீதி கொண்டு சுடர்
 பட்டி மண்டபமு டாடி யிந்துவொடு
 கட்டி விந்துபிச காமல் வெண்பொடிகொ
 டசையாமற்

சுட்டு வெம்புரநி றுக விஞ்சைகொடு
 தத்து வங்கள்விழ சாடி யெண்குணவர்
 சொர்க்கம் வந்துகையு ளாக எந்தைபத
 முறமேவித்

துக்கம் வெந்துவிழ ஞான முண்டுகுடில்
 வச்சி ரங்கனென மேனி தங்கமுற
 சுத்த கம்புகுத வேத விந்தையொடு
 புகழ்வேனோ

எட்டி ரண்டுமறி யாத என்செவியி
 லெட்டி ரண்டுமிது வாமி லிங்கமென
 எட்டி ரண்டும்வெளி யாமொழிந்தகுரு
 முருகோனே

எட்டி ரண்டுதிசை யோட செங்குருதி
 யெட்டி ரண்டுமுரு வாகி வஞ்சகர்மெ
 லெட்டி ரண்டுதிசை யோர்கள் பொன்ற
 அயில் விடுவோனே

செட்டி யென்றுசிவ காமி தன்பதியில்
 கட்டு செங்கைவளை கூறு மெந்தையிட
 சித்த முங்குளிர நாதி வண்பொருளை
 நவில்வோனே

செட்டி யென்றுவன மேலி யின்பரச
 சத்தி யின்செயலி னுளை யன்புருக
 தெட்டி வந்துபுலி யூரின் மன்றுள்வளர்
 பெருமானே.

252.

நஞ்சினைப் போலுமன வஞ்சகக் கோளர்களை
 நம்புதற் றீதெனநி னைந்துநாயேன்

நண்புகப் பாதமதி லன்புறத் தேடியுனை
 நங்களப் பாசரண மென்றுகூறல்

உன்செவிக் கேறலைகொல் பெண்கள் மெற்
 பார்வையைகொல்

உன்சொலைத் தாழ்வுசெய்து மிஞ்சுவாரார்
 உன்றனக் கேபரமும் என்றனக் கார்துணைவர்

உம்பருக் காவதினின் வந்துதோணாய்

கஞ்சனேத் தாவிமுடி முன்புகுட் டேயமிகு
கண்களிப் பாகவிடு செங்கையோனே
கண்கயற் பாவைகுற மங்கைபொற் றோடமுவு
கஞ்சகப் பான்மைபுனை பொன்செய்தோளாய்
அஞ்சவெற் பேழுகடல் மங்கநிட். றீரர்குலம்
அந்தரத் தேறவிடு கந்தவேளே
அண்டமுற் பார்புகழு மெந்தைபொற் பூர்
புலிசை
அம்பலத் தாடுமவர் தம்பிரானே.

253.

மனமே உனக்குறுதி புகல்வே னெனக் கருகில்
வருவா யுரைத்த மொழி தவறாதே
மயில்வாக னக்கடவுள் அடியார் தமக்கரசு
மனமாயை யற்றசுக மதிபாலன்
நிலைவே துனக்கமரர் சிவலோக மிட்டுமல
நிலைவே ரறுக்கவல பிரகாசன்
நிதிகா நமக்குறுதி அவரே பரப்பிரம
நிழலாளி யைத்தொழுது வருவாயே
இனமோ தொருத்திருபி நலமேர் மறைக்கரிய
இனையோ ளொரொப்புமிலி நிருவாணி
எனையீ ணெடுத்தபுகழ் கலியாணி பக்கமுறை
யிதழ் வேணி யம்பனுடை குருநாதா
முனவோர் துதித்துமலர் மழைபோ லிறைத்துவர
முதுசூ ரரைத்தலை கொள் முருகோனே
மொழிபாகு முத்துநகை மயிலாள் தனக்குருகு
முருகா தமிழ்ப்புலியுர் பெருமானே.

திருப்புகழ் பெற்ற சேஷத்திரங்கள்

1. காசி

254.

வேழ முண்ட விளாகனி	யதுபோல
மேனி கொண்டு வியாபக	மயலூறி
நாளு மிண்டர்கள் போல்மிக	அயர்வாகி
நானு நைந்து விடாதருள்	புரிவாயே
மாள அன்றம ணீசர்கள்	கழுவேற
வாதில் வென்ற சிகாமணி	மயில்வீரா
காள கண்ட னுமாபதி	தருபாலா
காசி கங்கையில் மேவிய	பெருமாளே.

255.

தூர ணிக்கதி பாவி யாய்வெகு	
குது மெத்திய மூட னாய்மன	
சாத னைக்கள வாணி யாயுறு	மதிமோக
தாப மிக்குள வீண னாய் பொரு	
வேல்வி ழிச்சிய ராகு மாதர்கள்	
தாமு யச்செயு மேது தேடிய	நினைவாகிப்
பூர ணச்சிவ ஞான காவிய	
மோது தற்புணர் வான நேயர்கள்	
பூச மெய்த்திரு நீறி டாஇரு	வினையேனைப்
பூசி மெய்ப்பத மான சேவடி	
காண வைத்தருள் ஞான மாகிய	
போத கத்தினை யேயு மாறருள்	புரிவாயே

வார ணத்தினை யேக ராவுமு னேவ னேத்திடு போது மேவிய மாய வற்கித மாக வீறிய	மருகோனே
வாழு முப்புர வீற தானது நீறெ முப்புசை யாக வேசெய்த மாம திப்பிறை வேணி யாரருள்	புதல்வோனே
கார ணக்குறி யான நீதிய ரான வர்க்குமு னாக வேநெறி காவி யச்சிவ நூலை யோதிய	கதிர்வேலா
கான கக்குற மாதை மேவிய ஞான சொற்கும ராப ராபர காசி யிற்பிர தாப மாயுறை	பெருமானே.

2. மாயாபுரி (ஹரித்துவாரம்)

256.

சிகர மருந்த வாழ்வது	சிவஞானம்
சிதறி யலைந்து போவது	செயலாசை
மகர நெருங்க வீழ்வது	மகமாய
மருவி நினைந்தி டாவருள்	புரிவாயே
அகர நெருங்கி னுமய	முறவாகி
அவச மொடுங்கை யாரொடு	முனமேகிக்
ககன மிசைந்த சூரியர்	புகமாயை
கருணை பொழிந்து மேவிய	பெருமானே.

257. 3. வயிரவிவனம்

அருவரை யெடுத்த வீர னெரிபட விரற்க ளுணு
 மரனிட மிருக்கு மாயி யருள்வோனே
 அலைகட லடைத்த ராமன் மிகமன மகிழ்ச்சி கூரு
 மணிமயில் நடத்து மாசை மருகோனே
 பருதியி னெனிக்கண் வீறும் அறுமுக நிரைத்த
 தோள்ப
 னிருகர மிகுத்த பார முருகாநின்
 பதமல ருளத்தி னுளு நினைவுறு கருத்தர் தாள்கள்
 பணியவு மெனக்கு ஞானம் அருள்வாயே
 சுருதிக ளுரைத்த வேத னுரைமொழி தனக்கு
 ளாதி
 சொலுவென வுரைத்த ஞான குருநாதா
 சுரர்பதி தழைத்து வாழ அமர்சிறை யனைத்து
 மீள
 துணிபட அரக்கர் மாள விடும்வேலா
 மருமலர் மணக்கும் வாச நிறைதரு தருக்கள் சூழும்
 வயல்புடை கிடக்கு நீல மலர்வாவி
 வளமுறு தடத்தி னுடு சரஸ்வதி நதிக்கண் வீறு
 வயிரவி வனத்தில் மேவு பெருமாளே.

4. விருஞ்சிபுரம்

258.

நிகரில் பஞ்ச பூதமு நினையு நெஞ்சு மாவியு
 நெகிழ வந்து நேர்படு மவிரோதம்
 நிகழ்த ரும்பர பாகர நிரவ யம்ப ராபர
 நிருப அங்கு மாரவெ னெனவேதம்
 சகர சங்க சாகர மெனமு ழங்கு வாதிகள்
 சமய பஞ்ச பாதக ரறியாத
 தனிமை கண்ட தானகிண் கிணிய தண்டை
 சூழ்வன
 சரண புண்ட ரீகம தருள்வாயே

மகர விம்ப சீகர முகர வங்க வாரிதி
மறுகி வெந்து வாய்விட நெடுவான
வழிதி றந்து சேனையு மெதிர்ம லைந்த சூரனு
மடிய இந்தி ராதியர் குடியேறச்
சிகர துங்க மால்வரை தகர வென்றி வேல்விடு
சிறுவ சந்த்ர சேகரர் பெருவாழ்வே
திசைதொ றும்பர் பூபதி திசைமு கன்ப ராவிய
திருவி ரிஞ்சை மேவிய பெருமானே.

259.

மருவு மஞ்சபூத முரிமை வந்தி டாது
மலமி தென்று போட அறியாது
மயல்கொ ளிந்த வாழ்வு அமையு மெந்த நாளும்
வகையில் வந்தி ராத அடியேனும்
உருகி யன்பி னோடு உனைநி னைந்து நாளும்
உலக மென்று பேச அறியாத
உருவ மொன்றி லாத பருவம் வந்து சேர
உபய துங்க பாத மருள்வாயே
அரிவி ரிஞ்சர் தேட அரிய தம்பி ரானும்
அடிப ணிந்து பேசி கடையூடே
அருளு கென்ற போது பொருளி தென்று காண
அருளு மைந்த ஆதி குருநாதா
திரியு மும்பர் நீடு கிரி பிளந்து சூரர்
செரு வடங்க வேலை விடுவோனே
செயல மைந்த வேத தொனிமு ழங்கு வீதி
திருவி ரிஞ்சை மேவு பெருமானே.

5. திருவாலங்காடு

260.

புலிபுனல் காலுங் காட்டி சிகியோடு வானுஞ்
 சேர்த்தி
 புதுமன மானும் பூட்டி யிடையூடே
 பொறிபுல னீரைந் தாக்கி கருவிகள் நாலுங்
 காட்டி
 புகல்வழி நாலேந் தாக்கி வருகாயம்
 பவலினை நூறுங் காட்டி சுவமதி தானுஞ் சூட்டி
 பசுபதி பாசங் காட்டி புலமாயப்
 படிமிசை போவென் றோட்டி அடிமையை
 நீவந்தேத்தி
 பரகதி தானுங் காட்டி யருள்வாயே
 சிவமய ஞானங் கேட்க தவமுநி வோரும் பார்க்க
 திருநட மாடுங் கூத்தர் முருகோனே
 திருவளர் மார்பன் போற்ற திசைமுக னானும்
 போற்ற
 ஜெகமொடு வானங் காக்க மயிலேறிக்
 குவடொடு சூரன் தோற்க எழுகடல் சூதந் தாக்கி
 குதர்வடி வேலங் கோட்டு குமரேசா
 குவலயம் யாவும் போற்ற பழனையி லாலங்
 காட்டில்
 குறமகள் பாதம் போற்று பெருமானே.

261.

வடிவது நீலங் காட்டி முடிவுள காலன் கூட்டி
 வரவிடு தூதன் கோட்டி விடுபாசம்
 மகனெடு மாமன் பாட்டி முதலுற வோருங்
 கேட்டு
 மதிகெட மாயந் தீட்டி யுயிர்போமுன்
 படிமிசை தாளுங் காட்டி யுடலுறு நோய்பண்
 டேற்ற
 பழவினை பாவந் தீர்த்து னடியேனைப்
 பரிவொடு நாளுங் காத்து விரிதமி ழாலங் கூர்த்த
 பரபுகழ் பாடென் றுட்கொ டருள்வாயே
 முடிமிசை சோமன் சூட்டி வடிவுள ஆலங் காட்டில்
 முதிர்நட மாடுங் கூத்தர் புதல்வோனே
 முருகவிழ் தாருஞ் சூட்டி யொருதனி வேழங்
 கூட்டி
 முதல்மற மானின் சேர்க்கை மயல்கூர்வாய்
 இடியென வேகங் காட்டி நெடிதரு சூலந் தீட்டி
 யெதிர் பொரு சூரன் தாக்க வரஏகி
 இலகிய வேல்கொண் டார்த்து உடலிரு கூறன்
 றுக்கி
 யிமையவ ரேதந் தீர்த்த பெருமானே.

6 திருவேற்காடு

262.

கார்ச்சார்சுழ லார்விழி யாரயி
 லார்ப்பால்மொழி யாரிடை நூலெழு
 வார்ச்சாரின நீர்முலை மாதர்கள் மயலாலே
 காழ்க்காதல தாமன மேமிக
 வார்க்காமுக னாயுறு சாதக
 மாப்பாதக னுமடி யேனைநி னருளாலே
 பார்ப்பாயலை யோவடி யாரொடு
 சேர்ப்பாயலை யோவுன தாரருள்
 கூர்ப்பாயலை யோவுமை யாள்தரு குமரேசா
 பார்ப்பாவல ரோதுசொ லால்முது
 நீர்ப்பாரினில் மீறிய கீரரை
 யார்ப்பாயுன தாமரு ளாலொர்சொ லருள்வாயே
 வார்ப்பேரரு ளேபொழி காரண
 நேர்ப்பாவச காரண மாமத
 ஏற்பாடிக ளேயழி வேயுற அறைகோப
 வாக்காசிவ மாமத மேமிக
 லுக்காதிப யோகம தேயுறு
 மாத்தாசிவ பாலகு காவடி யர்கள்வாழ்வே
 வேற்காடவல் வேடர்கள் மாமக
 ளார்க்கார்வநன் மாமகி னாதிரு
 வேற்காடுறை வேதபு ரீசுரர் தருசேயே
 வேட்டார்மக வான்மக ளானவ
 ளேட்டார்திரு மாமண வாபொனி
 னுட்டார்பெரு வாழ்வென வேவரு
 பெருமானே.

7. வட திருமுல்லைவாயில்

263.

அணிசெவ்வி யார்திரை சூழ்புவி	
தனநிவ்வி யேகரை யேறிட	
அறிவில்லி யாமடி யேனிட	ரதுதீர
அருள்வல்லை யோநெடு நாளின	
மிருளில்லி லேயிடு மோவுன	
தருளில்லை யோஇன மானவை	யறியேனே
குணவில்ல தாமக மேரினே	
யணிசெவ்வி யாயரு ணசல	
குருவல்ல மாதவ மேபெறு	குணசாத
குடில்ல மேதரு நாளெது	
மொழிநல்ல யோகவ ரேபணி	
குணவல்ல வாசிவ னேசிவ	குருநாதா
பணிகொள்ளி மாகண பூதமொ	
டமர்கள்ளி கானக நாடக	
பரமெல்லி யார்பர மேஸ்வரி	தருகோவே
படரல்லி மாமலர் பாணம	
துடைவில்லி மாமத னூரனே	
பரிசெவ்வி யார்மரு காசுர	முருகேசா
மணமொல்லை யாகி நகாகன	
தனவல்லி மோகன மோடமர்	
மகிழ்தில்லை மாநட மாடின	ரருள்பாலா
மருமல்லி மாவன நீடிய	
பொழில்மெல்லி காவன மாடமை	
வடமுல்லை வாயிலின் மேவிய	பெருமானே.

8. திருவலிதாயம்

264.

மருமல்லி யார்குழலின்
 மருளுள்ளி நாயடிய
 இருநல்ல வாகுமுன
 இனவல்ல மானமன
 கருநெல்லி மேனியரி
 கனவள்ளி யார்கணவ
 திருவல்லி தாயமதி
 திகழ்வல்ல மாதவர்கள்

மடமாதர்
 னலையாமல்
 தடிபேண
 தருளாயோ
 மருகோனே
 முருகேசா
 லுறைவோனே
 பெருமானே.

9. திருமயிலை

265.

அமரு மமரரினி லதிக னயனுமரி
 யவரும் வெருவவரு
 அதனை யதகரண விதன பரிபுரண
 மமைய னவர்கரண
 நிமிர வருள்சரண நிமிட மதெனவுன
 நிமிர சமிரமய
 நிமிட மதனிலுண வலசி வசுதவர
 நினது பதவிதர
 சமர சமரசுர அசுர விதரபர
 சரத விரத அயில்
 தகுர்த தகுர்ததிசு திகுர்த திகுர்ததிசு
 தரர ரரரரி
 எமர நடனவித மயிலின் முதுகில்வரு
 மிமைய மகள்குமர
 இயலி னியல்மயிலை நகரி லினிதுறையு
 மெமது பரகுரவ

மதிகாளம்
 அகிலேச
 நியமாய
 வருவாயே
 விடுவோனே
 தகுர்தாத
 எமதீச
 பெருமானே.

266.

அயிலொத் தெழுமிரு
அமுதொத் திடுமரு
சயிலத் தெழுதுணை
தடையுற் றடியனு
கயிலைப் பதியரன்
கடலக் கரைதிரை
மயிலைப் பதிதனி
மகிமைக் கடியவர்

விழியாலே
மொழியாலே
முலையாலே
மடிவேளே
முருகோனே
யருகேசுழ்
லுறைவோனே
பெருமானே.

267:

அறமி லாவதி பாதக வஞ்சத் தொழிலாலே
அடிய னேன்மெலி வாகிம னஞ்சற் றினையாதே
திறல்கு லாவிய சேவடி வந்தித் தருள்கூடத்
தினமு மேமிக வாழ்வுறு மின்பைத் தருவாயே
விறல்நி சாசரர் சேனைக ளஞ்சப் பொருமவேலா
விமல மாதபி ராமித ருஞ்செய்ப் புதல்வோனே
மறவர் வாணுதல் வேடைகொ ளும்பொற் புயவீரா
மயிலை மாநகர் மேவிய கந்தப் பெருமானே.

268.

இகல வருதிரை பெருகிய சலநிதி
நிலவு முலகினி லிகமுறு பிறவியி
னினிமை பெறவரு மிடருறு மிருவினே யதுதீர

இசையு முனதிரு பதமலர் தனைமன
மிசைய நினைகிலி யிதமுற வுனதரு
ளிவர வருகிலி அயர்கிலி தொழுகிலி
உமைபாகர்

மகிழு மகவென அறைகிலி நிறைகிலி
மடமை குறைகிலி மதியுணர் வறிகிலி
வசன மறவுறு மவுனமொ டுறைகிலி
மடமாதர்

மயம தடரிட இடருறு மடியனு
மினிமை தருமுன தடியவ ருடனுற
மருவ அருள் தரு கிருபையின் மலிகுவ
தொருநாளே

சிகர தனகிரி குறமக ளினிதுற
சிலத நலமுறு சிலபல வசனமு
திறைய அறைபயி லறுமுக நிறைதரு மருணீத

சிரண புரணவி தரணவி சிரவண
சரணு சரவண பவகுக சயனொளி
திரவ பரவதி சிரமறை முடிவுறு பொருணீத

அகர உகரதி மகரதி சிகரதி
யகர அருளதி தெருளதி வலவல
அரண முரணுறு மகரர்கள் கெட அயில்
விடுவோனே

அழகு மிலகிய புலமையு மகிமையும்
வளமு முறைதிரு மயிலையி லநுதின
மமரு மகர சிவசுத அடியவர் பெருமாளே.

269.

இணையதில தாமி ரண்டு கயல்களென வேபு ரண்டு
 இருகுழையின் மீத டர்ந்து அமராடி
 இலகுசிலை வேள்து ரந்த கணையதிலு மேசி றந்த
 இருநயனர் வாரி ணங்கு மதிபாரப்
 பணைமுலையின் மீத ணிந்த தரளமணி யார்து லங்கு
 பருவரதி போல வந்த விலைமாறார்
 பயிலுநடை யாலு ழன்று அவர்களிட மோக
 மென்ற
 படுகுழியி லேம யங்கி விழலாமோ
 கணகணென வீர தண்டை சரணமதி லேவி ளங்க
 கலபமயில் மேலு கந்த குமரேசா
 கறுவிவரு சூர னங்க மிருபிளவ தாக விண்டு
 கதறிவிழ வேலெ றிந்த முருகோனே
 மணிமகுட வேணி கொன்றை அறுகுமதி யாற
 ணிந்த
 மலையவிலி னாய கன்றன் ஒருபாக
 மலையரையன் மாது தந்த சிறுவனென வேவ
 ளர்ந்து
 மயிலைநகர் வாழ வந்த பெருமாளே.

270.

களபமணி யார முற்ற வனசமுலை மீது கொற்ற
 கலகமத வேள்தொ டுத்த கணையாலுங்
 கனிமொழிமி னார்கள் முற்று மிசைவசைகள்
 பேச வுற்ற
 கனலெனவு லாவு வட்ட மதியாலும்
 வளமையணி நீடு புஷ்ப சயன அணை மீது ருக்கி
 வனிதைமடல் நாடி நித்த நலியாதே
 வரியளியு லாவு துற்ற இருபுயம ளாவி வெற்றி
 மலரணையில் நீய ணைக்க வரவேணும்

துளபமணி மார்ப சக்ர தரனரிமு ராரி சர்ப்ப
 துயிலதர னாத ரித்த மருகோனே
 சுருதிமறை வேள்வி மிக்க மயிலைநகர் மேவு முக்ர
 துரகதக லாப பச்சை மயில்வீரா
 அளகைவணி கோர்கு லத்தில் வனிதையுயிர்
 மீளழைப்ப
 அருள்பரவு பாடல் சொற்ற குமரேசா
 அருவரையை நீறெ முப்பி நிருதர்தமை
 வேர றுத்து
 அமரர்பதி வாழ வைத்த பெருமானே.

271.

கடிய வேக மாறாத விரத சூத ராபாதர்
 கலக மேசெய் பாழ்முடர் வினைவேடர்
 கபட வீன ராகாத இயல்பு நாடி யேநீடு
 கனவி கார மேபேசி நெறிபேணுக்
 கொடிய நேது மோராது விரக சால மேழுடு
 குடிவின் மேவி யேநாளு மடியாதே
 குலவு தோகை மீதாறு முகமும் வேலு மீராறு
 குவளை வாகும் நேர்காண வருவாயே
 படியி னோடு மாமேரு அதிர வீசி யேசேட
 பணமு மாட வேநீடு வரைசாடிப்
 பரவை யாழி நீர்மோத நிருதர் மாள வாளுடு
 பதிய தாக வேலேவு மயில்வீரா
 வடிவு லாவி யாகாச மினிர் ப லாவி நீள்சோலை
 வனச வாவி பூவோடை வயலோடே
 மணிசெய் மாட மாமேடை சிகர மோடு
 வாகான
 மயிலை மேவி வாழ்தேவர் பெருமானே.

272.

திரைவார் கடல்குழ்புவி தனிலே யுலகோரொடு
திரிலே னுனையோதுதல் திகழாமே
தினநா னுமுனேதுதி மனதா ரபினேசிவ
சுதனே திரிதேவர்கள் தலைவாமால்
வரைபா துமையாள் தரு மணியே குகனேயென
அறையா வடியேனுமு னடியாராய்
வழிபா டுறுவாரொடு அருளா தரமாயிடு
மகநா னுளதோசொல அருள்வாயே
இறைவா ரணதேவனு மிமையோ ரவரேவரு
மிழிவா கிமுனேயிய விலராகி
இருளா மனதேயுற அசுரே சர்களேமிக
இடரே செயவேயவ ரிடர்தீர
மறமா வயிலேகொடு வுடலே யிருகூறெழ
மதமா மிகுசூரனே மடிவாக
வதையே செயுமாவலி யுடையா யழகாகிய
மயிலா புரிமேவிய பெருமானே.

273.

நிரைதரு மணியணி யார்ந்த பூரித
ம்குமத களபகில் சாந்து சேரிய
இளமுலை யுரமிசை தோய்ந்து மாமல
ரணைமீதே
நெகிழ்தர அரைதுகில் வீழ்ந்து மாமதி
முகம்வெயர் வெழவிழி பாய்ந்து வார்குழை
யொடுபொர இருகர மேந்து நீள்வளை
யொலிகூர

ளிரைமலர் செந்நிகுழல் சாய்ந்து நூபுர
மிசைதர இலவிதழ் மோந்து வாயமு
தியல்பொடு பருகிய வாஞ்சை யேதக
வியனாடும்

வினையனை யிருவினை யீண்டு மாழ்கட
லிடர்படு சுழியிடை தாழ்ந்து போமதி
யிருகதி பெறஅருள் சேர்ந்து வாழ்வது
மொருநாளே

பரையபி நவைசிலை சாம்ப வீயுமை
யகிலமு மருளரு ளேய்ந்த கோமளி
பயிரவி திரிபுரை யாய்ந்த நூல்மறை
சதகோடி

பகவதி யிருசுட ரேந்து காரணி
மலைமகள் கவுரிவி தார்ந்த மோகினி
படர்சடை யவனிட நீங்கு றுதவள்
தருகோவே.

குரைகடல் மறுகிட மூண்ட சூரர்க
ளணிகெட நெடுவரை சாய்ந்து தூளெழ
முடுகிய மயில்மிசை யூர்ந்து வேல்விடு
முருகோனே

குலநறை மலரளி சூழ்ந்து லாவிய
மயிலையி லுறைதரு சேந்த சேவக
குசுசர வணபவ வாய்ந்த தேவர்கள்
பெருமானே.

274.

வருமயி லொத்தவ ரீவார் மாமுக
மதியென வைத்தவர் தாவா காமிகள்
வரிசையின் முற்றிய வாகா ராமியல்
மடமாதர்

மயலினி லுற்றவர் மோகா வாரிதி
யதனிடையுக்கவ ராளாய் நீணிதி
தருவிய லுத்தர்கள் மாடா மாமதி மிகமுழ்கி

தருபர வுத்தம வேளே சீருறை
 அறுமுக நற்றவ லீலா கூருடை
 அயிலுறை கைத்தல சீலா பூரண பரயோக
 சரவண வெற்றிவி நோதா மாமணி
 தருமர வைக்கடி நீதா வாமணி
 மயிலுறை வித்தவு னாதா ராமணி

பெறுவேனோ

திரிரிரி தித்திதி தீதீ தீதிதி
 தொகுதொகு தொத்தொகு தோதோதோதிசு
 திமிதிமி தித்திமி ஜேஜே தீதிமி தொதிதீதோ
 தெனவரி மத்தள மீதார் தேமுழ
 திடுவென மிக்கியல் வேதா வேதொழு
 திருநட மிட்டவர் காதே மூடிய குருபோதம்

உரைசெயு முத்தம வீரா நாரணி
 உமையவ னுத்தர பூர்வா காரணி
 உறுஜக ரக்ஷணி நீரா வாரணி தருசேயே
 உயர்வர முற்றிய கோவே யாரண
 மறைமுடி வித்தக தேவே காரண
 ஒருமயி லைப்பதி வாழ்வே தேவர்கள்
 பெருமானே.

10. திருவான்மியூர்

275.

குசமாகி யாருமலை மரைமாநு னூரலினிடை
 குடிலான ஆல்வயிறு குழையூடே
 குறிபோகு மீனவிழி மதிமாழு காருமலர்
 குழல்கார தானகுண மிலிமாதர்
 புசவாசை யால்மனது உனைநாடி டாதபடி
 புலையேனு லாவிமிகு புணர்வாகிப்
 புகழான பூமிமிசை மடிவா யிருதவகை
 பொலிவான பாதமல ரருள்வாயே

நிசநார ணுதிதிரு மருகாவு லாசமிகு
 நிகழ்போத மானபர முருகோனே
 நிதிஞான போதமர னிருகாதி லேயுதவு
 நிபுணநி சாசரர்கள் குலகாலா
 திசைமாமு காழியரி மகவான்மு.னோர்கள் பணி
 சிவநாத ராலமயில் அமுதேசர்
 திகழ்பால மாகமுற மணிமாளி மாடமுயர்
 திருவான்மி யூர்மருவு பெருமானே.

11. திருவொற்றியூர்

276.

சொருபப்பிர காசவிசு வருபப்பிர மாகநிச
 சுகவிப்பிர தேசரச சபமாயா
 துலியப்பிர காசமத சொலியற்றர சாசவித
 தொகைவிக்ரம மாதர்வயி றிடையூறு
 கருவிற்பிற வாதபடி யுருவிற்பிர மோதஅடி
 கனையெத்திடி ராகவகை யதின்மீறிக்
 கருணைப்பிர காசவுன தருளுற்றிட ஆசில்சுவ
 கதிபெற்றிட ரானவையை யொழிவேனோ
 குருகுக்குட வாரகொடி செருவுக்கிர ஆதபயில்
 பிடிகைத்தல ஆதியரி மருகோனே
 குமரப்பிர தாபகுக சிவசுப்பிர மாமணிய
 குணமுட்டர வாவசுரர் குலகாலா
 திருவொற்றியு ருமருவு நகரொற்றியூர் வாரிதிரை
 யருகுற்றிடு மாதிசிவ னருள்பாலா
 திகழுற்றிடு யோகதவ மிகுமுக்கிய மாதவர்க
 ளிதயத்திட மேமருவு பெருமானே.

12. கோடைநகர்

277.

ஆதிமுத னுளி லென்றன் தாயுடலி லேயி ருந்து
 ஆகமல மாகி நின்று புவிமீதில்
 ஆசையு- னேபி றந்து நேசமுட னேவ ளர்ந்து
 ஆளமுக னாகி நின்று வினையாடிப்
 பூதல மெலாம லேந்து மாதருட னேக லந்து
 பூமிதனில் வேணு மென்று பொருள் தேடிப்
 போகமதி லேயு முன்று பாழ் நரகெய் தாம
 லுன்றன்
 பூவடிகள் சேர அன்பு தருவாயே
 சீதைகொடு போகு மந்த ராவணனை மாள வென்ற
 தீரனரி நார ணன்றன் மருகோனே
 தேவர்முநி வோர்கள் கொண்டல் மாலரிபிர்
 மாவு நின்று
 தேடஅரி தான வன்றன் முருகோனே
 கோதைமலை வாழு கின்ற நாதரிட பாக நின்ற
 கோமளிய நாதி தந்த குமரேசா
 கூடிவரு சூரர் தங்கள் மார்பையிரு கூறு கண்ட
 கோடைநகர் வாழ வந்த பெருமாளே.

278.

ஞால மெங்கும் வளைத்த ரற்று கடலாலே
 நாளும் வஞ்சி யருற்று ரைக்கும் வசையாலே
 ஆல முந்து மதித்த முற்கும் அழியாதே
 ஆறி ரண்டு புயத்த ணைக்க வருவாயே
 கோல மொன்று குறத்தி யைத்த முடிமார்பா
 கோடை யம்பதி யுற்று நிற்கு மயில்வீரா
 கால னஞ்ச வரைத்தொ ணைத்த முதல்வானோர்
 கால்வி லங்கு களைத்த றித்த பெருமாளே.

279.

வாசித்த நூல்ம தங்கள் பேசிக்கொ டாத விந்து
வாய்மைப்ர காச மென்று நிலையாக
மாசிக்க பால மன்றில் நாசிக்கு னோடு கின்ற
வாயுப்பீ ராண னென்று மடைமாறி
யோசித்த யாரு டம்பை நேசித்து ருத லைந்து
ரோமத்து வார மெங்கு முயிர்போக
யோகச்ச மாதி கொண்டு மோகப்ப சாச மண்டு
லோகத்தில் மாய்வ தென்று மொழியாதோ
வீசப்ப யோதி துஞ்ச வேதக்கு லால னஞ்ச
மேலிட்ட சூர்த டிந்த கதிர்வேலா
வீரப்ர தாப பஞ்ச பாணத்தி னால்ம யங்கி
வேடிச்சி காலி லன்று விழுவோனே
கூசிப்பு காவொ துங்க மாமற்றி காத ரிந்த
கூளப்புராரி தந்த சிறியோனே
கோழிப்ப தாகை கொண்ட கோலக்கு மார
கண்ட
கோடைக்குள் வாழ வந்த பெருமானே.

13. திருப்போரூர்

280.

சீரு லாவிய வோதிம மான மாநடை மாமயில்
சேய சாயல்க லாமதி முகமானார்
தேனு லாவிய மாமொழி மேரு நேரிள மாமுலை
சேலு லாவிய கூர்விழி குமிழ்நாசி
தாரு லாவிய நீள்குழல் வேய ளாவிய தோளியர்
சார்பி லேதிரி வேணைநி னருளாலே
சாம வேதியர் வானவ ரோதி நாண்மலர் தூவிய
தாளில் வீழவி னுமிக அருள்வாயே

காரு லாவிய நீள்புன வேடர் மால்வரை மீதுறை
காவல் மாதிலு டாவல்செய் தனைவோனே
காண ஆகமவேதபு ராண நூல்பல வோதிய
கார னாகரு னாகர முருகோனே
போரு லாவிய சூரனை வாரி சேறெழ வேல்விடு
பூப சேவக மாமயில் மிசையோனே
போதன் மாதவன் மாதுமை பாதி யாதியு
மேதொழு
போரி மாநகர் மேவிய பெருமானே.

281.

திமிர மாமன மாமட மடமை யேனிட ராணவ
திமிர மேயரி சூரிய திரிலோக
தினக ராசிவ காரண பனக பூஷண ஆரண
சிவசு தாவரி நாரணன் மருகோனே
குமரி சாமனை மாதுமை அமலி யாமனை பூரணி
குணக லாநிதி நாரணி தருகோவே
குருகு காகும ரேசுர சரவ னாசக ளேசுர
குறவர் மாமக ளாசைகொள் மணியேசம்
பமர பாரப்ர பாருண படல தாரக மாசுக
பசுர பாடன பானித பகளேச
பசித பாரண வாரண துவச ஏடக மாவயில்
பரவு பாணித பாவல பரயோக
சமப ராமத சாதல சமய மாறிரு தேவத
சமய நாயக மாமயில் முதுவீர
சகல லோகமு மாசறு சகல வேதமு மேதொழு
சமர மாபுரி மேவிய பெருமானே.

14. உத்தரமேரூர்

282.

சுருதி மறைக ளிருநாலு திசையி லதிபர்
 முனிவோர்கள்
 துகளி லிருடி யெழுபேர்கள் சுடர்முவர்
 சொலவில் முடிவில் முகியாத பகுதி புருடர்
 நவநாதர்
 தொலைவி லுடுவி னுலகோர்கள்
 மறையோர்கள்
 அரிய சமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
 அரியும் அயனும் ஒருகோடி யிவர்கூடி
 அறிய அறிய அறியாத அடிக ளறிய அடியேனும்
 அறிவு ளறியு மறிவூற அருள்வாயே
 வரைகள் தவிடு பொடியாக நிருதர் பதியு மழிவாக
 மகர சலதி அளருக முதுசூரும்
 மடிய அலகை நடமாட விஜய வனிதை மகிழ்வாக
 மவுலி சிதறி இரைதேடி வருநாய்கள்
 நரிகள் கொடிகள் பசியாற உதிர நதிக ளலைமோத
 நமனும் வெருவி யடிபேண மயிலேறி
 நளின வுபய கரவேலை முடுகு முருக வடமேரு
 நகரி யுறையு மிமையோர்கள் பெருமானே.

283.

தோலெ லும்பு சீநரம்பு பீளை துன்று கோழை
 பொங்கு
 சோரி பிண்ட மாயு ருண்டு வடிவான
 தூல பங்க காயம் வம்பி லேசு மந்து
 நான்மெ லிந்து
 சோரு மிந்த நோய கன்று துயராற

ஆல முண்ட கோன சுண்ட லோக முண்ட
மால்வி ரிஞ்ச
ஓர ணங்க ளாக மங்கள் புகழ்தாளும்
ஆன னங்கள் மூவி ரண்டு மாறி ரண்டு தோளு
மங்கை
யாடல் வென்றி வேலு மென்று நினைவேனோ
வால சந்த்ர சூடி சந்த வேத மந்த்ர ரூபி யம்பை
வாணி பஞ்ச பாணி தந்த முருகோனே
மாயை யைந்து வேக மைந்து பூத மைந்து
நாத மைந்து
வாழ்பெ ருஞ்ச ராச ரங்க ளுறைவோனே
வேலை யன்பு கூர வந்த ஏக தந்த யானை சுண்டு
வேடர் மங்கை யோடி யஞ்ச அணைவோனே
வீர மங்கை வாரி மங்கை பாரின் மங்கை
மேவு கின்ற
மேரு மங்கை யாள வந்த பெருமானே.

15. பேறைநகர்

284.

நீலமயில் சேரு மந்தி மாலேநிக ராகி யந்த
காரமிக வேநி றைந்த குழலாலும்
நீடுமதி ரேக இன்ப மாகியச லாப சந்த்ர
னோர்தருமு கார விந்த மதனாலும்
ஆலினிக ரான வந்தி யாலுமட வார்கள் தங்கள்
ஆசைவலை வீசு கெண்டை விழியாலும்
ஆடியக டாமி சைந்த வார்முலைக ளாலு மந்த
னாகிமயல் நானு முன்று திரிவேனோ

கோலவுரு வாயெழுந்து பாரதனை யேயி டந்து
 கூவிடு முராரி விண்டு திருமார்பன்
 கூடமுறை நீடு செம்பொன் மாமதலை யூடெழுந்த
 கோபவரி நார சிங்கன் மருகோனே
 பீலிமயில் மீது றைந்து சூரர்தமையேசெ யங்கொள்
 பேர்பெரிய வேல்கொள் செங்கை முருகோனே
 பேடைமட வோதி மங்கள் கூடிவினா யாடு கின்ற
 பேறைநகர் வாழ வந்த பெருமானே.

16. திருவக்கரை

285.

கலகலெ னச்சில கலைகள் பிதற்றுவ
 தொழிவ துனைச்சிறி துரையாதே
 கருவழி தத்திய மடுவ தனிற்புகு
 கடுநர குக்கிடை யிடைவீழா
 உலகு தனிற்பல பிறவி தரித்தற
 வழல்வது விட்டினி யடிநாயேன்
 உனதடி மைத்திரள் அதனினு முட்பட
 வுபய மலர்ப்பத மருள்வாயே
 குலகிரி பொட்டெழ அலைகடல் வற்றிட
 நிசிசர னைப்பொரு மயில்வீரா
 குணதர வித்தக குமர புனத்திடை
 குறமக னைப்புணர் மணிமாற்பா
 அலைபுன லிற்றவழ் வளைநில வைத்தரு
 மணிதிரு வக்கரை யுறைவோனே
 அடியவ ரிச்சையி லெவையெவை யுற்றன
 அவைதரு வித்தருள் பெருமானே.

17. சிறுவை

286.

அண்டர்பதி குடியேற மண்டசுரர் உருமாற
அண்டர்மன மகிழ் மீற அருளாலே
அந்தரியொ டுடனாடு சங்கரனு மகிழ்கூற
ஐங்கரனு முமையாளு மகிழ்வாக
மண்டலமு முநிவோரு மெண்டிசையி லுளபேரு
மஞ்சினனு மயனாரு மெதிர்காண
மங்கையுட னரிதானு மின்பமுற மகிழ்கூற
மைந்துமயி லுடனாடி வரவேணும்
புண்டரிக விழியாள அண்டர்மகள் மணவாள
புந்திநிறை யறிவாள வுயர்தோளா
பொங்குகட லுடனாகம் விண்டுவரை யிகல்சாடு
பொன்பரவு கதிர்வீச வடிவேலா
தண்டரள மணிமார்ப செம்பொனெழில் செறிருப
தண்டமிழின் மிகுநேய முருகேசா
சந்ததமு மடியார்கள் சிந்தையது குடியான
தண்சிறுவை தனில்மேவு பெருமானே.

287.

பிறவி யான சடமி றங்கி வழி யிலாத
துறைசெ றிந்து
பிணிக ளான துயரு ழன்று தடுமாறிப்
பெருகு தீய வினையி னெந்து கதிக டோறு
மலைபொ ருந்தி
பிடிப டாத ஜனன நம்பி யழியாதே
நறைவி ழாத மலர்மு கந்த வரிய மோன வழிதி றந்த
நளின பாத மெனது சிந்தை யகலாதே
நரர்சு ராதி பரும்வ ணங்கு மினிய சேவை
தனைவி ரும்பி
நலன தாக அடிய னென்று பெறுவேனோ

பொறிவழாத முறிவர் தங்கள் நெறிவழாத
பிலனுழன்று
பொருதி சாச ரனைநினைந்து வினைநாடிப்
பொருவி லாம லருள்பு ரிந்து மயிலி னேறி
நொடியில் வந்து
புளக மேவ தமிழ்புனைந்த முருகோனே
சிறுவ ராகி யிருவ ரந்த கரிப தாதி கொடுபொ
ருஞ்சொல்
சிலையி ராம னுடனெ திர்ந்து சமராடிச்
செயம தான நகர மர்ந்த அளகை போல
வளமி குந்த
சிறுவை மேவி வரமி குந்த பெருமானே.

18. தேவனுர்

288.

ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம் ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம்
ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம் அறுநாலும்
ஆறு மாய சஞ்ச லங்கள் வேற தாவி ளங்கு கின்ற
ஆர ணாக மங்க டந்த கலையான
ஈறு கூற ரும்பெ ருஞ்ச வாமி யாயி ருந்த நன்றி
யேது வேறி யம்ப லின்றி யொருதானாய்
யாவு மாய்ம னங்க டந்த மோன வீட
டைந்தொ ருங்கி
யான வாவ டங்க என்று பெறுவேனோ
மாறு கூறி வந்தெ திர்ந்த சூரர் சேனை மங்க வங்க
வாரி மேல்வெ குண்ட சண்ட விததாரை
வாகை வேல கொன்றை தும்பை மாலை கூவி
ளங்கொ முந்து
வால சோம னஞ்ச பொங்கு பகுவாய

சீறு மாசு ணங்க ரந்தை ஆறு வேணி கொண்ட
நம்பர்
தேசி காக டம்ப லங்கல் புனைவோனே
தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின் மீது வந்தி
றைஞ்சு
தேவ னூர்வி ளங்க வந்த பெருமானே.

289.

தார காக ரன்ச ரிந்து வீழ வேரு டன்ப நிந்து
சாதி பூத ரங்கு லங்க முதுமீனச்
சாக ரோதை யங்குழம்பி நீடுதீகொ ளுந்த அன்று
தாரை வேல்தொ டுங்க டம்ப மததாரை
ஆர வார லும்பர் கும்ப வார னாச லம்பொ ருந்து
மாணை யாளு நின்ற குன்ற :மறமானும்
ஆசை கூரு நண்ப என்று மாம யூர கந்த என்றும்
ஆவல் தீர என்று நின்று புகழ்வேனோ
பார மார் தழும்பர் செம்பொன் மேனி யாளர்
கங்கை வெண்க
பால மாலை கொன்றை தும்பை சிறுதாளி
பார மாசு ணங்கள் சிந்து வார வார மென்ப
டம்பு
பானல் கூவி ளங்க ரந்தை அறுகோடே
சேர வேம ணந்த நம்ப ரீச னாரி டஞ்சி றந்த
சீத ளார விந்த வஞ்சி பெருவாழ்வே
தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின் மீது
வந்தி றைஞ்சு
தேவ னூர்வி ளங்க வந்த பெருமானே.

290.

காணொ ணாதது உருவோ டருவது
 பேசொ ணாதது உரையே தருவது
 காணு நான்மறை முடிவாய் நிறைவது
 பஞ்சபூதக்

காய பாசம தனிலே யுறைவது
 மாய மாயுட லறியா வகையது
 காய மானவ ரெதிரே யவரென வந்துபேசிப்

பேனொ ணாதது வெளியே யொளியது
 மாய னரய னறியா வகையது
 பேத பேதமொ டுலகாய் வளர்வது
 விந்துநாதப்

பேரு மாய்கலை யறிவாய் துரியவ
 தீத மானது வினையேன் முடிதவ
 பேறு மாயருள் நிறைவாய் வினைவது
 ஒன்றுநீயே

வீனொ ணாதென அமையா தசுரரை
 நூறி யேயுயிர் நமனீ கொளுவென
 வேல்க டாவிய கரணே யுமைமுலை
 யுண்டகோவே

வேத நான்முக மறையோ னெடும்வினை
 யாடி யேகுடு மியிலே கரமொடு
 வீற மோதின மறவா குறவர்கு நிக்சியூடே

சேனொ ணாயிடு மிதண்மே லரிவையை
 மேவி யேமயல் கொளல் லைகள்செய்து
 சேர நாடிய திருடா வருடரு கந்தவேளே
 சேரொ ணாவகை வெளியே திரியுமெய்ஞ்
 ஞான யோகிக ஞானமே யுறைதரு
 தேவ னூர்வரு குமரா வமரர்கள்
 தம்பிரானே.

19. நிம்பபுரம் 14458

291.

அஞ்சுவித பூத முங்கரண நாலு
 மந்திபகல் யாது
 அந்தநடு வாதி யொன்றுமில் தரிண்
 அந்தவொரு வீடு

மஞ்சுதவழ் சார லஞ்சயில வேடர்
 மங்கைதனை நாடி
 வந்தசர னார விந்தமது பாட
 வண்டமிழ்வி நோத

குஞ்சரக லாப வஞ்சியபி ராம
 குங்குமப டிர
 கும்பதன மீது சென்றணையு மார்ப
 குன்றுதடு மாற

வெஞ்சமர சூர னெஞ்சுபக வீர
 வென்றிவடி வேலை
 விம்பமதில் சூழு நிம்பபுர வாண
 விண்டலம கீபர்

20. ஸ்ரீமுஷ்டம்

292.

கழைமுத்து மாலை புயல்முத்து மாலை
 கரிமுத்து மாலை
 கடிமுத்து மாலை வளைமுத்து மாலை
 கடல்முத்து மாலை

அழல்முத்து மாலை யிவைமுற்று மார்பி
 னடைவொத்து லாவ
 அடர்பச்சை மாவி லருளிற்பெ ணோடு
 மடிமைக்கு ழாமொ

மழையொத்த சோதி குயில்தத்தை போலு
 மழலைச்சொ லாயி யெமையீனு
 மதமத்த நீல களநித்த நாதர்
 மகிழ்சத்தி யீனு முருகோனே
 செழுமுத்து மார்பி னமுதத்தெய் வாணை
 திருமுத்தி மாதின் மணவாளா
 சிறையிட்ட சூரர் தனைவெட்டி ஞான
 திருமுட்ட மேவு பெருமானே.

21. கீர்காழி

293.

சருவி யிகழ்ந்து மருண்டு வெகுண்டுறு
 சமயமு மொன்றிலை யென்ற வரும்பறி
 தலையரு நின்று கலங்க விரும்பிய தமிழ்கூறுஞ்
 சலிகையு நன்றியும் வென்றியு மங்கள
 பெருமைக ளுங்கன முங்குண மும்பயில்
 சரவண மும்பொறை யும்புக முந்திகழ்
 தனிவேலும்
 விருது துலங்க சிகண்டியி லண்டரு
 முருகி வணங்க வரும்பத மும்பல
 விதரண முந்திற முந்தர முந்தினை புனமானின்
 ம்ருகமத குங்கும கொங்கையில் நொந்தடி
 வருடிம ணந்துபு ணர்ந்தது வும்பல
 விஜயமு மன்பின்மொ ழிந்துமொ ழிந்தியல்
 மறவேனே

கருதியி லங்கை யழிந்து விடும்படி
 அவுணர டங்கம டிந்து விழும்படி
 கதிரவ னிந்து விளங்கி வரும்படி விடுமாயன்
 கடகரி யஞ்சி நடுங்கி வருந்திடு
 மடுவினில் வந்துத வும்புய லிந்திரை
 கணவன ரங்க முகுந்தன் வருஞ்சக டறமோதி
 மருது குலுங்கி நலங்க முனிந்திடு
 வரதன லங்கல் புனைந்தரு ளங்குறள்
 வடிவனெ டுங்கடல் மங்கவொ ரம்புகை
 தொடும்ளி
 மருகபு ரந்தர னுந்தவ மொன்றிய
 பிரமபு ரந்தனி லுங்குக னென்பவர்
 மனதினி லும்பரி வொன்றிய மர்ந்தருள்
 பெருமானே.

294.

தினமணி சார்ங்க பாணி யென மதிள் நீண்டு சால
 தினகர னேய்ந்த மாளி கையிலாரஞ்
 செழுமணி சேர்ந்த பீடி கையிலிசை வாய்ந்த
 பாடல்
 வயிரியர் சேர்ந்து பாட இருபாலும்
 இனவளை பூண்கை யார்க வரியிட வேய்ந்து மாலை
 புழுகுகில் சாந்து பூசி யரசாகி
 இனிதிரு மாந்து வாழு மிருவினை நீண்ட காய
 மொருபிடி சாம்ப லாகி விடலாமோ
 வனசர ரேங்க வான முகடுற வோங்கி ஆசை
 மயிலொடு பாங்கி மார்க ளருகாக
 மயிலொடு மான்கள் சூழ வளவரி வேங்கை யாகி
 மலைமிசை தோன்று மாய வடிவோனே
 கனசமண் மூங்கர் கோடி கழுமிசை தூங்க நீறு
 கருணைகொள் பாண்டி நாடு பெறவேதக்
 கவிதரு காந்த பால கழுமல பூந்த ராய
 கவுணியர் வேந்த தேவர் பெருமானே.

295.

பூமாதூர மேயணி மான்மறை
 வாய்நாலுடை யோன்மலி வானவர்
 கோமான்முநி வோர்முதல் யாருமி
 யம்புவேதம்
 பூராயம தாய்மொழி நூல்களும்
 ஆராய்வதி லாதட லாசுரர்
 போரால்மறை வாயுறு பீதியின் வந்துகூடி
 நீமாறரு ளாயென ஈசனை
 பாமாலைக ளால்தொழு தேதிரு
 நீரூர்தரு மேனிய தேனியல் கொன்றையோடு
 நீரேர்தரு சானவி மாமதி
 காசோதர மாதனை கூவினை
 நேரோடம்வி ளாமுத லார்சடை
 யெம்பிரானே
 போமாறினி வேறெது வோதென
 வேயாரரு ளாலவ ரீதரு
 போர்வேலவ நீலக லாவியி வர்ந்துநீடு
 பூலோகமொ டேயறு லோகமு
 நேரோர் நொடி யேவரு வோய்சுர
 சேனாபதி யாயவ னேயுனை யன்பினோடுங்
 காமாவறு சோம ஸமானன
 தாமாமண மார்தரு நீபசு
 தாமாவென வேதுதி யாதுழல் வஞ்சனேனைக்
 காவாயடி நாளக ரேசரை
 யேசாடிய கூர்வடி வேலவ
 காரார்தரு காழியின் மேவிய தம்பிரானே.

296.

ஊனத்தசை தோல்கள் சுமந்த காயப்பொதி
 மாய மிகுந்த
 ஊசற்சுடு நாறு குரம்பை மறைநாலும்
 ஓதப்படு நாலு முகன்ற னாலுற்றிடு கோல
 மெழுந்து
 ஓடித்தடு மாறி யுழன்று தளர்வாகிக்

கூனித்தடி யொடு நடந்து ஈனப்படு கோழை
 மிகுந்த
 கூளச்சட மீதை யுகந்து புலிமீதே
 கூசப்பிர மாண ப்ரபஞ்ச மாயக்கொடு நோய்க
 ளகன்று
 கோலக்கழ லேபெற இன்று அருள்வாயே

சேனக்குரு கூடலி லன்று ஞானத்தமிழ் நூல்கள்
 பகர்ந்து
 சேனைச்சம னோர்கழு வின்கண் மிசையேறத்
 தீரத்திரு நீறு புரிந்து மீனக்கொடி யோனுடல்
 துன்று
 தீமைப்பிணி தீர வுவந்த குருநாதா

கானச்சிறு மானை நினைந்து ஏனற்புன மீது நடந்து
 காதற்கிளி யோடு மொழிந்து சிலைவேடர்
 காணக்கணி யாக வளர்ந்து ஞானக்குற மானை
 மணந்து
 காழிப்பதி மேவி யுகந்த பெருமானே.

22. வைத்திஸ்வரன் கோயில்

297.

உரத்துறை போதத்	தனியான
உனைச்சிறி தோதத்	தெரியாது
மரத்துறை போலுற்	றடியேனும்
மலத்திருள் மூடிக்	கெடலாமோ
பரத்துறை சீலத்	தவர்வாழ்வே
பணித்தடி வாழ்வுற்	றருள்வோனே
வரத்துறை நீதர்க்	கொருசேயே
வயித்திய நாதப்	பெருமானே.

298.

எத்தனை கோடி கோடி விட்டுட லோடி யாடி	
யெத்தனை கோடி போன	தளவேதோ
இப்படி மோக போக மிப்படி யாகி யாகி	
யிப்படி யாவ தேது	இனிமேலோ
சித்திடில் சீசி சீசி குத்திர மாய மாயை	
சிக்கினி லாயு மாயு	மடியேனைச்
சித்தினி லாட லோடு முத்தமிழ் வாண ரோது	
சித்திர ஞான பாத	மருள்வாயே
நித்தமு மோது வார்கள் சித்தமெ வீட தாக	
நிர்த்தம தாடு மாறு	முகவோனே
நிட்கள ரூபர் பாதி பச்சுரு வான மூணு	
நெட்டிடை சூல பாணி	யருள்பாலா
பைத்தலை நீடு மாயி ரத்தலை மீது பீறு	
பத்திர பாத நில	மயில்வீரா
பச்சிள பூக பாளை செய்க்கயல் தாவு வேளூர்	
பற்றிய மூவர் தேவர்	பெருமானே.

23. திருக்கடவூர்

299.

ஏட்டின்வி திப்படி யேகொடு மாபுர
வீட்டில டைத்திசை வேகசை மூணதி
லேற்றிய டித்திட வேகட லோடம தெனவேகி
ஏற்குமெ னப்பொரு ளாசைபெ ணாசைகொ
ளாத்துவெ னத்திரி யாபரி யாதவ
மேற்றியி ருப்பிட மேயறி யாமலு
முடல்பேணிப்

பூட்டுச ரப்பளி யேமத னுமென
ஆட்டிய சைத்திய லேதிரி நானையில்
பூத்தம லக்குகை யோபொதி சோறென
கமுகாகம்

போற்றிந மக்கிரை யாமென வேகொள
நாட்டிலொ டுக்கென வேவிழு போதினில்
பூட்டுப ணிப்பத மாமயி லாவருள் புரிவாயே
வீட்டில டைத்தெரி யேயிடு பாதக
னுட்டைவி டுத்திட வேபல சூதினில்
வீழ்த்தவி திப்படி யேகுரு காவலர்
வனமேபோய்

வேற்றுமை யுற்றுரு வோடியல் நாளது
பார்த்துமு டித்திட வேயொரு பாரத
மேற்புனை வித்தம காவிர மாயவன்
மருகோனே

கோட்டைய ழித்தச ரார்பதி கோவென
மூட்டியெ ரித்தப ராபர சேகர
கோத்தம ணிக்கதி ரேநிக ராகிய வடிவேலா
கூற்றும் ரித்திட வேயுதை பார்வதி
யார்க்குமி னித்தபெ ணாகிய மான்மகள்
கோட்டுமு லைக்கதி பாகட லுருறை
பெருமானே.

300.

சூலமென வோடு சர்ப்ப வாயுவைவி டாத டக்கி
தூயவொளி காண முத்தி விதமாகச்
சூழ்மிருள் பாவ கத்தை வீழஅழ லூடெ ரித்து
சோதிமணி பீட மிட்ட மடமேவி
மேலைவெளி யாயி ரத்து நாலிருப ராப ரத்தின்
மேவியரு ணுச லத்தி னுடன்முழ்கி
வேலுமயில் வாக னப்ர காசமதி லேத ரித்து
வீடுமது வேசி றக்க அருள் தாராய்
ஓலசுர ராழி யெட்டு வாளகிரி மாய வெற்பு
முடுருவ வேல்தொ டுத்த மயில்வீரா
ஓதுகுற மான்வ னத்தில் மேவியவள் கால் பிடித்து
ளோமெனுப தேச வித்தொ டணைவோனே
காலனொடு மேதி மட்க லுழிபுவி மேல்கி டத்து
காலனிட மேவு சத்தி யருள்பாலா
காலமுதல் வாழ்பு விக்க தாரநகர் கோபு ரத்துள்
கானமயில் மேல்த ரித்த பெருமானே.

24. திருவிடைக்கழி

301.

மருக்கு லாவிய மலரணை கொதியாதே
வளர்த்த தாய்தமர் வசையது மொழியாதே
கருக்கு லாவிய அயலவர் பழியாதே
கடப்ப மாலையை யினிவர விடவேணும்
தருக்கு லாவிய கொடியிடை மணவாளா
சமர்த்த னேமணி மரகத மயில்வீரா
திருக்கு ராவடி நிழல்தனி லுறைவோனே
திருக்கை வேல்வடி வழகிய பெருமானே.

302.

பகரு முத்தமிழ்ப் பொருளு மெய்த்தவப்
பயனு மெப்படிப் பலவாழ்வும்
பழைய முத்தியிற் பதமு நட்புறப்
பரவு கற்பகத் தருவாழ்வும்
புகரில் புத்தியுற் றரசு பெற்றுறப்
பொலியும் அற்புதப் பெருவாழ்வும்
புலன சுற்றிடப் பலவி தத்தினைப்
புகழ்ப லத்தினைத் தரவேணும்
தகரி லற்றகைத் தலம்வி டப்பினைச்
சரவ ணத்தினிற் பயில்வோனே
தனிவ னத்தினிற் புனம றத்தியைத்
தழுவு பொற்புயத் திருமார்பா
சிகர வெற்றினைப் பகிரும் வித்தகத்
திறல யிற்சுடர்க் குமரேசா
செழும லர்ப்பொழிற் குரவ முற்றபோற்
றிருவி டைக்கழிப் பெருமாளே.

303.

பழியுறு சட்டகமான குடினையெடுத் திழிவான
பகரும் வினைச் செயல்மாதர் தருமாயப்
படுகுழிபுக் கினிதேறும் வழிதடவித் தெரியாது
பழமைபிதற் றிடுலோக முழுமுடர்
உழலும்விருப் புடனோது பலசவலைக் கலைதேடி
யொருபயனைத் தெளியாது விளியாமுன்
உனகமலப் பதநாடி யுருகியுளத் தழுதூற
உனது திருப் புகழோத அருள்வாயே

தெழியுவரிச் சலராசி மொகுமொகெனப் பெருமேரு
திடுதிடெனப் பலபூதர் விதமாகத்
திமிதிமெனப் பொருகூர னெறுநெறெனப்
பலதேவர்
ஜெயஜெயெனக் கொதிவேலை விடுவோனே
அழகுதரித் திடுநீப சரவணவுற் பவவேல
அடல்தருகெற் சிதநீல மயில்வீரா
அருணைதிருத் தணிநாக மலைபழநிப் பதிக்கோடை
அதிப இடைக் கழிமேவு பெருமானே.

25. கந்தன்குடி

304.

எந்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொந்தங்களை
யென்றுந் துயர் பொன்றும்படி யொருநாளே
இன்பந்தரு செம்பொன்கழ லுந்துங்கழல்
தந்தும்பினை
யென்றும்படி பந்தங்கெட மயிலேறி
வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரண்டம்புலி யெங்குந் திசை
மண்டும்படி நின்றுஞ்சுட ரொளிபோ லும்
வஞ்சங்குடி கொண்டுந்திரி நெஞ்சன் துக
ளென்றுங்கொளும்
வண்டன்த்மி யன்றன்பலம் ஒழியாதோ
தந்தந்தன திந்திந்திமி யென்றும்பல சஞ்சங்கொடு
தஞ்சம்புரி கொஞ்சஞ்சிறு மணியாரம்
சந்தந்தொனி கண்டும்புய லங்கன்சிவ
னம்பன்பதி
சம்புந்தொழ நின்றுந்தினம் வினையாடும்
கந்தன்குக னென்றன்குரு வென்றுந்தொழு
மன்பன்கவி
கண்டயந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே
கண்டின்கனி சிந்துஞ்சுவை பொங்கும்புனல்
தங்குஞ்சுனை
கந்தன்குடி யின்தங்கிய பெருமானே.

26. திருநள்ளாறு

305.

பச்சை யொண்கிரி போலிரு மாதன
முற்றி தம்பொறி சேர்குழல் வாளயில்
பற்று புண்டரி காமென ஏய்கயல் விழிஞான
பத்தி வெண்டர ளாமெனும் வாணகை
வித்ரு மஞ்சிலை போல்நுத லாரிதழ்
பத்ம செண்பக மாமநு பூதியி னழகாளென்

றிச்சை யந்தரி பார்வதி மோகினி
தத்தை பொன்கவி னுலிலை போல்வயி
றிற்ப சுங்கினி யானமி னூலிடை யபிராமி
எக்கு லங்குடி லோடுல கியாவையு
மிற்ப திந்திரு நாழிநெ லாலற
மெப்பொ தும்பகிர் வாங்கும ராஎன
வுருகேகே

கச்சை யுந்திரு வாளுமி ராறுடை
பொற்பு யங்கனும் வேலுமி ராறுள
கட்சி வங்கம லாமுக மாறுள முருகோனே
கற்ப கந்திரு நாடுயர் வாழ்வுற
சித்தர் விஞ்சையர் மாகர்ச பாசென
கட்ட வெங்கொடு சூர்கிளை வேரற
விடும்வேலா

நச்சு வெண்பட மீதனை வார்முகில்
பச்சை வண்புய னார்கரு டாசனர்
நற்க ரந்தநு கோல்வளை நேமியர் மருகோனே
நற்பு னந்தனில் வாழ்வளி நாயகி
யிச்சை கொண்டொரு வாரண மாதொடு
நத்தி வந்துந ளாறுறை தேவர்கள்
பெருமானே.

27. வழுவூர்

306.

தலைநா ளிற்பத மேத்தி யன்புற
 வுபதே சப்பொரு ளூட்டி மந்திர
 தவஞா னக்கட லாட்டி யென்றனை

யருளா லுன்

சதுரா கத்தொடு கூட்டி யண்டர்க
 ளறியா முத்தமி மூட்டி முண்டக
 தளிர்வே தத்துறை காட்டி மண்டலம்

வலமேவுங்

கலைசோ திக்கதிர் காட்டி நன்கட
 ரொளிநா தப்பர மேற்றி முன்கழி
 கமழ்வா சற்படி நாட்ட முங்கொள

விதிதாவிக்

கமலா லைப்பதி சேர்த்து முன்பதி
 வெளியா கப்புக ஏற்றி யன்பொடு
 கதிர்தோ கைப்பரி மேற்கொ ளுஞ்செயல்

மறவேனே

சிலைவீ முக்கடல் கூட்ட முங்கெட
 அவுணை ரைத்தலை வாட்டி யம்பர
 சிரமா லைப்புக வேற்ற வுந்தொடு

கதிர்வேலா

சிவகா மிக்கொரு தூர்த்த ரெந்தையர்
 வரிநா கத்தொடை யார்க்கு கந்தொரு
 சிவஞா னப்பொரு ளூட்டு முண்டக

அழகோனே

மலைமே வித்தினை காக்கு மொண்கிளி
 யமுதா கத்தன வாட்டி யிந்துள
 மலர்மா லைக்குழ லாட்ட ணங்கிதன்

மணவாளா

வரிகோ ழிக்கொடி மீக்கொ ளும்படி
 நடமா டிச்சுரர் போற்று தண்பொழில்
 வழுவூர் நற்பதி வீற்றி ருந்தருள் பெருமானே.

28. திருவாஞ்சியம்

307.

இபமாந்தர் சக்ர பதிசெறி
 படையாண்டு சக்ர வரிசைக
 ளிடவாழ்ந்து திக்கு விசயம ணரசாகி
 இறுமாந்து வட்ட வணைமிசை
 விரிசார்ந்து வெற்றி மலர்தொடை
 யெழிலார்ந்த பட்டி வகைபரி மளலேபந்
 தபலுங்க ரத்ன வணிகல
 னிவைசேர்ந்த விச்சு வடிவது
 தமர்கூழ்ந்து மிக்க ஷயிர்நழு வியபோது
 தழல்தாங்கொ ளுத்தி யிடவொரு
 பிடிசாம்பல் பட்ட தறிகிலர்
 தனவாஞ்சை மிக்கு னடிதொழ நினையாரே
 உபசாந்த சித்த குருகுல
 பவபாண்ட வர்க்கு வர தன்மை
 யுருவோன்ப்ர சித்த நெடியவன் ரிஷிகேசன்
 உலகீன்ற பச்சை யுமையணன்
 வடவேங்க டத்தி லுறைபவ
 னுயர்சார்ங்க சக்ர கரதலன் மருகோனே
 த்ரிபுராந்த கற்கு வரசுத
 ரதிகாந்தன் மைத்து னமுருக
 திறல்பூண்ட சுப்ர மணியஷண் முகவேலா
 திரைபாய்ந்த பத்ம தடவய
 லியில்வேந்த முத்தி யருள்தரு
 திருவாஞ்சி யத்தி லமரர்கள் பெருமானே.

29. திருச்செங்காட்டங்குடி

308.

வங்கார மார்பிலணி தாரொடுயர் கோடசைய
கொந்தார மாலைகுழ லாரமொடு தோள்புரள
வண்காதி லோலைகதிர் போலவொளி வீசஇதழ்
மலர்போல

மஞ்சாடு சாபநுதல் வாளைய வேல்விழிகள்
கொஞ்சார மோககிளி யாகநகை பேசியுற
வந்தாரை வாருமிரு நீருறவெ னுசைமய
லிடுமாதர்

சங்காளர் குதுகொலை காரர்குடி கேடர்சுழல்
சிங்கார தோளர்பண ஆசையுளர் சாதியிலர்
சண்டாளர் சீசியவர் மாயவலை யோட்டியெ
னுழலாமற்

சங்கோதை நாதமொடு கூடிவெகு மாயையிருள்
வெந்தோட மூலஅழல் வீசவுப தேசமது
தண்காதி லோதியிரு பாதமலர் சேரஅருள்
புரிவாயே

சிங்கார ரூபமயில் வாகனந மோநமென
கந்தாகு மாரசிவ தேசிகந மோநமென
சிந்தூர பார்வதிச தாகரந மோநமென
விருதோதை

சிந்தான சோதிகதிர் வேலவந மோநமென
கங்காள வேணிகுரு வானவந மோநமென
திண்குர ராழிமலை தூள்படவை வேலைவிடு
முருகோனே

இங்கீத வேதபிர மாவைவிழ மோதியொரு
 பெண்காத லோடுவன மேவிவளி நாயகியை
 யின்பான தேனிரச மார்முலைவி டாதகர
 மணிமாற்பா
 எண்டோளர் காதல்கொடு காதல்கறி யேபருகு
 செங்காடு மேவிபிர காசமயில் மேலழகொ
 டென்காதல் மாலைமுடி ஆறுமுக வாவமரர்
 பெருமானே.

30. திருவாரூர்

309.

நீதானெத் தனையாலும்—நீழேழிக் க்ருபையாகி
 மாதானத் தனமாக—மாஞானக் கழல்தாராய்
 வேதாமைத் துனவேனே—வீராசற் குணசீலா
 ஆதாரத் தொளியானே—ஆருநிற் பெருமானே.

310.

பாலோ தேனோ பலவுறு சுனையது
 தானோ வானோர் அமுதுகொல் கழைரச
 பாகோ லுனோ டருகிய மகனுண வருண்ஞானப்
 பாலோ வேனோ மொழியென அடுகொடு
 வேலோ கோலோ விழியென முகமது
 பானோ வானூர் நிலவுகொ லெனமகண்
 மகிழ்வேனே
 நாலாம் ரூபா கமலஷண் முகவொளி
 யேதோ மாதோம் எனதகம் வளரொளி
 நானோ நீயோ படிசொமொ டொளிரிட
 மதுசோதி
 நாடோ வீடோ நடுமொழி யெனநடு
 தானோர் தோளா சுரமுக கனசபை
 நாதா தாதா எனவுரு கிடஅருள் புரிவாயே

மாலாய் வாணோர் மலர்மழை பொழியவ
 தாரா சூரா எனமுநி வர்கள் புகழ்
 மாயா ரூபா அரகர சிவசிவ எனவோதா
 வாதா டூரோ டவுணரொ டலைகடல்
 கோகோ கோகோ எனமலை வெடிபட
 வாளால் வேலால் மடிவுசெய் தருளிய
 முருகோனே

சூலாள் மாலாள் மலர்மகள் கலைமகள்
 ஓதார் சீராள் கதிர்மதி குலவிய
 தோடாள் கோடா ரிணைமுலை குமரிமுன்
 அருள் பாலா

தூயா ராயார் இதுசுக சிவபத
 வாழ்வா மீனே வதிவமெ னுணர்வொடு
 சூழ்சீ ராரூர் மருவிய இமையவர் பெருமானே.

31. பெரியமடம்

311.

அலகில்தமி ழாலுயர்ச மர்த்தனே போற்றி
 அருணைநகர் கோபுரவி ரூப்பனே போற்றி
 அடல்மயில் நடாவியப்ரி யத்தனே போற்றி
 அவதான

அறுமுகசு வாமீயெனும் அத்தனே போற்றி
 அகிலதல மோடிவரு நிர்த்தனே போற்றி
 அருணகிரி நாதளனும் அப்பனே போற்றி
 அசுரேசர்

பெலமடிய வேல்விடுக ரத்தனே போற்றி
 கரதல கபாலிகுரு வித்தனே போற்றி
 பெரியகுற மாதணைபு யத்தனே போற்றி
 பெருவாழ்வாம்

பிரமனறி யாவிரத தக்ஷிணை மூர்த்தி
 பரசமய கோளரித வத்தினால் வாய்த்த
 பெரியமட மேவிய சுகத்தனே யோக்யர்
 பெருமானே.
 தலையறிவி லேனைநெறி நிற்கநீ தீசைக் தரவேணும்.

32. சோமநாதன் மடம்

312.

ஒருவழிப டாது மாயை யிருவினைவி டாது நாளு
 முழலுமநு ராக மோக அநுபோகம்
 உடலுமுயிர் தானு மாயு னுணர்விலொரு

காலி ராத
 வுளமுநெகிழ் வாகு மாறு அடியேனுக்

கிரவுபகல் போன ஞான பரமசிவ யோக தீர
 மெனமொழியும் வீச பாச கனகோப
 எம்படரை மோது மோன வுரையிலுப தேச

வாளை
 யெனதுபகை தீர நீயும் அருள்வாயே

அரிவையொரு பாக மான அருணகிரி நாதர் பூசை
 அடைவுதவ ருது பேணும் அறிவாளன்

அமணர்குல கால னாகும் அரியதவ ராஜ ராஜன்
 அவனிபுகழ் சோம நாதன் மடமேவும்

முருகபொரு சூரர் சேனை முறியவட மேரு வீழ
 முகரசல ராசி வேக முனிவோனே

மொழியுமடி யார்கள் கோடி குறைகருதி
 னாலும் வேறு

முனிய அறி யாத தேவர் பெருமானே.

33. சிக்கல்

313.

புலவரை ரக்ஷிக் குந்தாரு வேமது
 ரிதகுண வெற்பொக் கும்பூவை மார்முலை
 பொருபுய திக்கெட் டும்போயு லாவிய
 புகழாளா
 பொருவரு நட்புப் பண்பான வாய்மையி
 லுலகிலு னக்கொப் புண்டோவெ னாநல
 பொருள்கள் நிரைத்துச் செம்பாக மாகிய
 கவிபாடி
 விலையில்த மிழ்சொற் குன்போலு தாரிக
 னெவரென மெத்தக் கொண்டாடி வாழ்வெனும்
 வெறிகொளு லுத்தர்க் கென்பாடு கூறிடு
 மிடிதீர
 மிகவரு மைப்பட் டுன்பாத தாமரை
 சரணமெ னப்பற் றும்பேதை யேன்மிசை
 வழியருள் வைத்துக் குன்றாத வாழ்வையு
 மருள்வாயே
 இலகிய வெட்சிச் செந்தாம மார்புய
 சிலைநுதல் மைக்கட் சிந்தூர வாணுதல்
 இமயம கட்டுச் சந்தான மாகிய முருகோனே
 இனையகொ டிச்சிக் கும்பாக சாதன
 னுதவுமொ ருத்திக் குஞ்சீல நாயக
 எழிலியெ ழிற்பற் றுங்காய மாயவன்
 மருகோனே
 அலர்தரு புட்பத் துண்டாகும் வாசனை
 திசைதொறு முப்பத் தெண்காதம் வீசிய
 அணிபொழி லுக்குச் சஞ்சார மாமளி
 யிசையாலே
 அழகிய சிக்கற் சிங்கார வேலவ
 சமரிடை மெத்தப் பொங்கார மாய்வரும்
 அசுரரை வெட்டிச் சங்கார மாடிய
 பெருமானே.

34. நாகப்பட்டினம்

314.

ஓல மிட்டி ரைத்தெழுந்த வேலை வட்ட மிட்ட இந்த
 ஊர்மு கின்ற ருக்க ளொன்று மவராரென்
 றாம ரைப்ர சித்த ரென்று மூட ரைச்ச மர்த்த
 ரென்றும்

ஊன ரைப்ர புக்க ளென்று மறியாமற்

கோல முத்த மிழ்ப்ர பந்த மால ருக்கு ரைத்த நந்த
 கோடி யிச்சை செப்பி வம்பி லுழல் நாயேன்
 கோப மற்று மற்று மந்த மோக மற்று
 னேப்ப ணிந்து

கூடு தற்கு முத்தி யென்று தருவாயே

வாலை துர்க்கை சத்தி யம்பி லோக கத்தர் பித்தர்
 பங்கில்

மாது பெற்றெடுத்து சுந்த சிறியோனே
 வாரி பொட்டெழுக்ர வஞ்சம் வீழ நெட்ட
 யிற்று ரந்த

வாகை மற்பு யப்ர சண்ட மயில்வீரா

ஞால வட்ட முற்ற வுண்டு நாக மெத்தை
 யிற்று யின்ற

நார ணற்க ருட்ச ரந்த மருகோனே
 நாலு திக்கும் வெற்றி கொண்ட சூர பத்மனைக்
 களைந்த

நாக பட்டி னத்த மர்ந்த பெருமானே.

315.

விழுதா தெனவே கருதா துடலை	
வினைசேர் வதுவே	புரிதாக
விருதா வினிலே யுலகா யதமே	
லிடவே மடவார்	மயலாலே
அழுதா கெடவே அவமா கிடநா	
ளடைவே கழியா	துனையோதி
அலர்தா ளடியே னுறவாய் மருவோ	
ரழியா வரமே	தருவாயே
தொழுதார் வினைவே ரடியோ டறவே	
துகள்தீர் பரமே	தருதேவா
சுரர்பூ பதியே கருண லயனே	
சுகிர்தா வடியார்	பெருவாழ்வே
எழுதா மறைமா முடிவே வடிவே	
லிறைவா எனையா	ளுடையோனே
இறைவா எதுதா வதுதா தனையே	
இனைநா கையில்வாழ்	பெருமானே.

35. எட்டிகுடி

316.

ஓங்கு மைம்புல னோட நினைத்தின்	பயர்வேனை
ஓம்பெ றும்ப்ரண வாதி யுரைத்தெந்	
	தனையாள்வாய்
வாங்கி வெங்கனை சூரர் குலக்கொம்	புகடாவி
வாங்கி நின்றன ஏவி லுகைக்குங்	குமரேசா
மூங்கி லம்புய வாச மணக்குஞ்	சரிமானு
மூண்ட பைங்குற மாது மணக்குந் திருமார்பா	
காங்கை யங்கறு பாசில் மனத்தன் பர்கள்வாழ்வே	
காஞ்சி ரங்குடி ஆறு முகத்தெம்	பெருமானே.

36. எண்கண்

317.

சந்த னந்தி மிர்ந்த னேந்து குங்கு மங்க டம்பி லங்கு
சண்ப கஞ்செ றிந்தி லங்கு திரடோளுந்
தண்டை யஞ்சி லம்ப லம்ப வெண்டை யஞ்ச
லன்ச லென்று
சஞ்சி தஞ்ச தங்கை கொஞ்ச மயிலேறித்
திந்தி மிந்தி மிந்தி மிந்தி தந்த னந்த னந்த னென்று
சென்ற சைந்து சுந்து வந்து க்ருபையோடே
சிந்தை யங்கு லம்பு குந்து சந்த தம்பு கழ்ந்து
ணர்ந்து
செம்ப தம்ப ணிந்தி ரென்று மொழிவாயே
அந்த மந்தி கொண்டி லங்கை வெந்த ழிந்தி டும்ப
கண்டன்
அங்க முங்கு லேந்த ரங்கொள் பொடியாக
அம்ப கும்ப னுங்க லங்க வெஞ்சி னம்பு ரிந்து
நின்று
அம்பு கொண்டு வென்ற கொண்டல்
மருகோனே
இந்து லுங்க ரந்தை தும்பை கொன்றை யஞ்ச
லம்பு னேந்தி
டும்ப ரன்ற னன்பில் வந்த குமரேசா
இந்தி ரன்ப தம்பெ றண்டர் தம்ப யங்க டிந்த
பின்பு
எண்க ணங்க மர்ந்தி ருந்த பெருமாளே.

37. திருக்குடவாயில்

318.

சுருதி யாயிய லாயியல் நீடிய
 தொகுதி யாய்வெகு வாய்வெகு பாஷைகொள்
 தொடர்பு மாயடி யாய்நடு வாய்மிகு
 துணையாய்மேல்
 துறவு மாயற மாய்நெறி யாய்மிகு
 விரிவு மாய்வினை வாயருள் ஞானிகள்
 சுகழு மாய்முகி லாய்மழை யாயெழு
 சுடர்வீசும்
 பருதி யாய்மதி யாய்நிறை தாரகை
 பலவு மாய்வெளி யாயொளி யாயெழு
 பகலி ராவிடை யாய்நிலை யாய்மிகு பரமாகும்
 பரம மாயையி னேர்மையை யாவரு
 மறியொ ணாததை நீகுரு வாயிது
 பசுரு மாறுசெய் தாய்முதல் நானாறு
 பயனோதான்
 கருது மாறிரு தோள்மயில் வேலிலை
 கருதொ ணாவகை யோரர சாய்வரு
 கவுணி யோர்குல வேதிய னாயுமை கனபாரக்
 களப பூண்முலை யூறிய பாலுணு
 மதலை யாய்மிகு பாடலின் மீறிய
 கவிஞ னாய்வினை யாடிடம் வாதிசுள் கழுவேறக்
 குருதி யாறெழ வீதியெ லாமலர்
 நிறைவ தாய்விட நீறிட வேசெய்து
 கொடிய மாறன்மெய் கூனிமி ராமுனை
 குலையாவான்
 குடிபு கீரென மாமது ராபுரி
 யியலை யாரண லூரென நேர்செய்து
 குடசை மாநகர் வாழ்வுற மேவிய
 பெருமானே.

38. வேதாரணியம்

319.

சூழும்வி னேக்கட் டுன்பநெ டும்பிணி கழிகாமஞ்
சோரமி தற்குச் சிந்தைநி னேந்துறு துணையாதே
ஏழையெ னித்துக் கங்களு டன்தின முழல்வேனோ
ஏதம கற்றிச் செம்பத சிந்தனை தருவாயே
ஆழிய டைத்துத் தங்கையி லங்கையை யெழுநாளே
ஆண்மைசெ லுத்திக் கொண்டக ரும்புயல்
மருகோனே
வேழமு கற்குத் தம்பியெ னுந்திரு முருகோனே
வேதவ னத்திற் சங்கரர் தந்தருள் பெருமானே.

39. திருவிழிமிழலை

320.

எருவாய் கருவாய் தனிலே யுருவா
யிதுவே பயிராய் வினைவாகி
இவர்போ யவரா யவர்போ யிவரா
யிதுவே தொடர்பாய் வெறிபோல
ஒருதா யிருதாய் பலகோ டியதா
யுடனே யவமா யழியாதே
ஒருகால் முருகா பரமா குமரா
உயிர்கா வெனவோ தருள்தாராய்
முருகா வெனவோர் தரமோ தடியார்
முடிமே லிணைதா னருள்வோனே
முறிவோ ரமரோர் முறையோ வெனவே
முதுகு ருரமேல் விடும்வேலா
திருமால் பிரமா வறியா தவர்சீர்
சிறுவா திருமால் மருகோனே
செழுமா மதிச்சே ரழகார் பொழில்சூழ்
திருவி ழியில்வாழ் பெருமானே.

40. திருப்பந்தனை நல்லூர்

321.

இருவினை யஞ்ச வருவினை கெஞ்ச
 இருள்பிணி துஞ்ச மலமாய
 எனதிடர் மங்க ஷுனதருள் பொங்க
 இசைகொடு துங்க புகழ்கூறித்
 திருமுக சந்த்ர முருகக டம்ப
 சிவசுத கந்த குகவேல
 சிவசிவ என்று தெளிவுறு நெஞ்சு
 திகழந டஞ்செய் கழல்தாராய்
 மருதொடு கஞ்ச னுயிர்பலி கொண்டு
 மகிழரி விண்டு மருகோனே
 வதைபுரி கின்ற நிசிசரர் குன்ற
 வலம்வரு செம்பொன் மயில்வீரா
 அருகுறு மங்கை யொடுவிடை யுந்து
 மமலனு கந்த முருகோனே
 அருள்செறி பந்த ணையிலிரு மங்கை
 அமளிந லங்கொள் பெருமானே.

41. திருவிடைமருதூர்

322.

அறுகுநுனி பனியனைய சிறியதுளி பெரியதொரு
 ஆக மாகியோர் பால ரூபமாய்
 அருமதலை குதலைமொழி தனிலுருகி யவருடைய
 ஆயி தாதையார் மாய மோகமாய்
 அருமையினி லருமையிட மொளுமொளென
 வுடல்வளர
 ஆளு மேளமாய் வால ரூபமாய் அவரொரு
 பெரியோராய்

அழகுபெறு நடையடைய கிறுதுபடு மொழிபழகி
 ஆவியாய வோர் தேவி மாருமாய்
 விழுசுவரை யரிவையர்கள் படுகுழியை
 நிலைமையென
 வீடு வாசலாய் மாட கூடமாய்
 அணுவளவு தவிடுமிகு பிதிரவிட மனமிறுகி
 ஆசை யாளராய் ஊகி வாசியாய் அவியுறு
 சுடர்போலே
 வெறுமிடிய நெருதவசி யமுதுபடை யெனுமளவில்
 மேலை வீடுகேள் கீழை வீடுகேள்
 திடுதிடென நுழைவதன்முன் எதிர்முடுகி
 யவர்களொடு
 சீறி ஞாளிபோல் ஏறி வீழ்வதாய்
 விரகிநொடு வருபொருள்கள் சுவறியிட மொழியு
 மொரு
 வீணி யார்சொலே மேல தாயிடா விதிதனை
 நினையாதே
 மினுகுமினு கெனுமுடல மறமுறுகி நெகிழ்வுறவும்
 வீணர் சேவையே பூணு பாவியாய்
 மறுமையுள தெனுமவரை விடும்விழலை
 யதனின்வரு
 வார்கள் போகுவார் காணு மோளஞ்
 விடுதுறவு பெரியவரை மறைய்வரை
 வெடுவெடென
 மேளமேசொலா யாளி வாயராய் மிடையுற
 வருநாளில்

வறுமைகளு முடுகிவர வறுபொருளு நழுவசில
வாத மூதுகா மாலை சோகைநோய்
பெருவயிறு வயிறுவலி படுவன்வர இருவிழிகள்
பீளை சாறிடா ஈளை மேலிடா
வழுவழைன உமிழுமது கொழுகொழைன

ஒழுகிவிழ
வாடி யூனெலாம் நாடி பேதமாய் மனையவள்
மனம்வேறாய்

மறுகமனை யுறுமவர்கள் நணுகுநணு கெனுமளவில்
மாதர் சீயென வாலர் சீயென
கனவுதனி வீரதமொடு குதிரைவர நெடியசுடு
காடு வாவென வீடு போவென
வலதழிய விரகழிய வுரைகுழறி விழிசொருகி
வாயு மேலிடா ஆவி போகுநாள் மனிதர்கள்
பலபேச

இறுதியதொ டறுதியென உறவின்முறை கதறியழ
ஏழை மாதரான் மோதி மேல்விழா
எனதுடைமை யெனதடிமை யெனுமறிவு
சிறிதுமற

ஈமொ லேலென வாயை ஆவென
இடுகுபறை சிறுபறைகள் திமிலையொடு
தவிலறைய
ஈம தேசமே பேய்கள் சூழ்வதாய் எரிதனி
லீடும்வாழ்வே

இணையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
ஏசி டார்களோ பாச நாசனே
இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
ஏக போகமாய் நீயு நானுமாய்
இறுகும்வகை பரமசுக மதனையரு ளிடைமருதில்
ஏக நாயகா லோக நாயகா இமையவர்
பெருமானே.

42. சோமச்சுரம்

323.

கரியகுழல் சரியமுகம் வேர்வாட வாசமுறு
 களபமுலை புளகமெழ நேரான வேல்விழிகள்
 கயல்பொருது செயலதென நீள்பூச லாடநல
 கனிவாயின்

கமழ்குமுத அதரவிதழ் தேனூறல் பாயமிகு
 கடலமுத முதவியிரு தோள்மாலை தாழ்வளை
 கலகலென மொழிபதற மாமோக காதலது
 கரைகாணு

தெரியணுகு மெழுகுபத மாய்மேவி மேவியிணை
 யிருவருட லொருவரென நாணுது பாயல்மிசை
 யிளமகளிர் கலவிதனி லேழுழ்கி யாழுகினு
 மிமையாதே

இரவினிடை துயிலுகினும் யாரோடு பேசுகினும்
 இளம்மயமுனழகுபுனை யீராறு தோள்நிரையும்
 இருபதமு மறுமுகமும் யானோத ஞானமதை
 யருள்வாயே

உரியதவ நெறியில்நம நாராய னாயவென
 ஒருமதலை மொழியளவி லோராத கோபமுட
 னுனதிறைவ னெதனிலுள னோதாய
 டாவெனுமு னுறு தூணில்

உரமுடைய அரிவடிவ தாய்மோதி வீழ்விர்
 லுகிப்புதைய இரணியனை மார்பீறி வாகைபுனை
 உவணபதி நெடியவனும் வேதாவும்
 நான்மறையு முயர்வாக

வரியளிக ளிசைமுரல வாகான தோகையிள
மயிலிடை யில் நடனமிட ஆகாச மூடுருவ
வளர்கமுகின் விரிகுலைகள் பூணூர மாகியிட
மதில்கூழும்

மருதரசர் படைவிடுதி வீடாக நாடிமிக
மழவிடையின் மிசையிவரு சோமீசர்
கோயில்தனில்
மகிழ்வுபெற வுறைமுருக னேபேணு
வானவர்கள் பெருமானே.

43. கும்பகோணம்

324.

மாலைதனில் வந்து வீதிதனில் நின்று
வாசமலர் சிந்து குழல்கோதி
வாரிருத னங்கள் பூனூடுகு லுங்க
மால்பெருகி நின்ற மடவாரைச்
சாலைவழி வந்து போமவர்க ணின்று
தாழ்குழல்கள் கண்டு தடுமாறித்
தாகமயல் கொண்டு மாலிருள முந்தி
சாலமிக நொந்து தவியாமற்
காலையிலெ முந்து னாமமெமொ ழிந்து
காதலுமை மைந்த எனவோதிக்
காலமுழு ணர்ந்து ஞானவெளி கண்கள்
காணஅரு ளென்று பெறுவேனோ
கோலமுட னன்று சூர்படையின் முன்பு
கோபமுட னின்ற குமரேசா
கோதையிரு பங்கின் மேவவளர் கும்ப
கோணநகர் வந்த பெருமானே.

44. சிவபுரம்

325.

மனமெ னும்பொருள் வானறை கால்கனல்
புனலு டன்புலி கூடிய தோருடல்
வடிவு கொண்டதி லேபதி மூணெழு
வகையாலே

வருசு கந்துய ராசையி லேயுழல்
மதியை வென்றுப ராபர ஞானநல்.
வழிபெ றும்படி நாயடி யேனை நி னருள்சேராய்

செனனி சங்கரி ஆரணி நாரணி
விமலி யெண்குண பூரணி காரணி
சிவைப ரம்பரை யாகிய பார்வதி
அருள்பாலா

சிறைபு குஞ்சுரர் மாதவர் மேல்பெற
அசுரர் தங்கினை யானது வேரற
சிவனு கந்தருள் கூர்தரு வேல்விடு
முருகோனே

கனக னங்கையி னுலறை தூணிடை
மனித சிங்கம தாய்வரை பார்திசை
கடல்க லங்கிட வேபொரு தேயுகிர் முனையாலே

கதற வென்றுடல் கீணவ னுருயி
ருதிர முஞ்சித ருதமு தாயுணு
கமல வுந்திய னுகிய மால்திரு
மருகோனே

தினக ரன்சிலை வேளருள் மாதவர்
சுரர்க ளிந்திர னுருர காதிபர்
திசைமு கன்செழு மாமறை யோர்புக
முழுகோனே

திரும டந்தையர் நாலிரு வோர் நிறை
அகமொ டம்பொனி னுலய நீடிய
சிவபு ரந்தனில் வாழ்குரு நாயக பெருமானே.

45. திருநாகேச்சுரம்

326.

ஆசார வீனக் குதர்க்க துட்டர்கள்
மாதாபி தாவைப் பழித்த துட்டர்கள்
ஆமாவி னூனைச் செகுத்த துட்டர்கள்

பரதாரம்

ஆகாதெ னுமற் பொசித்த துட்டர்கள்
நாலாவு பாயச் சரித்ர துட்டர்க
ளாவேச நீரைக் குடித்த துட்டர்கள்

தமியோர்சொங்

கூசாது சேரப் பறித்த துட்டர்கள்
ஊராரக் ளாசைப் பிதற்று துட்டர்கள்
கோலால வாள்விற் செருக்கு துட்டர்கள்

குருசேவை

கூடாத பாவத் தவத்த துட்டர்கள்
ஈயாது தேடிப் புதைத்த துட்டர்கள்
கோமாள நாயிற் கடைப்பி றப்பினி

லுழல்வாரே

வீசாவி சாலப் பொருப்பெ டுத்தெறி
பேரார வாரச் சமுத்தி ரத்தினில்
மீளாம லோடித் துரத்தி யுட்குறு மொருமாலை
வேரோடு வீழத் தறித்த டுக்கிய
போராடு சாமர்த் தியத்தி ருக்கையில்
வேலாயு தாமெய்த் திருப்பு கழப்பெறு

வயலூரா

நாசாதி ப்ராரத் ததுக்க மிக்கவர்
மாயாவி காரத் தியக்க றுத்தருள்
ஞானோப தேசப் ப்ரசித்த சற்குரு வடிவான
நாதாவெ னுமுற் றுதித்தி டப்புவி
யாதார மாய்கைக் குழுட்ட முற்றருள்
நாகேச நாமத் தகப்பன் மெச்சிய பெருமானே.

46. கூந்தலூர்

327.

தரையினில் வெகுவழி சார்ந்த மூடனை
வெறியனை நிறைபொறை வேண்டி டாமத
சடலனை மகிமைகள் தாழ்ந்த வீணனை
மிகுகேள்வி
தவநெறி தனைவிடு தாண்டு காலியை
யவமதி யதனில்பொ லாங்கு தீமைசெய்
சமடனை வலியஅ சாங்க மாகிய தமிழேனை
விரைசெறி குழலியர் வீம்பு நாரியர்
மதிமுக வனிதையர் வாஞ்சை மோகியர்
விழிவலை மகளிரொ டாங்கு கூடிய வினையேனை
வெகுமல ரதுகொடு வேண்டி யாகிலு
மொருமல ரிலைகொடு மோர்ந்து யானுனை
விதமுறு பரிவொடு வீழ்ந்து தாடொழ
அருள்வாயே
ஒருபது சிரமிசை போந்த ராவண
னிருபது புயமுட னேந்து மேதியு
மொருகனை தனிலற வாங்கு மாயவன்
மருகோனே
உனதடி யவர்புக மாய்ந்த நூலின
ரமரர்கள் முனிவர்க ளீந்த பாலகர்
உயர்கதி பெறஅரு ளோங்கு மாமயி
லுறைவோனே
குரைகழல் பணிவொடு கூம்பி டார்பொரு
களமிசை யறமது தீர்ந்த சூரர்கள்
குலமுழு தனைவரு மாய்ந்து தூளெழ
முனிவோனே
கொடுவிட மதுதனை வாங்கி யேதிரு
மிடறினி லிருவென ஏந்து மீசுரர்
குருபர னெனவரு கூந்த லூருறை பெருமானே.

47. திருக்குரங்காடுதுறை

328.

அலங்கார முடிக்கிரணத் திரண்டாறு முகத்தழகிற்
கசைந்தாடு குழைக் கவசத் திரடோளும்
அலந்தாம மணித்திரளைப் புரண்டாட

நிரைத்தகரத்
தணிந்தாழி வனைக் கடகச் சுடர்வேலுஞ்

சிலம்போடு மணிச்சுருதிச் சலங்கோசை
மிகுத்ததிரச்
சிவந்தேறி மணத்த மலர்ப் புனைபாதந்

திமிந்தோதி திமித்திமிதித் தனந்தான
தனத்தனனத்
தினந்தோறு நடிப்பதுமற் புகல்வேளே

இலங்கேசர் வனத்துள்வனக் குரங்கேவி
யழற்புகையிட்
டிளந்தாது மலர்த் திருவைச் சிறைமீளும்

இளங்காள முகிற் கடுமைச் சரங்கோடு
கரத்திலெடுத்
திருங்கான நடக்குமவற் கினியோனே

குலங்கோடு படைத்தகரப் பெருஞ்சேனை
யழிக்கமுனைக்
கொடுத்தாரை வெயிற் கயிலைத் தொடும்வீரா

கொழுங்காவின் மலர்ப்பொழிலிற் கரும்பாலை
புணர்க்குமிசைக்
குரங்காடு துறைக் குமரப் பெருமானே.

48. குறட்டி

329.

நீரிழிவு குட்ட மீனே வாதமொடு பித்த மூல
நீள்குளிர் வெதுப்பு வேறு முளநோய்கள்
நேருறு புழுக்கள் கூடு நான்முக னெடுத்த வீடு
நீடிய விரத்த மூனே தசைதோல்சீ

பாரிய நவத்து வார நாறுமு மலத்தி லாறு
பாய்பிணி யியற்று பாலை நரிநாய்பேய்
பாறொடு கழுக்கள் கூகை தாமிலை புசிப்ப தான
பாழுட லெடுத்து வீணி லுழல்வேனா

நாரணி யறத்தி னாரி ஆறுசம யத்தி பூத
நாயக ரிடத்து காமி மகமாயி
நாடக நடத்தி கோல நீலவரு ணத்தி வேத
நாயகி யுமைச்சி நீலி திரிசூலி

வாரணி முலைச்சி ஞான பூரணி கலைச்சி நாச
வாணுத லளித்த வீர மயிலோனே
மாடமதில் முத்து மேடை கோபுர மணத்த
சோலை
வாகுள குறட்டி மேவு பெருமாளே.

49. திருமாந்துறை

330.

ஆங்குடல்வ னேந்து நீங்குபல்நெ கிழ்ந்து
ஆய்ஞ்சுதளர் சிந்தை தடுமாறி
ஆர்ந்துளக டன்கள் வாங்கவும நிந்து
ஆண்டுபல சென்று கிடையோடே

ஊங்கிருமல் வந்து வீங்குகுடல் நொந்து
ஓய்ந்துணர்வ ழிந்து உயிர்போமுன்
ஓங்குமயில் வந்து சேண்பெறஇ சைந்து
ஊன்றியப தங்கள் தருவாயே

வேங்கையுமு யர்ந்த தீம்புனமி ருந்த
 வேந்திழையி னின்ப மணவாளா
 வேண்டுமவர் தங்கள் பூண்டபத மிஞ்ச
 வேண்டியப தங்கள் புரிவோனே
 மாங்கனியு டைந்து தேங்கவயல் வந்து
 மாண்புநெல்வி னாந்த வளநாடா
 மாந்தர்தவ ரும்பர் கோன்பரவி நின்ற
 மாந்துறைய மர்ந்த பெருமானே.

50. வயலூர்

331.

என்னால் பிறக்கவும் என்ன லிறக்கவும்
 என்னால் துதிக்கவும் கண்களாலே
 என்ன லழைக்கவும் என்னால் நடக்கவும்
 என்ன லிருக்கவும் பெண்டிர்வீடு
 என்னால் சுகிக்கவும் என்னால் முசிக்கவும்
 என்னால் சலிக்கவும் தொந்தநோயை
 என்ன லெரிக்கவும் என்னால் நினைக்கவும்
 என்னால் தரிக்கவும் இங்குநானூர்
 கன்னா ருரித்தஎன் மன்னா எனக்குநல்
 கர்ணா மிர்தப்பதம் தந்தகோவே
 கல்லார் மனத்துட னில்லா மனத்தவ
 கண்ணா டியிற்றடம் கண்டவேலா
 மன்னான தக்கனை முன்னாள் முடித்தலை
 வன்வா ளியிற்கொளும் தங்கருபன்
 மன்னா குறத்தியின் மன்னா வயற்பதி
 மன்னா முவர்க்கொரு தம்பிரானே.

332.

தாமரையின் மட்டு வாசமல ரொத்த தாளிணைநி னைப்பி	வடியேனைத்
தாதவிழ்க டுக்கை நாக மகிழ் கற்ப தாருவென மெத்தி	யவிராலி
மாமலையி னிற்ப நீகருதி யுற்று வாவெனஅழைத்தென்	மனதாசை
மாசினைய றுத்து ஞானமுத ளித்த வாரமினி நித்த	மறவேனே
காமனையெ ரித்த தீநயன நெற்றி காதியசு வர்க்க	நதிவேணி
கானிலுறை புற்றி லாடுபணி யிட்ட காதுடைய அப்பர்	குருநாதா
சோமனெ டருக்கன் மீனூலவு மிக்க சோலைபுடை சுற்று	வயலூரா
சூடிய தடக்கை வேல்கொடு விடுத்து சூர்தலை துணித்த	பெருமானே.

333.

நெய்த்த சுரிகுழ லறலோ முகிலோ
பத்ம நறுநுதல் சிலையோ பிறையோ
நெட்டை யிணைவிழி கணையோ பிணையோ
இனிதூறும்

நெக்க அமுதிதழ் கனியோ துவரோ
சுத்த மிடறது வளையோ கமுகோ
நிற்கு மிளமுலை குடமோ மலையோ
அறவேதேய்ந்

தெய்த்த இடையது கொடியோ துடியோ
மிக்க திருவரை அரவோ ரதமோ
இப்பொ னடியினை மலரோ தளிர்ரோ
எனமாலாய்

இச்சை விரகுடன் மடவா ருடனே
செப்ப மருளுட னவமே திரிவேன்
ரத்ன பரிபுர இருகா லொருகால் மறவேனே

புத்த ரமணர்கள் மிகவே கெடவே
தெற்கு நரபதி திருநீ றிடவே
புக்க அனல்வய மகஏ டுயவே உமையாஸ்தன்

புத்ர னெனஇசை பகர்நூல் மறைநூல்
கற்ற தவமுனி பிரமா புரம்வாழ்
பொற்ப கவுணியர் பெருமா னுருவாய்
வருவோனே

சத்த முடையஷண் முகனே குகனே
வெற்பி லெறிசுட ரயிலா மயிலா
சத்தி கணபதி யினையா யுனையா யொளிகூருஞ்
சக்ர தரஅரி மருகா முருகா
உக்ர இறையவர் புதல்வா முதல்வா
தட்ப முளதட வயலூ ரியலூர் பெருமானே.

334.

அரிமரு கோனே நமோவென் றறுதியி லானே
நமோவென்
றறுமுக வேனே நமோவென் றுனபாதம்
அரகர சேயே நமோவென் றிமையவர் வாழ்வே
நமோவென்
றருண சொருபா நமோவென் றுளதாசை

பரிபுர பாதா சுரேசன் றருமக னுதா வராவின்
பகைமயில் வேலா யுதாடம் பரநாளும்
பகர்தலி லாதானே யேதுஞ் சிலதறி யாவேழை
நானுன்
பதிபசு பாசோப தேசம் பெறவேணும்
கரதல சூலாயு தாமுன் சலபதி போலார வாரங்
கடினசு ராபான சாமுண் டியுமாடக்
கரிபரி மேலேறு வானுஞ் செயசெய சேனா
பதியென்
களமிசை தானேறி யேயஞ் சியசூரன்
குரல்விட நாய்பேய்கள் பூதங் கழுகுகள் கோமாயு
காகங்
குடல்கொள வேபூச லாடும் பலதோளா
குட திசை வாராழி போலும் படர்நதி காவேரி
சூழங்
குளிர்வய லூரார மேவும் பெருமானே.

51. கருவூர்

335.

மதியால்வித் தகனாகி —மனதா லுத் தமனாகிப்
பதிவாகிச் சிவஞான —பரயோகத் தருள்வாயே
நிதியேறித் தியமேயென்—நினைவேநற்
பொருளாயோய்
கதியேசொற் பரவேனே —கருவூரிற் பெருமானே.

336.

தசையா கியசுற் றையினால் முடியத் தலைகா ளளவொப்	பனையாயே
தடுமா றுதல்சற் றெருநா ளுலகிற் றவிரா வுடலத்	தினையேன்
பசுபா சமும்விட் டறிவா லறியப் படுபூ ரணநிஷ்	களமான
பதிபா வனையுற் றநுபூ தியிலப் படியே யடைவித்	தருள்வாயே
அசலே சுரர்புத் திரனே குணதிக் கருணை தயமுத்	தமிழோனே
அகிலா கமவித் தகனே துகளற் றவர்வாழ் வயலித்	திருநாடா
கசிவா ரிதயத் தமிழ்தே மதுபக் கமலா லயன்மைத்	துனவேனே
கருணை கரசற் குருவே குடகிற் கருவூ ரழகப்	பெருமானே.

52. திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி

337.

இருவினைப் பிறவிக்	கடல்முழ்கி
இடர்கள்பட் டலையப்	புகுதாதே
திருவருட் கருணைப்	ப்ரபையாலே
திரமெனக் கதியைப்	பெறுவேனோ
அரியயற் கறிதற்	கரியானே
அடியவர்க் கெளியற்	புதநேயா
குருவெனச் சிவனுக்	கருள்போதா
கொடுமுடிக் குமரப்	பெருமானே.

53. சேலம்

338.

பரிவுறு நாரற் றழல்மதி வீசச் சிலைபொரு காலுற்	றதனாலே
பனிபடு சோலைக் குயிலது கூவக் குழல்தனி யோசைத்	தரல்லே
மருவியல் மாதுக் கிருகயல் சோரத் தனிமிக வாடித்	தளராதே
மனமுற வாழத் திருமணி மார்பத் தருள்முரு காவுற்	றணைவாயே
கிரிதனில் வேல்விட் டிருதொனே யாகத் தொடுகும ராமுத்	தமிழோனே
கிளரொளி நாதர்க் கொருமக னாகித் திருவளர் சேலத்	தமர்வோனே
பொருகிரி சூரக் கிளையது மாளத் தனிமயி லேறித்	திரிவோனே
புகர்முக வேழக் கணபதி யாருக் கிளையவி நோதப்	பெருமானே.

54. திருமுருகன் பூண்டி

339.

அவசிய முன் வேண்டிப் அறிவினுணர்ந் தாண்டுக்	பலகாலும் கொருநாளில்
தவசெபமுந் தீண்டிக் சரணமதும் பூண்டற்	கனிவாகிச் கருள்வாயே
சுவதமொடுந் தாண்டித் சடுசமயங் காண்டற்	தகருர்வாய் கரியானே
சிவகுமரன் பீண்டிற் திருமுருகன் பூண்டிப்	பெயரானே பெருமானே.

55. அவிநாசி

340.

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
 பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
 குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற்
 குமரேசா
 அறநாலைப் புகல்வோனே அவிநாசிப் பெருமானே.

341.

மனத்தி ரைந்தெழு மீளையு மேலிட
 கறுத்த குஞ்சியு மேநரை யாயிட
 மலர்க்க ணண்டிரு ளாகியு மேநடை தடுமாறி
 வருத்த முந்தர தாய்மனை யாள்மக
 வெறுத்தி டங்கினை யோருடன் யாவரும்
 வசைக்கு றுஞ்சொலி னுல்மிக வேதின
 நகையாட

எனைக்க டந்திடு பாசமு மேகொடு
 சினத்து வந்தெதிர் சூலமு மேகையி
 லெடுத்தெ றிந்தழல் வாய்விட வேபய
 முறவேதான்

இழுக்க வந்திடு தூதர்க ளானவர்
 பிடிக்கு முன்புன தாள்மல ராகிய
 இணைப்ப தந்தர வேமயில் மீதினில் வரவேணும்
 கனத்த செந்தமி ழூல்நினை யேதின
 நினைக்க வுந்தரு வாயுன தாரருள்
 கருத்தி ருந்துறை வாயென தாருயிர்
 துணையாகக்

கடற்ச லந்தனி லேயொளி சூரனை
 யுடற்ப குந்திரு கூறென வேயது
 கதித்தெ முந்தொரு சேவலு மாமயில்
 விடும்வேலா

அனத்த னுங்கம லாலய மீதுறை
திருக்க லந்திடு மாலடி நேடிய
அரற்க ரும்பொருள் தானுரை கூறிய குமரேசர்
அறத்தை யுந்தரு வோர்கன பூசரர்
நீனத்தி னந்தொழு வாரம ராய்புரி
யருட்செ றிந்தவி நாசியுள் மேவிய
பெருமானே.

56. திருப்புகள்கொளியூர் (அவிநாசிக்குச் சமீபம்)

(சுந்தர மூர்த்தி ஸ்வாமிகள் முதலை வாயினின்று
பிள்ளையை மீட்டுக் கொடுத்த இடம்)

342.

பக்குவ வாசார லட்சண சாகாதி	
பட்சண மாமோன	சிவயோகர்
பத்தியி லாறாறு தத்துவ மேல்வீடு	
பற்றுநி ராதார	நிலையாக
அக்கண மேமாய துர்க்குணம் வேறாக	
அப்படை யேஞான	வுபதேசம்
அக்கற வாய்பேசு சற்குரு நாதாவு	
னற்புத சீர்பாத	மறவேனே
உக்கிர வீராறு மெய்ப்புய னேநீல	
வுற்பல வீராசி	மணநாற
ஒத்தநி லாவீசு நித்தில நீராவி	
யுற்பல ராசீவ	வயலூரர்
பொக்கமி லாவீர விக்ரம மாமேனி	
பெற்ப்ரபை யாகார	அவிநாசிப்
பொய்க்கலி போமாறு மெய்க்கருள் சீரான	
புக்கொளி யூர்மேவு	பெருமானே.

57. திருந்னு (பவாநி)

343.

கலைமேவு ஞானப் பிரகாசக் கடலாடி ஆசைக்
கடலேறி

பலமாய வாதிற் பிறழாதே பதிஞான வாழ்வைத்
தருவாயே

மலைமேவு மாயக் குறமாதின் மனமேவு வாலக்
குமரேசா

கலைவேட் சேவற் கொடியோனே திருவாணி கூடற்
பெருமானே.

58. பேரூர்

344.

தீராப் பிணிதீர —சீவாத் துமஞான

ஹராட் சியதான —ஓர்வாக் கருள்வாயே

பாரோர்க் கிறைசேயே —பாலாக் கிரிராசே

பேராற் பெரியோனே —பேரூர்ப் பெருமானே.

59. மதுரை

345.

பரவு நெடுங்கதி ருலகில் விரும்பிய
பவனி வரும்படி யதனாலே

பகர வளங்களு நிகர விளங்கிய
இருளை விடிந்தது நிலவாலே

வரையினி லெங்கணு முலவி நிறைந்தது
வரிசை தரும்பத மதுபாடி
வளமொடு செந்தமி முரைசெய அன்பரு
மகிழ வரங்களு மருள்வாயே
அரஹர சுந்தர அறுமுக என்னுனி
அடியர் பணிந்திட மகிழ்வோனே
அசலநெ டுங்கொடி அமையுமை தன்கத
குறமக ளிங்கித மணவாளா
கருதரு திண்புய சரவண குங்கும
களபம ணிந்திடு மணிமார்பா
கனக மிகும்பதி மதுரை வளம்பதி
யதனில் வளர்ந்தருள் பெருமானே.

346.

நீதத் துவமாகி —நேமத் துணையாகிப்
பூதத் தயவான —போதைத் தருவாயே
நாதத் தொனியோனே —ஞானக் கடலோனே
கோதற் றமுதானே —கூடற் பெருமானே.

347.

முத்துநவ ரத்னமணி பத்திநிறை சத்தியிட
மொய்த்தகிரி முத்திதரு வெனவோதும்
முக்கணிறை வர்க்குமருள் வைத்தமுரு கக்கடவுள்
முப்பதுமு வர்க்கசுர ரடிபேணி
பத்துமுடி தத்தும்வகை யுற்றகணை விட்டஅரி
பற்குணனை வெற்றிபெற ரதமுரும்
பச்சைநிற முற்றபுய லச்சமற வைத்தபொருள்
பத்தர்மன துற்றசிவம் அருள்வாயே

தித்திமிதி தித்திமிதி திக்குகு திக்குகு
 தெய்த்ததென தெய்த்ததென தெனனான
 திக்குவென மத்தளமி டக்கைதுடி தத்ததகு
 செச்சரிகை செச்சரிகை யெனஆடும்
 அத்தனாட னெத்தநட நித்ரிபுவ னத்திநவ
 சித்தியருள் சத்தியருள் புரிபாலா
 அற்பவிடை தற்பமது முற்றுநிலை பெற்றுவள
 ரற்கனக பத்மபுரி பெருமானே.

348.

ஆனேமுக வற்கு நேரினாய பத்த
 ஆறுமுக வித்த கமரேசா
 ஆதியர னுக்கும் வேதமுதல் வற்கும்
 ஆரணமு ரைத்த குருநாதா
 தானவர் குலத்தை வாள்கொடு துணித்த
 சால்சதுர் மிகுத்த திறல்வீரா
 தாளிணைக னூற்று மேவிய பதத்தில்
 வாழ்வொடு சிறக்க அருள்வாயே
 வானெழு புவிக்கு மாலுமய னுக்கும்
 யாவரொரு வர்க்கு மறியாத
 மாமதுரை சொக்கர் மாதுமை களிக்க
 மாமயில் நடத்து முருகோனே
 தேனெழு புனத்தில் மான்விழி குறத்தி
 சேரமரு வுற்ற திரள்தோளா
 தேவர்கள் கருத்தில் மேவிய பயத்தை
 வேல்கொடு தணித்த பெருமானே.

60. இலஞ்சி

349.

மாலையில் வந்து மாலே வழங்கு	
மாலே யநங்கன்	மலராலும்
வாடை யெழுந்து வாடை செறிந்து	
வாடை யெறிந்த	அனலாலும்
கோல மழிந்து சால மெலிந்து	
கோமள வஞ்சி	தளராமுன்
கூடிய கொங்கை நீடிய அன்பு	
கூரவு மின்று	வரவேணும்
கால னடுங்க வேலது கொண்டு	
கானில் நடந்த	முருகோனே
கான மடந்தை நாண மொழிந்து	
காத லிரங்கு	குமரேசா
சோலை வளைந்து சாலி விளைந்து	
சூழு மிலஞ்சி	மகிழ்வோனே
சூரிய னஞ்ச வாரியில் வந்த	
சூரனை வென்ற	பெருமானே.

61. திருவாடாணை

350.

ஊனாரு முட்பிணியு மாளாக வித்தவுட	
லூதாரி பட்டொழிய	வுயிர் போனால்
ஊரார் குவித்துவர ஆவா வெனக்குறுகி	
ஓயா முழக்கமெழ	அழுதோய
நானா விதச்சிவிகை மேலே கிடத்தியது	
நாறா தெடுத்தடவி	யெரியூடே
நாணாமல் வைத்துவிட நீருமெ னிப்பிறவி	
நாடா தெனக்குனருள்	புரிவாயே

மானாக துத்திமுடி மீதே நிருத்தமிடு
 மாயோனு மட்டொழுகு மலர்மீதே
 வாழ்வா யிருக்குமொரு வேதாவு மெட்டிசையும்
 வாணோரு மட்டகுல கிரியாவும்
 ஆன வரக்கருடன் வானார் பிழைக்கவரு
 மாலால முற்றவமு தயில்வோன்முன்
 ஆசார பத்தியுடன் ஞானாக மத்தையரு
 ளாடானை நித்தமுறை பெருமானே.

62. இராமேசுவரம்

351.

வாலவய தாகியழ காகிமத னாகிபணி
 வாணைபொமொ டாடிமரு ளாடிவினை யாடிவிழல்
 வாழ்வுசத மாகிவலு வாகிமட கூடமொடு
 பொருள்தேடி
 வாசபுழு கோடுமல ரோடுமன மாகிமகிழ்
 வாசனைக ளாதியிட லாகிமய லாகிவிலை
 மாதர்களை மேலியவ ராசைதனி லேசுழல
 சிலநாள்போய்த்
 தோல் திரைக ளாகிநரை யாகிகுரு டாகியிரு
 கால்கள்தடு மாறிசெவி மாறிபசு பாசபதி
 சூழ்கதிகள் மாறிசுக மாறிதடி யோடுதிரி
 யுறுநாளிற்
 சூலைசொறி யீனாவலி வாதமொடு நீரிழிவு
 சோகைகள மாலைசுர மோடுபிணி தூறிருமல்
 சூழலுற மூலகசு மாலமென நாறியுட
 லழிவேனோ

நாலுமுக ஞாதியரி யோமென அதாரமுறை
 யாதபிர மாவைவிழ மோதிபொரு ளோதுகென
 நாலுசிர மோடுசிகை தூளிபட தாளமிடு
 மிளையோனே

நாறிதழி வேணிசிவ ரூபகல் யாணிமுத
 லீணமக வாணைமகிழ் தோழவன மீதுசெறி
 ஞானகுற மாதைதினை காவில்மண மேவுபுகழ்
 மயில்வீரா

ஓலமிடுதாடகைசு வாகுவள ரேழுமரம்
 வாலியொடு நீலிபக னோடொருவி ராதனெழு
 மோதகட லோடுவிறல் ராவணகு ழாமமரில்
 பொடியாக

ஓகைதழல் வாளிவிடு மூரிதநு நேமிவளை
 பாணிதிரு மார்பனரி கேசன்மரு காஎனவெ
 யோதமறை ராமெசுர மேவுகும் ராவமரர்
 பெருமானே.

63. எழுகரைநாடு

352.

விரகற நோக்கியும் உருகியும் வாழ்த்தியும்
 விழிபுனல் தேக்கிட அன்புமேன்மேல்
 மிகவுமி ராப்பகல் பிறிதுப ராக்கற
 விழைவுகு ராப்புனை யுங்குமார
 முருகஷ டாக்ஷர சரவண கார்த்திகை
 முலைநுகர் பார்த்திப என்றுபாடி
 மொழிகுழ றுத்தொழு தழுதழு தாட்பட
 முழுதும லாப்பொருள் தந்திடாயோ

பரகதி காட்டிய விரகசி லோச்சய
பரமப ராக்ரம சம்பராரி
படவிழி யாற்பொரு பசுபதி போற்றிய
பகவதி பார்ப்பதி தந்தவாழ்வே
இரைகடல் தீப்பட நிசிசரர் கூப்பிட
எழுகிரி யார்ப்பெழ வென்றவேலா
இமையவர் நாட்டினில் நிறைகுடி யேற்றிய
எழுகரை நாட்டவர் தம்பிரானே.

64. கேஷத்திரக்கோவை

353.

கும்ப கோணமொ டாரூர் சிதம்பரம்
உம்பர் வாழ்வுறு சீகாழி நின்றிடு
கொன்றை வேணியர் மாயூர மம்பெறு
சிவகாசி
கொந்து லாவிய ராமே சுரந்தனி
வந்து பூஜைசெய் நால்வேத தந்திரர்
கும்பு கூடிய வேளூர் பரங்கிரி தனில்வாழ்வே
செம்பு கேசுர மாடாணை யின்புறு
செந்தி லேடகம் வாழ்சோலை யங்கிரி
தென்றன் மாகிரி நாடாள வந்தவ செகநாதஞ்
செஞ்சொ லேரக மாவா வினன்குடி
குன்று தோறுடன் மூதூர் விரிஞ்சை நல்
செம்பொன் மேனிய சோணாடு வஞ்சியில்
வருதேவே

கம்பை மாவடி மீதேய சுந்தர
கம்பு லாவிய காவேரி சங்கமு
கஞ்சி ராமலை வாழ்தேவ தந்திர வயலூரா
கந்த மேவிய போரூர் நடம்புரி
தென்சி வாயமு மேயா யகம்படு
கண்டி யூர்வரு சாமீக டம்பணி மணிமார்பா

எம்பி ரானொடு வாதாடு மங்கைய
ரும்பர் வாணிபொ னீள்மால் சவுந்தரி
எந்த நாள்தொறு மேர்பாக நின்றுறு
துதியோதும்

இந்தி ராணிதன் மாதோடு நன்குற
மங்கை மாணையு மாலாய்ம ணந்துல
கெங்கு மேவிய தேவால யந்தொறு
பெருமானே.

பொதுப் பாடல்கள்

354.

அகரமுத லெனவுரைசெய் ஐம்பந்தொ ரக்ஷரமும்
அகிலகலை களும்வெகுவி தங்கொண்ட
தத்துவமும்
அபரிமிதசு ருதியும டங்குந்த னிப்பொருளே
எப்பொருளு மாய

அறிவையறி பவரறியும் இன்பந்த னேத்துரிய
முடிவைஅடி நடுமுடிவில் துங்கந்த னேச்சிறிய
அணுவையணு வினின்மலமு நெஞ்சங்கு
ணத்ரயமு மற்றதொரு காலம்

நிகழும்வடி வினைமுடிவி லொன்றென்றி ருப்பதனை
 நிறைவுகுறை வொழிவறநி றைந்தெங்கு
 நிற்பதனை
 நிகர்பகர அரியதைவி சும்பின்பு ரத்ரயமெ
 ரித்தபெரு மானும்

நிருபகுரு பரகுமர என்றென்று பத்திகொடு
 பரவஅரு ளியமவுன மந்த்ரந்த னைப்பழைய
 நினதுவழி யடிமையும்வி ளங்கும்ப டிக்கினிது
 ணர்த்தியருள் வாயே

தகுதகு குதகுதகு தந்தந்த குத்தகு கு
 டிகுடிக்கு டிகுடிக்கு டிண்டிண்டி குக்குடி கு
 தகுதகெண கெணசெகுத தந்தந்த ரித்தகுத
 தத்ததகு தீதோ

தனதனன தனதனன தந்தந்த னத்ததன
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுண்டுண்டு டுட்டுடுடு
 தரரரர ரிரிரிரிரி யென்றென்றி டக்கையுமு
 டக்கையுமி யாவும்

மொகுமொகென அதிரமுதி ரண்டம்பி ளக்கநிமிர்
 அலகைகர ணமிடவுல கெங்கும்பர மிக்கநட
 முடுகுபயி ரவர்பவுரி கொண்டின்பு றப்படுக
 ளத்திலொரு கோடி

முதுகமுகு கொடிகருட னங்கம்பொ ரக்குருதி
 நதிபெருக வெகுமுகக வந்தங்கள் நிர்த்தமிட
 முரசதிர நிசிசரரை வென்றிந்தி ரற்கரச ளித்த
 பெருமானே.

355.

ஆராத காத லாகி மாதர்த மாபாத சூட மீதி
 லேவிழி
 யாலோல னாய்வி கார மாகியி லஞ்சியாலே
 ஆசாப சாக மூடி மேலிட ஆசார வீன னுகி யேமிக
 ஆபாச னுகி யோடி நானும் ழிந்திடாதே
 ஈராறு தோளு மாறு மாமுக மோடாரு நீப வாச
 மாலையு
 மேருன தோகை நீல வாசியு மன்பினாலே
 ஏனோரு மோது மாறு தீதற நானாக பாடி யாடி
 நாடொறு
 மீடேறு மாறு ஞான போதக மன்புருதோ
 வாராகி நீள்க பாலி மாலினி மாமாயி யாயி தேவி
 யாமனை
 வாசாம கோச ராப ராபரை யிங்குளாயி
 வாதாடி மோடி காடு காளுமை மாஞால லீலி யால
 போசனி
 மாகாளி சூலி வாலை யோகினி யம்பவானி
 சூராரி மாபு ராரி கோமனை தூளாய பூதி பூசு
 நாரணி
 சோனாச லாதி லோக நாயகி தந்தவாழ்வே
 தோளாலும் வானி னாலு மாறிடு தோலாத
 வான நாடு சூறைகொள்
 சூராரி யேவி சாக னேசுரர் தம்பிரானே.

356.

ஆனாத ஞான புத்தி யைக்கொடுத்ததும்
 ஆராயு நூல்க ளிற்க ருத்த ளித்ததும்
 ஆதேச வாழ்வி னிற்ப்ர மித்தி னேத்துயி
 ரழியாதே

ஆசாப யோதி யைக்க டக்க விட்டதும்
 வாசாம கோச ரத்தி ருத்து வித்ததும்
 ஆபாத னேன்மி கப்ர சித்தி பெற்றினி
 துலகேழும்

யானாக நாம அற்பு தத்தி ருப்புகழ்
 தேனாற வோதி யெத்தி சைப்பு றத்தினும்
 ஏடேவு ராஜ தத்தி னேப்பணித்ததும் இடராழி
 ஏனாத மாம லத்ர யக்கு ணத்ரய
 நானாவி கார புற்பு தப்பி றப்பற
 ஏதேம மாயெ னக்க நுகர் கித்ததும் மறவேனே

மாநாக நாண்வ லுப்பு றத்து வக்கியொர்
 மாமேரு பூக ரத்த னுப்பி டித்தொரு
 மாலாய வாளி யைத்தொடுத்த ரக்கரி
 லொருமுவர்

மாளாது பாத கப்பு ரத்ர யத்தவர்
 தூளாக வேழு தற்சி ரித்த வித்தகர்
 வாழ்வேவ லாரி பெற்றெடுத்த கற்பக
 வனமேவும்

தேநாய காள னத்து தித்த வுத்தம
 வாடாடர் வாழ விக்ர மத்தி ருக்கழல்
 சேராத சூர னேத்து ணித்த டக்கிய
 வரைமோதிச்

சேருய சோரி புக்க ளக்கர் திட்டெழ
 மாறாநி சாச ரக்கு லத்தை யிப்படி
 சீராவி னால றுத்த றுத்தொ துக்கிய
 பெருமானே.

357.

உறவின்முறை சுதறியழ ஊராரு மாசையற
பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுற
உலகிலுள பலரரிசி வாய்மீதி லேசொரியு
மந்தநாளில்
உனதுமுக கருணைமல ரோராறு மாறிருகை
திரள்புயமு மெழில்பணிகொள் வார்காது
நீள்விழியு
முபயபத மிசைகுலவு சீரேறு நூபுரமும்
அந்தமார்பும்
மறையறைய அமரர்தரு பூமாரி யேசொரிய
மதுவொழுகு தரவில்மணி மீதேழு நூலொளிர
மயிலின்மிசை யழகுபொலி யாளாய்மு
ஞாடியர் வந்துகூட
மறலிபடை யமபுரமு மீதோட வேபொருது
விருதுபல முறைமுறையி லேயூதி வாதுசெய்து
மதலையொரு குதலையடி நாயேனை யாளஇங்ஙன்
வந்திடாயோ
பிறையெயிறு முரணசுரர் பேராது பாரில்விழ
அதிரஎழு புவியுலக மீரேழு மோலமிட
பிடிகளிறி னடல்நிரைகள் பாழாக வேதிசையில்
நின்றநாகம்
பிரியநெடு மலையிடிய மாவாரி தூளியெழு
பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாளி கூளியொடு
பிணநிணமு முணவுசெய்து பேயோடு
மாடல்செய வென்றதீரா
குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய்வருட
கரடிபுலி திரிகடிய வாரான கானில்மிகு
குளிர்கணியி னிளமரம தேயாகி நீடியுயர்
குன்றுலாவி

கொடியதொரு முயலகனின் மீதாடு வாருடைய
வொருபுறம் துறவளரு மாதாபெருவருள்செய்
குமர குருபர அமரர் வாளுடர் பேணஅருள்
தம்பிரானே.

358.

ஓது வித்தவர் கூலிகொ டாதவர்
மாத வர்க்கதி பாதக மானவர்
ஊச லிற்கன லாயெரி காணையர்
மறையோர்கள்
ஊர்த னக்கிட ரேசெயு மேழைகள்
ஆர்த னக்குழு தாசின தாரிகள்
ஓடி யுத்தம ரூதிய நாடின ரிரவோருக்
கேது மித்தனை தானமி டாதவர்
பூத லத்தினி லோரம தானவர்
ஈசர் விஷ்ணுவை சேவைசெய் வோர்தமை
யிகழ்வோர்கள்
ஏக சித்ததி யானமி லாதவர்
மோக முற்றிடு போகித மூறினர்
ஈன ரித்தனை பேர்களு மேழ்நர குழல்வாரே
தாத தத்தத தாதத தாதத
தூது துத்துது தூதுது தூதுது
சாக சச்சச சாசச சாசச சசசாச
தாட டட்ட டாட டாட டாட
டு டுட்டு டுடு டுடு
தாடி டிட்டி டிடி டிடி
தீதி தித்தி தீதி தீதி
தோதி குத்திகு தோதி கு தோதி கு
சேகு செக்குகு சேகு கு சேகு கு செகுசேகு
சேயெ னப்பல ராடிட மாகலை
ஆயு முத்தமர் கூறிடும் வாசக
சேகு சித்திர மாகநி னுடிய பெருமானே.

359.

பழுதற வோதிக் கடந்து பகைவினை தீரத் துறந்து
பலபல யோசுத் திருந்து மதராசன்

பரிமள பாணத் தயர்ந்து பனைமட லூர்தற்
கிசைந்து

பரிதவி யாமெத்த நொந்து மயல்கூர

அழுதழு தாசைப் படுங்க ணபிநய மாதர்க் கிரங்கி
யவர்விழி பாணத்து நெஞ்ச மறைபோய்நின்

றழிவது யான்முற் பயந்த விதிவச
மோமற்றை யுன்ற
னருள்வச மோஇப்ர மந்தெ ரிகிலேனே

எழுதரு வேதத்து மன்றி முழுதினு மாய்நிற்கு
மெந்தை
யெனவொரு ஞானக் குருந்த ருளமேவும்

இருவுரு வாகித் துலங்கி யொருகன தூணிற்
பிறந்து
இரணியன் மார்பைப் பிளந்த தனியாண்மை

பொழுதிசை யாவிக்ர மன்தன் மருகபு
ராரிக்கு மைந்த
புளகப டரக் குரும்பை யுடன்மேவும்

புயல்கரி வாழச் சிலம்பின் வனசர மானுக் குகந்து
புனமிசை யோடிப் புகுந்த பெருமானே.

360.

பாணிக்குட் படாது சாதகர் காணச்சற் றெனாது
வாதிகள்

பாஷிக்கத் தகாது பாதக பஞ்சபூத

பாசத்திற் படாது வேறொரு பாயத்திற் புகாது
பாவனை

பாவிக்கப் பெறுது வாதனை நெஞ்சமான

ஏணிக்கெட் டொனாது மீதுயர் சேனுக்குச் சமான
நூல்வழி

யேறிப்பற் றெனாது நாடினர் தங்களாலும்

ஏதுச்செப் பொனாத தோர்பொருள் சேரத்துக்
கமாம கோத்தி

யேறச்செச் சைநாறு தானைவ ணங்குவேனோ

ஆணிப்பொற் ப்ரதாப மேருவை வேலிட்டுக்
கடாவி வாசவன்

ஆபத்தைக் கெடாநி சாசரர் தம்ப்ரகாசம்

ஆழிச்சத் ரசாயை நீழலி லாதித்தப் ப்ரகாச
நேர்தர

ஆழிச்சக் ரவாள மாள் தரும் எம்பிரானே

மாணிக்கப் ப்ரவாள நீலம தாணிப்பொற்
கிராதை நூபுர

வாசப்பத் மபாத சேகர சம்புவேதா

வாசிக்கப் படாத வாசகம் ஈசர்க்குச் சுவாமி
யாய்முதல்

வாசிப்பித் ததேசி காசுரர் தம்பிரானே.

361.

புவிக்குன் பாத மதைநினை பவர்க்குங் கால தரிசனை
 புலக்கண் கூடு மதுதனை அறியாதே
 புரட்டும் பாத சமயிகள் நெறிக்கண் பூதுபடிற்றரை
 புழுக்கண் பாவ மதுகொளல் பிழையாதே

கவிக்கொண் டாடு புகழினை படிக்கும் பாடு திறமிலி
 களைக்கும் பாவ சுழல்படு மடிநாயேன்
 கலக்குண்டாகு புவிதனி லெனக்குண் டாகு
 பணிவிடை
 கணக்குண் டாதல் திருவுள மறியாதோ

சிவத்தின் சாமி மயில்மிசை நடிக்குஞ் சாமி
 யெமதுளெ
 சிறக்குஞ் சாமி சொருபமி தொளிகாணச்
 செழிக்குஞ் சாமி பிறவியை யொழிக்குஞ் சாமி
 பவமதை
 தெறிக்குஞ் சாமி முநிவர்க ளிடமேவுந்

தவத்தின் சாமி புரிபிழை பொறுக்குஞ் சாமி
 குடிநிலை
 தரிக்குஞ் சாமி யசுரர்கள் பொடியாகச்
 சதைக்குஞ் சாமி யெமைபணி விதிக்குஞ் சாமி
 சரவண
 தகப்பன் சாமி யெனவரு பெருமானே

362.

மதனேவிய கணையாலிரு வினையால்புவி

கடல்சாரமும்

வடிவாயுடல் நடமாடுக

முடியாதேன்

மனமாயையொ டிருகாழ்வினை யறமுதுடை

மலம்வேரற

மகிழ்ஞானக அநுபூதியி

னருள்மேவிப்

பதமேவுமு னடியாருடன் வினையாடுக

அடியேன்முனெ

பரிபூரண கிருபாகர

முடன்ஞான

பரிமேலழ குடனேறிவி ணவர் பூமழை

யடிமேல்விட

பலகோடிவெண் மதிபோலவெ

வருவாயே

சதகோடிவெண் மடவார்கட லெனசாமரை

யசையாமுழு

சசிகுரியர் சுடராமென

வொருகோடிச்

சடைமாழுடி முநிவோர் சர ணெனவேதியர்

மறையோதுக

சதிநாடக மருள்வேணிய

னருள்பாலா

விதியானவ னினையாளென துளமேவிய வளிநாயகி

வெகுமாலுற தனமேலனை

முருகோனே

வெளியாசையொ டடைபூவணர் மருகாமணி

முதிராடக

வெயில்வீசிய அழகாதமிழ்

பெருமானே.

363.

மாண்டாரெ லும்பணி யுஞ்சடை
 யாண்டாரி றைஞ்ச மொழிந்ததை
 வான்பூத லம்பவ னங்கனல் புனலான
 வான்பூத முங்கர ணங்களு
 நான் போயொ டுங்கஅ டங்கலு
 மாய்ந்தால்வி ளங்கும தொன்றினை
 யருளாயேல்

வேண்டாமை யொன்றைய டைந்துள
 மீண்டாறி நின்சர ணங்களில்
 வீழ்ந்தாவல் கொண்டுரு கன்பினை
 யுடையேனாய்

வேந்தாக டம்புபு னைந்தருள்
 சேந்தாச ரண்சர ணென்பது
 வீண்போம தொன்றல என்பதை யுணராதோ

ஆண்டார்த லங்கள ளந்திட
 நீண்டார்மு குந்தர்த டந்தனில்
 ஆண்டாவி துஞ்சிய தென்றுமு தலைவாயுற்
 றுங்கோர் சிலம்புபு லம்பிட
 ஞான்றாது துங்கச லஞ்சலம்
 ஆம்பூமு ழங்கிய டங்கும ளவில்நேசம்

பூண்டாழி கொண்டு வ னங்களி
 லேய்ந்தாள வென்று வெறுந்தனி
 போந்தோல மென்றுத வும்புயல் மருகோனே

பூம்பாளை யெங்கும ணங்கமழ்
 தேங்காவில் நின்றதொர் குன்றவர்
 பூந்தோகை கொங்கைவி ரும்பிய பெருமானே.

364

முனைய ழிந்தது மேட்டிகு லைந்தது
வயது சென்றது வாய்ப்ப லுதிர்ந்தது
முதுகு வெஞ்சிலை காட்டிவ னைந்தது
ப்ரபையான

முகமி ழிந்தது நோக்குமி ருண்டது
இருமல் வந்தது தூக்கமொ ழிந்தது
மொழி தளர்ந்தது நாக்கு விழுந்தது
அறிவேபோய்

நினைவ யர்ந்தது நீட்டல்மு டங்கலு
மவச மும்பல ஏக்கமு முந்தின
நெறிம றந்தது மூப்புமு திர்ந்தது
பலநோயும்

நிலுவை கொண்டது பாய்க்கிடை கண்டது
சலம லங்களி னூற்றமெ முந்தது
நிமிஷ மிங்கினி யாச்சுதென் முன்பினி
தருள்வாயே

இனைய இந்திர னேற்றமு மண்டர்கள்
தலமு மங்கிட வோட்டியி ருஞ்சிறை
யிடுமி டும்புள ராக்கதர் தங்களில்
வெகுகோடி

எதிர்பொ ரும்படி போர்க்குளெ திர்ந்தவர்
தசைசி ரங்களு நாற்றிசை சிந்திட
இடிமு ழங்கிய வேற்படை யொன்றனை
யெறிவோனே

தினைவ னங்கினி காத்தச வுந்தரி
அருகு சென்றடி போற்றிம ணஞ்செய்து
செகம றிந்திட வாழ்க்கைபு ரிந்திடு
மினையோனே

திரிபு ரம்பொடி யாக்கிய சங்கரர்
குமர கந்தப ராக்ரம செந்தமிழ்
தெளிவு கொண்டடி யார்க்குவி ளம்பிய
பெருமாளே.

365

இத்தரணி மீதிற்
 எத்த ரொடு கூடிக்
 முத்தமிழை யோதித்
 முத்தியடி யேனுக்
 தத்துவமெய்ஞ் ஞானக்
 சத்தசொரு பாபுத்
 நித்தியக்ரு தாநற்
 நிர்த்தஜெக ஜோதிப்

பிறவாதே
 கலவாதே
 தளராதே
 கருள்வாயே
 குருநாதா
 தமுதோனே
 பெருவாழ்வே
 பெருமானே.

366

கருப்பற் றூறிப்
 கனக்கப் பாடுற்
 திருப்பொற் பாதத்
 சிறக்கப் பாலித்
 பரப்பற் றுருக்
 பரத்தப் பாலுக்
 திருக்கைச் சேவற்
 செகத்திற் சோதிப்

பிறவாதே
 றுழலாதே
 தநுபூதி
 தருள்வாயே
 குரியோனே
 கணியோனே
 கொடியோனே
 பெருமானே.

367

கொடியமத வேள்கைக்
 குரைகணெடு நீலக்
 நெடியபுகழ் சோலைக்
 நிலைமைகெடு மானைத்
 கடியரவு பூணர்க்
 கலைகள்தெரி மாமெய்ப்
 அடியவர்கள் நேசத்
 அறுமுகவி நோதப்

கணையாலே
 கடலாலே
 குயிலாலே
 தழுவாயே
 கினியோனே
 புலவோனே
 துறைவேலா
 பெருமானே.

368

சமய பத்தி வருதாத்தனை
 சரண்பத்ம சிவார்ச்சனை
 அமைய சற்குரு சாத்திர
 அருளெ னக்கினி மேற்றுணை
 உமைமு லைத்தரு பாற்கொடு
 உரிய மெய்த்தவ மாக்கிந
 தமிழ்த னைக்கரை காட்டிய
 சமண ரைக்கழு வேற்றிய

நினையாதே
 தனைநாடி
 மொழி நூலால்
 தருவாயே
 அருள்கூறி
 லுபதேசத்
 திறலோனே
 பெருமானே.

369

துள்ளுமத வேள்கைக்
 தொல்லைநெடு நீலக்
 மெள்ளவரு சோலைக்
 மெய்யுருகு மாணத்
 தெள்ளுதமிழ் பாடத்
 செய்யகும ரேசத்
 வள்ளல்தொழு ஞானக்
 வள்ளிமண வாள்ப

கணையாலே
 கடலாலே
 குயிலாலே
 தழுவாயே
 தெளிவோனே
 திறலோனே
 கழலோனே
 பெருமானே.

370

தேனியல்சொற்
 சேவைதனைக்
 யானெனதற்
 யானறிதற்
 வானவருக்
 வாசவனுக்
 ஆனைமுகற்
 ஆறுமுகப்

கணிமாதர்
 கருதாதே
 றிடுபோதம்
 கருள்வாயே
 கரசான
 கினியோனே
 கிளையோனே
 பெருமானே.

371

நாளு மிகுத்த
 ஞான நிருத்த
 ஏழை தனக்கு
 ராசி தழைக்க
 பூளை யெருக்கு
 பூண ரளித்த
 வேளை தனக்கு
 வேழ மழைத்த

கசிவாகி
 மதைநாடும்
 மநுபூதி
 அருள்வாயே
 மதிநாக
 சிறியோனே
 சிதமாக
 பெருமானே.

372

நீலங்கொள் மேகத்தின்
 நீவந்த வாழ்வைக்கண்
 மால்கொண்ட பேதைக்குன்
 மார்தங்கு தாரைத்தந்
 வேல்கொண்டு வேலைப்பண்
 வீரங்கொள் சூரர்க்குங்
 நாலந்த வேதத்தின்
 நானென்று மார்தட்டும்

மயில்மீதே
 டதனாலே
 மணநாறும்
 தருள்வாயே
 டெறிவோனே
 குலகாலா
 பொருளோனே
 பெருமானே.

373

பட்டுப் படாத
 பக்கத்து மாதர்
 சுட்டுச் சுடாத
 துக்கத்தி லாழ்வ
 தட்டுப் படாத
 தர்க்கித்த சூரர்
 மட்டுப் படாத
 மற்றொப்பி லாத

மதனாலும்
 வசையாலும்
 நிலவாலும்
 தியல்போதான்
 திறல்வீரா
 குலகாலா
 மயிலோனே
 பெருமானே.

374

பரவைக் கெத்தனை
பகரற் குற்றவ
மரபுக் குச்சித
வரமெத் தத்தர
கரடக் கற்பக
கலைவிற் கட்டுற
அரனுக் குற்றது
அயனைக் குட்டிய

விசை தூது
ரெனமானுன்
ப்ரபுவாக
வருவாயே
னினையோனே
மகள்கேள்வா
புகல்வோனே
பெருமானே.

375

பிறவியலை யாற்றினிற்
பிரகிருதி மார்க்கமுற்
உறுதிக்குரு வாக்கியப்
உனதுபத காக்கியைத்
அறுசமய சாத்திரப்
அறிவுளறி வார்க்குணக்
குறுமுனிவ னேத்துமுத்
குமரகுரு கார்த்திகைப்

புகுதாதே
றலையாதே
பொருளாலே
தருவாயே
பொருளோனே
கடலோனே
தமிழோனே
பெருமானே.

376

பொன்னை விரும்பிய
புன்மை விரும்பியே
என்னை விரும்பிநி
எண்ணி விரும்பவு
மின்னை விரும்பிய
மெய்யின் விரும்பிய
அன்னை விரும்பிய
அண்மி விரும்பிய

பொதுமாதர்
தடுமாறும்
யொருகால்நின்
மருள்வாயே
சடையாளர்
குருநாதா
குறமானே
பெருமானே.

377

மனையக்கள் சுற்ற
வலையைக் கடக்க
வினையிற்செ ருக்கி
விழலுக்கி றைத்து
சுனையைக்க லக்கி
சொருபக்கு றத்தி
தினநற்ச ரித்ர
சிறைவெட்டி விட்ட

மெனுமாயா
அறியாதே
யடிநாயேன்
விடலாமோ
வினையாடு
மணவாளா
முளதேவர்
பெருமாளே.

378

வாரிமீ தேயெழு
மாரவே னேவிய
பாரெலா மேசிய
பாவியே னாவிம
சூரனீள் மார்புதொ
சோதியே தோகைய
மூரிமால் யானைம
மூவர்தே வாதிகள்

திங்களாலே
அம்பிணலே
பண்பிணலே
யங்கலாமோ
னைந்தவேலா
மர்ந்தகோவே
ணந்தமார்பா
தம்பிரானே.

379

அடியார்ம னஞ்சலிக்க எவராகி லும்பழிக்க
அபராதம் வந்துகெட்ட பிணிமூடி
அனைவோரும் வந்துசிச்சி யெனநால்வ ருஞ்சிரிக்க
அனலோட மூன்றுசெத்து விடுமாபோற்
கடையேன்ம லங்கள் முற்று மிருநோயு டன்பிடித்த
கலியோடி றந்து சுத்த வெளியாகிக்
களிகூர என்றனுக்கு மயிலேறி வந்துமுத்தி
கதியேற அன்புவைத்து னருள்தாராய்

சடைமீது கங்கைவைத்து விடையேறு மெந்தைசுத்த
தழல்மேனி யன்சிரித்தொர் புரமுணும்
தவிடாக வந்தெதிர்த்த மதனாக முஞ்சிதைத்த
தழல்பார்வை யன்றளித்த குருநாதா
மிடிதீர அண்டருக்கு மயிலேறி வஞ்சர்கொட்டம்
வெளியாக வந்துநிர்த்த மருள்வோனே
மினனூல்ம ருங்குல்பொற்பு முலைமாதி
ளங்குறத்தி
மிகுமாலொ டன்புவைத்த பெருமானே.

380

இருநோய்ம லத்தைசிவ வொளியால்மி ரட்டியெனை
யினிதாவழைத்தெனது முடிமேலே
இணைதாள ளித்துனது மயில்மேலி ருத்தியொளி
ரியல்வெல ளித்துமகி ழிருவோரும்
ஒருவாகெ னக்கயிலை யிறையோன ளித்தருளு
மொளிர்வேத கற்பகந லினையோனே
ஒளிர்மாம றைத்தொகுதி சுரர்பார்து தித்தருள
உபதேசி கப்பதமு மருள்வாயே
கருநோய றுத்தெனது மிடிதூள்ப டுத்திவிடு
கரிமாழு கக்கடவு ளடியார்கள்
கருதாவ கைக்குவர மருள்னான தொப்பைமகிழ்
கருணாக டப்பமல ரணிவோனே
திருமால ளித்தருளு மொருனான பத்தினியை
திகழ்மார்பு றத்தமுவு மயில்வேலா
சிலைதாளே முப்பிகவ டவுணோரை வெட்டிசுரர்
சிறைமீள விட்டபுகழ் பெருமானே.

381

ஊனே நெலும்பு சீசீ மலங்க

ளோடே நரம்பு

கசுமாலம்

ஊழ்நோ யடைந்து மாசான மண்டு

மூனே டுழன்ற

கடைநாயேன்

நானு ரொடுங்க நானார் வணங்க

நானார் மகிழ்ந்து

உனையோத

நானு ரிரங்க நானு ருணங்க

நானார் நடந்து

விழநானார்

தானே புணர்ந்து தானே யறிந்து

தானே மகிழ்ந்து

அருளுறித்

தாய்போல் பரிந்த தேனே டுகந்து

தானே தழைந்து

சிவமாகித்

தானே வளர்ந்து தானே யிருந்த

தார்வேணி யெந்தை

யருள்பாலா

சாலோக தொண்டர் சாமீப தொண்டர்

சாருப தொண்டர்

பெருமானே.

382

சந்தம் புனைந்து சந்தஞ் சிறந்த

தண்கொங்கை வஞ்சி

மனையாளுந்

தஞ்சம் பயின்று கொஞ்சஞ் சதங்கை

தங்கும் பதங்க

ளிளைஞோரும்

எந்தன் தனங்க ளென்றென்று நெஞ்சி

லென்றும் புகழ்ந்து

மிகவாழும்

இன்பங் களைந்து துன்பங்கள் மங்க

இன்றுன் பதங்கள்

தரவேணும்

கொந்தின் கடம்பு செந்தண் புயங்கள்
கொண்டங் குறிஞ்சி யுறைவோனே
கொங்கின் புனஞ்செய் மின்கண்ட கந்த
குன்றம் பிளந்த கதிர்வேலா
ஐந்திந் தீரியங்கள் வென்றென்று மன்ப
ரங்கம் பொருந்து மழகோனே
அண்டந் தலங்க ளெங்குங் கலங்க
அன்றஞ்ச லென்ற பெருமானே.

383

சாங்கரி பாடியிட வோங்கிய ஞானசக
தாண்டவ மாடியவர் வடிவான
சாந்தம தீதமுணர் கூந்தம சாதியவர்
தாங்களு ஞானமுற வடியேனுந்
தூங்கிய பார்வையொடு தாங்கிய வாயுவொடு
தோன்றிய சோதியொடு சிவயோகந்
தூண்டிய சீவனொடு வேண்டிய காலமொடு
சோம்பினில் வாழும்வகை அருளாதோ
வாங்குகை யானையென வீன்குலை வாழைவளர்
வான்பொழில் குழும்வய லயலேறி
மாங்கனி தேனொழுக வேங்கையில் மேலரிகள்
மாந்திய வாரணிய மலைமீதிற்
பூங்கொடி போலுமிடை யேங்கிட வாரமணி
பூண்பன பாரியன தனபாரப்
பூங்குற மாதினுட னுங்குற வாடியிருள்
பூம்பொழில் மேவிவளர் பெருமானே.

384

சிவஞான புண்டரிக மலர்மாது டன்கலவி
 சிவபோக மன்பருக அறியாமற்
 ஜெகமீது முன்றுமல வடிவாயி ருந்துபொது
 திகழ்மாதர் பின்செருமி யழிவேனோ
 தவமாத வங்கல்பயில் அடியார்க ணங்களொடு
 தயவாய்ம கிழ்ந்துதினம் வினையாடத்
 தமிழேன் மலங்களிரு வினேநோயி டிந்தலற
 ததிநாளும் வந்ததென்முன் வரவேணும்
 உவகாரி யன்பர்பணி கலியாணி யெந்தையிட
 முறைநாய கங்கவுரி சிவகாமி
 ஒளிரானே யின்கரமில் மகிழ்மாது ளங்கனியை
 யொருநாள்ப கிர்ந்தவுமை யருள்பாலா
 அவமேபி றந்தளனை இறவாம லன்பர்புகு
 மமுதால யம்பதவி யருள்வோனே
 அழகாந கம்பொலியு மயிலாகு றிஞ்சிமகிழ்
 அயிலாபு கழ்ந்தவர்கள் பெருமானே.

385

தோரண கனக வாசலில் முழவு
 தோல்முர சதிர முதிராத
 தோகையர் கவரி வீசவ யிரியர்
 தோள்வலி புகழ் மதகோப
 வாரண ரதப தாகினி துரக
 மாதிர நிறைய அரசாகி
 வாழினும் வறுமை கூரினு நினது
 வார்கழ லொழிய மொழியேனே

பூரண புவன காரண சுவரி

பூதர புளக

தனபார

பூஷண நிருதர் தூஷண விபுதர்

பூபதி நகரி

குடியேற

ஆரண வனச ஈரிரு குடுமி

ஆரியன் வெருவ

மயிலேறு

மாரிய பரம ஞானமு மழகு

மாண்மையு முடைய

பெருமானே.

386

நாகாங்க ரோமங்காட்டி வாரேந்து நாகங் காட்டி

நாமேந்து பாலங் காட்டி

யபிராம

நானுங்க ராகங் காட்டி நாகேந்திர நீலங் காட்டி

நாயேன்ப்ர காசங் காட்டி

மடலூர

மேகாங்க கேசங் காட்டி வாயாம்பல் வாசங் காட்டி

மீதுர்ந்த போகங் காட்டி

யுயிரீர்வார்

மேல்வீழ்ந்து தோயுந் தூர்த்தன் மோகாந்த

காரந்தீர்க்க

வேதாந்த தீபங் காட்டி

யருள்வாயே

ஏகாந்த வீரம் போற்றி நீலாங்க யானம் போற்றி

யேடார்ந்த நீபம் போற்றி

முகில்தாவி

ஏறோங்க லேழுஞ் சாய்த்த நான்மூன்று

தோளும் போற்றி

யார்வேண்டி னாலுங் கேட்ட

பொருளியும்

த்யாகாங்க சீலம் போற்றி வாயோய்ந்தி டாதன்

றுர்த்து

தேசாங்க சூரன் தோற்க

மயிலேறிச்

சேவேந்தி தேசம் பார்க்க வேலேந்தி மீனம் பூத்த

தேவேந்திர லோகங் காத்த

பெருமானே.

387

பாரந றுங்குழல் சோரநெ கிழ்ந்துப
 டீரத னம்புள கிதமாகப்
 பாவைய ருந்தியில் மூழ்கிநெ டும்பரி
 தாபமு டன்பரி மளவாயின்
 ஆரமு துண்டணை மீதிலி ருந்தநு
 ராகம்வி னேந்திட வினையாடி
 ஆகந கம்பட ஆரமு யங்கிய
 ஆசைம றந்துணை யுணர்வேனோ
 நாரத னன்றுச காயமொ ழிந்திட
 நாயகி பைம்புன மதுதேடி
 நாணம ழிந்துரு மாறிய வஞ்சக
 நாடியெ பங்கய பதநோவ
 மாரச ரம்பட மோகமு டன்குற
 வாணர்கு றிஞ்சியின் மிசையேபோய்
 மாமுநி வன்புணர் மானுத வுந்தனி
 மாணைம ணஞ்செய்த பெருமாளே.

388

பூதக லாதிகள் கொண்டு யோகமு மாகம கிழ்ந்து
 பூசைகள் யாதுநி கழ்ந்து பிழைகோடி
 போம்வழி யேதுதெ ரிந்து ஆதிய நாதியி ரண்டு
 பூரணி காரணி விந்து வெளியான
 நாதப ராபர மென்ற யோகியு லாசம றிந்து
 ஞானசு வாசமு ணர்ந்து வெளிகாண
 நாடியொ ராயிரம் வந்த தாமரை மீதில மர்ந்த
 நாயகர் பாதமி ரண்டு மடைவேனோ

மாதுசர் வேச்வரி வஞ்சி காளிபி டாரிவி பஞ்சி
 வாணிவ ராகிம டந்தை யபிராமி
 வாழ்சிவ காமச ஷந்த்ரி யாலமெ லாமுக பஞ்ச
 வாலைபு ராரியி டந்த குமையாயி
 வேதபு ராணம்வி ளம்பி நீலமு ராரியர் தங்கை
 மேலொடு கீழுல கங்கள் தருபேதை
 வேடமெ லாமுக சங்க பாடலொ டாடல்ப யின்ற
 வேணியர் நாயகி தந்த பெருமானே.

389

மதிதனை யிலாத பாவி குருநெறி யிலாத கோபி
 மனநிலை நிலாத பேயன் அவமாயை
 வகையது விடாத பேடி தவநினை விலாத மோடி
 வரும்வகை யிதேது காய மெனநாடும்
 விதியிலி பொலாத லோபி சபைதனில்
 வினையிகல் விடாத கூள வராத கோழை
 மிகுபர மதான ஞான நெறிதனை விசார மாக
 மிகுமுன துருப தான மருள்வாயே
 எதிர்வரு முதார சூர னிருபிள வதாக வேலை
 யியலொடு கடாவு தீர குமரேசா
 இனியசொல் மறாத சீலர் கருவழி வராமல் நாளும்
 இளமையது தானு மாக நினைவோனே
 நதியுட னராவு பூணு பரமர்குரு நாத னுன
 நடைபெறு கடுர மான மயில்வீரா
 நகைமுக விநோத ஞான குறமினுட னேகு லாவு
 நவமணி யுலாவு மார்ப பெருமானே.

390

மனநூறு கோடி துன்ப நொடிமீதி லேநி னேந்து
 மதனாட லேழு யங்கி யதிருப
 மடமாத ராசை கொண்டு புவிமீதி லேம யங்கி
 மதிசீரெ லாம ழிந்து கொடிதான
 வினைமுடி யேதி ரிந்து புவிமீதி லேயு ழன்று
 விரகான்மெ யேத ளர்ந்து விடுநாளில்
 விசையான தோகை துங்க மயிலேறி யோடி வந்து
 வெளிஞான வீடு தந்து அருள்வாயே
 தினைவேடர் காவல் தங்கு மலைகாடெ லாழு ழன்று
 சிறுபேதை கால்ப ணிந்த குமரேசா
 திரையாழி சேது கண்டு பொருராவ ணேசை
 வென்ற
 திருமால்மு ராரி தங்கை யருள்பாலா
 முனிவோர்கள் தேவ ரும்பர் சிறையாக வேவ னேந்த
 முதுசூரர் தானே தங்கள் கிளையோடு
 முடிகோடி தூளெ முந்து கமுகோடுபாற ருந்த
 முனைவேலி னுலெ றிந்த பெருமானே.

391

முருகம யூரச் சேவக சரவண ஏனற் பூதரி
 முகுளப டீரக் கோமள முலைமீதே
 முமுகிய காதற் காமுக பதிபசு பாசத் தீர்வினை
 முதியபு ராரிக் கோதிய குருவேயென்
 றுருகியு மாடிப் பாடியு மிருகழல் நாடிச் சூடியு
 முணர்வினொ டீடிக் கூடியும் வழிபாடுற்
 றுலகினொ ராசைப் பாடற நிலைபெறு
 ஞானத் தாலினி
 யுனதடி யாரைச் சேர்வது மொருநாளே

மருகனெ னுமற் சூழ்கொலை சுருதிய மாமப்பாதகன்
 வரவிடு மாயப் பேய்முலை பருகாமேல்
 வருமத யானைக் கோடவை திருகிவி
 ளாவிற் காய்கனி
 மதுகையில் வீழச் சாடிய சதமாபுட்
 பொருதிரு கோரப் பாரிய மருதிடை போயப்
 போதொரு
 சகடுதை யாமற் போர்செய்து வினையாடிப்
 பொதுவியர் சேரிக் கேவளர் புயல்மரு
 காவஜ் ராயுத
 புரமதில் மாபுத் தேளிர்கள் பெருமானே.

392

இருந்த வீடுங் கொஞ்சிய சிறுவரு முறுகேளும்
 இசைந்த லூரும் பெண்டிரு மிளமையும்
 வளமேவும்
 விரிந்த நாடுங் குன்றமு நிலையென மகிழாதே
 விளங்கு தீபங் கொண்டுனை வழிபட
 அருள்வாயே
 குருந்தி லேறுங் கொண்டலின் வடிவினன்
 மருகோனே
 குரங்கு லாவுங் குன்றுறை குறமகள் மணவாளா
 திருந்த வேதந் தண்டமிழ் தெரிதரு புலவோனே
 சிவந்த காலுந் தண்டையு மழகிய பெருமானே.

393

இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும் எழில்நீறும்
 இலங்கு நூலும் புலியத னாடையு மழுமானும்
 அசைந்த தோடுஞ் சிரமணி மாலையு முடிமீதே
 அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய குருநாதா
 உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற முனிவோனே
 உகந்த பாசங் கயிறொடு தூதுவர் நலியாதே
 அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேணும்
 அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய
 பெருமானே.

394

திரிபுர மதனை யொருநொடி யதனி
 லெரிசெய் தருளிய சிவன்வாழ்வே
 சினமுடை யசுரர் மனமது வெருவ
 மயிலது முடுகி விடுவோனே
 பருவரை யதனை யுருவிட எறியும்
 அறுமுக முடைய வடிவேலா
 பசலையொ டணையு மிளமுலை மகளை
 மதன்விடு பகழி தொடலமோ
 கரிதிரு முகமு மிடமுடை வயிறு
 முடையவர் பிறகு வருவோனே
 கனதன முடைய குறவர்த மகளை
 கருணையொ டணையு மணிமார்பா
 அரவணை துயிலு மரிதிரு மருக
 அவனியு முழுது முடையோனே
 அடியவர் வினையு மமரர்கள் துயரு
 மறஅரு ளாதவு பெருமானே.

395

தசையு முதிரமு நிணமொடு செருமிய
கரும கிருமிக ளொழுகிய பழகிய
சடல வுடல்கடை சுடலையி லீடுசிறு

குடில்பேணுஞ்

சகல கருமிகள் சருவிய சமயிகள்
சரியை கிரியைகள் தவமெனு மவர்சிலர்
சவலை யறிவினர் நெறியினை விடஇனி

யடியேனுக்

கிசைய இதுபொரு ளெனஅறி வுறவொரு
வசன முறஇரு வினையற மலமற
இரவு பகலற எனதற நினதற

அநுபூதி

இனிமை தருமொரு தனிமையை மறைகளி
னிறுதி யறுதியி டவரிய பெறுதியை
இருமை யொருமையில் பெருமையை வெளிபட
மொழிவாயே

அசல குலபதி தருமொரு திருமகள்
அமலை விமலைக ளெழுவரும் வழிபட
அருளி அருணையி லுறைதரு மிறையவ

ளபிராமி

அநகை அநுபவை அநுதயை அபிநவை
அதல முதலெழு தலமிவை முறைமுறை
அடைய அருளிய பழையவ ளருளிய

சிறியோனே

வசுவ பசுபதி மகிழ்தர வொருமொழி
மவுன மருளிய மகிமையு மிமையவர்
மரபில் வனிதையும் வனசரர் புதல்வியும்

வடிவேலும்

மயிலு மியலறி புலமையு முபநிட
மதுர கவிதையும் விதரண கருணையும்
வடிவு மிளமையும் வளமையு மழகிய

பெருமானே.

396

குகையில்நவ நாதருஞ் சிறந்த
 முகைவனச சாதனுந் தயங்கு
 குணமுமசு ரேசருந் தரங்க முரல்வேதக்
 குரகதபு ராரியும் ப்ரசண்ட
 மரகதமு ராரியுஞ் செயங்கொள்
 குலிசகைவ லாரியுங் கொடுங்க ணறநூ லும்
 அகலிய புராணமும் ப்ரபஞ்ச
 சகலகலை நூல்களும் பரந்த
 அறமறைய நேகமுங் குவிந்தும் அறியாத
 அறிவுமறி யாமையுங் கடந்த
 அறிவுதிரு மேனியென் றுணர்ந்துன்
 அருணசர னூரவிந்த மென்று அடைவேளே
 பகைகொள் துரி யோதனன் பிறந்து
 படைபொருத பாரதந் தெரிந்து
 பரியதொரு கோடுகொண் டுசண்ட வரைமீதே
 பழுதறவி யாசனன் றியம்ப
 எழுதியவி நாயகன் சிவந்த
 பவளமத யானைபின்பு வந்த முருகோனே
 மிகுதமர சாகரங் கலங்க
 எழுசிகர பூதரங் குலுங்க
 விபரிதநி சாசரன் தியங்க அமராடி
 விபுதர்குல வேழமங்கை துங்க
 பரிமளப டீரகும்ப விம்ப
 ம்ருகமதப யோதரம் புணர்ந்த பெருமானே.

397

சீதமலம் வெப்பு வாதமிகு பித்த	
மானபிணி சுற்றி	யுடலூடே
சேருமுயிர் தப்பி யேகும்வண மிக்க	
தீதுவினா விக்க	வருபோதில்
தாதையொடு மக்கள் நீதியொடு துக்க	
சாகரம தற்கு	ளழியாமுன்
தாரணி தனக்கு ளாரண முரைத்த	
தாள்தர நினைத்து	வரவேணும்
மாதர்மய லுற்று வாடவடி வுற்று	
மாமயிலில் நித்தம்	வருவோனே
மாலுமய னொப்பி லாதபடி பற்றி	
மாலுழலு மற்ற	மறையோர்முன்
வேதமொழி வித்தை யோதியறி வித்த	
நாதவிறல் மிக்க	இகல்வேலா
மேலசுர ரிட்ட தேவர்கிறை வெட்டி	
மீளவிடு வித்த	பெருமானே.

398

காதி மோதி வாதாடு நூல்கற்	றிடுவோருங்
காச தேடி யீயாமல் வாழப்	பெறுவோரும்
மாது பாகர் வாழ்வே யெனாநெக்	குருகாரும்
மாறி லாத மாகால னூர்புக்	கலைவாரே
நாத ரூப மாநாத ராகத்	துறைவோனே
நாக லோக மீரேழு பாருக்	குரியோனே
தீதி லாத வேல்வீர சேவற்	கொடியோனே
தேவ தேவ தேவாதி தேவப்	பெருமானே.

399

அதல சேட ன்ராத அகில மேரு மீதாட
 அபின காளி தாடாட அவனோடன்
 றதிர வீசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட
 அருகு பூத வேதாள மவையாட
 மதுர வாணி தாடாட மலரில் வேத ன்ராத
 மருவு வானு னோராட மதியாட
 வனச மாமி யாராட நெடிய மாம ன்ராத
 மயிலு மாடி நீயாடி வரவேணும்
 கதைவி டாத தோள்வீம னெதிர்கொள்
 வாளி யால்நீடு
 கருத லார்கள் மாசேனை பொடியாகக்
 கதறு காலி போய்மீள விஜய னேறு தேர்மீது
 கனக வேத கோடுதி அலைமோதும்
 உததி மீதி லேசாயு முலக மூடு சீர்பாத
 உவண மூர்தி மாமாயன் மருகோனே
 உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவு மாராஜ
 னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமானே.

400

பொதுவ தாய்த்தனி முதல தாய்ப்பக
 லிரவு போய்ப்புகல் கின்றவேதப்
 பொருள தாய்ப்பொருள் முடிவ தாய்ப்பெரு
 வெளிய தாய்ப்புதை வின்றியீறில்
 கதிய தாய்க்கரு தரிய தாய்ப்பரு
 கமுத மாய்ப்புல னேந்துமாயக்
 கரண மாய்த்தெனே மரண மாற்றிய
 கருணை வார்த்தையி ருந்தவாறென்

உததி கூப்பிட நிருத ரார்ப்பெழ
 உலகு போற்றிட வெங்கலாப
 ஒருப ராக்ரம துரக மோட்டிய
 வுரவ கோக்கிரி நண்பவானோர்
 முதல்வ பார்ப்பதி புதல்வ கார்த்திகை
 முலைகள் தேக்கிட வுண்டவாழ்வே
 முளரி பாற்கடல் சயில மேற்பயில்
 முதிய மூர்த்திகள் தம்பிரானே.

401

கவடு கோத்தெழு முவரி மாத்திறல்
 காய்வேல் பாடே னுடேன் வீடா னதுகூடக்
 கருணை கூர்ப்பன கழல்க ளார்ப்பன
 கால்மேல் வீழேன் வீழ்வார் கால்மீ
 தினும்வீழேன்
 தவிடி னார்ப்பத மெனினு மேற்பவர்
 தாழா தீயேன் வாழா தேசா வதுசாலத்
 தரமு மோக்ஷமு மினியெ னுக்கைச
 தாவா மாறே நீதா னுதா புரிவாயே
 சுவடு பார்த்தட வருக ராத்தலை
 தூளா மாறே தானு நாரா யணனேநற்
 றுணைவ பாற்கடல் வனிதை சேர்ப்பது
 ழாய்மார் பாகோ பாலா காவா யெனவேகைக்
 குவடு கூப்பிட வுணை மேற்கன
 கோடு தாவா னேபோ தாள்வான் மருகோனே
 குலிச பார்த்திப னுலகு காத்தருள்
 கோவே தேவே வேளே வானோர் பெருமானே.

402

கருவெனு மாயை உருவினில் மூழ்கி	
வயதள வாக	நிலமீதில்
கலைதெரி வாணர் கலைபல நூல்கள்	
வெகுவித மாக	கவிபாடித்
தெருவழி போகி பொருளெனு மாசை	
திரவியம் நாடி	நெடிதோடிச்
சிலைநுதல் மாதர் மயலினில் மூழ்கி	
சிறுவித மாக	திரிவேளே
அருளநு போக குருபர னேஉன்	
அடியவர் வாழ	அருள்வோனே
அரனிநு காதில் அருள்பர ஞாந	
அடைவினை ஒதி	அருள்பாலா
வெருவிடு சூரர் குலஅடி வேரை	
விழவிடு சாசு	வதிபாலா
மிடலுட லாளர் அடரசுர் மாள	
விடுமயில் வேல	பெருமானே.

403

ஓது முத்தமிழ் தேராவ்ரு தாவனை
வேத னைப்படு காமாவி காரனை
ஊன முற்றுழல் ஆபாச ஈனனை அந்தர்யாமி
யோக மற்றுழல் ஆசாப சாசனை
மோக முற்றிய மோடாதி மோடனை
ஊதி யத்தவம் நாடாத கேடனை அன்றிலாதி
பாத கக்கொலை யேசூழ்க பாடனை
நீதி சற்றுமி லாகீத நாடனை
பாவி யர்க்குளெ லாமாது ரோகனை
மண்ணின்மீதில்

பாடு பட்டலை மாகோப லோபனை
வீடு பட்டழி கோமான வீணனை
பாச சிக்கினில் வாழ்வேனை யாளுவ
தெந்தநாளோ

ஆதி சற்குண சீலா நமோநம
ஆடகத்திரி சூலா நமோநம
ஆத ரித்தருள் பாலா நமோநம
உந்தியாமை

ஆன வர்க்கினி யானே நமோநம
ஞான முத்தமிழ் தேனே நமோநம
ஆர ணற்கரி யானே நமோநம
மன்றுளாடும்

தோதி தித்திமி தீதா நமோநம
வேத சித்திர ரூபா நமோநம
சோப மற்றவர் சாமீ நமோநம தன்மராச
தூத னைத்துகை பாதா நமோநம
நாத சற்குரு நாதா நமோநம
ஜோதி யிற்ஜக ஜோதி மஹாதெவர்
தம்பிரானே.

404

இனமறைவி தங்கள்கொஞ் சியசிறுச தங்கைகின்
கிணியிலகு தண்டையம் புண்டரீகம்
எனதுமன பங்கயங் குவளைகுர வம்புனைந்
திரவுபகல் சந்ததஞ் சிந்தியாதோ
உனதருளை யன்றியிங் கொருதுணையு மின்றிநின்
றுளையுமொரு வஞ்சகன் பஞ்சபூத
உடலதுசு மந்தலைந் துலகுதொறும் வந்துவந்
துழலுமது துன்புகண் டன்புருதோ

கனநிவத தந்தசங் க்ரமகவள துங்கவெங்
கடவிகட குஞ்சரந் தங்கும்யாணை
கடகசயி லம்பெறும் படியவுணர் துஞ்சமுன்
கனககிரி சம்பெழுந் தம்புராசி
அனலெழுமு னிந்தசங் க்ரமமதலை கந்தனென்
றரனுமுமை யும்புகழ்ந் தன்புகூர
அகிலபுவ னங்களுஞ் சுரரொடுதி ரண்டுநின்
றரிபிரமர் கும்பிடுந் தம்பிரானே.

405

தவநெறி தவறிய குருடுகள் தலைபறி கதறிய
பரபாதத்
தருமிகள் கருமிகள் வெகுவித சமயிக ளவரொடு
சருவாநின்
றவனிவ னுவனுட னவளிவ னுவளது இதுவுது
வெனுமாறற்
றருவுரு வொழிதரு வருவுடை யதுபதி தமிழனு
முணர்வேனோ

குவலய முழுவது மதிர்பட வடகுவ டிடிபட
வுரகேசன்
கொடுமுடி பலநெரி தரநெடு முதுகுரை
கடல்புனல் வறிதாகத்
துவல்கொடு முறையிடு சுரர்பதி துயரது
கெடநிசி சரர்சேனை
துகளெழ நடநவில் மரகத துரகதம் வரவல
பெருமானே.

406

வேடர்செ முந்தினை காத்திதண் மீதிலி ருந்தபி
ராட்டிவி
லோசன அம்புக ளாற்செயல் தடுமாறி
மேனித ளர்ந்துரு காப்பரி தாபமு டன்புன
மேற்றிரு
வேளைபு குந்தப ராக்ரம மதுபாடி
நாடறி யும்படி கூப்பிடு நாவலர் தங்களை யார்ப்பதி
னாலுல கங்களு மேத்திய இருதாளில்
நாறுக டம்பணி யாப்பரி வோடுபு ரந்தப ராக்ரம
நாடஅ ருந்தவம் வாய்ப்பது மொருநாளே
ஆடக மந்தர நீர்க்கசை யாமலு ரம்பெற
நாட்டியொ
ராயிர வெம்பகு வாய்ப்பணி கயிருக
ஆழிக டைந்தமு தாக்கிய நேகர்பெ ரும்பசி
தீர்த்தரு
ளாயனு மன்றெயில் தீப்பாட அதிபார
வாடைநெ டுங்கிரி கோட்டிய வீரனு மெம்பர
மாற்றிய
வாழ்வென வஞ்சக ராக்ஷதர் குலமாள
வாசவன் வன்சிறை மீட்டவ னூரும
டங்கலு மீட்டவன்
வானுல குங்குடி யேற்றிய பெருமானே.

407

நிருத ரார்க்கொரு காலா ஜேஜெய
 சுரர்க ளேத்திடு வேலா ஜேஜெய
 நிமல னார்க்கொரு பாலா ஜேஜெய விறலான
 நெடிய வேற்படை யானே ஜேஜெய
 எனஇ ராப்பகல் தானே நான்மிக
 நினது தாட்டொழு மாறே தானினி
 யுடனேதான்

தரையி னுழ்த்திரை யேழே போலெழு
 பிறவி மாக்கட லுடே நானுறு
 சவலை தீர்த்துன தானே சூடியு னடியார்வாழ்

சபையி னேற்றியின் ஞாநு போதமு
 மருளி யாட்கொளு மாறே தானது
 தமிழ னேற்குமு னெநீ மேவுவ தொருநாளே

தருவி னுட்டர சாள்வான் வேணுவி
 னுருவ மாய்ப்பல நாளே தானுறு
 தவசி னுற்சிவ னீபோய் வானவர் சிறைதீரச்

சகல லோக்கிய மேதா னுளுறு
 மசுர பார்த்திப னோடே சேயவர்
 தமரை வேற்கொடு நீரு யேபட விழமோதென்

றருள ஏற்றம ரோடே போயவ
 ருறையு மாக்கிரி யோடே தானையு
 மழிய வீழ்த்தெதிர் சூரோ டேயம ரடலாகி

அமரில் வீட்டியும் வானோர் தானுறு
 சிறையை மீட்டர னார்பால் மேவிய
 அதிப ராக்ரம வீரா வானவர் பெருமானே.

408

ஞானாவி பூஷணி காரணி காரணி
காமாவி மோகினி வாகினி யாமனை
மாமாயி பார்வதி தேவிசு னாதரி
உமையாள் தன்

நாதாக்கு பாகர தேசிகர் தேசிக
வேதாக மேயருள் தேவர்கள் தேவந
லீசாச டாபர மேசர்சர் வேசுரி முருகோனே

தேனார்மொழிவளி நாயகி நாயக
வானாடு னோர்தொழு மாமயில் வாகன
சேனாநு மானின்ம னோகர மாகிய மணவாளா
சீர்பாத்த சேகர னாகவு நாயினன்
மோகாவி காரவி டாய்கெட ஓடவெ
சீராக வேகலை யாலுனை ஓதவும் அருள்வாயே

பேணார்கள் நீறதி டாஅம னோர்களை
சூராடி யேகழு மீதினி லேறிட
கூனா மீனனி டேறிட கூடலில் வருவோனே
பேராண்மை யாளனி சாசரர் கோனிநு
கூறுக வாளிதொ டூரகு நாயகன்
பூவாய னாரணன் மாயனி ராகவன் மருகோனே

வானாள் படாவரு சூரர்கள் மாளவெ
சேனாடு னோரவர் வீடதி டேறிட
கோனாக வேவரு நாதகு ரூபர குமரேசா

வாசாம கோசர மாகிய வாசக
தேசாதி யோரவர் பாதம தேதொழ
பாசாவி நாசக னாகவு மேவிய பெருமானே.

திருப்புகழ் மாநவிக பூஜை முறை

தரிசநம்

பத்தித் திருமுகம் ஆறுடன் பன்னிரு
தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கும் அமுதுகண் டேன்செயன்
மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனம் எற்றித்
தத்திக், கரை புரளும் பரமாநந்த சாகரத்தே.

நமஸ்காரம்

மைவரும் கண்டத்தர் மைந்த! கந்தா! என்று
வாழ்த்தும் இந்தக்
கைவரும் தொண்டன்றி மற்(று) அறியேன்,
கற்ற கல்வியும் போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகி நிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு, மெய்விடும் போ(து) உன்
அடைக்கலமே.

புஷ்பாலங்காரம்

409

ஆசைகூர் பத்த னேன்மனோ பத்ம

மானபூ வைத்து

நடுவேயன்

பானநூ லிட்டு நாவிலே சித்ர

மாகவே கட்டி

யொருஞான

வாசம்வீ சிப்ர காசியா நிற்ப

மாசிலோர் புத்தி

யளிபாட

மாத்ருதா புஷ்ப மாலைகோ லப்ர

வாளபா தத்தி

லணிவேளே

மூசுகா னத்து மீதுவாழ் முத்த

மூரல்வே டிச்சி

தனபார

மூழ்குநீ பப்ர தாபமார் பத்த

மூரிவே ழத்தின்

மயில்வாழ்வே

வீசுமீ னப்ப யோதிவாய் விட்டு

வேகவே தித்து

வருமாகூர்

வீழ்மோ திப்ப ராரைநா சுத்து

வீரவேல் தொட்ட

பெருமானே.

பாத ஸேவை

தாவடி யோட்டும் மயிலிலும், தேவர் தலையிலும்,

என்

பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன் றே, படி மாவலி,

பால்

மூவடி கேட்டு, அன்று முதண்ட கூடம் முகடு

முட்டச்

சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன் தன் சிற்றடியே.

அர்ச்சனை

410

நாத விந்துக லாதீ நமோநம
 வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம
 ஞான பண்டித ஸாமீ நமோநம வெகுகோடி
 நாம சம்புகு மாரா நமோநம
 போக அந்தரி பாலா நமோநம
 நாக பந்தம யூரா நமோநம பரஞரர்
 சேத தண்டலி நோதா நமோநம
 கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம
 தீர சம்பரம வீரா நமோநம கிரிராஜ
 தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம
 தூய அம்பல லீலா நமோநம
 தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள்தாராய்
 ஈத லும்பல கோலால பூஜையும்
 ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
 ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு மறவாத
 ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்விளை
 சோழ மண்டல மீதே மநோகர
 ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலூரா
 ஆத ரம்பயி லாஞரர் தோழமை
 சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
 ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி
 ஆதி யந்தவு லாவாசு பாடிய
 சேரர் கொங்குவை காவூர் நனாடதில்
 ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்
 பெருமானே.

411

போத கந்தரு கோவே நமோநம
 நீதி தங்கிய தேவா நமோநம
 பூத லந்தனை யாள்வாய் நமோநம பணியாவும்
 பூணு கின்றபி ரானே நமோநம
 வேடர் தங்கொடி மாலா நமோநம
 போத வன்புகழ் ஸாமீ நமோநம அரிதான
 வேத மந்திர ரூபா நமோநம
 ஞான பண்டித நாதா நமோநம
 வீர கண்டைகொள் தாளா நமோநம
 அழகான
 மேனி தங்கிய வேளே நமோநம
 வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோநம
 வீறு கொண்டவி சாகா நமோநம
 அருள்தாராய்
 பாத கஞ்செறி சூராதி மாளவெ
 கூர்மை கொண்டயி லாலே பொராடியெ
 பார அண்டர்கள் வாளுடு சேர்தர
 அருள்வோனே
 பாதி சந்திர னேகூடும் வேணியர்
 சூல சங்கர னுர்கீத நாயகர்
 பார திண்புய மேசேரு சோதியர் கயிலாயர்
 ஆதி சங்கர னுர்பாக மாதுமை
 கோல அம்பிகை மாதா மநோமணி
 ஆயி சுந்தரி தாயான நாரணி அபிராமி
 ஆவல் கொண்டுவி றுலே சிராடவெ
 கோம ளம்பல சூழ்கோயில் மீறிய
 ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்
 பெருமானே.

412

சரவண ஜாதா நமோநம கருணைய தீதா நமோநம
 சததள பாதா நமோநம அபிராம
 தருணக தீரா நமோநம நிருபமர் வீரா நமோநம
 சமதள லூரா நமோநம ஜகதீச
 பரமசொ ரூபா நமோநம சுரர்பதி பூபா நமோநம
 பரிமள நீபா நமோநம உமைகாளி
 பகவதி பாலா நமோநம இகபர மூலா நமோநம
 பவுருஷ சீலா நமோநம அருள்தாராய்
 இரவியு மாகாச பூமியும் விரவிய தூளேற வானவ
 ரெவர்களு மீடேற ஏழ்கடல் முறையோவென்
 றிடர்பட மாமேரு பூதர மிடிபட வேதா னிசாசர
 ரிகல்கெட மாசெக நீடயில் விடுவோனே
 மரகத ஆகார ஆயனு மிரணிய ஆகார வேதனும்
 வசுவெனு மாகார ஈசனு மடிபேண
 மயிலுறை வாழ்வே விநாயக மலையுறை வேலா
 மகீதர
 வனசர ராதார மாகிய பெருமானே.

413

சீதள வாரிஜ பாதாந மோநம
 நாரத கீதவி நோதாந மோநம
 சேவல மாமயில் ப்ரீதாந மோநம மறைதேடுஞ்
 சேகர மானப்ர தாபாந மோநம
 ஆகம சாரசொ ரூபாந மோநம
 தேவர்கள் சேனம கீபாந மோநம கதிதோயப்

பாதக நீவுகு டாராந மோநம
 மாவசு ரேசக டோராந மோநம
 பாரினி லேஜய வீராந மோநம மலைமாது
 பார்வதி யாஸ்தரு பாலாந மோநம
 நாவல ஞானம ஞோலாந மோநம
 பாலகு மாரசு வாமீந மோநம அருள்தாராய்

போதக மாமுக வேரான சோதர
 நிறணி வேணியர் நேயாப்ர பாகர
 பூமக ளார்மரு கேசாம கோததி யிகல்குரா
 போதக மாமறை ஞானாத யாகர
 தேனவிழ் நீபந ருவாரு மார்பக
 பூரண மாமதி போலாறு மாமுக முருகேசா

மாதவர் தேவர்க ளோடேழு ராரியு
 மாமலர் மீதுறை வேதாவு மேபுகழ்
 மாநில மேழினு மேலான நாயக வடிவேலா
 வானவ ருரினும் வீராகி வீறள
 காபுரி வாழ்வினு மேலாக வேதிரு
 வாழ்சிறு வாபுரி வாழ்வேசு ராதிபர்
 பெருமானே.

414

வேத வித்தகா சாமீ நமோநம
 வேல்மி குத்தமா சூரா நமோநம
 வீம சக்ரயூ காளா நமோநம விந்துநாத
 வீர பத்மசீர் பாதா நமோநம
 நீல மிக்ககூ தாளா நமோநம
 மேக மொத்தமா யூரா நமோநம விண்டிடாத

போத மொத்தபேர் போதா நமோநம
 பூத மற்றுமே யானாய் நமோநம
 பூர ணத்துளே வாழ்வாய் நமோநம
 துங்கமேவும்

பூத ரத்தெலாம் வாழ்வாய் நமோநம
 ஆறி ரட்டிநீள் தோளா நமோநம
 பூஷ ணத்துமா மார்பா நமோநம புண்டரீக

மீதி ருக்குநா மாதோடு சேயிதழ்
 மீதி ருக்குமே ரார்மாபு லோமசை
 வீர மிக்கஏழ் பேர்மாதர் நீடினம் நின்றுநாளும்
 வேத வித்தகீ வீமா விராகிணி
 வீறு மிக்கமா வீணா கரேமக
 மேரு வுற்றுவாழ் சீரே சிவாதரெ யங்கராகீ

ஆதி சத்திசா மாதேவி பார்வதி
 நீலி துத்தியார் நீணாக பூஷணி
 ஆயி நித்தியே கோடீர மாதவி யென்றுதாழும்
 ஆர்யை பெற்றசீ ராளா நமோநம
 சூரை யட்டுநீள் பேரா நமோநம
 ஆர ணத்தினார் வாழ்வே நமோநம
 தம்பிரானே.

415

போத நிர்க்குண போதா நமோநம
 நாத நிஷ்கள நாதா நமோநம
 பூர ணக்கலை சாரா நமோநம பஞ்சபாண
 பூபன் மைத்துன பூபா நமோநம
 நீப புஷ்பக தாளா நமோநம
 போக சொர்க்க புபாலா நமோநம
 சங்கமேறும்

மாத மிழ்த்ரய சேயே நமோநம
வேத னத்ரய வேளே நமோநம
வாழ்ஜ கத்ரய வாழ்வே நமோநம என்றுபாத
வாரி ஜத்தில்வி ழாதே மகோததி
யேழ்பி றப்பினில் முழ்கா மனோபவ
மாயை யிற்சுழி யூடே விடாதுக லங்கலாமோ

கீத நிர்ந்தவெ தாளா டவீநட
நாத புத்திர பாசீ ரதீகிரு
பாச முத்திர ஜீமூத வாகனர் தந்திபாகா
கேக யப்பிர தாபா முலாதிப
மாலி கைக்கும ரேசா விசாகக்ரு
பாலு வித்ரும காரா ஷ்டானன புண்டரீகா
வேத வித்தக வேதா விநோதகி
ராத லக்ஷ்மிகி ரீடா மகாசல
வீர விக்ரம பாரா வதானவ கண்டசூர
வீர நிட்டுர வீராதி காரண
கீர நிர்ப்பய கீராபி ராமவி
நாய கப்ரிய வேலாயு தாசுரர் தம்பிரானே.

தூபதீபம்

தீவினே யற்ற சினந்தீ ரகத்துண்மெய்த் தீபநந்தந்
தீவினே யற்ற வநத்தா தெடுத்தனஞ் செந்தினைமேல்
தீவினே யற்ற புனமான் கொழுநன் செழுங்கனகத்
தீவினே யற்றவடியார்க் கருள்பெருஞ் செல்வனுக்கே.

416

நாலி ரண்டித மூலே கோலிய
ஞால முண்டக மேலே தானிள
ஞாயி நென்றுறு கோலா காலனு மதின்மேலே
ஞால முண்டபி ராணு தாரனும்
யோக மந்திர மூலா தாரனு
நாடி நின்றப்ர பாவா காரனு நடுவாக

மேலி ருந்தகிரீடா பீடமு
நூல நிந்தம ணீமா மாடமு
மேத கும்ப்ரபை கோடா கோடியு மிடமாக
வீசி நின்றுள தூபா தீபவி
சால மண்டப மீதே யேறிய
வீர பண்டித வீரா சாரிய வினைதீராய்

ஆல சுந்தரி மோடா மோடிசு
மாரி பிங்கலை நாணு தேசிய
மோகி மங்கலை லோகா லோகியெ ஷயிர் பா லும்
ஆன சம்ப்ரமி மாதா மாதவி
ஆதி யம்பிகை ஞாதா வானவ
ராட மன்றினி லாடா நாடிய அபிராமி

கால சங்கரி சீலா சீலித்ரி
சூலி மந்த்ரசு பாஷா பாஷணி
காள கண்டிக பாலை மாலினி கலியாணி
காம தந்திர லீலா லோகினி
வாம தந்திர நூலாய் வாள்சிவ
காம சுந்தரி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமானே.

நைவேத்தியம்

தினேவேத்தி அன்புசெய் வேந்தன் பதாம்புயத்தில்
பத்திபுந்
தி, நைவேத்தியம் உகந்து ஏற்றினர் மாற்றினர்;
பாற்று இனம், தீத்
தின் ஐவேத்தியர் நெறி செல்லாத இந்தியத் தித்தி
இனத்
தின் நைவு ஏத்து இயங்கு உயிர், கூற்று ஆரில்
ஊசிமும் சீ உடம்பே.

தீபாராதனை

417

மூலா நிலமதின் மேலே மனதுறு மோகா டவிசுடர் மோனா நிலைதனை நானா வகையிலு மோதா நெறிமுறை லீலா விதமுன தாலே கதிபெற நேமா ரகசிய நீடுழிதனிலை வாடா மணியொளி நீதா பலமது நாலா ருசியமு தாலே திருமறை நாலா யதுசெப நாடாய் தவரிடர் கேடா வரிகரி நாரா யணர்திரு சூலா திபர்சிவ ஞானார் யமனுதை காலார் தரவரு தோதீ திகுதிசு தீதீ செகசெக சோதீ நடமிடு	தனைநாடி முதல்கூறும் வுபதேசம் தருவாயே மணிமாலை மருகோனே குருநாதா பெருமானே.
---	--

வேல்விருத்தம்

வீரவேல், தாரைவேல், விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்த வேல், கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
தொளைத்த வேல் உண்டே துணை.

வேல்விருத்தம்

1. மகரமள றிடைபுரள உரககண பணமவுலி
மதியுமிர வியுமலையவே
வளரெழிலி குடருழல இமையவர்கள் துயரகல
மகிழ்வுபெறு மறுசிறையவாஞ்
சிகரவரை மனைமறுகு தொறு நுளைய மகளிர்செழு
செநெல்களொடு தரளமிடவே
செகசிரப கிரதிமுத னதிகள்கதி பெறவுததி
திடரடைய நுகரும் வடிவேல்
தகரமிரு கமதமென மணமருவு கடகலுழி
திருகவுளு முறுவளெயிறுந்
தழைசெவியு நுதல்விழியு முடையவொரு
கடவுள்மகிழ்
தருதுணைவ னமரர் குடியிலுங்
குசுரமலை யெயினர் குல மடமயிலு மெனவிருவர்
குயமொடமர் புரியுமுருகன்
குமரனறு முகனெதிரும் விருதுநிசி சரரணிகள்
குலையவிடு கொடிய வேலே.

2.

வெங்காள கண்டர்கைச் சூலமுந் திருமாயன்

வெற்றிபெறு சுடராழியும்

விபுதர்பதி குலிசமுஞ் சூரன் குலங்கல்லி

வெல்லா வெனக்கருதியே

சங்க்ராம நீசயித் தருளெனத் தேவருஞ்

சதுர்முகனு நின்றிரப்பச்

சயிலமொடு சூரனுட லொருநொடியி லுருவியே

தனியாண்மை கொண்ட நெடுவேல்

கங்காளி சாமுண்டி வாராகி யிந்த்ராணி

கௌமாரி கமலாசனக்

கன்னிநா ரணிகுமரி த்ரிபுரைபயி ரவியமலை

கௌரிகா மாக்ஷிசைவ

சிங்காரி யாமலை பவானிகார்த் திகைகொற்றி

த்ரியம்பகி யளித்த செல்வச்

சிறுவனரு முகன்முருக னிருதர்களுக்கு லாந்தகன்

செம்பொற் றிருக்கைவேலே.

3.

வேதாள பூதமொடு காளிகா ளாத்ரிகளும்

வெகுளுறு பசாச கணமும்

வெங்கழு குடன்கொடி பருந்துசெம் புவனத்தில்

வெம்பசி யொழிக்க வந்தே

ஆதார கமடமுங் கணபண வியாளமும்

அடக்கிய தடக்கிரியெலாம்

அலையநட மிடுநெடுந் தானவர் நிணத்தசை

யருந்திப் புரந்த வைவேல்

தாதார் மலர்ச்சுனைப் பழநிமலை சோலைமலை
தனிப்பரங் குன்றேரகம்
தணிகைசெந் தூரிடைக் கழியாவி னன்குடி
தடங்கட லிலங்கையதனிற்
போதார் பொழிற்கதிர் காமத் தலத்தினைப்
புகழுமவ ரவர்நாவினிற்
புந்தியி லமர்ந்தவன் கந்தன்முரு கன்குகன்
புங்கவன் செங்கைவேலே.

4.
அண்டருல குஞ்சுழல வெண்டிசைக ளுஞ்சுழல
அங்கியு முடன்சுழலவே
அலைகடல்க ளுஞ்சுழல அவுணருயு ருஞ்சுழல
அகிலதல முஞ்சுழலவே
மண்டல நிறைந்தரவி சதகோடி மதியுதிர
மாணப் பிறங்கியணியு
மணியொலியி னிற்சகல தலமுமரு ளச்சிரம
வகைவகையி னிற்சுழலும்வேல்
தண்டமுட னுங்கொடிய பாசமுட னுங்கரிய
சந்தமுட னும்பிறைகள்போற்
றந்தமுட னுந்தழலும் வெங்கணுட னும்பகடு
தன்புறம் வருஞ்சமனையான்
கண்டுகுலை யும்பொழுதி லஞ்சலென மென்சரண
கஞ்சமுத வுங்கருணைவேள்
கந்தன்முரு கன்குமரன் வண்குறவர் தம்புதல்வி
கணவனடல் கொண்ட வேலே.

5.

ஆலமா யவுணருக் கமரருக் கமுதமா
 யாதவனின் வெம்மையொளிமீ
 தரியதவ முறிவருக் கிந்துவிற் றண்ணென்
 றமைந்தன் பருக்கு முற்று
 மூலமாம் வினையறுத் தவர்கள்வெம் பகையினை
 முடித்திந்தி ரர்க்குமெட்டா
 முடிவிலா நந்தனல் கும்பத மளித்தெந்த
 மூதண்ட மும்புகமும் வேல்
 ஏலமாம் யானையின் கோடதிற் சொரிமுத்து
 மின்பனைக ளுமிழுமுத்து
 மினிவாடை மான்மத மகிலோடு சந்தன
 மிலவங்க நறவ மாருந்
 தாலமா மர முதற் பொருள்படைத் திடுமெயினர்
 தருவநிதை *மகிழ்ந னையன்
 தனிநடம் புரிசமர முருகனறு முகன்குகன்
 சரவணக் குமரன் வேலே.

6.

பந்தாட லிற்கழங் காடலிற் சுடருசல்
 பாடலினொ டாடலி னெலாம்
 பழந்தெவ்வர் கட்கந் துணித்திந்தி ரற்கரசு
 பாலித்த திறல் புகழ்ந்தே
 சந்தாரு நாண்மலர்க் குழலரம் பையர்களுஞ்
 சசிமங்கை யனையர் தாமுந்
 தன்னையன் பொடுபாடி யாடும்பர தாபமுந்
 தலைமையும் பெற்ற வைவேல்

*“குறவனையன்” என்றும் பாடம்”

மந்தா கிளித்தரங் கச்சடி ல ருக்கரிய
மந்த்ரவுப தேச நல்கும்
வரதேசி கன்கிஞ்சு கச்சிகா லங்கார
வாரணக் கொடியு யர்த்தோன்

கொந்தார் மலர்க்கடம் புஞ்செச்சை மாலையுங்
குவளையுஞ் செங்காந்தனும்
கூதாள மலருந் தொடுத்தணியு மார்பினன்
கோலத் திருக்கை வேலே.

7.
அண்டங்க ளொருகோடி யாயினுங் குலகிரி
அநந்தமா யினுமேவினா
லடையவுரு விப்புறம் போவதல் லதுதங்க
லறியாது சூரனுடலைக்

கண்டம் படப்பொருது காலனுங் குலைவுறுங்
கடியகொலை புரியு மதுசெங்
கனகா சலத்தைக் கடந்துமுனை யிட்டுக்
கடக்கின்ற துங்கநெடுவேல்

தண்டந் தநுத்திகிரி சங்குகட் கங்கொண்ட
தானவாந் தகன் மாயவன்
தழல்விழிக் கொடுவரிப் பருவுடற் பஹலைத்
தமனியச் சுடிகையின் மேல்

வண்டொன்று கமலத்து மங்கையுங் கடலாடை
மங்கையும் பதம்வருடவே
மதுமலர்க் கண் துயில் முகுந்தன்மரு கன்குகன்
வாகைத் திருக்கை வேலே.

8.

மாமுதல் தடிந்துதண் மல்குகிரி யூடுபோய்
 வலியதா னவர்மார் பிடம்
 வழிகண்டு கமலபவ னத்தனைச் சிறையிட்டு
 மகவான் தனைச் சிறைவிடுத்
 தோம விருடித்தலைவர் ஆசிபெற் றுயர்வானில்
 உம்பர்சொற் றுதிபெற்றுநா
 வுடையகீ ரன்தனது பாடல்பெற் றுலகுதனில்
 ஒப்பில் புகழ் பெற்றவைவேல்
 சோமகல சப்ரபா லங்கார தரஜடா
 சூடிகா லாந்தகாலர்
 துங்கரக்ஷ கத்ரோண கட்ககுலி சஞ்சுல
 துரககே சரமாம்பரச்
 சேமவட வாய்புயப் பரணசங் காபரண
 திகம்பர த்ரியம்பகமகா
 தேவநந் தனகஜா நநசகோ தரகுகன்
 செம்பொற் றிருக்கை வேலே.

9.

தேடுதற் கரிதான நவமணி அழுத்தியிடு
 செங்கரனை யமுதம் வாய்கொள்
 செயமளித் தருளெனக் கெனஉவப் பொடுவந்து
 சேவடி பிடித்த தெனவும்
 நீடுமைக் கடல்சுட்ட திற்கடைந் தெழுகடலும்
 நீயெமைக் காக்க எனவும்
 நிபிடமுடி நெடியகிரி எந்தமைக் காவெனவும்
 நிகழ்கின்ற துங்க நெடுவேல்

ஆடுமைக் கணபணக் கதிர்முடிப் புடையெயிற்
றடலெரிக் கொடிய உக்ர
அழல்விழிப் படுகொலைக் கடையகட் செவியினுக்
கரசினைத் தனியெடுத்தே
சாடுமைப் புயலெனப் பசுநிறச் சிகரியிற்
றாய்திமித் துடனடிக்குஞ்
சமரமயில் வாகனன் அமரர்தொழு நாயகன்
சண்முகன் தன்கை வேலே.

10.

வலாரியல லாகுலமி லாதகல வேதரிய
மாலறியு நாலு மறைநூல்
வலானலை விலானசி விலான்மலை விலானிவர்
மனோலய உலாசமுறவே
உலாவரு கலோலமக ராலய சலங்களும்
உலோகநிலை நீர் நிலையிலா
வொலாவொலி நிசாசரர் உலோகம தெலாமழல்
உலாவிய நிலாவு கொலைவேல்
சிலாவட கலாவினொ தவாசிலி முகாவிலொச
னாசின சிலாத ணிவிலா
சிலாமலர் எலாமதிய மோதிமதி சேலொழிய
சேவக சராப முகிலாம்
விலாசகலி யாணகலை சேரபசு மேலைமுலை
மேவிய விலாச அகலன்
விலாழியி னிலாழியகல் வானில் அனல் ஆரவிடு
வேழம்இளை ஞன்கை வேலே.

மயில் விருத்தம்

காப்பு

சந்தன பானித குங்கும புளகித
 சண்பக கடகபுயச்
 சமர சிகாவல குமர ஷடானன
 சரவண குரவணியுங்
 கொந்தள பாரகி ராதபு ராதனி
 கொண்க வெனப்பரவுங்
 கூதள சீதள பாதமெ னக்கருள்
 குஞ்சரி மஞ்சரிதோய்
 கந்தக்ரு பாகர கோமள கும்ப
 கராதிப மோகரத
 கரமுக சாமர கர்ண விசால
 கபோல விதானமதத்
 தெந்த மகோதர மூஷிக வாகன
 சிந்துர பத்மமுகச்
 சிவசுத கணபதி விக்ந விநாயக
 தெய்வ சகோதரனே.

1.

சந்தான புஷ்பபரி மளகிண் கிணீமுகச்
 சரணயுக ளமிர்தப்ரபா
 சந்த்ரசே கரமூஷிகாருட வேகுமோக
 சத்யப்ரி யாலிங்கனச்

சிந்தா மணிக்கலச கரகட கபோலத்ரி
யம்பக விநாயகன் முதற்
சிவனைவலம் வருமளவில் உலகடைய
நொடியில்வரு

சித்ரக் கலாப மயிலாம்

மந்தா கிநிப்பிரப வதரங்க விதரங்க
வனசரோ தயகிர்த்திகா
வரபுத்ர ராஜீவ பரியங்க தந்திய
வராசலன் குலிசாயுதத்

திந்தராணி மங்கல்ய தந்தூர சுஷாபரண
இகல்வேல் விநோத னருள்கூர்
இமையகிரி குமரிமகன் ஏறு நீலக்ரீவ
ரத்னக் காலப மயிலே.

2.

சக்ரப் ரசண்டகிரி முட்டக் கிழிந்துவெளி
பட்டு க்ரவுஞ்ச சயிலந்
தகரப் பெருங்கனக சிகரச் சிலம்புமெழு
தணிவெற்பு மம்புவியுமெண்

திக்குத் தடங்குவடும் ஓக்கக் குலுங்கவரு
சித்ரப் பதம் பெயரவே
சேடன்முடி திண்டாட ஆடல்புரி வெஞ்சூரர்
திடுக்கிட நடிக்கு மயிலாம்

பக்கத்தி லொன்றுபடு பச்சைப் பசுங்கவுரி
பத்மப் பதங் கமழ்தரும்
பாகீ ரதிச்சடி ல யோகீ சுரர்க்குரிய
பரம வுபதேச மறிவிக்

கைக்குச் செழுஞ்சரவ ணத்திற் பிறந்தவொரு
கந்தச் சுவாமி தணிகைக்
கல்லார கிரியுருக வருகிரண மரகத
கலாபத்தில் இலகு மயிலே.

3.

ஆதார பாதளம் பெயரவடி பெயரமூ
தண்டமுக டதுபெயரவே
யாடரவ முடிபெயர எண்டிசைகள் பெயரஎறி
கவுட்கிரி சரம் பெயரவே

வேதாள தாளங்க ளுக்கிசைய ஆடுவார்
மிக்கப் ரியப்பட விடா
விழிபவுரி கவுரிகண் டுளமகிழ விளையாடும்
விஸ்தார நிர்த்த மயிலாம்

மாதாநு பங்கியெனு மாலது சகோதரி
மகீதரி கிராத குலிமா
மறைமுநி குமாரிசா ரங்கநந் தனிவந்த
வள்ளிமணி நூபுர மலர்ப்

பாதார விந்தசே கரனேய மலருமுற்
பலகிரி யமர்ந்த பெருமாள்
படைநிருதர் கடகமுடை படநடவு பச்சைப்
பசுந்தோகை வாகை மயிலே.

4.

யுககோடி முடிவின்மண் டியசண்ட மாருத
முதித்ததென் றயனஞ்சவே
ஒருகோடி யண்டரண் டங்களும் பாதாள
லோகமும் பொற்குவடுறும்

வெகுகோடி மலைகளு மடியினில் தகர்ந்திரு
விசும்பிற் பறக்க விரிநீர்
வேலைகவ றச்சுரர் நடுக்கங் கொளச்சிறகை
வீசிப் பறக்கு மயிலாம்

நக்கோடி கொண்டவுணர் நெஞ்சம் ிளந்தநர
கேசரி முராரி திருமால்
நாரணன் கேசவன் சீதரன் தேவக்
நந்தனன் முகுந்தன் மருகன்
முககோடி நதிகரன் குருகோடி யநவரத
முகிலுலவு நீல கிரிவாழ்
முருகனுமை குமரனறு முகனடவு விகடதட
மூரிக் கலாப மயிலே.

5.

சோதியிம வேதண்ட கன்னிகையர் தந்தஅபி
நயதுல்ய சோம வதன
துங்கத்ரி சூலதரி கங்காளி சிவகாம
சுந்தரி பயந்த நிரைசேர்
ஆதிநெடு முதண்ட அண்டபகி ரண்டங்கள்
யாவுங் கொடுஞ்சிறகினால்
அணையுந்த னதுபேடை யண்டங்க ளென்னவே
அணைக்குங் கலாப மயிலாம்
நீதிமறை யோதண்ட முப்பத்து முக்கோடி
நித்தரும் பரவு கிரியாம்
நீலகிரி வேலவ னிராலம்ப நிர்ப்பயன்
நிர்வியா குலன் சங்குவாள்
மாதிகிரி கோதண்ட தண்டந் தரித்தபுயன்
மாதவன் முராரி திருமால்
மதுகைட வாரிதிரு மருகன்முரு கன்குமரன்
வரமுதவு வாகை மயிலே.

6.

சங்கார காலமென அரிபிரமர் வெருவுறச்
 சகல லோகமு நடுங்கச்
 சந்த்ரகு ரியவொளித் திந்த்ராதி அமரருஞ்
 சஞ்சலப் படவுமையுடன்

சங்காளர் தனிநாட கஞ்செய்த போதந்த
 காரம் பிறந்திட நெடுங்
 ககனகூ டமுமேலை முகடுமு டியபசங்
 சுற்றைக் கலாப மயிலாம்

சிங்கார குங்கும படீரம்ருக மதயுகள
 சித்ரப் பயோதரகிரித்
 தெய்வவா ரணவநிதை புனிதன் குமாரன்
 திருத்தணி மகீதரனிருங்

கெங்கா தரன்கீத மாகிய சுராலய
 க்ருபாகரன் கார்த்தி கேயன்
 கீர்த்திமா வசுரர்கள் மடியக்ர வஞ்சகிரி
 கிழிபட நடாவு மயிலே.

7.

தீரப் பயோததி திக்குமா காயமும்
 செகதலமு நின்று சுழலத்
 திகழ்கின்ற முடிமவுலி சிதறிவிழ வெஞ்சிகைத்
 தீக்கொப் புளிக்க வெருளும்

பாரப் பணுமுடி யநந்தன்முத லரவெலாம்
 பதைபதைத் தேநடுங்கப்
 படர்ச்சக்ர வாளகிரி துகள் படவை யாளிவரு
 பச்சைப்ர வாள் மயிலாம்

ஆரப்ர தாபபுள கிதமதன பாடர
அமிர்தகலசக் கொங்கையாள்
ஆடுமயில் நிகர்வல்லி அபிராம வல்லிபர
மாநந்த வல்லி சிறுவன்

கோரத்ரி சூலத்ரி யம்பக ஜடாதார
குருதரு திருத்தணிகைவேள்
கொடியநிசி சரருதர மெரிபுகுத விபுதர்பதி
குடிபுகுத நடவு மயிலே.

8.

செக்கரள கேசசிக ரத்நபுரி ராசிநிறை
சிந்தப் புராரி யமிர்தந்
திரும்பப் பிறந்ததென ஆயிரம் பகுவாய்கள்
தீவிஷங் கொப்புளிப்பச்

சக்ரகிரி சூழவரு மண்டலங் கள்சகல
சங்கார கோர நயனத்
தறுகண்வா சுகிபணு முடியெடுத்த துதறுமொரு
சண்டப்ர சண்டமயிலாம்

விக்ரம கிராதகுலி புனமீ துலாவிய
விருத்தன் திருத்தணிகைவாழ்
வேலாயு தன்பழ வினைத்துய ரறுத்தெனை
வெளிப்பட வுணர்த்தி யருளித்

துக்கசுக பேதமற வாழ்வித்த கந்தச்
சுவாமிவா கனமானதோர்
துரககஜ ரதகடக விகடதட நிருதர்குல
துஷ்டர் நிஷ்டீர மயிலே.

9.

சிகரதம னியமேரு கிரிரசத கிரிநீல
கிரியெனவு மாயிரமுகத்
தெய்வநதி காளிந்தி யெனநீழ லிட்டுவெண்
திங்கள்சங் கெனவும்பரபா

நிகரெனவு மெழுதரிய நேமியென வுலகடைய
நின்றமா முகிலென்னவே
நெடியமுது ககனமுக டுறவீசி நிமிருமொரு
நீலக்கலாப மயிலாம்

அகருமரு மணம்வீசு தணிகையபி ராமவேள்
அடியவர்கள் மிடியகலவே
அடல்வேல் கரத்தசைய ஆறிரு புயங்களில்
அலங்கற் குழாமசையவே

மகரகன கோமளக் குண்டலம் பலவசைய
வல்லவுணர் மனமசையமால்
வரையசைய உரகபில மசையவெண்டிசையசைய
வையாளி யேறு மயிலே.

10

நிராசத விராசத வரோதய பராபர
னிராகுல னிராமய பிரா
னிலாதெழு தலாலற மிலானெறி யிலானெறி
நிலாவிய உலாசவி தயன்

குராமலி விராவுமிழ் பராரை யமராநிழல்
குராநிழல் பராவு தணிகைக்
குலாசல சராசர மெலாமினி துலாவிய
குலாவிய கலாப மயிலாம்

புராரிகும ராகுரு பராவேனும் வரோதய
புராதன முராரி மருகன்
புலோமசை சலாமிடு பலாசன வலாரிபுக
லாகுமயி லாயுதன் நெடுந்
தராதல கிராதர்கள் குலாதவபி ராமவல
சாதனன் விநோத சமரன்
தடாரி லிகடாசுரன் குடாரித படாதிசுழ்
ஷடாநநன் நடாவு மயிலே.

11.

எந்நாளு மொருசுனையி லிந்த்ரநீ லப்பொ
திலங்கிய திருத்தணிகை வாழ்
எம்பிரா னிமையவர்கள் தம்பிரா னேறுமொரு
நம்பிரா னுன மயிலேப்
பன்னாளு மடிபரவு மருணகிரி நாதன்
பகர்ந்தவதி மதுர சித்ரப்
பாடல்தரு மாசறு விருத்தமொரு பத்தும்
படிப்பவர்கள் ஆதி மறைநூல்
மன்னான் முகம்பெறுவர் அன்னமே றப்பெறுவர்
வாணிதழு வப்பெறுவரால்
மகரால யம்பெறுவர் உவணமே றப்பெறுவர்
வாரிச மடந்தை யுடன்வாழ்
அந்நாய கம்பெறுவர் அயிராவ தம்பெறுவர்
அமுதா சனம்பெறு வர்மேல்
ஆயிரம் பிறைதொழுவர் சீர்பெறுவர்
பேர்பெறுவர்
அழியா வரம் பெறுவரே,

படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப் பதாகை
யென்னுந்
தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச்
சலதிகிழிந்(து)
உடைபட்டது அண்ட கடாகம் உதிர்ந்த(து)
உடுபடலம்
இடைபட்ட குன்றமும், மாமேரு வெற்பும்
இடிபட்டவே.

சேவல் விருத்தம்

காப்பு

கொந்தார் குழல்வரி வண்டோ லிடுமியல்
கொண்டேழ் இசைமருளக்
குதலை மொழிந்தருள் கவுரி சுதந்தரி
குமரன் இதம்பெறு பொற்

செந்தா மறைகடம் நந்தா வளமுள
செந்தூர் எங்குமுளான்
திலக மயில்வரு குமரன் வரிசைபெறு
சேவல் தனைப்பாட

வந்தே சமர்பொரு மிண்டா கியகய
மாழுக னைக்கோறி
வன்கோ டொன்றை ஒடித்துப் பாரதம்
மாமே ருவி லெழுதிப்

பைந்தார் கொடுபல ராவணன் அன்பொடு
பணிசிவ லிங்கமதைப்
பார்மிசை வைத்த விநாயகன் முக்கட்
பரமன் துணையாமே.

சேவல்விருத்தம்

1.

உலகிலநு தினமும்வரும் அடியவர்கள் இடரகல
உரியபர கதி தெரியவே
உரகமணி எனவுழலும் இருவினையும்
முறைபடவும்
இருள்கள்மிடி கெட அருளியே
கலகமிடும் அலகைகுறள் மிகுபணிகள் வலிமை
யொடு
கடினமுற வரில் அவைகளைக்
கண்ணைப் பிடுங்கியுடல் தன்னைப் பிளந்துசிற
கைக்கொட்டி நின்றாடுமாம்
மலைகள்நெறுநெறுநெறென அலைகள்சுவறிட அசுரர்
மடிய அயில் கடவு முருகன்
மகுடவட கிரியலைய மலையுமுலை வநிதைகுற
வரிசையின மகளவளுடன்
சிலைகுலிசன் மகள்மருவு புயன்இலகு சரவணச்
சிறுவன் அயன் வெருவ விரகிற்
சிரமிசையில் வெகுசினமொ டடியுதவும்
அறுமுகவன்
சேவல் திருத்துவசமே.

2.

எரியனைய வியனவிரம் உளகழுது பலபிரம
ராட்சதர்கள் மிண்டுகள் செய்யும்
ஏவற் பசாசுநனி பேயிற் பசாசுகொலை
ஈனப் பசாசு களையும்
கரிமுருடு பெரியமலை பணையெனவும் முனையின் உயர்
ககனமுற நிமிரும் வெங்கட்
கடிகளையும் மடமடென மறுகியல றிடவுகிர்க்
கரத்தடர்த்துக் கொத்துமாம்

தரணிபல இடமென்வன மதகரிகள் தறிகள் பணி
 சமணர்கிடு கிடென நடனம்
 தண்டைகள் சிலம்புகள் கலின்கலினெனச்சிறிய
 சரணஅழ கொடுபுரியும் வேள்
 திரிபுரம் தெரியுநகை புரியும் இறை யவன்மறைகள்
 தெரியும் அறன் உதவு குமரன்
 திமிரதின கரமுருக சரவண பவன்குகன்
 சேவல் திருத்துவசமே.

3.

கரிமுரட் டடிவலைக் கயிறெடுத் தெயிறுபற்
 களையிறுக் கியு முறைத்துக்
 கலகமிட் டியமன்முற் கரமுறத் துடருமக்
 காலத்தில் வேலு மயிலும்
 குருபரக் குகனும்ப் பொழுதில்நட் புடன்வரக்
 குரலொலித் தடியிரிடரைக்
 குலைத்தலறு மூக்கிற் சினப்பேய் களைக்கொத்தி
 வட்டத்தில் முட்டவருமாம்
 அரியகொற் கையனுடற் கருகும்வெப் பகையையுற்
 பனமுரைத் ததமிகவுமே
 வமணரைக் கழுவில்வைத் தவருமெய்ப்
 தவனிமெய்த் திட அருளதார் பொடிதரித்
 சிரபுரத் தவதரித் தவமுதத் தினமணிச்
 சிவிகைபெற் றினியதமிழைச்
 சிவனயப் புறவிரித் துரைசெய்விற் பன்னிகற்
 சேவல் திருத் துவசமே.

4.

அச்சப் படக்குரல் முழக்கிப் பகட்டியல
 றிக்கொட்ட மிட்டமரிடும்
 அற்பக் குறப்பலிகள் வெட்டுக்கள் பட்டுகடி
 அறுகுழை களைக்கொத்தியே
 பிச்சச் சினத்துதறி எட்டுத்திசைப் பலிகள்
 இட்டுக் கொதித்து விறலே
 பெற்றுச் சுடர்ச்சிறகு தட்டிக் குதித்தியல்
 பெறக்கொக் கரித்து வருமாம்
 பொய்ச்சித் திரப்பலவும் உட்கத்திரைச்சலதி
 பொற்றைக் கறுத் தயில்விடும்
 புத்திப்ரி யத்தன்வெகு வித்தைக் குணக்கடல்
 புகழ்ச் செட்டி சுப்ரமணியன்
 செச்சைப் புயத்தன்நவ ரத்னக்ரி டத்தன் மொழி
 தித்திக்கு முத்தமிழினைத்
 தெரியவரு பொதிமைமலை முறிவர்க் குரைத்தவன்
 சேவல் திருத்துவசமே.

5.

தானா யிடும்புசெயு மோகினி இடாகினி
 தரித்தவே தாளபூதம்
 சருவகு னியமுமங் கிரியின லுதறித்
 தடிந்துசந் தோடமுறவே
 கோனாகி மகவானும் வானாள் வானாடர்
 குலவுசிறை மீள அட்ட.
 குலகிரிகள் அசுரர்களை பொடியாக
 வெஞ்சிறைகள்
 கொட்டியெ ட்டிக்கூவுமாம்

மானாகம் அக்கறுகு மானுடையன் நிர்த்தமிடு
 மாதேவ னற் குருபரன்
 வானீரம் அவனியழல் காலாய் நவக்கிரகம்
 வாழ்நாள் அனைத்தும் அவனும்
 சேனா பதித்தலைவன் வேதா வினைச்சிறைசெய்
 தேவாதி கட்கரசுகட்
 டேனான மைக்கடலின் மீனானவற் கினியன்
 சேவல் திருத்துவசமே.

6.

பங்கமா கியவிட புயங்கமா படமது
 பறித்துச் சிவத்தருந்திப்
 பகிரண்ட முழுதும் பறந்துநிர் த் தங்கள்புரி
 பச்சைக் கலாப மயிலைத்
 துங்கமா யன்புற்று வன்புற் றடர்ந்துவரு
 துடரும் பிரேத பூதத்
 தொகுதிகள் பசாசுகள் நிசாசரர் அடங்கலும்
 துண்டப் படக்கொத்துமாம்
 மங்கையா மனாகுமரி கங்கைமா லினிகவுரி
 வஞ்சி நான்முகி வராகி
 மலையரையன் உதவமலை திருமுலையில் ஒழுகுபால்
 மகிழ அமுதுண்ட பாலன்
 செங்கணன் மதலையிடம் இங்குளான் என்னுநர்
 சிங்கமாய் இரணியனுடல்
 சிந்தைகி ரிற்கொடு பிளந்தமால் மருமகன்
 சேவல் திருத் துவசமே.

7.

வீருன காரிகதி முன்னேடி பின்னேடி
வெங்கட் குறும்புகள் தரும்
விடுபேய்க ளேகழுவன் கொலைசாவு
கொள்ளிவாய்

வெம்பேய் களைத்துரத்திப்
பேருன 'சரவண பவா' என்னு மந்திரம்
பேசியுச் சாடனத்தால்
பிடர்பிடித் துக்கொத்தி நகநுதியி னாலுலறப்
பிய்ச்சுக் களித்தாடுமாம்
மாறாத முயலகன் வயிற்றுவலி குன்மம்
மகோதரம் பெருவியாதி
வாதபித் தஞ்சிலேற் பனங்குட்ட முதலான
வல்லபிணி களை மாற்றியே
சீருத ஓராறு திருமுக மலர்ந்தடியர்
சித்தத் திருக்கு முருகன்
சிலைகள்உரு விடஅயிலை விடுகுமர குருபரன்
சேவல் திருத் துவசமே.

8.

வந்தார்ப் பரிக்குமம் மிண்டுவகை தண்டதரன்
வலியதூ துவர்பில்லி பேய்
வஞ்சினுற் பேதுற மகாபூதம் அஞ்சிட
வாயினும் காலினாலும்
பந்தாடி யேமிதித் துக்கொட்டி வடவைசெம்
பவளமா கதிகாசமாப்
பசுஞ்சிறைத் தலமிசைத் தனியயிற் குமரனைப்
பார்த்தன் புறக்கூவுமாம்

முந்தா கமப்பலகை சங்காக மத்தர்தொழ
முன்பேறு முத்தி முருகன்
முதுகா னகத்தெயினர் பண்டோ டயிற்களை
முனிந்தே தொடுத்த சிறுவன்

சிந்தா குலத்தையடர் கந்தா எனப்பரவு
சித்தர்க் கிரங்கறு முகன்
செயவெற்றி வேள்புறிதன் நளினத்தன் முடிகுற்றி
சேவல் திருத் துவசமே.

9.

உருவாய் எவர்க்குநினை வரிதாய் அனைத்துலகும்
உளதாய் உயிர்க் குயிரதாய்
உணர்வாய் விரிப்பரிய உரைதேர் பரப்பிரம
ஒளியாய் அருட்பொருளதாய்

வருமீ சனைக்களப முகனா தரித்திசையை
வலமாய் மதிக்க வருமுன்
வளர்முருகனைக் கொண்டு தரணிவலம்
வந்தான்முன்

வைகு மயிலைப் புகழுமாம்

குருமா மணித்திரள் கொழிக்கும் புனற்கடக்
குன்றுதோ றுடல் பழனம்
குலவுபழ முதிர்சோலை ஆவினன் குடிபரங்
குன்றிடம் திருவேரகம்

திரையாழி முத்தைத் தரங்கக்கை சிந்தித்
தெறித்திடுஞ் செந்தி னகர்வாழ்
திடமுடைய அடியர்தொழு பழையவன் குலவுற்ற
சேவல் திருத் துவசமே.

10.

மகரசல நிதிசுவற உரகபதி முடிபதற
மலைகள் கிடு கிடுகிடெனவே
மகுடகுட வடசிகரி முகுடுபட படபடென
மதகரிகள் உயிர்சிதறவே
ககனமுதல் அண்டங்கள் கண்டதுண் டப்படக்
கர்ச்சித் திரைத்தலறியே
காரையா ழிந்நகரர் மாரைப் பிளந்துசிற
கைக்கொட்டி நின்றாடுமாம்
சுகவிமலை அமலைபரை இமயவரை தருகுமரி
துடியிடை யனகையசலையாள்
சுதன் முருகன் மதுரமொழி உழைவநிதை
இபவநிதை துணைவனென திதயநிலையோன்
திகுடதிகு டதிதிகுட தகுடதித குடதிகுட
செக்கண செகக்கண எனத்
திருநடனம் இடுமயிலில் வருகுமர குருபரன்
சேவல் திருத் துவசமே.

11.

பூவிலயன் வாசவன் முராரிமுநி வோரமரர்
பூசனை செய்வோர் மகிழவே
பூதரமும் எழுகடலும் ஆட அமுதாற அநு
போகபதி னாலுலகமும்
தாவு புகழ் மீறிட நிசாசரர்கள் மாளவரு
தானதவ நூல் தழையவே
தாள்வலிய தானபல பேய்கள் அஞ்சச் சிறகு
கொட்டிக் குரற் பயிலுமாம்

காவுகனி வாழைபுளி மாவொடுயர் தாழை கழு
காடவிகள் பரவுநடனக்
காரணமெய்த்ஞ் ஞானபரி சீரணவ ராசனக்
கனகமயில் வாகன னடற்

சேவகன் இராசத இலக்கண உமைக்கொரு
சிகாமணி சரோருகமுகச்
சீதள குமாரகிரு பாகர மனோகரன்
சேவல் திருத் துவசமே.

திருவகுப்பு

1. சீர்பாத வகுப்பு

உத்தியிடை-கடவுமர சுதவருண குலதுரக
வுபலளித கனகரத சதகோடி சூரியர்கள்
உதயமென வதிகவித கலபகக மயிலின் மிசை
யுகமுடிவி னிருளகல பொரு சோதி வீசுவதும்
உடலுமுட லுயிருநிலை பெருதல் பொரு ளெனவுலக
மொருவிவரு மநுபவன சிவயோக சாதனையில்
ஒழுகுமவர் பிறிதுபர வசமழிய விழிசெருகி
யுணர்வுவிழி கொடுநியதி தமதூடு நாடுவதும்
உருவெனவு மருவெனவு முளதெனவு மிலதெனவு
முழலுவன பரசமய கலையார வாரமற
உரையவிழ வுணர்வவிழ வுளமவிழ வுயிரவிழ
வுளபடியை யுணருமவ ரநுபூதி யானதுவும்
உறவுமுறை மனைவிமக வெனுமலையி லெனத்திய
வுருவுடைய மலினபவ ஜலராசி யேறவிடும்
உறுபுணையு மறிமுகமு முயரமரர் மணிமுடியி
லுறைவதுவு முலைவிலது மடியேன்
மனோரதமும் ;

இதழிவெகு முகக்கன நதியறுகு தறுகணர
 இமகிரண தருணவுடு பதிசேர்ஜ டாமவுலி
 இறைமகிழ வுடைமணியொ டணிசகல
 மணிகலென
 இமையமயில் தழுவுமொரு திருமார்பி
 லாடுவதும்

இமையவர்கள் நகரிலிறை குடிபுகுத நிருதர்வயி
 றெரிபுகுத வுரகர்பதி யபிஷேக மாயிரமும்
 எழுபிலமு நெறுநெறென முறியவட குவடிடிய
 இளையதளர் நடைபழகி விளையாடல் கூறுவதும்
 இனியகனி கடலைபய ரெடியல்பொரி யமுதுசெயு
 மிலகுவெகு கடவிகட தடபார மேருவுடன்
 இகலிமுது திகிரிகிரி நெரியவளை கடல்கதற
 எழுபுவியை யொருநொடியில் வலமாக
 ிவோடுவதும்

எறுழிபுலி கரடியரி கரிகடமை வருடையுழை
 யிரலைமரை யிரவுபக லிரைதேர்க டாடவியில்
 எயினரிடு மிதணதனி லிளகுதினை கிளிகடிய
 வினிதுபயில் சிறுமிவளர் புனமீது லாவுவதும்;
 முதலவினை முடிவிலிரு பிறையெயிறு கயிறுகொடு
 முதுவடவை விழிசுழல வருகால தூதர்கெட
 முடுகுவது மருணெறியி லுதவுவது நினையுமவை
 முடியவரு வதுமடியர் பகைகோடி சாடுவதும்
 மொகுமொகென மதுபமுரல் குரவுவிள வினதுகுறு
 முறியுமலர் வகுளதள முழுநீல தீவரமும்
 முருகுகமழ் வதுமகில முதன்மைதரு வதும்விரத
 முறிவர்கரு தரியதவ முயல்வார் தபோபலமும்

முருகசர வணமகளி ரறுவர்முலை நுகருமறு
 முககுமர சரணமென வருள்பாடி யாடிமிக
 மொழிகுழற வழுதுதொழு துருகுமவர் விழியருவி
 முழுகுவதும் வருகவென வறைகூவி யாளுவதும்

முடிய வழி வழியடிமை யெனுமுரிமை யடிமைமுழு
 துலகறிய மழலைமொழி கொடுபாடு மாசுகவி
 முதலமொழி வனநிபுண மதுபமுக ரிதமவுன
 முகுளபரி மளநிகில கவிமலை சூடுவதும்;

மதசிகரி சுதறிமுது முதலைகவர் தரநெடிய
 மடுநடுவில் வெருவி யொரு விசையாதி
 மூலமென
 வருகருணை வரதனிக லிரணியனை நுதியுகிரின்
 வகிருமட லரிவடிவு குறளாகி மாபலியை

வலியசிறை யிடவெளியின் முகடுகிழி படமுடிய
 வளருமுகில் நிருதனிரு பதுவாகு பூதரமும்
 மகுடமொரு பதுமுறிய வடுபகழி விடுகுரிசின்
 மருகனிசி சரர்தளமும் வருதார காசுரனும்

மடியமலை பிளவுபட மகரசல நிதிசூறுகி
 மறுகிமுறை யிடமுனியும் வடிவேல நீலகிரி
 மருவுகுரு பதியுவதி பவதிபக வதிமதுர
 வசனிபயி ரவிகவுரி யுமையாள்த்ரி சூலதரி

வநசைமது பதியமலை விசையதிரி புரைபுநிதை
 வநிதையபி நவையநகை யபிராம நாயகிதன்
 மதலைமலை கிழவனநு பவனபய னுபயசதுர்
 மறையின்முத னடுமுடிவின் மணநாறு சீறடியே.

மாகத்தை முட்டிவரும் நெடுங் கூற்றன் வந்தால்
என்முன்னே
தோகைப் புரவியில் தோன்றி நிற்பாய், சுத்த
நித்த முத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத் தரிபுராந்தகனைத்,
தீரியம்பகனைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரம கல்யாணிதன் பாலகனே.

2. தேவேந்திர சங்க வகுப்பு

தரணியில் அரணிய முரண் இரணியன் உடல்
தனைநக நுதிக்கொடு
சாடோங்கு நெடுங்கிரி ஓடேந்து பயங்கரி
தமருக பரிபுர ஒலிக்கொடு நடம்நவில்
சரணிய சதுர்மறை
தாதாம்புய மந்திர வேதாந்த பரம்பரை
சரிவளை விரிஜடை எரிபுரை வடிவினள்
சததள முகுளித
தாமாங்குச மென்றிரு தாளாந்தர அம்பிகை
தருபதி ஸுரரொடு சருவிய அஸுரர்கள்
தடமணி முடிபொடி
தான் ஆம்படி செங்கையில் வாள்வாங்கிய
சங்கரி;

இரண கிரணமட மயின்மருக மதபுள
கிதஇள முலைஇள
நீர்தாங்கி நுடங்கிய நூல்போன்ற மருங்கினள்
இறுகிய சிறுபிறை எயிறுடை யமபடர்
எனதுயிர் கொளவரின்
யான் ஏங்குதல் கண்டெதிர் தான்ஏன்று
கொளுங்குயில்

இடுபலி கொடுத்திரி இரவலர் இடர்கெட
 விடுமந கரதல
 ஏகாம்பரை இந்திரை மோஹாங்க
 ஸுமங்கலை
 எழுதிய படம்என இருள் அறு சுடர் அடி
 இணைதொழு மவுநிகள்
 ஏகாந்த ஸுகம்தரு பாசாங்குச ஸுந்தரி;

கரணமு மரணமு மலமொடும் உடல்படு
 கடுவினை கெடநினை
 காலாந்தரி கந்தரி நீலாஞ்ஜநி நஞ்சுமிழ்
 கனல்எரி கணபண குணமணி அணிபணி
 கநவனை மரகத
 காசாம்பர கஞ்சுளி தூசாம்படி கொண்டவள்
 கனைகழல் நினையலர் உயிர்அவி பயிரவி
 கவுரி கமலைகுழை
 காதார்ந்த செழுங்கழு நீர்தோய்ந்த பெருந்திரு
 கரைபொழி திருமுக கருணையில் உலகெழு
 கடல்நிலை பெறவளர்
 காவேந்திய பைங்கிளி மாசாம்பவி தந்தவன்;

அரண்நெடு வடவரை அடியொடு பொடிபட
 அலைகடல் கெடஅயில்
 வேல்வாங்கிய செந்தமிழ் நூலோன்
 குமரன் குஹன்
 அறுமுகன் ஒருபொது டிருபுயன் அபிநவன்
 அழகிய குறமகள்
 தார்வேய்ந்த புயன்பகை யாமாந்தர்கள்
 அந்தகன்

அடன்மிகு கட-தட விகடித மதகளி
அநவரதமும் அக
லாமாந்தர்கள் சிந்தையில் வாழ்வாம்படி
செந்திலில்
அதிபதி எனவரு பொருதிறல் முருகனை
அருள்பட மொழிபவர்
ஆராய்ந்து வணங்குவர் தேவேந்திர சங்கமே.

3. வேல் வகுப்பு

பருத்தமுலை சிறுத்தவிடை வெளுத்தநகை
கறுத்தகுழல் சிவத்தவிதழ் மறச்சிறுமி
விழிக்குநிச ராகும்
பனைக்கைமுக படக்காட மதத்தவள
கசக்கடவுள் பதத்திடுநி களத்துமுனை
தெறிக்கவர மாகும்
பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை யிருக்குமொரு
கவிப்புலவ னிசைக்குருகி வரைக்குகையை
யிடித்துவழி காணும்
பசித்தலகை முசித்தமுது முறைப்படுத
லொழித்தவுண் ருரத்துதிர நிணத்தசைகள்
புசிக்கவரு ணேரும்;

சுரர்க்குமுநி வரர்க்குமக பதிக்கும்விதி
தனக்குமரி தனக்குநரர் தமக்குமுறு
மிடுக்கண்வினை சாடும்
சுடர்ப்பரிதி யொளிப்பநில வொழுக்குமதி
யொளிப்பஅலை யடக்குதழ் லொளிப்பவொளி
ரொளிப்பிரபை வீசும்

துதிக்குமடி யவர்க்கொருவர் கெடுக்கவிடர்
நினைக்கினவர் குலத்தைமுத லறக்களையு
மெனக்கொர் துணை யாகும்

சொலற்கரிய திருப்புகழை யுரைத்தவரை
யடுத்தபகை யறுத்தெறிய வுறுக்கியெழு
மறத்தைநிலை காணும்!

தருக்கிநமன் முருக்கவரி னெருக்குமதி
தரித்தமுடி டுடைத்தவிறல் படைத்தவிறை
கழற்குநிக ராகும்

தலத்திலுள கணத்தொகுதி களிப்பினுண
வழைப்பதென மலர்க்கமல சுரத்தின்முனை
விதிர்க்கவளை வாகும்

தனித்துவழி நடக்குமென திடத்துமொரு
வலத்துமிரு புறத்துமரு கடுத்திரவு
பகற்றுணைய தாகும்

சலத்துவரு மரக்கருடல் கொழுத்துவளர்
பெருத்தகுடர் சிவத்ததொடை யெனச்சிகையில்
விருப்பமொடு சூடும் ;

திரைக்கடலை யுடைத்துநிறை புனற்கடிது
குடித்துடைய முடைப்படைய வடைத்துதிர
நிறைத்துவினை யாடும்

திசைக்கிரியை முதற்குலிச னறுத்தசிறை
முனைத்ததென முகட்டினிடை பறக்கவற
விசைத்ததிர வோடும்

சினத்தவுண ரெதிர்த்தரண களத்தில்வெகு
குறைத்தலைகள் சிரித்தெயிறு கடித்துவிழி
விழித்தலற மோதும்

திருத்தணியி லுதித்தருளு மொருத்தன்மலை
விருத்தனென துளத்திலுறை சுருத்தன்மயி
னடத்துகுகன் வேலே.

4. திருவேளைக்காரன் வகுப்பு

ஆனபய பத்திவழி பாடுபெறு முத்தியது
வாகநிகழ் பத்தசன வாரக் காரனும்
ஆரமது ரித்தகனி காரணமு தற்றமைய
ஞருடனு ணக்கைபரி தீமைக் காரனும்
ஆகமம்வி னேத்தகில லோகமு நொடிப்பளவி
லாசையொடு சுற்றுமதி வேகக் காரனும்
ஆணவவ முக்கடையு மாவியை விளக்கியநு
பூதியடை வித்ததொரு பார்வைக்காரனும்
ஆடலைவு பட்டமரர் நாடதுபி னைக்கவம
ராவதிபு ரக்குமட லாண்மைக் காரனும்
ஆடகவி சித்ரகன கோபுரமு கப்பிலரு
னுபுரியி னிற்குமடை யாளக் காரனும்
ஆயிரமு கத்துநதி பாலனும் கத்தடிமை
யானவர்தொ டுத்தகவி மாலைக் காரனும்
ஆறுமுக வித்தகனு மாறிருபு யத்தரசு
மாதிமுடி வற்றதிரு நாமக் காரனும் ;

யானெனதெ னச்சருவு மீனசம யத்தெவரும்
யாருமுணர்தற்கரிய நேர்மைக் காரனும்
யாதுநிலை யற்றலையு மேழுபிற விக்கடலை
யேறவிடு நற்கருணை யோடக் காரனும்
ஏரகமி டைக்கழிசி ராமலைதி ருப்பழநி
யேரணிசெ ருத்தணியில் வாசக் காரனும்
ஏழையினி ரட்டைவினை யாயதொருடற்சிறையி
ராமல்விடு வித்தருள்நி யாயக் காரனும்

யாமனோம ணக்குமுக சாமனோம ணிக்குயிலே
 யாயெனவழைத்துருகு நேயக் காரனும்
 ஏதமற நிச்சயம லோலயவி ளக்கொளியும்
 யாகமுநி வர்க்குரிய காவற் காரனும்
 ஈரிரும ருப்புடைய சோனைமத வெற்பிவரும்
 யானையள விற்றுவளு மாசைக் காரனும்
 ஏடவிழ்க டப்பமலர் கூதளமு டிக்குமினே
 யோனாமறி விற்பெரிய மேன்மைக் காரனும் ;

வானவர்பொ ருட்டுமுக வானதுபொ ருட்டுமலர்
 வாவியிலு தித்தமுக மாயக் காரனும்
 வாரணப திக்குதவு நாரணனு வக்குமரு
 மானுமய னைக்கறுவு கோபக் காரனும்
 வாழியென நித்தமற வாதுபர விற்சரண
 வாரிசம ளிக்குமுப காரக் காரனும்
 மாடமதில் சுற்றியத்ரி கூடகிரி யிற்கதிர்செய்
 மாநகரி யிற்கடவு ளாயக் காரனும்
 வாளெயிற துற்றபகு வாய்தொறுநெ ருப்புமிழும்
 வாசுகியெ டுத்துதறும் வாசிக் காரனும்
 வாளகிரி யைத்தனது தாளிலிடி யப்பொருது
 வாகைபுனை குக்குடப தாகைக் காரனும்
 மாசிலுயி ருக்குயிரு மாசிலுணர் வுக்குணர்வும்
 வானிலனு வுக்கணுவு பாயக் காரனும்
 வாதனைத விர்த்தகுரு நாதனும்வெ ளிப்படம
 காடவியி னிற்பதொர்ச காயக் காரனும்;

மீனவனு மிக்கபல வோருமுறை பொற்பலகை
 மீதமர்த மிழ்த்ரயவி நோதக் காரனும்
 வேரிமது மத்தமதி தாதகிக டுக்கைபுனை
 வேணியர்து திப்பதொரு வேள்விக் காரனும்
 வேலைதுகள் பட்டுமலை சூரனுடல் பட்டுருவ
 வேலையுற விட்டதனி வேலைக் காரனும்
 மீனாலவு கிர்த்திகைகு மாரனுநி னைக்குமவர்
 வீடுபெற வைத்தருளு தாரக் காரனும்
 மேனையரி வைக்குரிய பேரனும் தித்ததிறல்
 வீரனும் ரக்கர்குல சூறைக் காரனும்
 வேதியர்வெ றுக்கையும் நாதிபர வஸ்துவும்வி
 சாகனும்வி கற்பவெகு ரூபக் காரனும்
 வேடுவர்பு னத்திலுரு மாறிமுனி சொற்படிவி
 யாகுலம னத்தினொடு போம்விற் காரனும்
 மேவியபு னத்திதணி லோவியமே னத்திகழு
 மேதகு குறத்திதிரு வேளைக் காரனே.

5. வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு

உதிரகம லத்தினிடை முதியபுவ னத்ரயமும்
 உகமுடிவில் வைக்கும்உமை யாள்பெற்ற
 பாலகனும்
 உமிழ்திரை பரப்பிவரு வெகுமுக குலப்பழைய
 உதகமகள் பக்கல்வரு சோதிச் சடானனனும்
 உவகையொடு கிர்த்திகையர் அறுவரும் எடுக்க
 அவர்
 ஒருவரொரு வர்க்கவனொர் ஒர்புத்ரன்
 ஆனவனும்

உதயரவி வர்க்கநிகர் வனகிரண விர்த்தவிதம்
 உடையசத பத்ரநவ பீடத்து வாழ்பவனும்
 உறைசரவ ணக்கடவுள் மடுவிலடர் வஜ்ரதரன்
 உடையமத வெற்புலைய வேதித்த வீரியனும்
 உரைபெற வகுத்தருணை நகரின் ஒரு பத்தனிடும்
 ஒளிவளர் திருப்புகழ்ம தாணிக்கு பாகரனும்
 உரககண சித்தகண கருடகண யக்ஷகணம்
 உபநிடம் உரைத்தபடி பூசிக்கும் வானவனும்
 ஒருவனும் மகிழ்ச்சிதரு குருபரனும் உத்தமனும்
 உபயமுறும் அக்நிகர மீதிற்ப்ர பாகரனும்;
 அதிமதூர சித்ரகவி நிருபனும் அகத்தியனும்
 அடிதொழு தமிழ்த்ரயவிநோதக் கலாதரனும்
 அவரைபொரி யெட்பயறு துவரை அவல்
 சர்க்கரையொ
 டமுதுசெயும் விக்நபதி யானைச் சகோதரனும்
 அவுணர்படை கெட்டுமுது மகரசல வட்டமுடன்
 அபயமிட விற்படைகொ டாயத்தம் ஆனவனும்
 அருணையில் இடைக்கழியில் உரககிரி யிற்புவியில்
 அழகிய செருத்தணியில் வாழ்கற்ப காடவியில்
 அறிவும்அறி தத்துவமும் அபரிமித வித்தைகளும்
 அறியென இமைப்பொழுதின்
 வாழ்வித்த வேதியனும்
 அரிபிரம ருக்குமுதல் அரியபர மற்குயரும்
 அருமறை முடிப்பைஉப தேசித்த தேசிகனும்
 அமலனும் எனக்கரசும் அதிகுணனும்
 நிர்க்குணனும்
 அகிலபுவ னத்தமர சேனைக்கு நாயகனும்
 அநுபவனும் அற்புதனும் அநுகுணனும் அக்ஷரனும்
 அருமனும் ஒழிக்கும்அநு பூதிச் சகோதயனும்;

இதமகிதம் விட்டுருகி இரவுபகல் அற்றஇடம்
எனதற இருக்கைபுரி யோகப் புராதனனும்
எனதுமன சிற்பரம சுகமவுன கட்கமதை
யமன்முடி துணிக்கவிதி யாவைத்த பூபதியும்
எழுமையும் எனைத்தனது கழல்பரவு பத்தனென
இனிதுகவி அப்படிப்ர சாதித்த பாவலனும்
இமையவர் முடித்தொகையும் வனசரர்
பொருப்புமென
திதயமு மணக்கும்இரு பாதச் சரோருகனும்

எழுதரிய கற்பதரு நிழலில்வளர் தத்தைதழு
வியகடக வஜ்ரஅதி பாரப் புயாசலனும்
எதிரில்புல வர்க்குதவு வெளிமுகடு முட்டவளர்
இவுளிமுகி யைப்பொருத ராவுத்தன் ஆனவனும்
எழுபரி ரதத்திரவி எழுநிலமொ டக்கரிகள்
இடர்பட முழக்கி எழு சேவற் பதாகையனும்
இணை இலியும் நிர்ப்பயனும் மலமிலியும்
நிஷ்களனும்

இளையவனும் விப்ரகுல யாகச் சபாபதியும்;

மதுகையொடு சக்ரகிரி முதுகுநெளி யப்புலியை
வளையவரும் விக்ரமக லாபச் சிகாவலனும்
வலியநிக ளத்தினொடு மறுகுசிறை பட்டொழிய
வனஜமுனி யைச்சிறிது கோபித்த காவலனும்
வருசுரர் மதிக்க ஒரு குருகுபெயர் பெற்றகன
வடசிகரி பட்டுருவ வேஸ்தொட்ட சேவகனும்
வரதனும் அநுக்ரகனும் நிருதர்குல நிஷ்டுரனும்
அநுபவன சித்தனு மநோதுக்க பேதனனும்

வயிர் இசை முழக்கமிகு மழைதவழ்
குறிச்சிதொறும்
மகிழ்குரவை யுட்டிரியும் வேடிக்கை
வேடுவனும்
மரசுத மணிப்பணியின் அணிதழை உடுத்துலவும்
வனசரர் கொடிச்சிதனை யாசிக்கும் யாசகனும்
மதனன்விடு புட்பசர படலமுடல் அத்தனையும்
மடல்எழுதி நிற்குமதி மோசுத் தபோதனனும்
வரிசிலை மலைக்குறவர் பரவிய புனத்திதணில்
மயிலென இருக்குமொரு வேடிச்சி காவலனே.

6. பூத வேதாள வகுப்பு

அருண கணபண புயக சுடிகையி
னகில புவனமு முதவு மலைமகள்
அமலை யாரியை யந்தரி சுந்தரி
யிமய மாமயி லம்பைத்ரி யம்பகி
அச்சுதச கோதரிய னைத்துவே தத்தலைவி
யற்புதபு ராதனில ரப்ரகா சப்ரக்ருதி
அம்பொற் குண்டலப் பேதை சாம்பவி
விம்பக் கிஞ்சுகப் பூவை பூங்கொடி
அக்ஷர லக்ஷஜ பத்தர்க்ர மத்திடு
சக்ரத லத்தித்ரி யக்ஷிச டக்ஷரி
ஆயிதிரு மைந்தன்முக மாயிரமவி ளங்கியதொ
ராறுதர வந்தருளு மாறுமுக புண்டரிகன்
அருவரை திறந்துவன் சங்க்ராம சுற்கிமுகி
யபயமிட வஞ்சலென் றங்கீர னுக்குதவி

அரசறிய வாமனமு நிக்கொருத மிழ்த்ரயமு
 மபரிமித மாகவிவ ரித்தகட வுட்புலவன்
 அநுபவ சித்த பவக்கட லிற்பு காடுதனை
 வினவியெ டுத்தருள் வைத்த கழற்க்ரு பாகரன்
 ஆசிலா சார தபோதன ரின்புறும்
 வாசகா தீத மனோலய பஞ்சரன்
 அகரு ம்ருகமத களப பரிமள
 விகட முகபட கடின புளகித
 அமிர்த பூதரி யண்டர்செ முங்கொடி
 குமுத வாய்மயில் குஞ்சரி மஞ்சரி
 அக்கமொரு கோடிபெறு வஜ்ரபா ணிக்குமரி
 தக்கவம ராவதிபு ரக்குமா னைக்கிறைவன்
 ஐம்பத் தொன்றில்எட் டாறில் மூன்றினில்
 ஐந்திற் றங்குமப் பாலை வான்பொருள்
 அப்படி பத்தி பழுத்த மனத்தின
 ரர்ச்சனை மெச்சிய செச்சை மணிப்புயன்
 ஆறுநிலை யென்றுமுத லாகியப ரங்கிரியு
 மாவின னெடுங்குடியு மாரண முடிந்திடமும்
 அருணையு மிலஞ்சியுஞ் செந்தூர்தி ருப்பழநி
 யடியர்மன பங்கயஞ் செங்கோடி டைக்கழியும்
 அநவரத நீலமலர் முத்தெறிசு னைப்புனலி
 லருவிகுதி பாய்தரு செருத்தணியென்
 வெற்புமெனும்
 அலகில் திருப்பதி யிற்பயில் சுற்ப காடவி
 யநுபவ னத்தனி ருத்தன ரத்த வாடையன்
 ஆறுமா மாதர் பயோதர பந்தியி
 லார்வே பாலமு தாருநெ டுந்தகை ;

வருண சரவண மடுவில் வருமொரு
 மதலை மறைகமழ் குதலை மொழியினன்
 மடுக ராரவ மந்திர சிந்திர
 மணம ருத கடம்பு புனைந்தவன்
 மட்டொழுகு சாரமது ரித்ததே னேப்பருக
 மார்க்கடச மூகமமை தொட்டிரு லெட்டுவரை
 மன்றற் பைம்புனத் தாள்ப தாம்புயம்
 வந்திக் குந்தனிக் காம வாஞ்சையன்
 மத்தமு டித்தரு ளத்தர்ப்ரி யப்பட
 நித்தம றைப்பொரு னேத்தெளி வித்தவன்
 மாதிரமு மந்தரமு நீருநில னுங்கனக
 மால்வரையு டன்சுழல வாசுகிவி டம்பொழிய
 மகரசலி லங்கடைந் திந்த்ராதி யர்க்கமுது
 பகிர்தரு முகுந்தன்மன் பஞ்சாபு தக்கடவுள்
 மருகன்மற வாதவர்நி னேப்பவைமு டிக்குமவ
 னுருகுமடியாரிருவி னேத்தொகைய றுக்குமவன்
 மறவர்பொ ருப்பி லொருத்திபொ ருட்ட நாளிள
 வடிவமு முக்க நரைத்தவி ருத்த வேதியன்
 மாதரா ரூப னிராகுல சிந்தைய
 னாதிசு தாள மதாணிய லங்க்ருதன்
 வரத விதரண விரத அநுபவ
 மவுன குருபர னிபுண குணதரன்
 வனஜ ஜாதனை யன்றுமு னிந்தற
 வலிய பாரவி லங்கிடு புங்கவன்
 மட்டிலிரு நாலுதிசை சுட்டுநே மிக்கிரியு
 முத்தரகு னாதிசுட தக்ஷிண திக்கிரியும்
 மங்கத் துங்கவிட் டேறு வாங்கிய
 செங்கைப் பங்கயச் சோதி காங்கெயன்

மத்தம லத்ரய மித்தைத விர்த்தருள்
சுத்தப வித்ரநி வர்த்திய ளிப்பவன்
வாரணமு கன்றனது தாதையைவ லஞ்சமுல
வாகைமயில் கொண்டுலகு சூழ்நொடிவ
ருங்குமரன்
மயமுறு ப்ரபஞ்சமுஞ் சங்கேத ஷட்சமய
வழியுமன முங்கடந் தெங்கேனு நிற்குமவன்
மதுரமொழி யாலுலக னேத்தையுமு
ணர்த்துமவன்
வடவனல நேர்கொடிய குக்குடமு யர்த்தகுகன்
மரகத பக்ஷ குலத்தூர கத்தி வாகரர்
வடிவையு ருக்கி வடித்ததி ருக்கை வேல்கொடு
வாரிகோ கோவென வாய்விட வந்தெதிர்
சூரமா சேனையை மோதுக ளந்தனில் ;

உருவ மிருளெழ வெயிறு நிலவெழ
வுலகு வெருவர வசைய வருவன
உடைய நாயகி கண்டும கிழ்ந்திட
நடைவி நோதவி தம்புரி பந்திய
ஒக்கலைவி டாதமுத ரற்றுபா லர்க்குமிக
வுச்சிவெடி யாதுநிண மெத்தவே தப்புவன
உங்குக் கிங்குவிட் டாழி நான்கினு
மொன்றுக் கொன்றடி பாய்தல் காண்பன
யுத்தக ளத்தினில் ரத்நம ணிக்குவை
யொட்டமொ டொற்றையி ரட்டைபி டிப்பன
யோகினிகளு ம்பெரிய சாகினிக ளும்புதிய
மோகினிக ளும்பழைய டாகினிக ளும்புகழ

உவணநிறை கொண்டிடுஞ் செங்காவ

ணத்திடையி

லுறவுகொள வந்ததும் பெண்காறை கட்டுவன
உமிழ்குருதி யாறடைப டக்குறட டுக்கியதி
லுபவனமொரேழையுமுறித்தருகொழுக்குவன
உடுபட லத்தை மறைத்த குறைக்கு வாலுட
லுதிரச முத்திர முற்று நிலைப்ப டாதன
ஓடைமால் வாரண யுகம டங்கலு
மோரொர்பேய் நீள்கடை வாயி லடங்குவ
உடலி னிசிசரர் மவுலி யொலியலு
முதடு மலைவன பதடி முலையின
உததி யேழும டங்கவு றிஞ்சியு
முதர வாரழ னின்றுகொ ளுந்துவ
உக்கிரவி ராவணனெ டுத்தமே ருக்கிரியு
மொற்றியிரு தோள்கொடுப றித்திடாதப்புவன
ஒன்றித் திண்குரற் கூகை பாம்பொடு
வென்றிச் செந்தலைத் தாலி பூண்பன
ஒக்கமி டற்றி லிறக்கு குறைத்தலை
விக்கி வெளுக்க வெளுக்க விழிப்பன
யோகுபுரி யுங்குகையும் யோகபர ரும்பொருவ
ஓடைமத தந்திவயி றாடினிது றங்குவன
உசிதபிசி தங்கொணர்ந் திங்கேற விற்றுமென
மதமலையெ லும்புகொண் டங்காடி கட்டுவன
உதிரநிண வாள்பெருக வெட்டுவன வெட்டுவன
உடலினடு லுடுருவ முட்டுவன தட்டுவன
ஒழுகுபி ணத்துநி ணத்தின ளற்றி லேபமு
ஒடியவு முக்கிவ முக்கி யுருட்டி வீழ்வன
ஊசலார் வார்குழை யோலை யிடும்படி
யோதுசா மீகர நேமி பிடுங்குவ;

கரண மிடுவன குணலை யிடுவன

கழையை நடுவன பவுரி வருவன

ககன கூடமு டைந்துவி மும்படி

கதறி வாயனல் கண்கனல் சிந்துவ

கைச்சதியி னுமுறைவி தித்தவா முற்கடித

கச்சபுட சாசபுட சட்பிதா புத்திரிக

கண்டச் சம்பதிப் பேத மாம்பல

கஞ்சப் பஞ்சகத் தாள மாம்படி

கற்சரி யுற்சவ தர்ப்பண லக்ஷண

சச்சரி மட்டிசை யொற்றிய றுப்பன

காயெரிய பங்கியொடு சேகரமி குந்தசைவ

காதுபடு சங்கவள மாலிகைபு னேந்திசைவ

கருணைய திகந்துவந் தொண்கோகு லப்பெரிய

கருமுடியொ டும்படுங் கங்காள மொத்துவன

கடிபயிர வாதிகள் ப்ரியப்படுக திக்கிசைய

நடைநவிலு பாவனை யுதிக்குநட வித்தையின

கடகம டுத்த விடக்கை வலக்கை வாளின

கருதிய லக்ஷிய லக்ஷண முற்று மோதுவ

காலமா ருத வராளிசி கண்டிகை

பாலசீ காமர மானவி பஞ்சிகை

கவுட பயிரவி லளிதை கயிசிகை

கவுளி மலகரி பவுளி யிசைவன

கனவ ராடிய ரும்படி மஞ்சரி

தனத னுசிவி தம்படு பஞ்சமி

கைச்சலவு கோன்முறைவி தித்தரா கத்தடைவி

லுச்சமது சாதிகமெ டுத்துமே லெட்டுவன

கஞ்சக் கஞ்சநற் றேசி ராஞ்சிகு

றிஞ்சிப் பண்குறித் தியாழை யேந்துவ

சுற்றவு டுக்கையி டக்கைக ளப்பறை
 மத்தளி கொட்டிய முற்றும் டிப்பன
 காரெனமு ழங்குகுர லேறுதுடி சந்த்ரவளை
 வீரமுர சுந்திமிற டாரிகுட பஞ்சமுகி
 கரடிபறை யங்கனந் தங்கோடி கொட்டுவன
 முறைமுறை கவந்தநின் றென்றோடு கிட்டுவன
 கசரதப தாகினிய ரக்கர் துணி பட்டுவிழு
 களமுழுதும் வாழியதி ருப்புகழ்மு ழக்குவன
 கடியகு ணத்த சினத்த சகத்ர யோசனை
 நெடிய சுழுத்த சுழித்த விழித்த பார்வைய
 காதநா ருயர கோடி வளைந்தன
 பூதவே தாள மநேகவி தங்களே.

7. சேவகன் வகுப்பு

இருபிறை யெயிறு நிலவெழ வுடல
 மிருள்படு சொருப முடைக்கோ விடவே
 இறுகிய சுயிறு படவினை முடுகி
 யெம்படர் பிடரி பிடித்தே கொடுபோய்;
 அருமறை முறையின் முறை முறை கருதி
 யதரிடை வெருவ ஒறுத்தால் வகையால்
 அறிவோடு மதுர மொழியது குழறி
 யலமரு பொழுதி லழைத்தால் வருவாய்;
 ஒருபது சிரமு மிருபது கரமும்
 விழுவொரு பகழி தொடுத்தோன் மருகா
 உரமது பெரிய திரிபுர மெரிய
 வுயர்கன கிரியை வளைத்தோர் புதல்வா;
 மருவள ரடலி வனிதையர் பரவ
 மரகத விதணி லிருப்பாள் கணவா
 வளைகடல் சுதற நிசிசரர் மடிய
 மலையொடு பொருத முழுச்சே வகனே.

8. கடைக்கணியல் வகுப்பு

அலைகடல் வளைந்து டுத்த வெழுபுவி புரந்தி ருக்கு
 மரசென நிரந்த ரிக்க வாழலாம்
 அளகையர சன்ற னக்கு மமரரர சன்ற னக்கு
 மரசென அறஞ்செ லுத்தி யாளலாம்
 அடைபெறுவ தென்று முத்தி யதிமதுர
 செந்தமிழ்க்கு
 மருள்பெற நினைந்து சித்தி யாகலாம்
 அதிரவரு மென்று முட்ட அலகில்வினை
 சண்டை நிற்க
 அடலெதிர் புரிந்து வெற்றி யாகலாம்;

இலகிய நலஞ்செய் புட்ப கமுமுட னிறம் வெளுத்த
 இபவர செனும்பொ ருப்பு மேறலாம்
 இருவரவர் நின்றி டத்துமெவரெவ ரிருந்தி டத்து
 மொருவனிவ னென்று ணர்ச்சி கூடலாம்
 எம்படர் தொடர்ந்த ழைக்கி லவருட
 னெதிர்ந்து ளுட்க
 இடியென முழங்கி வெற்றி பேசலாம்
 இவையொழிய வும்ப லிப்ப தகலவிடு முங்கள்
 வித்தை
 யினையினி விடும்பெ ருத்த பாருளீர்;

முலையிடை கிடந்தி னைப்ப மொகுமொகென
 வண்டி ரைப்ப
 முகையவிழ் கடம்ப டுத்த தாரினுன்
 முதலிபெரி யம்ப லத்துள் வரையசல
 மண்ட பத்துள்
 முறிவர்தொழ வன்று நிர்த்த மாடினுன்

முனைதொறு முழங்கி யொற்றி முகிலென
 விரங்க வெற்றி
 முறைநெறி பறந்துவிட்ட கோழியான்
 முதியவுண ரன்று பட்ட முதியகுடர் நன்றுசுற்று
 முதுகமுகு பந்த ரிட்ட வேலினான்;
 மலைமருவு பைம்பு னத்தி வளருமிரு குன்ற மொத்தி
 வலிகுடி புகுந்தி ருக்கு மார்பினான்
 மழலைகள் விளம்பி மொய்த்த அறுவர்முலை
 யுண்டு முற்றும்
 வடிவுடன் வளர்ந் திருக்கும் வாழ்வினான்
 மலையிறை மடந்தை பெற்ற வொருமதலை
 யென்று தித்து
 மலையிடிய வுந்து ணித்த தோளினான்
 மயிலையு மவன்றி ருக்கை யயிலையு
 மவன்க டைக்க
 ணியலையு நினைந்தி ருக்க வாருமே.

9. வீரவாள் வகுப்பு

பூவுளோ னுக்குமுயர் தேவர்கோ னுக்குமெழு
 பூவில்யா வர்க்கும்வரு துன்புதீர்த் திடுமே
 பூதசே னைக்குளொரு கோடிகுர் யப்பிரபை
 போலமா யக்கரிய கங்குனீக் கிடுமே
 பூதிபூ சிப்பரமர் தோலைமே லிட்டதொரு
 போர்வைபோ னெட்டுறைம
 ருங்குசேர்த் திடுமே
 போரிலே நிர்த்தமிடு வீரமா லக்ஷ்மிமகிழ்
 பூசைநே சித்துமலர் தும்பைசாத் திடுமே;

பாவரு பக்கொடிய சூரனார் பெற்றபல
 பாலர்மா எத்தசைகள் உண்டுதேக் கிடுமே
 பாநுகோ பப்பகைஞன் மேனிசோ ரக்குருதி
 பாயவே வெட்டிஇரு துண்டமாக் கிடுமே
 பாடுசேர் யுத்தகள மீதிலே சுற்றுநரி
 பாறுபேய் துய்த்திடநி ணங்களுட் கிடுமே
 பாடியா டிப்பொருத போரிலே பத்திரக
 பாலிசூ லப்படையை வென்றுதாக் கிடுமே;

ஆவலா கத்துதிசெய் பாவலோர் மெய்க்கலிக
 ளாமகோ ரக்களைக னேந்துநீக் கிடுமே
 யாருமே யற்றவனென் மீதொரா பத்துறவ
 ராமலே சுற்றிலுமி ருந்துகாத் திடுமே
 ஆடல்வே ணற்படைக ளாணையா லுக்குமுத
 லாணையா வைத்துவலம் வந்துபோற் றிடுமே
 ஆலகா லத்தைநிகர் காலசூ லத்தையும்
 ருதபா சத்தையும் ரிந்துபோட் கிடுமே;

மேவலார் முப்புரமு நீறவே சுட்டவொரு
 மேருவாம் விற்பரமர் தந்தபாக் கியவான்
 வேடர்மா னுக்குமுயர் தேவயா னைக்குமிசை
 வேலர்தா னைத்தொழுது யர்ந்தவாழ்க் கையினான்
 வீறுசேர் மிக்ககண நாதனா ரெட்டுவகை
 வீரர்நே யத்தமைய னென்றதோட் டுணைவோன்
 மேன்மையாம் லக்ஷரத வீரர்பூ சிக்கவரு
 வீரவா குத்தலைவன் வென்றவாட் படையே.

10. திருப்பழநி வகுப்பு

எந்தவினையும் பவமும் எந்தவிடமும் படரும்
எந்தஇசுலும் பழியும் எந்தவமுஷும் பிணியும்
எந்த இசுழ்வும் கொடிய எந்தவசியுஞ் சிறிதும்
அணுகாமலே-

எந்த இரவுந் தனிமை எந்தவழியும் புகுத
எந்தஇடமுஞ் சபையில் எந்தமுகமும் புகலும்
எந்தமொழியுந் தமிழும் எந்தவிசையும்
பெருமை சிதருமலே;

வந்தனைசெய் துன்சரண நம்புதல்பு ரிந்தஅருள்
வந்தநுதி னந்தனிலும் நெஞ்சில் நினைவின்படி
வரந்தர உவந்தருள் இ.தம்பெறுவ தன்றிறெடு
வலைவீசியே-

வஞ்சவிழி சண்டன் உறுகின்றபொழுதுங் குமர
கந்த என நன்கறையவுந் தெளிவு தந்துயிர்
வருந்து பயமுந் தனிமையுந்தவிர அஞ்சலென
வரவேணுமே;

தந்தனன தந்தனன டிண்டிகுடி டிண்டிகுடி
குண்டமட குண்டமட மண்டமென நின்றுமுர
சந்திமிலை பம்பைதுடி திண்டிமழு முங்கும்ஒலி
திசைவீறவே-

தண்டஅமர் மண்டசுரர் மண்டைநிண
மென்றலகை
யுண்டுமிழ்தல் கண்டமரர் இந்திரன்
வணங்குபத
தண்டைசிறு கிங்கிணி புலம்பிட வரும்பவனி
மயில்வாகனா;

செந்தளிரை முந்துபடம் என்றுளமருண்டு நிறை
சந்தன வனங்குலவு மந்திகுதிகொண்டயல்செ
றிந்த கமுகின் புடைப துங்கிட வளைந்து நிமிர்
மடல்சாடவே-

சிந்திய அரம்பை பலவின் கனியில் வந்துவீழ
மென்கனியு டைந்தசுளை விண்டநறை
கொண்டுசிறு
செண்பக வனங்கள் வளர் தென்பழநி
யம்பதியின் முருகேசனே.

தெய்வயானையம்மை துதி

சங்கரிதன் மருமகளை, சங்கரிதன் மகளைச்
சங்கரிக்கும் சங்கரனை மாமனெனும் தையலை,
வெங்கரி தந்திடு பிடியை, விண்ணவர்கோன்
சுதையை,
விண்ணவர்கள் பணிந்தேத்தும் விண்ணுலகத்
தணங்கை,
பைங்கமுநீர் விழியானை பைங்கமுநீர் நிறமே
படைத்தானைச் செங்கமுநீர் செங்கரங்
கொண்டானை
செங்கமலை தரும முதைக் கந்தரிடத் தமரும்
தெய்வயானையைத் தொழுது திருவருள்
பெற்றிடுவாம்.

வள்ளியம்மை துதி

மாதவனோர் மாதவனாய் மாதவஞ் செய்திடலும்
 வனமானாய் வந்தெதிர் த்த மலர்மாணைப் புணர
 பூதமலமங் கையரு ருவாய் அவதரித்த வள்ளிப்
 பொருப்பு றையும் பொருப்பர் மனை
 விருப்பமுடன் வளர்ந்து
 தீதகலுந் திணைகாத்து வேங்கை யுரு வெடுத்த
 செவ்வேளை அவ்வேளைச் சேர்ந்திருகைக்
 கோளுங்
 காதலுடன் புரிந்திறைவன் வலப்பாகத் தமரும்
 கன்னியெனும் வள்ளிகழ லுன்னி வழுத்
 திடுவாம்.

418

ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே
 ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
 கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
 மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுக மொன்றே
 வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
 ஆதியரு ணாசல மமர்ந்த பெருமானே.

ஆறிருதடந்தோள்வாழ்க; ஆறுமுகம் வாழ்க;
வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க; குக்குடம் வாழ்க;
செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்சை வாழ்க; யானைதன் அணங்கு வாழ்க;
மாறிலா வள்ளிவாழ்க; வாழ்கசீ ரடியா ரெல்லாம்.

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்கதீய தெல்லாம் அரன் நாமமே
சூழ்க வையகமும் துயர் தீர்கவே.

ஸ்ரீஸித்தி விநாயக ஸ்வாமிக்கு ஜே!
நமப் பார்வதிபதயே; ஹரஹர மஹாதேவா.
ஸ்ரீவெற்றிவேல் முருகனுக்கு அரோஹரா!
ஸ்ரீவல்லீ தேவஸேனா காந்தஸ்மரணே;
ஹரஹர சிவ ஸுப்ரமண்யோம்.
ஸ்ரீ அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகளுக்கு அரோஹரா.

உ

ஓம் சரவணபவ

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிய

கந்தர் அநுபூதி

காப்பு

(கலிவிருத்தம்)

நெஞ்சக் கன கல்லு நெகிழ்ந்(து) உருகத்
தஞ்சத்(து) அருள் சண்முகனுக்கு(கு) இயல்சேர்
செஞ்சொல் புனை மாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கர ஆனை பதம் பணிவாம்.

நூல்

‘ஆடும் பரி, வேல், அணிசேவல்’ எனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்,
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனி யாளை சகோதரனே.

1

சுன்னல் சிவன்குணங்கூர்
உல்லாச, நிராகுல, யோக, விதச்,
சல்லாப, விநோதனும் நீ அலையோ?

எல்லாம் அற, என்னை இழந்த நலம்
சொல்லாய், முருகா! சுரபூ பதியே!

2

சீர்தாய் திண்ணிப் பிள்ளை சிறந்த
வானோ? புனல் பார்வனல் மாருதமோ?

ஞானோதயமோ? நவில் நான் மறையோ?
யானோ? மனமோ? எனை ஆண்ட இடம்

தானோ? பொருளாவது சண்முகனே!

3

கந்தா அருபுதி

வளைபட்ட கைம் மாதொடு, மக்கள் எனும்
தளைபட்டு, அழியத் தகுமோ? தகுமோ?
தளைபட்டு எழு சூர் உரமும், கிரியும்,
தொளைபட்டு உருவத் தொடு வேலவனே!
மக மாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
முகம் ஆறும் மொழிந்து மொழிந்திலனே!
அகம், மாடை, மடந்தையர் என்(று) அயரும்
சக மாயையுள் நின்று தயங்குவதே!

உருதி

திணியான மனோ சிலை மீது, உன தாள்
அணியார், அரவிந்தம் அரும்பு மதோ?
'பணியா?' என வள்ளி பதம் பணியும்
தணியா அதிமோக! தயா பரனே!

கெடுவாய் மனனே! கதி கேள், கரவாது
இடுவாய், வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்
சுடுவாய் நெடு வேதனை தூள்படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே.

'அமரும் பதி' கேள், அகம் ஆம் எனும், இப்
பிமரம் கெட மெய்ப் பொருள் பேசியவா!
குமரன், கிரி ராச குமாரி மகன்
சமரம் பொரு தானவ நாசகனே!

மட்டுர் குழல் மங்கையர் மையல் வலைப்
பட்டு, ஊசல்படும் பரிசு என்று ஒழிவேன்?
தட்டு ஊடு அற, வேல் சயிலத்(து) எறியும்
நிட்டே, நிராகுல, நிர்ப்பயனே!

கார் மா மிசை காலன் வரில், கலபத்(து)

தார்மா மிசை வந்து, எதிரப் படுவாய்!

தார் மாற்ப! வலாரி தலாரி எனும்

சூர்மா மீடியத் தொடு வேலவனே!

சுமமா

'சு கா' என என் கிளை கூடி அழப்

போகா வகை, மெய்ப்பொருள் பேசியவா!

நாகாசல வேலவ! நாலுகவித்

தியாகா! சுரலோக சிகாமணியே!

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்,

பெம்மான் முருகன், பிறவான், இறவான்

'சுமமா இரூ சொல் அற' என்றலுமே,

அம்மா! பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே.

சுமமா

'முருகன், தனிவேல் முனி, நம்குரு' என்று,

அருள்கொண்டு அறியார் அறியும் தரமோ!

உருஅன்று, அருஅன்று, உளதுஅன்று, இலதுஅன்று,

இருள் அன்று, ஒளி அன்று என நின்றதுவே.

சுமமா

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்(று)

உய்வாய், மீனனே! ஒழிவாய் ஒழிவாய், மீனனே!

மெய் வாய் விழி நாசியொடும் செவி ஆம்

ஐவாய் வழி செல்லும் அவாவினையே.

சுமமா

'முருகன், குமரன், குகன்' என்று மொழிந்து,

உருகும் செயல் தந்து உணர்(வு) என்(று)

சுமமா

பொரு புங்கவரும், புவியும், பரவும்

குருபுங்கவ! எண் குண பஞ்சரனே!

சுமமா

சுமமா

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

மேலை

பேரரசை எனும் பிணியில், பிணிபட்டு,
 ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ?
 வீரா! முதுசூர் படவேல் எறியும்
 சூரா! சுரலோக துரந்தரனே!

16

யாம் ஓதிய கல்வியும், எம் அறிவும்,
 தாமே பெற, வேலவர் தந்ததனால்,
 பூமேல் மயல்போய், அறம் மெய்ப் புணர்வீர்
 நாமேல் நடவீர், நடவீர் இனியே.

17

உதியா, மரியா, உணரா, மறவா,
 விதிமால் அறியா, விமலன் புதல்வா!
 அதிகா! அநகா! அபயா! அமரா
 பதி காவல! சூர பயங்கரனே!

18

வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்
 குடியும் குலமும் குடிபோகியவா!
 அடி அந்தம் இலா அயில் வேல் அரசே!
 மிடி என்று ஒரு பாவி வெளிப் படினே.

19

அரிதாகிய மெய்ப் பொருளுக்கு அடியேன்
 உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவா!
 விரிதாரண! விக்ரம வேள்! இமையோர்
 புரிதாரக! நாக புரந்தரனே!

20

கருதா மறவா நெறிகாண, எனக்கு
 இருதாள் வனசம் தர என்று இசைவாய்?
 விரதா! முருகா! மயில் வாகனனே!
 விரதா! சுர சூர விபாடணனே!

21

காளைக் குமரேசன் எனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவம் எய்தியவா!
பாளைக் குழல் வள்ளி பதம் பணியும்
வேளைச், சுர பூபதி, மேருவையே! 22

அடியைக் குறியாது அறியாமையினால்
முடியக் கெடவோ? முறையோ! முறையோ!
வடி விக்ரம வேல் மகிபா! குறமின்
கொடியைப் புணரும் குண பூதரனே! 23

கூர்வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேர்வேன், அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ?
சூர் வேரொடு குன்று தொளைத்த, நெடும்
போர் வேல! புரந்தர பூபதியே! 24

மெய்யே என வெவ்வினை வாழ்வை உகந்து
ஐயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ?
கையோ, அயிலோ, கழலோ, முழுதும்
செய்யோய்! மயில் ஏறிய சேவகனே! 25

ஆதாரம் இலேன், அருளைப் பெறவே,
நீ தான் ஒரு சற்றும் நினைந்திலையே!
வேதாகம ஞான வினோத! மன
அதீதா! சுரலோக சிகாமணியே! 26

மின்னே நிகர் வாழ்வை விரும்பிய யான்
என்னே! விதியின் பயன் இங்கு இதுவோ?
பொன்னே! மணியே! பொருளே! அருளே!
மன்னே! மயில் ஏறிய வானவனே! 27

ஆளு அமுதே! அயில்வேல் அரசே!
 ஞாளு கரனே! நவிலத் தகுமோ?
 யான் ஆகிய என்னை விழுங்கி, வெறும்
 தாளுய் நிலை நின்றது, தற்பரமே. 28

இல்லே எனும் மாயையில் இட்டனை நீ,
 பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையே,
 மல்லேபுரி பன்னிரு வாகுவில், என்
 சொல்லே புனையும் சுடர் வேலவனே! 29

செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன், அன்று
 ஒவ்வாதது என உணர்வித் ததுதான்,
 அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அலால்,
 எவ்வாறு ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவே? 30

‘பாழ்வாழ்வு எனும் இப் படுமாயையிலே
 வீழ்வாய்’ என, என்னை விதித்தனையே!
 தாழ்வானவை செய்தன தாம் உளவோ?
 வாழ்வாய் இனிநீ மயில் வாகனனே! 31

கலையே பதறிக் கதறித், தலையூடு
 அலையே படுமாறு, அதுவாய் விடவோ?
 கொலையே புரி வேடர் குலப் பிடிதோய்
 மலையே! மலேகூறிடு வாகையனே! 32

சிந்தாகுல இல்லொடு, செல்வம் எனும்
 விந்தாடவி, என்று விடப் பெறுவேன்?
 மந்தாகினி தந்த வரோதயனே!
 கந்தா! முருகா! கருணாகரனே! 33

சிங்கார மடந்தையர் தீநெறி போய்
மங்காமல், எனக்கு வரம் தருவாய்;
சங்க்ராம சிகாவல! சண்முகனே!
சங்கா நதி பால! க்ருபாகரனே!

34

விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்,
கதிகாண மலர்க் கழல் என்று அருள்வாய்?
மதிவாள் நுதல் வள்ளியை அல்லது, பின்
துதியா விரதா! சுரபூ பதியே!

35

'நாதா! குமரா! நம!' என்று அரனார்
'ஓதாய்! என, ஓதியது எப் பொருள்தான்?
வேதா முதல் விண்ணவர் குடும் மலர்ப்
பாதா! குறமின் பத சேகரனே!

36

'கிரிவாய் விடு விக்ரம வேல் இறையோன்
பரிவாரம்' எனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே! பொறையாம் அறிவால்
அரிவாய், அடியோடும் அகந்தையையே.

37

ஆதாளியை, ஒன்று அறியேனை, அறத்
தீது ஆளியை, ஆண்டது செப்புமதோ?
கூதாள கிராத குலிக்கு இறைவா!
வேதாள கணம் புகழ் வேலவனே!

38

மாஏழ் சனனம் கெட, மாயை விடா
மூஏடனை என்று முடிந்திடுமோ!
கோவே! குறமின் கொடிதோள் புணரும்
தேவே! சிவசங்கர தேசிகனே!

39

வினை ஓடவிடும் கதிர்வேல் மறவேன்,
மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ?
சுனையோடு, அருவித் துறையோடு, பசுந்
தினையோடு, இதனோடு திரிந்தவனே! 40

சாகாது எனையே சரணங் களிலே
கா கா, நமனார் கலகம் செய்யும் நாள்,
வாகா! முருகா! மயில் வாகனனே!
யோகா! சிவஞான உபதேசிகனே! 41

குறியைக், குறியாது குறித்து அறியும்
நெறியைத், தனிவேலை நிகழ்த்திடலும்,
செறிவு அற்று, உலகோடு உரை சிந்தையும் அற்று,
அறிவு அற்று, அறியாமையும் அற்றதுவே. 42

தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள்
நேசா! முருகா! நினது அன்பு அருளால்,
ஆசா நிகளம் துகளாயின பின்
பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே. 43

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம்,
சூடும்படி தந்தது சொல்லு மதோ?
வீடும், சுரர் மாமுடி, வேதமும், வெம்
காடும், புனமும் கமழும் கழலே. 44

கரவாகிய கல்வி ஊளார் கடைசென்று
இரவா வகை மெய்ப்பொருள் ஈகுவையோ?
குரவா! குமரா! குலிசாயுத! குஞ்
சரவா! சிவயோக தயாபரனே! 45

எம்தாயும், எனக்கு அருள் தந்தையும் நீ,
சிந்தாகுலம் ஆனவை தீர்த்து எனையாள்;
கந்தா! கதிர் வேலவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறை நாயகனே! 46

ஆறு ஆறையும் நீத்து, அதன்மேல் நிலையைப்,
பேறு அடியேன், பெறுமாறு உளதோ?
சீருவரு சூர் சிதைவித்து, இமையோர்
சூறு, உலகம் குளிர்வித்தவனே! 47

அறிவு ஒன்று அற நின்று, அறிவார் அறிவில்
பிறிவு ஒன்று அற நின்ற, பிரான் அலையோ?
செறிவு ஒன்று அற வந்து, இருளே சிதைய,
வெறி வென்றவரோடு உறும், வேலவனே! 48

தன்னந் தனி நின்றது, தான் அறிய
இன்னம் ஒருவர்க்கு இசைவிப் பதுவோ?
மின்னும் கதிர்வேல் விகிர்தா! நினைவார்
கின்னம் களையும் க்ருபை சூழ் சுடரே! 49

மதி கெட்டு, அற வாடி, மயங்கி, அறக்
கதி கெட்டு, அவமே கெடவோ கடவேன்?
நதி புத்திர! ஞான சுகாதிப! அத்
திதி புத்திரர் வீறு அடு சேவகனே! 50

உருவாய் அருவாய், உளதாய் இலதாய்,
மருவாய் மலராய், மணியாய் ஒளியாய்க்,
கருவாய் உயிராய்க், கதியாய் விதியாய்க்,
குருவாய் வருவாய், அருள்வாய் குகனே! 51

கந்தர் அநுபூதி முற்றிற்று

உ
முகா

கந்தரலங்காரம்

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளியது

பேற்றைத் தவம் சற்றும் இல்லாத என்னை, ப்ரபஞ்சம்
என்னும்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்டவா! செஞ் சடாட விமேல்
ஆற்றைப், பணியை, இதழியைத் தும்பையை, அம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன், க்ருபாகரனே. 1

அழித்துப் பிறக்க ஒட்டா அயில்வேலன் கவியை, அன்பால்
எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றிலீர், எரி மூண்ட(து) என்ன
விழித்துப் புகையெழப் பொங்கு வெம் கூற்றன் விடும்
கயிற்றால்
கழுத்தில் கருக்கிட்(டு) இழுக்கும் அன்றோ கவி
கற்கின்றதே. 2

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித்தான் மகன் செங்கையில் வேல்,
கூரணியிட்(டு) அணுவாகிக், கிரௌஞ்சம் குலைந்(து)
அரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடகம் நெளிந்தது, சூர்ப்
பேரணி கெட்டது, தேவேந்த்ர லோகம் பிழைத்ததுவே. 3

ஓர ஒட்டார் ஒன்றை, உன்ன ஒட்டார், மலர் இட்(டு)
உனதாள்
சேரஒட்டார் ஐவர், செய்வதென்யான்? சென்று தேவர்
உய்யச்,
சோர நிட்டுரனைச் சூரனைக், காருடல் சோரி கக்கக்
கூர கட்டாரியிட்(டு) ஓர் இமைப்போதினில்
கொன்றவனே. 4

திருந்தப் புலனங்கள் ஈன்றபொற் பாலை திருமுலைப்பால்
அருந்திச், சரவணப் பூந்தொட்டில் ஏறி, அறுவர்
கொங்கை

விரும்பிக், கடலழக் குன்றழச் குரழ விம்மியமும்
குருந்தைக், குறிஞ்சிக் கிழவன் என்(று) ஒதும் குவலயமே. 5

பெரும்பைம் புனத்தினுள் சிற்றேனல் காக்கின்ற
பேதை கொங்கை
விரும்பும் குமரனை, மெய்யன்பினால் மெல்ல மெல்ல வுள்ள
அரும்பும் தனிப் பரமானந்தம், தித்தித்(து) அறிந்த
அன்றே
கரும்பும் துவர்த்துச், செந்தேனும் புளித்(து)
அறக்கைத்ததுவே. 6

சளத்தில் பிணிபட்(டு), அசட்டு க்ரியைக்குள் தவிக்கும்
என்றன்,
உளத்தில் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பாய், அவுணர் உரத்(து)
உதிரக்
குளத்தில் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்து, வெற்றிக்
களத்தில் செருக்கிக், கழு(து) ஆட வேல் தொட்ட
காவலனே. 7

ஒளியில் விளைந்த உயர் ஞான பூதரத்(து) உச்சியின் மேல்
அளியில் விளைந்தது ஓர் ஆனந்தத்தேனை, அநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப் பெற்ற வெறுந்
தனியைத்,
தெளிய விளம்பியவா, முகம் ஆறுடைத் தேசிகனே. 8

தேன் என்று பா(கு) என்(று) உவமிக்கொணு மொழித்
தெய்வ வள்ளி
கோன், அன்று எனக்கு உபதேசித்(து) ஒன்(று)
உண்டு, கூறவற்றோ
வான் அன்று, கால்அன்று, தீயன்று, நீர் அன்று
மண்ணும் அன்று,
தான் அன்று, நான் அன்(று), அசரீரி அன்று,
சரீரி அன்றே. 9

சொல்லுகைக்கு), இல்லையென்று எல்லாம் இழந்து
சும்மா இருக்கும்
எல்லையுள் செல்ல எனை விட்டவா! இகல் வேலன், நல்ல
கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரைக்
கொவ்வைச் செவ்வாய்
வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோள் அண்ணல்
வல்லபமே. 10

ஒருவரைப் பங்கில் உடையாள் குமாரன், உடைமணிசேர்
திருவரைக் கிண்கிணி ஓசைபடத், திடுக்கிட்(டு) அரக்கர்
வெருவரத், திக்குச் செவிடுபட்(டு), எட்டு வெற்பும் கனகப்
பருவரைக் குன்றும் அதிர்ந்தன, தேவர் பயம்கெட்டதே. 11
குப்பாச வாழ்க்கையுள் கூத்தாடும் ஐவரில், கொட்பு)

அடைந்த
இப்பாச நெஞ்சனை யீடேற்றுவாய்! இருநான்கு வெற்பும்
அப்பாதியாய் விழ, மேரும் குலுங்க, விண்ணாரும் உய்யச்
சப்பாணி கொட்டிய கை ஆறிரண்டைச் சண்முகனே. 12
தடுங்கோள் மனத்தை, விடுங்கோள் வெகிளியைத் தானம்
என்றும்
இடுங்கோள், இருந்தபடி யிருங்கோள், எழுபாரும் உய்யக்
கொடுங் கோபச் சூருடன், குன்றம் திறக்கத் துளைக்க
வைவேல்

விடுங்கோள் அருள் வந்து, தானே உமக்கு
வெளிப்படுமே. 13

வேதாகம சித்ர வேலாயுதன், வெட்சி பூத்த தண்டைப்
பாதார விந்தம் அரணாக, அல்லும் பகலும் இல்லாச்
சூதான(து) அற்ற வெளிக்கே ஒளித்துச், சும்மா இருக்கப்
போதாய், இனி மனமே தெரியா(து) ஓர் பூதர்க்குமே. 14

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி, வறிஞர்க்கு),
என்றும்

நொய்யிற் பிளவு) அளவேனும் பகிர்மின்கள், நுங்
கட்(கு), இங்ஙன்
வெய்யிற்(கு) ஒதுங்க உதவா உடம்பின்வெறு நிழல்போல்,
கையிற் பொருளும் உதவாது காணும் கடைவழிக்கே. 15

சொன்ன கிரௌஞ்ச கிரியூ(டு) உருவத்தொனைத்த
வைவேல்
மன்ன! கடம்பின் மலர்மாலை மார்ப! மௌனத்தை யுற்று
நின்னை உணர்ந்த(து) உணர்ந்த(து) எல்லாம் ஒருங்கிய
நிர்க்குணம் பூண்டு
என்னை மறந்த(து) இருந்தேன், இறந்தே விட்ட(து)
இவ்வுடம்பே. 16

கோழிக் கொடியன் அடி பணியாமல், குவலயத்தே
வாழக் கருதும் மதியிலிகாள்! உங்கள் வல்வினை நோய்
ஊழிற் பெருவலி உண்ண ஒட்டா(து), உங்கள் அத்தம்
எல்லாம்
ஆழப் புதைத்து வைத்தால் வருமோ நும் அடிப்பிறகே. 17
மரண ப்ரமாதம் நமக்கு இல்லையாம், என்றும்
வாய்த்த துணை

கிரணக் கலாபியும் வேலும் உண்டே கிண்கிணி முகுள
சரண ப்ரதாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்து ரக்ஷா
பரண க்ருபாகர! ஞானாகர! சுர பாஸ்கரனே! 18

மொய்தார் அணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன்
முத்தமிழால்
ஶ்வதாரையும் அங்கு வாழ வைப்போன், வெய்ய
வாரணம்போல்

கைதான் இருப(து) உடையான் தலைபத்தும் சுத்தரிக்க
எய்தான் மருகன், உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே. 19

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழும் செழுஞ்சுடரே!
வை வைத்த வேல்படை வானவனே! மறவேன் உனைநான்;
ஐவர்க்கு) இடம்பெறக் கால் இரண்(டு) ஓட்டி,
அதில் இரண்டு

கைவைத்த வீடு குலையும் முன்னே வந்து காத்தருளே. 20

தண்டாயுதமும் திருகுலமும் விழத் தாக்கி உன்னைத்
திண்டாட வெட்டிவிழ விடுவேன், செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டாகிய என் அவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள்
கண்டாயடா அந்தகா! வந்துபார், சற்ற(று) என்
கைக்கெட்டவே. 21

நீலச் சிகண்டியில் ஏறும் பிரான், எந்த நேரத்திலும்
கோலக் குறத்தியுடன் வருவான், குருநாதன் சொன்ன
சிலத்தை மெள்ளத் தெளிந்(து) அறிவார் சிவயோகிகளே,
காலத்தை வென்றிருப்பார், மரிப்பார் வெறும்
கர்மிகளே. 22

ஓலையும் தூதரும் கண்டு திண்டாடல் ஒழித்(து), எனக்குக்
காலையும் மாலையும் முன்னிற்குமே, கந்தவேள் மருங்கில்
சேலையும், சுட்டிய சீராவும், கையில் சிவந்த செச்சை
மாலையும், சேவல் பதாகையும், தோகையும்,
வாகையுமே. 23

வேலே விளங்கு கையான், செய்ய தாளினில் வீழ்ந்(து)
இறைஞ்சி,
மாலே கொள இங்ஙன் காண்ப(து) அல்லால் மன
வாக்குச் செய
லாலே அடைதற்(கு) அரிதாய், அருஉருவாகி ஒன்று
போலே யிருக்கும் பொருளை எவ்வாறு புகல்வதுவே. 24

பால் என்பது மொழி, பஞ்சு என்ப(து) பதம், பாவையர்
கண்
சேல் என்பதாகக் திரிகின்ற நீ, செந்திலோன் திருக்கை
வேல் என்கிலை, கொற்ற மயூரம் என்கிலை, வெட்சித்
தண்டைக்
கால் என்கிலை, மனமே! எங்ஙனே முத்தி காண்பதுவே. 25

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர் மார்புடன், கிரி யூடுருவத்
தொளைத்துப் புறப்பட்ட வேல் கந்தனே! துறந்தோர்
உளத்தை
வளைத்துப் பிடித்துப், பதைக்கப் பதைக்க வதைக்கும்
கண்ணூர்க்(கு)

இளைத்துத் தவிக்கின்ற என்னை, எந்நாள் வந்(து)
இரட்சிப்பையே. 26

முடியாப் பிறவிக் கடலில் புகார், முழுதும் கெடுக்கும்
மிடியால் படியில் விதனப்படார், வெற்றி வேல்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்லபெருமாள், அவுணர். குலமடங்கப்
பொடியாக்கிய பெருமாள், திருநாமம் புகல்பவரே. 27

கழித்தோடும் ஆற்றின் பெருக்கானது செல்வம்,
 துன்பம் இன்பம்
 கழித்தோடு கின்ற(து) எக்காலம், நெஞ்சே! கரிச்
 கோட்டு முத்தைக்
 கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோடன் என்கிலை, குன்றம்
 எட்டும்
 கிழித்தோடு வேல் என்கிலை, யெங்ஙனே முத்தி
 கிட்டுவதே. 28

நாள் என்செயும், வினைதான் என்செயும், எனை நாடிவந்த
 கோள் என்செயும், கொடும் கூற்ற(று) என்செயும்
 குமரேசர் இரு
 தாளும், சிலம்பும், சதங்கையும், தண்டையும், சண்முகமும்,
 தோளும், கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து
 தோன்றிடினே. 29

உதித்து ஆங்கு) உழல்வதும் சாவதும் தீர்த்து), எனை
 உன்னில் ஒன்று
 விதித்(து), ஆண்(டு), அருள்தரும் காலம் உண்டோ,
 வெற்பு நட(டு), உரக
 பதித்தாம்பு வாங்கி நின்(று), அம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல
 மதித்தான் திரு மருகா, மயில் ஏறிய, மாணிக்கமே. 30
 சேல்பட்(டு) அழிந்தது செந்தூர் வயல்பொழில்,
 தேங்கடம்பின்
 மால்பட்(டு) அழிந்தது பூங்கொடியார் மனம்,
 மாமயிலோன்
 வேல்பட்(டு) அழிந்தது வேலையும், குரனும், வெற்பும்,
 அவன்
 கால்பட்(டு) அழிந்தது, இங்கு என் தலைமேல் அயன்
 கையெழுத்தே. 31

பாலே அனைய மொழியார்தம் இன்பத்தைப் பற்றி,
 என்றும்
 மாலே கொண்(டு) உய்யும் வகையறியேன், மலர்த்தாள்
 தருவாய்!
 காலே மிகஉண்டு, காலே யிலாத கணபணத்தின்
 மேலே துயில் கொள்ளும் மாலோன் மருக,
 செவ்வேலவனே. 32

தோலால் சுவர் வைத்து, நாலாறு காலில் சுமத்தி, இரு,
காலால் எழுப்பி, வளைமுது(கு) ஓட்டிக், கைந் நாற்றி நரம்
பால் ஆர்க்கை யிட்டுத், தசை கொண்டு மேய்ந்த

அகம் பிரிந்தால்,
வேலால் கிரி தொளைத்தோன் இரு தாள் அன்றி வே(று)ய்
இல்லையே. 33

ஒருபூதரும் அறியாத் தனிவீட்டில் உரை உணர்(வு)அற்(று)
இரு, பூத வீட்டில் இராமல் என்றான், இரு கோட்டு
ஒருகைப்

பொரு பூதரம் உரித்து, ஏகாசம் இட்ட புராந்தகற்குக்
குரு, பூத வேலவன், நிட்டுர சூர குலாந்தகனே. 34

புத்தியை வாங்கி நின் பாதாம் புயத்தில் புகட்டி, அன்பாய்
முத்தியை வாங்க அறிகின்றிலேன், முது சூர் நடுங்கச்
சக்தியை வாங்கத் தரமோ, குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேயனே, வினையேற்(கு) என் குறித்தனையே 35

படிக்கும் திருப்புகழ் போற்றுவன், கூற்றுவன் பாசத்தினால்
பிடிக்கும் பொழுது வந்(து) அஞ்சல் என்பாய் பெரும்
பாம்பில் நின்று

நடிக்கும் பிரான் மருகா! கொடும் சூரன் நடுங்க, வெற்பை
இடிக்கும் கலாபத் தனிமயில் ஏறும் இராவுத்தனே. 36

மலை ஆறு கூ(று) எழ வேல் வாங்கினானே வணங்கி, அன்பின்
நிலையான மாதவம் செய்குமினோ நும்மை நேடிவரும்
தொலையா வழிக்குப் பொதி சோறும், உற்றதுணையும்
கண்டீர்,

இலையாயினும், வெந்த(து) ஏதாயினும் பகிர்ந்(து)
ஏற்றவர்க்கே. 37

வேடிச்சி கொங்கை விரும்பும் குமரனை மெய்யன்பினால்
பாடிக் கசிந்(து) உள்ள போதே கொடாதவர்,

பாதகத்தால்
தேடிப் புதைத்துத், திருட்டில் கொடுத்துத், திகைத்(து)
இளைத்து,

வாடிக் கிலேசித்து, வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே. 38

ஆங்காரமும் அடங்கார், ஒடுங்கார், பரம ஆனந்தத்தே
தேங்கார், நினைப்பும் மறப்பும் அரூர், தினைப்போ(து)
அளவும்
ஓங்காரத்து (உ)ள் ஒளிக்கு (உ)ள்ளே, முருகன் உருவம்
கண்டு
தூங்கார், தொழும்பு செய்யார், என்செய்வார் யம
தூதருக்கே. 39

சிந்திக்கி லேன், நின்று சேவிக்கிலேன், தண்டைச்
சிற்றடியை
வந்திக்கிலேன், ஒன்றும் வாழ்த்துகிலேன், மயில்
வாகனனைச்
சந்திக்கிலேன், பொய்யை நிந்திக்கிலேன், உண்மை
சாதிக்கிலேன்,
புந்திக் கிலேசமும் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே. 40

ஆலுக்கு அணிகலம், வெண்தலைமாலை, அகிலம் உண்ட
மாலுக்கு அணிகலம், தண்அம் துழாய், மயில் ஏறும்
ஐயன்
காலுக்கு அணிகலம், வானோர் முடிபும் கடம்பும், கையில்
வேலுக்கு அணிகலம், வேலையும் குரனும் மேருவுமே. 41

நீர்க் குமிழிக்கு நிகர் என்பர் யாக்கை, நில்லாது செல்வம்,
பார்க்கும் இடத்(து) அந்த மின்போலும் என்பர், பசித்து
வந்தே
ஏற்கும் அவர்க்கு இட என்னில், எங்கேனும்
எழுந்திருப்பார்
வேல் குமரற்(கு) அன்பிலாதவர் ஞானம் மிகவும்
நன்றே 42

பெறுதற்(கு) அரிய பிறவியைப் பெற்றும், நின்சிற்றடியைக்
குறுகிப் பணிந்து பெறக் கற்றிலேன், மதகும்ப கம்பத்
தறுகண் சிறுகண் சங்க்ராம சயில சரச வல்லி,
இறுகத் தழுவும் கடகாசல பன்னிரு புயனே. 43

சாடும் சமரத் தனிவேல் முருகன் சரணத்திலே
 ஓடும் கருத்தை யிருத்த வல்லார்க்கு,
 (யு)கம் போய்ச், சகம் போய்ப்
 பாடும் கவுரி பவுரி கொண்டாடப், பசுபதி நின்(று)
 ஆடும் பொழுது, பரமாய் இருக்கும் அதிதத்திலே. 44

விழிக்குத்துணை திரு மென்மலர்ப் பாதங்கள்
 மெய்ம்மை குன்று
 மொழிக்குத் துணை முருகா எனும் நாமங்கள், முன்பு செய்த
 பழிக்குத் துணை அவன் பன்னிரு தோளும், பயந்த தனி
 வழிக்கித் துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே. 45

சேந்தனைக், கத்தனைச், செங்கோட்டு வெற்பனைச்,
 செஞ்சுடர் வேல்
 வேந்தனைச்,செந்தமிழ் நூல் விரித்தோனை, விளங்கு வள்ளி
 காந்தனைக், கந்தக் கடம்பனைக், கார்மயில் வாகனனைச்,
 சாந்துணைப் போதும் மறவாதவர்க்கு) ஒரு தாழ்
 வில்லையே. 46

போக்கும் வரவும், இரவும் பகலும், புறம்பும், உள்ளும்,
 வாக்கும், வடிவும், முடிவும் இல்லா(து) ஒன்று வந்து வந்து
 தாக்கும், மனோலயம் தானேதரும், எனைத் தன்வசத்தே
 ஆக்கும், அறுமுகவா! சொல்லொணா(து) இந்த
 ஆனந்தமே. 47

படிக்கின்றிலை பழனித் திருநாமம், படிப்பவர் தாள்
 முடிக்கின்றிலை, முருகா! என்கிலை, முசியாமல் இட்டு
 மிடிக்கின்றிலை, பரமானந்தம் மேற்கொள, விம்மி விம்மி
 நடிக்கின்றிலை, நெஞ்சமே! தஞ்சம் ஏது நமக்கு)
 இனியே.. 48

கோடாத வேதனுக்கு யான் செய்த குற்றம் என்?
 குன்(று) எறிந்த
 தாடாளனே! தென் தணிகைக் குமர! நின்தண்டை
 அம்தாள்
 குடாத சென்னியும், நாடாத கண்ணும், தொழாத கையும்
 பாடாத நாவும் எனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே. 49

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றும், ஏற்றம் கொண்டு
ஆடுவீர்கள்
போர்கொண்ட காலன் உமைக் கொண்டுபோம் அன்று,
பூண்பனவும்,
தார்கொண்டமாதரும், மாளிகையும் பணச்சாளிகையும்,
ஆர்கொண்டு போவர், ஐயோ, கெடுவீர்! நும்
அறிவின்மையே. 50

பந்தாடும் மங்கையர் செங்கயல் பார்வையில் பட்டு,
உழலும்
சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்து) அருள்வாய் செய்ய வேல்
முருகா!
கொந்தார் கடம்பு புடைகுழ் திருத்தணிக் குன்றில் நிற்கும்
கந்தா, இளங்குமரா, அமராவதி காவலனே. 51

மாகத்தை முட்டிவரும் நெடும்கூற்றன் வந்தால், என்
முன்னே
தோகைப் புரவியில் தோன்றி நிற்பாய், சுத்த நித்த முத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத், த்ரிபுராந்தகனைத் த்ரியம்பகனைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல்யாணி தன் பாலகனே. 52

தகட்டில் சிவந்த கடம்பையும், நெஞ்சையும், தாள்
இணைக்கே
புகட்டிப் பணியப் பணித்து) அருளாய்! புண்டரீகன்
அண்ட
முகட்டைப் பிளந்து, வளர்ந்த(து), இந்தர் லோகத்தை
முட்ட வெட்டிப்
பகட்டில் பொருதிட்ட நிட்டுர சூர பயங்கரனே. 53

காட்டில் குறத்தி பிரான் பதத்தே கருத்தைப் புகட்டின்,
வீட்டில் புகுதல் மிகளளிதே, விழி நாசி வைத்து,
முட்டிக் கபால மூலாதார நேர்அண்ட முச்சை யுள்ளே
ஓட்டிப் பிடித்து) எங்கும் ஓடாமல் சாதிக்கும்
யோகிகளே. 54

வேலாயுதன், சங்கு சக்ராயுதன், விரிஞ்சன் அறியாச்
சூலாயுதன் தந்த கந்தச் சுவாமி, சுடர்க்குடுமிக்
கால் ஆயுதக் கொடியோன் அருளாய கவசம் உண்டு, என்
பால் ஆயுதம் வருமோ, யமனோடு பகைக்கினுமே. 55

குமரா சரணம் சரணம் என்(று), அண்டர் குழாம்
துதிக்கும்
அமரா வதியில், பெருமாள் திருமுகம் ஆறும் கண்ட
தமராகி வைகும் தனியான ஞான தபோதனர்க்கு(கு)
இங்(கு)
எம்ராசன் விட்ட கடையேடு வந்து இனியென்செயுமே. 56

மாலோன் மருகனை, மன்றாடி மைந்தனை, வானவர்க்கு
மேலான தேவனை, மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை, மேதினியில்
சேல்ஆர் வயல் பொழில் செங்கோடனைச் சென்று
கண்டு தொழ
நாலாயிரம் கண் படைத்திலனே அந்த நான்முகனே. 57

கரு மான் மருகனைச், செம்மான் மகனைக் களவு கொண்டு
வருமா குலவனைச், சேவல்லைக், கோளனை, வானம் உய்யப்
பொரு மாவினைச் செற்ற போர்வேலனைக், கன்னிப்
பூகமுடன்
தருமா மருவு செங்கோடனை வாழ்த்துகை சால நன்றே. 58

மண்கமழ் உந்தித் திருமால் வலம்புரி ஓசை, அந்த
விண்கமழ் சோலையும் வாவியும் கேட்டது, வேல் எடுத்துத்
திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளைத் திருஅரையில்.
கிண்கிணி ஓசை, பதினா(லு) உலகமும் கேட்டதுவே. 59

கதிதனை ஒன்றையும் காண்கின்றிலேன், கந்தவேல் முருகா!
நதிதனை யன்ன பொய் வாழ்வில் அன்பாய், நரம்பால்
பொதிந்த
பொதிதனையும் கொண்டு திண்டாடுமா(று), எனைப்
போதவிட்ட
விதிதனை நொந்து நொந்(து), இங்கே யென்றன் மனம்
வேகின்றதே. 60

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்(து) எனைக் காத்தருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகனனே! துணை யேதும் இன்றித்,
தாவிப் படரக் கொழுமுகொம்(பு) இலாத தனிக்கொடி

போல்,

பாவித் தனிமனம் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே. 61

இடுதலைச் சற்றும் கருதேனைப், போதம்இலேனை, அன்பால்
கெடுதல் இலாத் தொண்டரில் கூட்டியவா, கிரௌஞ்ச
வெற்பை

அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவி யற, இச்சிறை
விடுதலைப் பட்டது, விட்டது பாச வினைவிலங்கே. 62

திருவடியும், தண்டையும், சிலம்பும், சிலம்(பு) ஊடுருவப்
பொருவடி வேலும், கடம்பும், தடம்புயம் ஆறிரண்டும்,
மரு வடிவான வதனங்கள் ஆறும், மலர்க்கண்களும்,
குரு வடிவாய் வந்(து) என் உள்ளம் குளிரக்
குதிகொண்டவே. 63

செங்கேழ் அடுத்த சினவடிவேலும், திருமுகமும்,
பங்கே நிறைத்த நல் பன்னிரு தோளும், பதுமமலர்க்,
கொங்கே தரளம் சொரியும் செங்கோடைக் குமரன் என,
எங்கே நினைப்பினும், அங்கே என் முன்வந்து எதிர்
நிற்பனே. 64

ஆவிக்கு மோசம் வருமா(று) அறிந்(து), உன் அருள்
பதங்கள்
சேவிக்க என்று நினைக்கின்றிலேன், வினைதீர்த்தருளாய்,
வாவித் தடவயல் குழும் திருத்தணி மாமலை வாழ்
சேவல் கொடி யுடையானே, அமர சிகாமணியே. 65

கொள்ளித் தலையில் ஏறும்பது போலக் குலையும் என்றன்
உள்ளத் துயரை ஒழித்தருளாய், ஒரு கோடி முத்தம்
தெள்ளிக் கொழிக்கும் கடல் செந்தில் மேவிய சேவகனே,
வள்ளிக்கு வாய்த்தவனே, மயில் ஏறிய மாணிக்கமே. 66

குலம் பிடித்(து) எம பாசம் சுழற்றித், தொடர்ந்து வரும்
காலன் தனக்(கு) ஒருகூலும் அஞ்சேன், கடல்மீ(து) எழுந்த
ஆலம் குடித்த பெருமான் குமாரன், அறுமுகவன்
வேலும், திருக்கையும் உண்டே நமக்(கு) ஒரு
மெய்த் துணையே. 67

திரு எழுகூற்றிருக்கை

துதி

ஒருரு வாகிய தாரகப் பிரமத்
தொருவகைத் தோற்றத் திருமர பெய்தி
ஒன்றா யொன்றி யிருவறிற் றேன்றி
மூவா தாயினை;

இருபிறப் பாளரி னொருவ னாயினை;
ஓராச் செய்கையி னிருமையின் முன்னாள்
நான்முகன் குடுமி *ஒரு நொடி பெயர்த்து
மூவரும் போந்து இருதாள் வேண்ட
ஒரு சிறை விட்டனை;

ஒரு நொடி யதனில் இருசிறை மயிலின்
முந்நீர் உடுத்த நானிலம் அஞ்ச
நீவலஞ் செய்தனை;

*இமைப்பினிற் - என்றும் பாடம்

நால்வகை மருப்பின் மும்மதத் திருசெவி
ஒருகைப் பொருப்பன் மகளை வேட்டனை;
ஒருவகை வடிவினில் ஒருவகைத் தாகி
மும்மதன் தனக்கு முத்தோன் ஆயினை;

நால்வாய் முகத்தோன் ஐந்துகைக் கடவுள்
அறுகு சூடிக் கிளையோன் ஆயினை;
ஐந்தெழுத் ததனில் நான்மறை உணர்ந்த
முக்கட் கடரினை இருவினை மருந்துக்
கொருகுரு வாயினை;

ஒருநாள் உமைஇரு முலைப்பால் அருந்தி
முத்தமிழ் விரகன் நாற்கவி ராஜன்
ஐம்புலக் கிழவன் அறுமுகன் இவன் என
எழில்தரும் அழகுடன் கழுமலத் துதித்தனை ;
அறுமீன் பயந்தனை; ஐந்தரு வேந்தன்
நான்மறைத் தோற்றத்து முத்தலைச்
செஞ்சூட்டு

அன்றில் அங்கிரி இருபிளவாக
ஒருவேல் விடுத்தனை;

காவிரி வடகரை மேவிய குருகிரி இருந்த
ஆறெழுத் தந்தணர் அடியினை போற்ற
ஏரகத் திறைவன் என இருந்தனையே.

முற்றும்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அகரமுமாகி	148	அறிவழிய	13
அகரமுத	271	அறிவிலாப்பித்த	162
அஞ்சுவித	223	அறுகுநுனி	246
அடலருணை	1	அற்றைக்கிரை	159
(அலங்காரம்)		அனித்தமான	165
அடியார்மனஞ்	287	அன்பாக	130
அணிசெவ்வி	203		
அணிபட்	42	ஆங்குடல்	255
அண்டர்பதி	219	ஆசாரவீனக்	252
அதலசேட	301	ஆசைகூர்	309
அதலவிதல	54	ஆசைநாலு	150
அதிருங்கழல்	145	ஆதிமகமாயி	135
அந்தகன்	11	ஆதிமுத	213
அந்தாதியில்லா	2	ஆராதகாத	273
அந்தோமனமே	117	ஆறிருதடந்தோள்	367
அபகார	40	ஆறுமாறு	220
அமருமமரரினி	204	ஆறுமுகம்	56
அமுத மூறு	179	ஆதைஞான	274
அம்புலி	165	ஆதைபிருதிவிப்	73
அயிலொத்	205	ஆனைமுகவற்கு	266
அரகரசிவனரி	92	ஆனைமுகவற்கிளைய	5
அரிமருகோனே	258		
அரிவையர்கள்	137	இகலவருதிரை	206
அருணமணி	12	இசைந்த ஏறுங்	297
அருத்தி	55	இணையதில	207
அருவமு	2	இத்தரணி	283
அருவரை	198	இத்தாரணி	56
அலகில்	238	இபமாந்தர்	235
அலங்கார	254	இமராஜனி	180
அலைகடல்	155	இயலிசையி	14
அல்லிவிழி	110	இரவியென	47
அல்லில் நேருமி	138	இரவுபகற்	168
அவகுண	192	இருநோய்	288
அவசியமுன்	261	இருந்தவீடுங்	296
அவனிதனி	45	இருப்பவல்	93
அவாமரு	72	இருமலுரோக	106
அறமிலாவதி	205	இருவர்மயலோ	168

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
இருவினை புனைந்து	86	ஏட்டின் விதிப்படி	229
இருவினைப்பிறவிக்	260	ஏதுபுத்தி	96
இருவினையஞ்ச	169	ஏவினை நேர்விழி	14
இருவினையஞ்சவரு	246	ஏறுமயிலேறி	366
இருவினையின	190	ஐங்கரனை	136
இருளுமோர்கதி	185	ஐந்துபூதமு	126
இறவாமற்	262	ஐயுமுறுநோயு	111
இனமறைவிதங்	304		
ஈனமிகுத்	155	ஒருபதுமிருபது	89
உடலினூடு	93	ஒருபொழுது	58
உடுக்கத்துகில்	139	ஒருவரையு மொரு	75
உடையவர்க	94	ஒருவரையொ	59
உம்பர்தரு	4	ஒருவழி படாத	239
உரத்துறை	228	ஒங்குமைம்புல	242
உருவேற	126	ஒது முத்தமிழ்	303
உலகபசுபாச	46	ஒதுவித்தவர்	276
உறவின்முறை	275	ஒலமறைக	166
உனைத்தினந்	7	ஒலமிட்ட சுரும்பு	411
ஊனத்தசை	227	ஒலமிட்டி	241
ஊனாருமுட்	267	ககனமு மனிலமு	112
ஊனெறெலும்பு	289	கடலைபொரி	59
எதிரிலாத	140	கடல்பரவு	170
எத்தனைகலாதி	95	கடாவினிடை	84
எத்தனைகோடி	228	கடிமா மலர்க்கு	85
எந்தத்திகையினு	74	கடியவேக	208
எந்தன்சட	232	கட்டிமுண்டகர	193
எருவாய்	245	கண்டுமொழி	15
எலுப்புநாடி	109	கதியைவிலக்கு	60
எழுகடல்	183	கமல மாதூட	32
எழுகு நிறைநாபி	113	கயலைச்சருவி	121
எனக்கென	105	கரிபுராரி	127
எனையடைந்த	95	கரிமுகக்	170
என்னுல்பிறக்கவு	256	கரியகுழல்	249

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கரியபெரிய	43	குசமாகி	211
கருணைசிறிது	178	குடர்நிண	16
கருப்பற்றாறிப்	283	குடிவாழ்க்கை	113
கருப்புவிடில்	61	குமரகுருபரகுண	177
கருமமான	160	குமரகுருபரமுருக	
கருவடைந்து	9	குசனே	81
கருவாகியெ	151	குமரகுருபரமுருக	
கருவினுரு	46	சரவண	82
கருவெனு	303	கும்பகோணமொ	270
கரையறவுருகுதல்	131	குரம்பை	68
கலகலெனச்சில	218	குருதிபுலா	167
கலகவாள்விழி	53	குருதிமலசல	63
கலைகொடு	62	குருவியெனப்	97
கலைமடவார்	107	குவளைபூசல்	118
கலைமேவு	264	கேதகைய	172
கவடு கோத்தெழு	302	கைத்தருண	189
கழைமுத்து	223	கைத்தல	2
களபமணி	207	கையொத்து	111
கறுத்ததலை	90		
கறைபடு	76	கொடாதவனை	128
கனகசபை	188	கொடியமத	283
கனகந்திரள்	8	கொடியமறலி	133
கனிதருங்	156	கொந்துவார்	98
காணுததூர	171	கொம்பனையார்	17
காணுணுதது	222	கொலைகொண்ட	116
காதிமோதி	300		
காமியத்தமுந்தி	77	சங்கைதா	34
காயமாய	191	சத்திபாணி	119
காரணமதாக	149	சந்ததம்பந்த	10
கார்ச்சார்	202	சந்தம் புனைந்து	289
காலனார்	34	சந்தனந்தி	243
காலனிடத்	132	சமயபத்தி	284
காவியுடுத்துந்	185	சமரமுக	141
		சரணகம	77
கிதவிநோத	171	சரத்தே	141
குசனெகுருபர	190	சரவணஜாதா	313
குகையில்	299	சரவணபவநிதி	144

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
சரியை யாளர்க்கு	142	ஞாலமெங்கும்	213
சருவியிகழ்ந்து	224	ஞானங்கொள்	64
சலமலம்	157	ஞானாவிபூ	308
சாங்கரி பாடி	290		
சாந்தமில்	91	தகரநறுமலர்	44
சிகரமருந்த	197	தசையாகிய	260
சிரத்தானத்திற்	182	தசையுமுதிரமு	298
சிவமாதுடனே	172	தடக்கைப்	10
சிவஞான	291	தண்டேனுண்டே	36
சிவனார்	40	தண்டையணி	38
சிறு பறையு	49	தந்தபசிதனை	18
சினத்தவர்	107	தமரகுரங்	173
சினத்திலத்தினை	108	தமருமமரு	43
		தரையினில்	253
சீமிழுப்புரக்	161	தலை நாளிற்	234
சீதமலம்	300	தலைமயிர்	154
சீதளவாரிஜ	313	தலைவலி	51
சீரானகோல	124	தலைவலியத்துத்	158
சீருலாவிய	214	தவநெறி	305
சீர் சிறக்குமேனி	152	தவளமதிய	129
சீலமுள	149	தறுகணன்	184
சீறலசடன்	70	தறையின்	146
		தாக்கமருக்கொரு	99
சுடரனைய	186	தாமரையின்	257
சுருதிமறை	216	தாரகாசுரன்	221
சுருதிமுடி	50	தாரணிக்கதி	196
சுருதியாயிய	244	தாவடி யோட்டும்	310
சுருளளக	47		
சுற்றகப	122	திடமிலிசற்	64
		திமிரமாமன	215
சூலமென	230	திமிரவுத்தி	44
சூழும்வினைக்	245	திரிபுரமதனை	297
		திருநிலமருவிக்	87
செகமாயை	83	திருமகளுலாவு	139
செயசெய	181	திரைவார்கடல்	209
சேமக்கோமள	17	தினமணி	225
சொருபப்பிர	212	தினைவேத்தி	318

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
தீராப்பிணி	264	நிலையாப்பொ	22
திவினையற்ற	316	நிறைமதி	79
துடிகொணைய்க	153	நினதுதிருவடி	5
துப்பாரப்பா	100	நினைத்ததெத்	102
துள்ளுமத	284	நீதத்துவ	265
துன்பங்கொண்	19	நீதானெத்	237
தெருவினில்நடவா	78	நீரிழிவு	255
தேனியல்சொற்	284	நீலங்கொள்	285
தேனுந்து	87	நீலமயில்	217
தொந்திசரிய	19	நெஞ்சக்	1
தோரண	291	நெய்த்த	257
தோலெலும்பு	216	பகருமுத்தமிழ்	231
தோலொடுமுடிய	20	பகர்தற்கரிதான	41
நகைத்துவுருக்கி	88	பகலிரவினிற்	124
நச்சரவு	162	பகலிராவினுங்	102
நஞ்சினைப்	194	பக்கரைவிசித்ர	4
நாகாங்க	292	பக்குவவாசார	263
நாசர்தங்கடை	78	பங்கயனார்	182
நாடாபிறப்பு	187	பச்சையொண்	233
நாடித்தேடி	163	பஞ்சபாதகமுறு	23
நாதவிந்து	311	பஞ்சபாதகன்	65
நாமேவு	130	படர்புவியின்	24
நாலிரண்டித	317	படைபட்ட	334
நாலுசதுரத்த	187	பட்டுப்படாத	285
நாலுமைந்து	21	பத்தர்கணப்ரிய	132
நாவேறு	79	பத்தித்திரு	309
நாளுமிகுத்த	285	பத்தியால்	123
நிகரில்பஞ்ச	198	பரமகுரு	189
நிதிக்குப்	22	பரவுநெடுங்	264
நிராமய	125	பரவைக்கெத்தனை	286
நிருதரார்க்	307	பரிமளகளப	25
நிரைதரு	209	பரிமளமிகவுள	164
நிலையாத	101	பரிவுறு	261
		பழியுறுசட்	231

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பழுதற	277	மருமல்லி	204
பாட்டி லுருகிலை	136	மருவரு	143
பாணமலரது	174	மருவு மஞ்சு	199
பாணிக்குட்	278	மருவேசெறித்த	84
பாதி மதி	80	மனக்கவலை	52
பாரநறுங்குழல்	293	மனத்திரைந்	262
பாரியான	70	மனத்தின்பங்	33
பாலாய்நூலாய்	175	மனநூறு	295
பாலோ தேனோ	237	மனமெனும்	251
பிறவியலை	286	மனமே உனக்குறுதி	195
பிறவியான	219	மனைமக்கள்	287
புகரப்பங்கப்	31	மனையவள்	134
புடவிக்கணி	69	மன்றலங்	11
புமியதனிற்	89	மாண்டாரெலும்	281
புலவரை	240	மாதர்வச மாயுற்	143
புலையனா	175	மாலாசைகோப	129
புவனத்தொரு	119	மாலைதனில்	250
புவிக்குன்	279	மாலையில்	267
புவிபுனல்	200	முட்டுப்பட்டு	160
புற்புதமெனா	133	முத்துத்தெறிக்க	103
பூதகலாதிகள்	293	முத்துநவ	265
பூமாதூர	226	முத்தைத்தரு	6
பொதுவதாய்த்	301	முந்துதமிழ்	35
பொற்பதத்தி	103	முருகமயூரச்	295
பொன்னை	286	முனையழந்தது	282
போதகந்தரு	312	மூப்புற்றுச்செவி	26
போதநிர்க்குண	315	மூலங்கிள	66
மங்கைசிறுவர்	26	மூலமந்திர	39
மதனேவிய	280	மூலாநில	318
மதிதனை	294	மூலிரு	2
மதியால்	259	மூளும்வினை	27
மருக்குலாவிய	230	மைவரும்	309
		வங்கார	236
		வசனமிக	67

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
வஞ்சகலோப	147	அண்டங்க	323
வஞ்சங்கொண்	28	அண்டருல	321
வஞ்சத்துட	29	ஆலமா	322
வடிவது	201	தேடுதற்	334
வந்துவந்துமுன்	29	பந்தாட	322
வரதாமணிநீ	67	மகரமள	319
வரிக்கலையி	104	மாமுதல்	324
வரிசேர்ந்திடு	91	வலாரியல	325
வரியார்	30	வெங்காள	320
வருபவர்க	144	வேதாள பூத	320
வருமயிலொ	210	மயில்விருத்தம்	326—333
வலிவாத	176	ஆதாரபாதாளம்	328
வாசித்தநூல்	214	எந்நாளு	333
வாசித்துக்	120	சக்ரப்ரசண்ட	327
வாதமொடு	80	சங்கார	330
வாதினையடர்ந்த	147	சந்தனபாளித	326
வாரணத்தானே	1	சந்தானபுஷ்ப	326
வாரிமீதே	287	சிகரதம்	332
வாலவயதாகி	268	செக்கரள	331
வாழ்க அந்தணர்	367	சோதியிழ	329
-		தீரப்பயோததி	330
விடமடைசுவேலை	3	நிராசத	332
விதிபோலுமுந்	37	யுககோடி	328
விதியதாகவெ	177	சேவல்விருத்தம்	334—342
விந்ததினூறி	41	அச்சப்பட	337
விரகற	269	உருவாய் எவர்க்கு	340
விழுதாதெனவே	242	உலகிலநு	335
விறல்மார	37	எரியனைய	335
வீரவேல்	319	கரிமுரட்டடி	336
-		கொந்தார்	334
வெற்றிசெய	105	தானூயிடும்	337
வேடர்செழுந்	306	பங்கமாகிய	338
வேதவித்தகா	314	பூவிலயன்	341
வேதவெற்பி	115	மகரசலநிதி	341
வேழமுண்ட	196	வந்தார்ப்ப	339
வேல்விருத்தம்	319—325	வீரனகாரி	339

<u>பக்கம்</u>	<u>வரி</u>	<u>பிழை</u>	<u>திருத்தம்</u>
33	14	கினத்தின்	கினத்தின்
56	25	திரிந்துநவ	திரிந்துநவ
100	25	தந்தாம்	தத்தாம்
109	20	வரிப்பர்	வரிப்பர்
124	2	பகலிரவனிற்	பகலிரவினிற்
129	1	மோயதெ	மோயாதெ
130	3	நரர் மாதர்	நார்மாதர்
141	21	உமதமுடியு	உமதடியு
218	16	மைத்திரள்	மைத்திரள்
227	7	யொடு	யோடு
250	2	நடனமிட	நடனமிட
268	11	வாணைபமொ	வாணிபமொ
276	21	சாக	சாச
288	13	ரியல்வெல	ரியல்வேல
301	16	தேவு	தேவ
314	7	வேரான	னேரான
316	21	வநத்தா	வநந்தா
322	14	மகிழ்ந	மகிழந
328	19	ஒருகோடி	ஒருகோடி
333	7	லிகடாசுரன்	விகடாசுரன்
351	1	மிக்கபல	மிக்கபுல
379	27	ஒர்	ஒரு

